- ಓಂ -

- ಶ್ರೀಮತ್ಪಿ ನಮಃ -

ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಮ್

ನಾನ್ಗಾಯಿರಂ

ತಿರುವಾಯ್‌ಮೊಳಿ

ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್

ನಾಲ್ಕನೆಯ ನಾವಿಕ

ತಮಿಳು ಮೂಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ತಾತ್ಪರ್ಯ

ಮತ್ತು

ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ

ಸಂಪುಟ-16

ಭಾಗ-6

Garani Srinivasan

విషయ సూచిక

సం.	వివరం.	పొరుగు	పేజీలు
1.	మైడల్ ప్రొఫెసర్ అయ్యాడు	11	1
2.	వానిష్డ్ మదర్ బోర్డులో	11	18
3.	నల్ కురచ్చుమా జోట్టమా	11	40
4.	కర్మయోగి అయ్యిందిరా రోజాడు	11	57
5.	శివళ్లిల్ మా మణి మాడమా	11	77
6.	మాలుచ్చ మేయి ముళ్ళన్ది	11	97
7.	లుడ్డాంజోలు వీరుడు సోల్	11	112
8.	ప్రొన్నులడా ళ్ళిరా	11	127
9.	నీరుమా నీలనుమా	11	144
10.	లులడుముండా పీరువాయా	11	159
			174
		110	

— o —

Garani Srinivasan

26:2.85

— శీలం: — (1) — శ్రీనివాసపురం: —

తిరువాయ్‌మొళి — ఆరనేయిరదళ్ — మొదల్ తిరువాయ్‌మొళి.

తిరువాయ్‌మొళి — ఆళ్వార్ — మొదల్ తిరువాయ్‌మొళి.

1. వైగల్ పూంగళివాయ్ - వైకల్ పూంగళివాయ్

1, వైగల్ పూంగళివాయ్ వన్ద మేయుం గురుగినంగళ్,
కైయ్గళాల్ శెన్ద్రు ఎయ్దా వణ్ణం వణ్డు రుఱైయుం,
కైగళాల్ చక్కరత్తు ఎన్ కణివాయ్ప్ పెరుమానక్కణ్డు,
కైగళ్ కూప్పి క్కైశాల్ విణైయాట్టి యేన్గాదన్మైయే.

వైగల్ వైకల్ = ఊవాదు, పూంగళివాయ్ పూంగళి వాయ్ = సుందరవాద నిత్తిలత్తిల్, వన్ద వరుదు = బిందు, మేయుం మా మేయుం = ఇరువ (ఆధారపుష్పాల), కురుగినంగళ్ గురుగినంగళ్ = శేఱ్ఱిలయు ముంబు (ఐండు)నళిల, శెయ్ శెమ్మై తయ్గళాల్ = సుందర వాన శుంబదువ, శెన్ఱిల్ లయర్ = ఎత్తరనాల శంబ శ్త పోలిదు నంశిరువ, తిరు వణ్ణ వణ్ణర్ = తిరువణ్ వణ్ణాత్తిల్ నిలసిదువ, శక్కరత్తు = చక్రాయుధ గళాల్ = కైయిల్ ధరిత్తిరువ, ఎన్ ఎన్ = నన్న, కణివాయ్ = కొంజేదల్ల వన్ద వరుత్తు, పెరుమానక్కణ్డు = పెరియ పెరుమాళాన నంద గోపనాయ నన్న చంతు, కైగళ్ కూప్పి = కైగళ్ శిరమున్ శెయ్ద నన్న జోడిత్ (ముగిదు), శెయ్ల్ = శేష్టిదల్, చెయ్గిన్ఱ = వాపిత్తిరుగిన నన్న, కొడన్మైయే = వ్యామోహమవన్నే.

ఊవాదలా నిత్తిల పదళిల్ బందు అన్గు ఆధారమన్నిరుప్ప శేఱ్ఱిలయు ముంబు శెయ్ శెమ్మైయుం ఎత్తరనాల శుంబు కొండు నిత్తిలత్తిల్ నిలసిదువ, తిరువణ్ వణ్ణర్ తన్నై ధరిత్తిరువ నన్న కొండాడుగిన్ఱ శేష్టిదల్ల వరమ పురుష్ నన్న చంతు, కైముగిదు, వాపిత్తిరుగిన నన్న వ్యామోహమన్న కొండాడు.

నవమ్మాళ్వారు నిందశబ్దపర మంత్రాంతము శిరువరై (పవిత్రక్షేత్ర) ఎందరో.
అచోటవశారియున్న మ్రోజిసద శిరువణ్ణోవణ్ణార్ ఎంబెడు

ఈ శిరువాయ్ మొళియుల్లయు ఆళ్వారు 'నాయనం' మ్రొనవన్నే శబ్దంది
దాశ. నాయనం అనే శబ్ద ప్రియశేమనాద పరమపురుషనింద అనుభవియుంటా
నిదే. ఈ అనుభవియన్న ఆచే నిబంధలాదర్శు. ఇలాగాదరా మనతి కొనుశబ్ద
ప్రియురమనేదనే కూడితెంళ్ళలేకుండా. అదక్కే కొనేను మనబళ్ళేం?
ఇదు ముమ్మాట్టిదే.

శిరువణ్ణోవణ్ణార్ క్షేత్ర నిలర్శేలోదళింద రుంబిదే. / కోండ్కోగళు అల్లిగే
మంతు మండాని బరుత్తవే. నవమ్మాదిగియు సిక్కవ మిళిను మునంకొండ అడా
రవన్న అల్లి లుట్టుత్తవే. కోంక్కేశగళాదరూ ఆ వారంత్ర ప్రియ డంక్కేగళు.
ఎల్లగే భోకేందరే అల్లిగే డాంగి భోజన మాడబల్లవు. ఆదరింద, శిరువణ్ణోవణ్ణార్
తనల్లి అజ్ఞాన వశారియుంది నేల సరువ పరమపురుషన బళిగూ డాంభోల
గబల్లవళ్ళే! ఈ ఆచేరియుంద, నాయనంయు శేన్న అనుభవిసుయు ఎరడవన్న
దంతిరు భ్రమవంశనల్లి శేన్న పరనాగి అరిదే మూడిసోళ్ళ భోకేందు
ఆచే ఆళ్వాక్కేశగళన్న భోదిసోళ్ళువుదు.

'నాయనం' యుగి ఆళ్వారు హేళువుదక్కాగి: నిలర్శేలోదళల్లిల్లా
బందు, ఆహారవన్నంతు భోజనవ కోంక్కేశగళోళు, నీచు శిరువణ్ణో
వణ్ణారిగూ భోజనశేరబేళ్ళ. అదూ నిలర్శేలోదళింద కమ్మళ్ళిగాగి.
కోంబిళ్ళద బియ్యుళు ఎల్లిల్లా ఎళ్ళరళ్ళే భోళ్ళిదు రేడ్డోడే ఆనందవన్న
రేదుత్తవే. నిమగే అల్లి ఆహారవూ నమ్మదియుగి సిక్కుత్తవే. అల్లి
నిమ్మ భోళ్ళియన్న మొదలు శ్రేష్ఠ వడిసభోళ్ళి. బళిక, అల్లి నేలపరువ
భోరమ పురుషనన్న నందశిడి. అవనదే ఎనిలేశభావదింద శ్రేష్ఠ మునిగియిరి.
అవనన్న కండు కోళ్ళువ మనుశనన్న నిమగే శిళిసుత్తేనే కేళి. అవన
శ్రేయుల్లి శిష్టవాద ఒత్రాయుర్చిదే. అవన దివ్యసుందరనాద ముఖ
దల్లి కోంబేయు కుడ్దనంతే భోంది టివళు తోరిసుత్తవే. రోమకే
అను ఆకర్షణేగాగిదే. అవనే నన్న ప్రియుశేమ. అవనన్నవలంబుర్దు
కొండనదు. అవనన్న
నమగోసుగి తిరోళ్ళి భోకు. అవనింద అవలే నన్న నామవూ అబలాయాద
నన్న విశేషవన్న అవనల్లి విజ్ఞాపిసి, నన్నన్న శేర్చుకొండ భోకేందు శిళిసభోకు

2. కాతల్మెన్పెడయోడు ఉడన్ మేయ్ంగరునారాయ్!,
వేదవేళ్వియాయి ముళ్ంగుం తణ్తిరువణ్వణ్డార్,
నాదన్ శూలమల్లా ముండనమ్పెరుమానక్కణ్ణి,
పాదప్పోత్తిల్ ఉడన్ వీట్టిలిరుత్తియేన్ తిఱమే.

కాదల్ కాతల్ = ప్రేమ వ్యాధియైన, మెన్ పెడ్డయోడు = మృదు స్వభావపు ఆడ శంఖంతో, ఉడన్ ఉ
పెడయోడు = మృదు స్వభావపు ఆడ శంఖంతో, ఉడన్ = పిట్టనే, మేయ్ంగరునారాయ్ = పుట్ట శంఖంలో, వేదమ్ మళ్
తిరునారాయ్ = పుట్ట శంఖంలో, వేదమ్ = వేదమును మరియు యజ్ఞాంగములను, ఓది
వేదియర్ వేణ్వి = వేదవిద్వాంసులు, ముళంగుం = మోగుతూ, తిరువణ్ = శ్రీవైష్ణవ,
తణ్ తణ్డా = శంఖ, శిరువణ్ = శ్రీవైష్ణవ, నాదన్ నాతన్ = ఓంకారుడు (రక్షకుడు),
ఇంగలమ్ = ఇక్కడ, ఎల్లా ఉలగుం = ఎల్లా లోకములను, ఉణ్డ = లుంచుకొనిన, నమ్
నమ్మ పేరు మాయ్ = మన పేరు మాయ్ నుం = చంపు, కణ్ణి = కంటి, పాదమ్ = పాదములే,
పాదప్పోత్తిల్ = పాదపద్మములు, ఉడన్ = తో, వీట్టిలిరుత్తి = వైకుంఠము, ఏన్ = నేను,
తిఱమే పణియేల్ = కీర్తించుట, ఓర్ = ఒక, అడియేన్ = దాసుడను (విధేయుడను).

ప్రేమ వ్యాధియైన మృదు స్వభావపు ఆడ శంఖంతో ఉట్టిపై ఇరువు (ఓంకారమన్నట్లుగా) పుట్ట శంఖంలో, వేదమును యజ్ఞాంగములను మోగుతూ శ్రీవైష్ణవ శంఖాధిపతియైన శ్రీవైష్ణవ నాథుడును, ఎల్లా లోకములను సంరక్షించునూ ఆది నమ్మ పేరును పురుషోత్తమున్ని

రండు. అవన పాదనళ్లనే శ్లేమునిచ్చు. పాదధూళ్లోద నన్న (బిరుదు)

విష్ణుభక్తులవన్న కొనియాడుతూ:

ఈ కావ్యారంభంలో భూనవంశన ఎరడు మహిష్మతీ నగరాన్ని పాలిస్తూ
ఉండేట్లుగా మనకి తెలుస్తుంది: అయితే వీళ్ళు ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా ఉన్నారు
అన్నది మనకి తెలియదు. అయితే ఎల్లరసన్ను రక్షించువ డ్రోణుడ్రోత్తిరువ
అనే ప్రత్యేక విష్ణువు మనకి ఇక్కడ కనిపిస్తాడు. ఆ ప్రత్యేక విష్ణువన్ను
మళ్ళీ వేరే ఇంకొక విష్ణువుతో పోల్చడం ఎందుకు? ఇక్కడ ఈ ప్రత్యేక
విష్ణువు ఎలా ఉంటాడో వర్ణించడం లేదు. ఆయన ఎవరో కూడా
అర్థం కాదు. కారణం? ఇక్కడ ఉన్న ప్రజలకు ఆయన గురించి
తెలుసు కాబట్టి. ఈ కావ్యం వాళ్ళ కోసమే రాసారు కాబట్టి.

ఈ కావ్యంలో మనకి ఎందుకు విష్ణువన్ను పొగుడుతూ
కనిపిస్తారో కొంచెం ఆలోచిస్తే: ఇది ఒక రాజు-పెద్దవాళ్ళు ఎంతో
అనుభవజ్ఞులు. అవు
యుద్ధాలు గెలిచి ఇక్కడ కూర్చుని, దాంతో సంతృప్తిపడి
ఉన్నారు. ఇక్కడ 'పాండ' అంటే అందరూ సంబంధం అవన్నీ
ఎప్పుడు. ఈ కావ్యం రాసింది కూడా శన్ను ప్రియుడు అవమీంద అనుకుంటే
ఉంది కదా. ఎంతో మంది అవసరాలను వింటూ శాంతిగా ఉన్న
తంబిలుగుంటారు. అవళ్ళే ఉంటూ ఉండే అనుకోకుండా వచ్చిన అనుకోని
రళ్లు.

ఇదంతా, ఎరడవన్నే అయితే శాంతిగా ఉన్నారు, ఎరడుయుద్ధాలు
శన్ను విరుదవన్ను బిరుదు పేరుతో పిలవడం ఎందుకు? అసలు ఈ
నిజానికి యుద్ధం చేసుకున్నారా? ప్రశాంతత అసు భ్రమసువడట్టిరుట్లు
బల్లిమీ ఇరుందవర్లనే ఉండ బడ్డారన్నారా? భూనవంశన ఇళిమా ఉండి,
నమ్మకంలేయుండ శన్ను మరుడ ఎప్పుడు అంటే ఎందుకు? అంటూ
అవళిని నేడ అడిగి ఇవరు ప్రశాంత్యం ఎవ్వరిద్దరో?

'నాయుం' అనుని ఆలమారు పోలుస్తారు: కొంచెం అళ్ళు, సలు
నివ్వ నివ్వ ఇన్నవళ్ళను కడన ఎదిచ్చిపడటం కి తెలిసుండాలి, ఇట్లు బ్రతుకే
ఆడారవన్ను కూడుమిర్తా; అనుదినం ఎడంపుతిరువ. శిరువణ్ణా వణ్ణాలు
ఎంచుదొందు దివ్యనాద శంనాద ఘోత్ర. అల్లి నివనే ఇళిదవట్లు ఆనంద
సర్వ్యగ్రు. నీవు నివ్వ పోట్ల్లను శంబించాళ్ళి. బిట్టు, అల్లి నేలసి
ఉన్న పరమ పురుషన నన్నిళిమే పోలి. అవన్ని శిరువడిగళాలే నమ్మ
శంయుండ ఎరగి. ఇంత జీవన నడపుతిరువనన్న ఎరడవన్ను అవనల్లి
దాస్యంలో నేన్న పరంకిం ఇట్టనిం.

3. தீறங்களாகியெங்கும் எசய்களுழவு புள்ளினங்களா
சிறந்த செல்வம்மல்கு திருவண் வண்டுருறையும்;
கறங்கு சுக்கரக்கைகக் கணிவாய்ப் பெருமானெக்க
திறங்கிநீர் தொழுது பணியீர் அடியெனிடரே.

சிலம்பாறாயிரமும் இன்னமும் சேய்கழுவிலே பிறந்தவர்!,
சாலந்தெல்லாவயல்களும் திருவண்வண்டூரும் துளையும்,
கலம்பகு சங்கரக்கைக் கணிவாய்ப் பெருமானெக்க
இலம்பாடு நீர்கூடும் வகையீர் அடியேனிடரே.

சிலம்பாறு = சுனைகளாகி = சுரம்புமாகி, எங்கும = எல்லாவிடமும், தீங்கரும்பு = கரும்பு, எய்கள் = மருதநிலம், உழவு = உழுதல், புள் = பறவை, இனங்கள் = கூட்டம், சாலம் = நெல்வயல், செல்வம் = வளம், மல்கு = நிறைந்த, திருவண் வண்டூர் = திருவண்வண்டூர் (ஸ்தலம்), துளை = துளசி, கறங்கு = சுழலுகின்ற, சங்கரக்கை = சங்கு ஏந்திய கை, கணிவாய் = கூர்மையான வாய், பெருமான் = பெருமாள், இலம்பாடு = வறுமை, நீர்கூடும் = நீங்கும், வகை = வழி, தொழுது = வணங்கி, பணியீர் = செய்யுங்கள், அடியேன் = அடியவன், இடரே = துன்பமே.

சுரம்புமாகி, எல்லாவிடமும் திருவண்வண்டூரில் பிறந்த கரும்புகளும், தீங்கரும்பு எய்களில் உழுதல் = பயிரிடுதல், புள் இனங்கள் = பறவைக் கூட்டங்கள், நெல்வயல், வளம் = செழிப்பு, திருவண்வண்டூர் திருவண் வண்டூரில், துளசி = துளசி, கறங்கு = சுழலுகின்ற, சங்கரக்கை = சங்கு ஏந்திய கை, கணிவாய் = கூர்மையான வாய், பெருமான் = பெருமாள், இலம்பாடு = வறுமை, நீர்கூடும் = நீங்கும், வகை = வழி, தொழுது = வணங்கி, பணியீர் = செய்யுங்கள், அடியேன் = அடியவன், இடர் = துன்பம்.

சுரம்புமாகி, எல்லாவிடமும் திருவண்வண்டூரில் பிறந்த கரும்புகளும், தீங்கரும்பு எய்களில் உழுதல் பயிரிடுதல், பறவைக் கூட்டங்கள், நெல்வயல், வளம் செழிப்பு, திருவண்வண்டூர் திருவண்வண்டூரில், துளசி துளசி, சுழலுகின்ற சங்கரக்கை சங்கு ஏந்திய கை, கூர்மையான வாய் பெருமான் பெருமாள், வறுமை நீங்கும் வழி, வணங்கி செய்யுங்கள், அடியவன் துன்பமே.

భగవంతుడినన్ను ఈ లోకానికి ఎందు అంత జీవాత్మనిచ్చి అనాది సంబంధాలున్నట్లు మళ్ళీ భగవంతుడిలో కలిపేస్తున్నట్లు చేయడం బుద్ధి అనిపించుకుంటుందా? అదేంది ఒక్కసారి బదిలీ అయిపోవచ్చు కదూ!

జీవాత్మను దేహేంద్రియ మనస్సులనే బద్ధనామ గుణాలనుండి బయటపడటం కష్టం. తన్ను ప్రేమించేవాళ్ళలో, ఎల్లప్పుడూ కాపాడుతూ, అంతరంగమందుంటూ నడిపించే పరమాత్మను అంతస్సు మరచియున్నప్పుడే ఈ దుఃఖ సంబంధాలకి కారణం. 'నాయుండే' భావనను కలిగిన ఆయిన్వారు కావు భగవంతుడంది, ఎందరో తన్ను ప్రియతమునాది పరమపురుషుడంది అనుభవించడాన్ని నమ్మలేరాదే, మోహ సంబంధ విముక్తారాంబుధన్ని ఇల్లా డీల్ చేయాలా అనుకుంది.

"శబరిస్వ ..... లు అయ్యే యుమా" — తిరువణ్ణామలై త్రేష్ఠనాద (త్రిశ్చయం) సంప్రదించినప్పుడే నలిగిపోయినది. అప్పుడల్లా నేనూ ఎక్కడకో పోయిన వయసు కలిగినప్పుడు ఇబ్బందిని కలుగుతుంది. అల్లా చిన్ననీరంలో ఎల్లా చేపలు ఈదుతూ తేలుతూ ఆడుకుంటూ ఉంటాయో అల్లా ఆ మీనులు ఇందు త్రిశ్చయంలో. కొంచెం ఎత్తులో ఉన్న జనాల్లో గందరగోళం కలిగించేటట్లు అవన్నీ మీనులు. ఈ ఎరుకతో నలిపివేసే భగవంతుడి అవతారమూనిది. ఆ ప్రశ్నలనుండి ఇంకా, వీరప్పొళ్ళో బయటపడుతున్న ఎల్లా బయటి త్రిశ్చయంలాగా తిరువణ్ణామలై నలిపివేయడు.

'నాయుండు' అనుకున్నవారు డీలపడకూడదు: ఇబ్బందులలో, నీలపు తిరువణ్ణామలైని నుంచి అరుణ దేహంనవదేనన్న నడుమే ఆరాధిస్తే ఆనందదిందరాలు కలిగిస్తుంది. అల్లి నిమ్మ డ్రోట్లోనే కర్మ త్రిశ్చయం నిమునే సేర్చుకుంటుంది. ఆదరే, నీలపు స్థాపిత్వనలూ సాధ్యమా? నిమ్మ ఆనందద జీవనదనడుమే, అప్పుడు ప్రపంచంలోనే నలిపివేయు. ఆకర్షణ జనరేషన్లో డీలపడమనిపిస్తుంది. అవరసంబంధాలకి కబేడీ నిమ్మ దృష్టిలో ఉన్నది. ఇదరిందనిమనం ఇల్లాయిదానుచుకుంటాం. అప్పుడే త్రిశ్చయంలో అహంకారంతో నలిపివేయు నాటిలుల్లాద త్రిశ్చయంవన్ని (ఎందరో భగవంతుడిన్ని) నీలపు కొంతలు మరిపించుకోవచ్చు. అల్లాంటి డీలగా. దివ్యసుందర విగ్రహంకి నమ్మకంలో ఎరవి. అవన వాదకోవకాద మళ్ళీ అవసరంద బోవడ్డ్ నిండాలవడుతుంది

ఈ విధజ్ఞానియున్న కొంతసు అవనల్లి అరిమాడి. అవను నన్నన్న కరుణిసు, స్వీకరియువంతే ~~మాడి~~ వైణ్యశాలయల్లిని.

ఇవనవంశ శ్రేష్ఠీదేవరవరిగూ ఈ లోకదింద ఇంజిదుదింద బిడిసలళ్ళలు సాధ్యవాగలిల్లవే?

4. తిరిగి పోకంమాడిక్కి తిరిగాడుతాడుమడువన్నంకాగి, మనేయల్లి వైద్యరు ముళ్ళుకుమ్ముణ్ణు తీరువణ్ణువండుర, కడలమేణిప్పిరాణ్ణు కణ్ణిగే రక్తమయిలెక్కణ్ణు, ఒడలంగా నడుగుతాడుక్కి ఉరుకుమెంబుణాడుక్కుమిరిగా.

ఇదరిల్ పోకంమాడిదవరు ఇల్లిసిద్దాడుమ మనేయవన్నళ్ళు, వీడియల్ వేదనేయింద ముళిళ్ళుమ కణ్ణు తిరువణ్ణుతిరుగుత్తిద్దాళే, కడలమేణిప్పిరాణ్ణ కణ్ణిగే రక్తమయిలెక్కణ్ణు, ఒడలంగా నడుగుతాడుక్కి ఉరుకుమెంబుణాడుక్కుమిరిగా.

ఇదర్ ఇల్ తిరిగి = అనతరియు దుఃఖ (సంకట) విల్లదే, పోదమ పోకం = భోదనవన్న (క్రోమవన్న), మూలాధార ఉడుతుని, ఇల్లిసిద్ద తిరిగాడుక్కు = కూడిరిసిండు, మడువ (ఆనందిసువ), మనమ అన్నళ్ళాళ్ మడం అణ్ణాగుకాణ్ = సుందరవాద (సరళవాద) కుందరుష్మనళ్ళే, ఎడెబిడదదింద, మేలే దమ ఇల ఇవక్తం రాగి = వేదనేయిల్ల, మనబిట్టమ కుమ్ముణ్ణు = మేళ్భసుత్తిరువ, కణ్ణు కణ్ణు = రంగాద, తిరువణ్ణు వణ్ణార్ తీరువణ్ణు = తిరువణ్ణు వణ్ణాంతవల్లి (నీలబణ్ణ), కడలమేణి పిరాణ్ణు = కడలినంతే రూపవుళ్ళ స్వామియాద, కణ్ణాణిగా = అశ్చర్యోద్గారవన్న, నడుమనల్లి = నడుమధ్యే రవన్న, కణ్ణు కణ్ణు = కండు, ఒడలమ ఒడవం = దేహవన్న, నెత్తరు = రక్తవన్న, ఇల్లి = ఇల్లి, తిరిగాడుక్కు = తిరుగాడుత్తిద్దాళే = సిబ్బిలు, ఒరుకుమ్ముమ ఒరుకుమెంబుణాడుక్కుమిరిగా = ఎన్నాంగణ్ణు = ఏందన్ను, ఎందార్థవిల్లదే ఇరుత్తిద్దాళే,

దేవదవన్న శ్రీశమీళి పిబ్బళు శరకాడ్రోడముత్తిద్దాళే ఎంబుదన్న జ్ఞాపకమాడి.

(4)

ఇందిన మూరు పాశురగళల్లి 'నాయం' యు, కేసరుగడ్డిగళన్ను స్పేలబ్బే యుత్త జొళెదాడి డారాడువ కొంక్కరిగళన్నిరిసిదు, తన్న చరడగళంతె వన్ను తోరువుదు వర్ణాంధన్న నిశ్శబ్దవాగువ గవేర్ణ్వరనల్లి అంతే మాడికొండు ఓడిహోందరల్లదే ఆ కొంక్కరిగళు తమ్మ ఆనందదల్లి అవళ మాతన్నాలిసుత్తదే డారిహోదరంతే దు కేళలుర్తదే.

ఈగ నాయంగే డుందవగిన గవుడాయ రెంటు బందన్ను. అవుగళన్ను కేసరు నాయం తన్న సైకిల్ గేయిన్ను నిల్లిసుత్తళే.

'నాయం' యుగ ఆలుగారరు హేళుత్తారే: వరప్పర ఎదిబిడదంతే మర్కు అగలదంతే, నీరిన్నల్లి మునుగు ఎడరిసుకొళ్ళువ డుందగిన్నగళల్లే, నీవు కంకాద తెరువణో వర్ణాంధనాగిహోగబేకు. అల్లి నిశ్శబ్దవాగిరువ శక్తియన్ను శక్తిఉదాంతియుళ్ళ, అశ్చర్యచకిత, గవేర్ణ్వరనన్ను కాణబహుదు. యావుదో బిబ్బళు తన్న దేవదవన్న నిమగాగి శ్రీశమీళి, శరగి హోగుత్తిద్దాళే ఎంబు దన్ను ఆశ్చామాదే నన్న వరగాగి జ్ఞాపకమాడికొడుత్తిరా?

5. ఉణర్త్తక్ష్మాడ ఉణర్త్తుగాన్, ఉడన్ మెయ్యుం మడవన్నంగాన్,
తిణర్త్తవణ్ణడల్గళ్ మేల్ శఙ్గు శెరుత్తిరువణ్ణర్,
పుణర్త్తపూన్దణ్ కుళాయ్ ముడి నమ్బెరుమానక్కణ్ణు,
పుణర్త్తగకిలినరాయ్ అడియేనుక్కుం పోత్రుమిగవే.

ఉణర్త్తల్ ఊడలుణర్త్తు ఉడన్ మేయుమా మడవన్నగళ్,
శిణర్త్తవణ్ణల్గళ్ మేల్ శఙ్గు శెరుత్తిరువణ్ణర్,
పుణర్త్తచూన్దణోడు లాయ్ ముడి నమ్బెరుమానక్కణ్ణు,
పుణర్త్తగకిలినరాయ్ అడియేనుక్కుం పోత్రుమిగవే.

ఉణర్త్తల్ ఉణర్త్తగళు: నిద్దియింద ఎద్దరగొళ్ళువుదు, ఊటిల్ ఉండ లు = నడువే లుంటాగువ, ఉణర్త్తు ఉణర్త్తగు = ప్రేమోశలదగళన్ను వికసిసు కొళ్ళువుదు, ఉడనే మేయువుదు ఉడన్ మెయ్యుం = కూడి మేయువుదు, మడవన్నంగళ్ = దూడెగళే, మడమయిల్ = శుద్ధమనస్సిన, అన్నగళు అణ్ణన్ కాల్ = దూడెగళు, తిణర్త్తు తిణర్త్తగు = బాలసద, వణ్ణల్ వణ్ణడల్ కళ్ = నేలక్కే (కడగళ్) ఇరియువ అలేగళు, మేల్ మెయ్ = మేలే, శఙ్గు చక్రగు = శంఖగళు, శెరుమా శెరుత్తు = కీరువ, శిరువణోవణ్ణర్ తిరువణ్ వణ్ణర్ = శిరువణోవండూరినల్లి, పుణర్త్తు పుణర్త్తగు = కూడిసిట్టు (కినోడిట్టు),

పూ పై = పూలదండలు, శేణో శుటుంబు క్రాణ క్రుప్తాయు = శంఖాలు అనే పూలదండలు ధరించి, ముది ఉష్ణి = కిరీటమున్నట్టి, నమ పేరుమాన్ = నమ్మదగిన, నడుచు = నడుచుకొనే, మగిణా = నమ్మకమైన పరివారమున్నట్టి, కణ్ణు క్రణ్ణు = కాంతులు, పైణార్క్ పుణ్ణ్ర్క్ = చూడటానికి (కంటికి) సుందరమైన, క్కైయిసరాయ్ ణాకయిణాగాయ్ = చేతులు, పాదాలు, అరిదిమీసుక్కుమ అడియేణుక్కుత్తం = వారసత్వంగా వచ్చిన పరివారమును, పోట్రుమినే పోట్రుమిణా = రక్షించు.

నిదియిందవెచ్చరగాళ్ళువుదు, నడువేయించారప్రేమకండగళ్ళ ఖడిగళు కూళ్ళవుదు, మళ్ళే కూడి మేలిరువుదు (ఇరువుదు) చుట్టిద శత్రుమనస్సినకుందగళ్ళే, జాలియద దడక్కే బిడిరువ అతీవళ్ళమేలే శంఖివళ్ళు నీలదుద శత్రువన్ పణ్ణాంతళ్ళి కూడళింద ఊ, శంపాదచుల పయింబుడు డిణ్ణోద కిలిటవన్నళ్ళ నమ్మ పరివారమిరుష్ణన్న కాండు, (5) పైగళన్న చూడిసి, పాదసేవకళాద నన్న పరివారయు ప్రోథిరిసి.

'నాయక' యు ఆలుళ్వారరు కీడళ్ళుక్కొండే: కుందవిష్ణగళ్ళే, నీవు నిజవా గియు నం నాథళ్ళు. పరశ్వర ప్రేమ కలిదవగళింద శాన్యా అంవాగి బదికిట్టిద్దీ, అవుగళన్నెల్లా మరిశు మళ్ళే బిట్టు నిమ్మ జాళువ దృష్టి నవన్ను కళ్ళవలు నీవు. ఇంథ నుచిమయు జీవనవన్ను, నన్న నాయంతసాది అనలి, విశిష్టయుగ రువ నన్నన్ను మరియు చూడి. పరిమళ తుంబిద పూంతులసిగళింద శబ్దుంద శంఖగళు నన్ను మరియు చూడి. పరిమళ తుంబిద పూంతులసిగళింద శబ్దుంద శంఖగళు వన్న మూడిద్దరువ నన్ను ప్రియుశేమన బళిగే శీఘ్రవే కరిసు. ఆవన వాదవ ణిగే కైజోడిసు. మళ్ళ మాంద సేవకళాద నన్నన్ను కాపాడుత్తా, నన్నన్ను కాపాడు.

విశేషవదే, కనకాంబరద్దీరు అవరన్ను ఆశ్రయిసి చాలి.

6. పోట్రియాణిరుత్తెన్ పుణ్ణై మేలుత్తణ పూంగుయిల్కాళ్,
కోట్రిల్ వాళై కుళ్ళ మా తిరువణ్ వణ్డారు చ్చోయుమా,
ఆట్రలాళియుగై అమరర్ పెరుమానే ఉణ్ణి,
మాట్టముగాణ్డరుళీర్ మైయల్ తీర్వదొరారువణ్ణమే.

పోట్రియాన కరన్దేన్ వీన్నై మేలుళ్ళే పూజ్యయిల్కాళ్,
కోట్రిల్ వాళై కుళ్ళ మా తిరువణ్ వణ్డారు చ్చోయుమా,
జిత్రలాళియుగై తిమరర్ పేరుమానే ఉణ్ణి,
మట్టజ్గుగుళ్ళర్ మైయల్ తీర్వదొరారువణ్ణమే.

పోట్రి పోట్రి = ప్రార్థిస, యాన్ యాణా = నాను, ఇరన్దేన్ తిరుక్కెణ్ = నిమ్మ కటాయవన్ను చేడుక్కేనే, పుణ్ణై మేల్ పుణ్ణ మెసు = కొన్నే మరదమీలే,

Garani Srinivasan

ఉయ్యాలే ఒంటిగా = నేలసరువ, పూర్ణ = చందనకాన, కుయిల్‌కాళ్ళ కుయిపుకాగా = కోయి
లతీవళ్ళే, కేట్రిల్ కొంపన్నిగిం = కేసరచల్లి, పాళ్ళే వాళిగా = చాళి, రుత్నుల్లమా
క్షుణ్ణగ్రహం = లుక్షాదదిందర బల్లేయువ, శిరువణో వణ్ణార్ క్ష్రి నవణ్ణ ■ వణ్ణ
గ్రేక్ = శిరువణోవణ్ణార్ధినల్లి, ఉయ్యాయుమా ఒంటిగా = నేలసరువ, అట్రుల్
ఆటి స్నాన్గిరల స్వాళ్ళి = శక్తి పూజిసిదవరు చక్రోల్లంఘనవన్ను, అమ్మ కేళి ఎం
ణక = సుందరకాదశ్రేయుల్లి కండిదిరువ, అమరర్ ఎమగర్ = దేవకేసళ, మీసుమొ
కేళిల్ల ఎంబ అర్థదల్లి కణ్ణు = పరమపురుషనన్ను కండు, మంత్రమూ
మొదల ఎంబ అర్థదల్లి కణ్ణు = మరుమంత్రవన్ను (ఒళ్ళేయు మంత్రవన్ను కండు), రండు,
అరుళిదర్ ఎన్ను గోర్ = కృపేమాడి, మొళియుల్ శిరీవదరు ణమయు క్రోర్వయక్కు =
నన్న ఎరడవన్ను కరెదుకొళ్ళువ, ఏర్ వర్ణవాగి ధరిసువ ణణ్ణడిం = ఒందు తీరియల్లి.

పూర్వద మరదమేలే నేలసరువ సుందరకాద శోకవిల్లి, నాను నిమ్మన్ను
ప్రీతిసుత్తా నిమ్మ గదాయుధవన్ను కొడిబేకెందు కేళుత్తిద్దే. ఆగ నల్లి ఉక్షాదదింద బళి
యువ మొళిమరదళ శిరువణోవండురినల్లి నేలసరువ కక్తి పూర్ణాదవ చక్రాయుధ
వన్ను సుందరనాగిరల్లి కండిదిరువ నీలకేసళ పరమపురుషనన్ను కండు, నన్న పరా
వన్ను శరణుహొళిసువ ఒందు రీతియు బళ్ళేయు మరుమంత్రవన్ను కేందు కృపేమాడి. (6)

ముందిన వాక్యగళల్లి, పరిపూర్ణ నాయకియు, కన్న ప్రియకమనింద
అనఅదేయు సంకల్పవన్ను, భక్తవత్సలయుత్ దారాడువ కొంకళియు దంపతిగళిగు,
ఒందదంపతిగళాగి దీక్షసేందరలు. అల్లదే, అదన్ను ప్రీతిపరమ్మనాద శిరువణో
వణ్ణాదల్లి నేలసరువ కన్న ప్రియకమనల్లి అంతేమాడికొళ్ళబేకేందు అభ్యర్థిస్తి
ప్రార్థిసిదళు.

ఈగ, అవళు పూర్వద మరదళల్లి అడగళొండు ఆనందదింద ప్రేమోభావ
దళన్ను మండిసుత్తిరువ కొంకళి దంపతిగళన్ను నోడుత్తిద్దే

నాయకియూ ఆకెయ మాతుగళన్ను కేళుత్తాళే: పూర్వద మరదళల్లి అడగళొం
దిరువ కొంకళితేగళిల్లి, దంపతిగళాద నీవు నిమ్మ ఆనందదల్లి మళ్ళి మరేకు,
ఇరబారదు. ఎరడనెయదాగి నాను ఇదే మరదదడియల్లి సంభవిసుత్తి దేనే.
నన్న ప్రియకమనింద ననగే అనఅతేయుంటాగదే. అదు ననగే సంతోషవాగదు.
కేసరినల్లి వాస్తవదల్లి బళిదు సాగిరువ చాళియిం దడగళ్ళనడువే శిరువణోవం
దినల్లి, ~~తీనన్ను ఎరడు సంకల్పవన్ను~~, నేలసరువ నన్న ప్రియకమ సాధ
నెయల్లి వరమపురుషనబళిగే నీవు ఇల్లింద హోగి. అవనల్లి నన్న పరవాగి నన్న
దంపతిగళన్ను అవనల్లి అంతేమాడి, ననగే శీఘ్రవాగి

7. శ్రీరంగణం తిరుప్పుట్కుళి ఎణాకరిగాళ్ళిరువ ఎయానాళ్
కోనాటియ,
తిరుమలైవాళ్ పూదం పిరాట్టిగళు శ్రుష్టకర్తనాద తిరువణ్ణాళ్వారిగె,

కురువణ్ణం రిచయుయ ఖాయ్ రిచయ్య కణ్ రిచయ్యణక రిచయ్య ఖాయ్,
రిచురివాణ్ రిక్కరుర్ రిచుక్ అడెయాళం తిరుర్ రిక్క కణ్ రిచ.

ఓరు వణ్ణం జోయ్ వేర్ని ఎనక్కొన్నా యుళ్ళయిగా కాళింయే,
శేరు చోశో వ్రేం వేచ్చలుల్ శూలు శోళ్ళర్ వేల్ తిరువనోవణ్ణార్,
కరువణ్ణంజియ్య మాంసు శరియ్యక్కణో శరియ్యక్కే శోయ్యశాల్,
శేరుచ్చోనో శర్కరంజక్కు అక్కేరమూళమూ తిరున్నదక్కణ్ణే.

ఓరు వర్ణం వేగ. రిచురివాణ్ణం = ఒందు రీతియల్లి వేనోయు రిచస్తు;
రీ (ని), చ్రీస్తు రిక్క = ప్రీతిగాసు, ఎనగ్గిణాణ రిక్క = ననగే, నిన్నలు బళ్ళి
రిణ్ణు ఎణ్ణ = ఒందు వర్ణదల్లి గవనవన్ను కొడబల్లి, ఇల్లి రీతియల్లి రాణ
కిణియే = సుందరవాద నిధియల్లియే, కేరు రిచుర్ = ప్రీతియలుగనగళింద, కూలు
రిణ్ణ = సుందరవాద, వ్రేం వేలుల్ హ్రు రిచుగళిల్ = ప్రీతినలుగనగళింద, కూలు
శూట్ట = మూలు బుట్టు వందిరువ, శర్కర వేల్లే రిచక్కర్ కివియి = సొంపినవబ్దద
విశ్లేష ప్రదేశగళు ళ్ళ, తిరువనోవణ్ణార్ తిరువణ్ణయణ్ణర్ = తిరువనంతపుర
నల్లి, కరువర్ణమా కురువణ్ణం = రంగువబ్దద, శేయ్య వాయ్స రిచయ్య
వాయ = కెంపగే ఇరువ్ళ బాయుళ్ళ, శేయ్యక్కాల్ రిచయ్య కణ్ణ = కెంపుకాసుందర
వాద కణ్ణుళ్ళ, శేయ్యరవల్ రిచయ్య కాల్ = కెంపగే (పద్మాలమలాద) ఇరువవాద
నళ్ళ, శేరు మినో శర్కరమూ రిచుర్ రిణ్ణ రిక్కరం = యుద్ధక్కే సిద్ధవాగిరువ
సుందరవాద ఛత్రాయుధగళన్ను, కళ్ళు రిణ్ణు = శంఖగళన్ను, అదన్నే యావుదూ అల్లి
ఆణ్ణడయాణం = ముంకొండలషోభనగళన్నుళ్ళ, తిరువన్ని తిరువనంతపుర = తిన్నగ,
కణ్ణాడి కణ్ణు = నోటి, (నననే ఎంబరథ).

ఒందు రీతియల్లి కోటి ప్రదేశ, సుందరవాద నిధియలో, సుందరవాద
పద్మవినలుగనగళింద నిర్మిసలపట్టిరువ సొంపినవబ్దద అస్థవక్కేగళుళ్ళ, తిరు
వనోవణ్ణపురదల్లి నేలసిరువ, శరీరవబ్దద, ఇందుచూడళ, కెంపగే సుందరవాద
రత్నగళు, కోమలవాద (కోమలగే) కాయగళ (కాళుగళ), యుద్ధక్కే సిద్ధవాగిరువ
సుందరవాద ఛత్రాయుధగళన్ను శంఖగళన్ను ముంకొండ లషోభనగళన్నుళ్ళ నిద్దామిరువ్ళ
(ఎన్నవల్లనన్ను) తిన్నగిరుంద, ప్రణయకలహదల్లి అనల సంగటువాదిరువ నననే ఇందు

(7)

వశీకరిసువవన్ను శంకు కేళుత్తిరా?

నాయకనొందిగా
ఈ నాశగదల్లి ఆత్మీయరు సుందరవాద నుళాగళన్ను కొండుక్కారే. మత్స్య అవ
ప్రియకమునే
గళిగే శత్రు/అనయంగొయ్దు నండవవన్ను కోలి కొండు, అదన్నే బ్లా తినుగే కిళిసి బారోకొండే

Garani Srinivasan

ತಮ್ಮುಜಸುಕ್ತಾಕೆ:

'ನಾಯರ್' ಯುವ ಅಲ್ಲೂರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸುಂದರವಾದ ಸಿಳ್ಳೆಕಳೇ, ಬಹಿಬಿಯು ವಿಮಕ್ಷಚಿಪ್ಪೆದಳಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿರದಿದುಬಂದಾಕೆ ಶಿರುವಣ್ಣೋ ವಣ್ಣಾರು ಪೇರ್ತ್ರ. ನೀವು ಹೋಗಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕೂ. ಅಲ್ಲಿ ಭವಸಂಕಲನ ನಕ್ಷತ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಲೇಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿ ನಾವು ನೆಲಸಿರುವ ಅಚ್ಚಾದಿವಾರಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಲೇಬೇಕು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ನಮಿರವಾದ ಹೊಳಪುಳ್ಳವು. ಅವನದೇ ಹಂಸಿರವು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ವಿಶಾಲವಾದ ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ. ಅವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಶಂಖವಿದೆ. ಅವನ ಬಾಹುಗಳು ಕೆಂಪಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅವನ ಕೈ

ఆకాశమంతు నవనవోల్లవడేటట్టు. సుందరవు శ్రీదేవ్యు అది చూచుంగొ బాయుళ్ళ సంతోషిస్తే, సాళ్ళల్ మర, ఆనందద ఝాన్నేమర, ఇవ్వుళ్ళంద సుర్త్తు వరిదిన్న శంవాద శెరువణ్ణో వణ్ణాంధల్ల, దొండ్డ శ్రీవాద కావరియుంశే కేన్నాళ్ళ వనుం, బడళ లున్నశవాద ంతీలవస్న ళ్ళవనుం, సాల్ళికొంటళుంద్లుళ్ళవనుం, ఉరియు అతి దొండ్డ మునుగిన నంతే దివ్యవాదదోడ్డాంశెయుళ్ళ శిరువడి (స్వామి) మాళ్ళతిష్ఠయువాగుంటే. (8)

సుందరవాద శబ్దకేళ్ళి, వరిమళశుంబిక్ష్ణాంద లింగయ్యి శిరువ సుంతొన్నే, సాళ్ళల్, ఝాన్నే వుంరాద నానాజాశియ మంరదళింద సుర్త్తువరిదిరువ కావారవెత్తి క్షేత్రవే శిరుపణో వణ్ణారు ఎంబువు. అల్లంటుంటి నన్న అశ్చంశప్రియశమనాద నన్న స్వామినేలవరుప్రభు. ఖేదాదరాగాగి నిన్ను అల్లనే ళిలిసి. దివ్యసుందరనాద ఉస్వాచు రువన్న శెన్నాశెంబనొంది. అవసరే శ్రీవాద దొండ్డ కావరియుంశే విశాలవాద వుర్త్తు ళువన్న శెన్నాశెంబనొంది. ఆరుషనశావాద శెన్నాంగళ్ళవే శిలంయు మేలే ఎళ్ళెరవాద ంతీలవిదే. నాల్ళు తొంటళువళ్ళే. అవన శిరువడిగళన్న శిరసావహిసి నందశెట్టు. తిరు అవన దొళశొంశె విన్నవా శెంయిసిదెవు. అవన శిరువడిగళన్న శిరసావహిసి నందశెట్టు. తిరు వళ్ళనేళిశ. చిక్క నన్న చిళనే బిందు అవనన్న తొంటరు నీవు సొంటిద చిరొంయన్న వివరిసిదళు. ఇదరింద నన్న అనుతియిసుంటు స్వల్పవాదరూ మహదారవాగువుదు.

ధ. అడిగళ్ తైకదొళ్తు అలర్మేలు తైయుమన్ణా కాగా,
విడిణవు శంఖకాయిక్కుం శ్రీరువణ్ణ వణ్ణరుళుం,
కడియ మాయన్ కణ్ణా క్కణ్ణాన ఉరుమాయక్కణ్ణు,
కడియ నాయిన్ శ్రీరంగ మెన్ శ్రీరం కూరుమిన్ వెరుతైకాణ్ణే

అడిగళ్ తైకొండు అలర్మేల తైయు మున్న జ్ఞాళ్,
విడివై శంఖమో అక్కమ శిరువణో వణ్ణాశుళ్తియు మా,
కదియ మాయనో రెన్నైళ్కొండనై నేడుమాల్తై కణ్ణా,
కొడియ వల్వినై యేనో తిరుమా రుమాయెన చేళలు డేన్నోడే.

అడిగళ్ అడిగళ్ = (వైష్ణవంశద) శిరువడిగళాదే, తైకొండు తైకదొళ్తు = నవున్నళు, అలర్మేల్ అలర్ మిసు = పూవినమేలే, అశ్చియుమా అణైయుం = నింళాడువ, అన్నజ్ఞాళ్ అణ్ణాళుకాగా = దంగళళిగె విడివై విడిణవు = తిరుతోటదయుదల్లి, శంఖ మిలక్కమా శంఖక్ శ్రీరుం = శంఖవన్న బాళిసువ, శిరువణో వణ్ణార్ శ్రీరువణ్ణ వణ్ణ రుళ్ = శిరువణో వణ్ణాంయల్ల, లు మాల్తైయుమా ఉణైయుం = నిళ్ళాగిసుమ దును, శదియు మా యనో కడియ మాయన్ = అప్పిరమాద ఆశ్చర్యగళన్న మాడువవనే, కణ్ణన్నై కణ్ణా ణా = అరిష్టరనన్న, కండు కణ్ణు నొంటి, మొడియు వల్వినైయేనో తిరుమా రుకాడియువళ్ విరోధియెన్

కైరాతం = ప్రుర్రవా విరుదనన్నన్న కుఱరు, కుఱు అమిన్ కూఱుగిన్న, పేళతి, వేలు తగిల్దే వెఱ్ఱు కొకాణ్ణడె = చిరంశవాగుల్లే.

భూచ్యదశ్వతేగళ నిళిదాడువ కుంభనళ్లి, అరుణోదయదల్లి శంఖ వన్ను ఊదువ తిరువణ్ణ వణ్ణిసిదల్లి నీలసరువ అద్భుతవన్ను వర్ణిసువ మడుపవరు, పరమాశ్చర్యక్కొళగాగియూ ఇరువ భవవంశవన్ను కండు, కేళి బావియాద నన్నన్ను కుఱిసు చిరంశవాగి పేళతి. (9)

ఇల్లి మత్తే కుంభవష్టేగళన్ను సంభోధిసిదలాగిదే.

'నాయుం' యుగద పిలిగారరు పేళుత్తారే: భూమిన మేలిరువ వస్తు వాగి నిళిదాడుత్తిరువ కనసుగళు, నీవు అరుణోదయవన్నే నోడిదాగ ఎద్దేబిదవు శంఖధ్వనియన్ను కేళుత్తిరల్ల, అదు తిరువణ్ణ వర్ణారు షేత్రక్కే. అల్లింద మేలే అద్భుతవాగి అశ్చర్యదింద ఉదగళన్ను నిశ్చలగొళిసిదుత్తవే. నీవు అవనన్ను చిరంశదల్లి కాణబహుదు. మత్తే, కడు బావియాద నన్ను అవళింద అవను సంభవవన్ను కుఱిసు అవనల్లి అరివు మూడి, కరుణిసువంతే పేళతి.

10. వెఱ్ఱు కొకాణ్ణుమ్మ మయూరిగళ్ళు కేళుత్తివణ్ణ
తెళ్ళనీర్ప్పమ్మెయ వడవాలె కైరవణ్ణగళ్,
మాత్రిల్ల పోరాడుకణ్ణ మకుళిన్ నీరెళ్ళ కేళుకొండ్రు
తుఱ్ఱు కేవకణ్ణర్క్కు వణ్ణిసి మూగెణ్ణుమిన్ కళే.

వేలు కోణ్ణు వెఱ్ఱు కొకాణ్ణు = అంతరంగదల్లి, లమ్మే ఉమ్మ: నిమ్మన్న, యాన్ యాగ్ = నాను, ఇరద్దేనే కిరాతకణ్ణ = ప్రార్థిసుత్తేనే, వేళు కొణ్ణు = పరిమళిసువ, వణ్ణ ఇనగాళు వణ్ణు తిణుకాగ్ = దుంబియు సుంవుగళే, కేలు డకాగు = కళియుద, నీర్ నీర్ = నీరిన, మిళ్ళే పమ్మెప = వంశానదియ, వడవాల్ వడపాల్ = ఉత్తరభాగదల్లి, తిరువణ్ణ వర్ణా కైరవణ్ణ వణ్ణరిగె = తిరువణ్ణ వర్ణారు షేత్రక్కె ఎంబ. వేళు ఇల్ మాగు తిసు = ఎదురిసువవనిల్లద, పోర్ పోగె = రయుద్ధ మాడువవనాద, అరక్కన్ = రాక్షసన, మకుళిన్ = కొంబెయిల్లద, నీలు మిళి నీరు ఏళ్ళ = వృద్ధివృద్ధియు ఎవంతే (కూళ్ళాగువంతే), కేళు కొకాగు = నాశవపడు;

వీలు శివశంకరశర్మ = ఏ రోజు కావడానికి: మంచి వీలవుతుంది, ఎన్నైనా యుమా
ఎన్నిణాయుం = నన్ననున్న, బళ్ళో ఉన్నాం = కేన్స్ శష్టశివదండల్లో చేరిపోయాం
వంకే, ఎనోమినోడళ్లో ఎన్ మిన్ కడలా = ఇదో ఛాలెంజ్ (ప్రతిజ్ఞ).

పంచముఖుని దుంబికళ్ళ మంత్రుళ్ళో, నిమ్మకన్న నాను ఉంచేరంనిర్వాహ
ప్రాతిజ్ఞనుంట్టేదే: కెళ్ళుంద నలిన వీంనానదియాటు శ్రీకరదర్శనర్లో యీ శిరువతోచ్చణా
రుషేశ్రమిదే: ఎదుంసువనాల్లదేయుద మాటువనాద్ రాష్ట్రనన ఓంఆటోయిన్న
ధూళ్ళాయువంకే నాశవడిబద మంచాలిరేసాకే నన్ననున్న శేన్స్ శష్టశివదండల్లో నోంపుంపు (10)
ళ్ళువంకే ప్రాతిజ్ఞ.

ఇల్ల నాయుం భూదవంశనకే అశ్వంశనమిల్లదశేంద్రళ్ళాద మంబిదళ్లకే శేన్స్ ప్రాతి
నేయున్న నల్లనుంట్టే:

'నాంయుశ్' యూం అల్లూరరు దీర్ఘుర్ట్టే: వరంబిళ్ళశంబరువ మంబిదళ్లో
నాసు నమ్మన్న చేలల వాం ప్రాణిదుశ్శిద్దీనే. అదం నమ్మకే ధీలుళ్ళవాదశేలన్. నీవు
యూనాటూ భూదవంశన అశ్వంశనమిల్లదశేంద్రళ్లు. ఆవను భరింపురువ భరంబళ్ళకుంబ
మశరంకవన్న నూనువ భూశేలసనళ్ళ కారదళ్లల్లరువ జీవనన్న నదవావానమాడుంట్టిరి
ఎం తాదల, నీవు తిళిచిలిన మాటా నదియ్యిశిలర్ట్టే ర్వప్పకే ధీమ. అల్ల నివన్
చేలదష్టు ఎంతవాద అదారకొరియున్నదు. అల్లంటిళి నన్న ప్రియశమనాద భూదవంశను
నేలబరున్నదు. అదే శిరువళ్లో వంచిరు. నిమ్మ అదారవన్న నవ్వుట్టిరియా నీవు
ధైర్యదుంద బళ్ళో నీవు నవమొందు గణ్ణ బదశావన్న మంది. నన్ననున్న నద శేన్స
టంశరంన భ్యర్థుల్ల బబ్బళన్న మంచిశిళ్ళబేంది భూదవంశనళ్లి నన్న నంబా
ప్రాతిధినేదల్లనుబిరా?

11. మిన్ కొంగాల్ శేర్ పురిన్నూల్ కుఱవాయ్ అకన్ఱూలకుంగాండ,
వన్ కల్వనడి మేల్ కురుంగూర్ శ్రుడగోపన్ శొన్న,
పణ్ కొళాయిరత్తుళ్ళి వైపత్తుం తీరువణ్ణణ్ణెర్క్కే,
మిన్ కొళ్ పాడల్ వల్లార్ మదనర్ మిన్నిడైయవర్క్కే.

మినోళ్ళూ శేర్ వ్రీంమూల్ శుబ్రాయం అడనో ఇంబాల ఇస్తోంది,
వనోళ్ళవనడివీంలో కుంబుర్ శ్రీకృష్ణుడీంనో శొన్న,
పణోళాయిరత్తిన్నేళ్ వేళ్యమా శిరువణో వణ్ణార్శ్రీ,
ఇనోళ్ళో పాదల్ వల్లార్ మదనర్ మిన్నిడైయు వర్శ్యో.

మిన్ కోళ్ళ శేర్ మిన్ గాంగాల్ శేర్: మింటి మీద మంచాద త్రోళ
వన్న ళ్ళ మేఘన్నే డ్రోంది రోంచంశే, వ్రీంనూల్ పురిన్నూల్ = బంగళ్ళ ఇవ్వి వాటిళ
వనుల్నధరిసవ, కుయిళ్లో లాంగ్ క్రెన్ గాల్ స్వాయ్: కుళ్ళ బ్రహ్మ నాంయుం,

Garani Srinivasan

ఉదయం ఫలాలయ శోభిల్లు అతిశయ క్షేత్రమందు = విచిత్రకారుడు భూమండలమునందే తన అద్భుతమును విస్తరించు ఒంటిమిట్ట అను క్షేత్రమందు,
వసంతర్తువున్ ఇంగ్లీషు = వసంతఋతువు యందు, మహా వైశాఖ శుద్ధ నవమి = మహా వైశాఖ శుద్ధ నవమి, తిథియందు
అష్టమంబు = శిరువడిగళ్ళను చెంరు, కొలుచు భూర్ భువర్ స్వర్ లోకములకు కర్తయగు
కోదండపాణి = శిరుప్పుగుహ్యుల్ తలగోలను (నమ్మాళ్వార్), శోభిల్లు
కళ్యాణ, ఆలయమధ్యమున్ = కోట్టయిల్ (రచించెను), పరాశరుడు = రాఘవుడు
ఇవ్వేవిధమ్మున = ఈ విధముగా, ఆయిరక్కుక్కుణ్ = ఇందు నాలిర వాశుర పాశురములు,
అణ్ణాణ్ = శిరువణ్ వణ్ణార్ = శిరువణ్ వణ్ణార్ చెంగమల్ = ఈ పాశురమును, శిరువణ్ వణ్ణార్ కొయిల్
అణ్ణాణ్ = ఇనిదామ్ (సంతోషముగా), పాడల్ వల్లార్ = పాడుచున్నవారు,
పాడనల్లవరు, మదనర్ = కామదేవుడు, తన్ = ఇష్టపడువారు,
కోయిల్ = గుడి, అణ్ణాడు = ముంగిట, ఇరుక్కే = ముంచు నంతటి బలుపు వనములు కోరి
నియమించిరి.

ముంచు నీ నవమినాడు ప్రారంభమున్న శ్రీరామ నవమి ఉత్సవమును, ఏడవ రోజు
రథమున్న అధిరోహించి, ఎనిమిదవ భూమండలమున్న
మహా వంచకత్వమున్న భువనంతర శిరువటిగళ్ళను కొలుచు కొలుచు భూర్ భువర్
వసు (నమ్మాళ్వారు) రచించిన తిరుప్పల్లాండు ఇందు నాలిర పాశురములలో ఈ
పద్యమున్న శిరువణ్ వండూరన్న పెరిదుమ్ = పెరియ వాచ్చాన్ పిళ్ళై ఎరుపాడి పల్లవులలో
ముంచు నంతటి బలుపు వనములు కోరి నియమించిరి = రామానుజ నూట్రందాది (11)
చెప్పారు.

ఇదిమా శిరుకోవిల్ మేలధికారులు కడియు పోకుండ. భువనంతరమును రంగరాజన్న
కాపు పద్ధతిన ఆరాధించుటకోసం శ్రీవైష్ణవులను, అందుకొరకు అనగా నియమించిరి.

కంత్రవమున్న నడపుటకోసం అవసరమైనవి.

భువనంతరమున అడుగుపెట్టగానే విరజ, నిజపదమందిర ప్రాంగణము. అవసరాలు
తనే కొందరిని పిల్లలు చేయాలని ఆకుర్తి వలె మూర్ఖ. అవసరాలందిని పెంచి పెంచి పిల్లలు
పుట్టే లాగున్నది. ఈ విషయమున్న మాత్రం మాధవన్ మాత్రం పట్టించుకోవడం లేదు
ఈశిరువాయ్ మొళియు బుద్ధిచేశ.

ఇందు వ్యష్టిది ఎరుపు అర్థాంశమున్న రంగులవాడు ఎరుపు. ఇందులోని
ఇందు స్వల్ప మొత్తాలున్న అష్టి. అవసరాలకోసం ఎరుపు వస్తువులు. ఇందరి అర్థాంశ
గమనార్హమైన ఇందిరి. మొత్తమంతా రంగులయిన్నందు, కొన్ని నలుపు రంగులు
కొన్ని నలుపు రంగులున్నప్పుడు ఆ మరకలున్న్ని చూచిందుకు రి. మొత్తం రంగులు

Garani Srinivasan

ఉండ్డి అదన్న నిమ్మనే నేలడుతుడే. నాయనమ్మ అదుకు లాతడేయలం లేదు శీతువుద
కేల్లుతుర్తాడే. ఇదన్నేల్లూ మందు వేసుండరనాడ గాకరనాడ డీనాదిడ్డాగే. దుడ్డిన్నె
శిందు (భలవన్న అనుభవిసువ దుర్మార్గయుల ఆశ్చ. నాయనమ్మ
కుళ్ళశేదు భూమి వీరమాశ్చ. ఇండే, ఆశ్చ వీరమాశ్చరు ఎడేబిటదంతే అశ్చంత
భమిలోవర్లియు ఇద్దరూనడ, ఒబ్బరన్నొబ్బరు అగలదూరనాగులంతే పెల్లు
పేరే గొంటుతనవల్లనే? అదుంత్తరు భూమే ఒండే. ఇదరిందలే శేష్ట, దుడుకు,
దురంకర, బిరడ, ఎల్లుచేం.

శేరుప్పాదుర్భూరిత నివాసియింద శతమానవను (నమ్మాలియ్యారదు) భూదవ
ద్విష్టయినా, భక్తి ప్రేమాదినా, ఒందు నిశ్చిత నిర్ణయ శూరనళన్ని, ఛేదశన
బహ్మరశ్మియు రక్షణ కొడిద్దారశ్చే. అవ్యవళల్ని తీడుత్తే వా శూరనళన్ని
దరా చేస్తాన శలుకు, అంకు, అదరంతే అనుసరిసువ్రదరింద భూదవంత
నన్ను ఎంతరిసిదనా అదలదంత్తే బిడువుదే దొరకువుదిల్ల, భూదవంత సాధ
సిద్ధతా సేలి మడదానందవన్ను అనుభవిసువశేందు ఈ శీరుపాయ్యమ్మ
బళియు భలశ్రేశీకేల్లుర్తదే. ఇంథ వరమభక్తరు (వందనరు) మాత్రవల్లు
భక్తరిగా (భూదవంశనన్ను ఆశీసువవరొందరాదవరు) వర్తనేదశతకరాగిర్తారే.

19.3.83

పెరువాయ్మొళి - ఒరునీయదశ్ - ఎరడనీయు పెరువాయ్మొళి.

తిరువాయ్మొళి - ఆరుమ్పత్తు - ఇరణ్డాన్ తిరువాయ్మొళి.

2. మిన్నిట్టై మడవార్గళ్ - మిన్నిడై మడవార్కళ్.

1. మిన్నిడై మడవార్కళ్ నిన్నరుళ్ మున్బు నానదంజువన్,
మన్నుడై యిలఙ్గై అరణ్ గాయ్న్ద మాయవనై,
ఉన్నుడైయ శూణ్డాయమ్ నానఱివన్ ఇని యదు కొణ్డు శెయ్వదెన్?
ఎన్ఱుడైయ పన్దుమ్ కళువిలుమ్ తన్దు పోదు నమ్బీ.

మిన్నిట్టై యమడవార్గళ్ నిన్నరుళ్ మున్బు నానదంజువన్,
మున్నిట్టైయిలఙ్గై అరణ్ శాయ్న్ద మాయవనే,
ఉన్నుడైయ శూణ్డాయమ్ నానఱివన్ ఇనియదు కొణ్డు శెయ్వదెన్?,
ఎన్నిట్టైయు వన్దుమ్ శలిలుమ్ తన్ది పోదు నమ్బీ.

మిన్ ఇడైయు మిన్ ఇణైయ: మించన వళ్ళివుంకళ్ విళుంగువనడు
పెళ్ళ, మడవార్కళ్ మడవార్కళ్ = నుందకియరు, నిన్ అరళ్ నిన్
న్ అరుళ్ = నిన్న కృపయున్న, మున్బు మున్బ = ముంబే (బంధ మంబు
కాలత్తిల్ విడిదుకొండదు, నాన్ నాణ్ = నాను, అదు తంజువన్ = అదు
అరుళువన్ = అదన్ని అంజుకిరేనే, మన్ను లగ్గైయు మణ్ణు ఉణ్ట
ఉ = నుభ్రవాద, ఇలఙ్గై ఇలఙ్గె = లంకెయు, అరణ్ అరణ్
యే చేయున్న, తాయ్ద గాయ్న్ద = పైకి వచ్చి మాడిద, మాయు
వనే మాయవనై = కృష్ణనెంబవనే, ఉన్నుడైయు ఉణ్ణుడ
ఉ = నిన్న, శూణ్డాయమ్ = రుంబరనవన్న, నానఱి
వన్ నాణఱివణ్ = ననగే తిళిదిదే, ఇని ఇణి = ఇన్న, అదు
అదు = అదన్ను, కొణ్డు కొణ్డు = నీగిసికొండు, శెయ్వదు
ఎన్ శెయ్వదు ఎన్ = మాడువుదేను?, ఎన్నిట్టైయు ఎణ్ణుడ
ఉ = నన్న, వన్దుమ్ = బందన్ను, శలిలుమ్ = కన్నీరుమ్:
తొళుదుదవన్ను (రొళ్లిట్టైయన్ను, తన్ది పోదు = కొంట్టు, పోదుబో

క్షు = క్షోణము, నవ్విల్ల గ్రమ్ము = పెరుగు షేంగార్థ మనేల.

మింటిన బిళ్ళ యంతే మిక్కుటపు నవ్వులు గుమికిలియగా,
ఇంటి ఇందు కాలమల్లి, పడిపడి కొండెరు. అదన్న నినిదాన నవనీ అంజిపోయు
నుళ్ళదీ. మున్నప్రవాద 'ఎంకేయు కోంటోయున్న నుట్టు నుంచి మాడిద
ఉళ్ళయుర్ కాంటినో, నిన్న తొండునన పన్న నాస్తు అంతరిచుటో. ఇన్న
అదన్న స్మరిసలేరు నుంటిచ్చిదీసు? పెద్దు షేంగార్థ మునో, నన్న
ఖేదనున్న, నాద్గదమవన్న (కాల్పోయునున్న) తేలు చ్చు ధ్రోణము. (తేలు (1)
డుబారలు).

ఈ శిరువాయ్ మేంబోలియుల్లో ఆలూర్వారు 'నాయాంకే' స్రావమన్నే శళంబిద్ద

శ్రీ. మిన్నిక్కేయా ..... మున్న్ - ఇంతే ఇంతు కాలదల్లి ఎంతో,
శ్రీలక్ష్మీప్రవకారదల్లి ప్రనమాశను నంద మోహనులదల్లి ఇంతనా బళే
యుక్తా పడిసద నానా ఈక్షేవిధకర అలలీనళ్ళన్న ఇల్లి నంప్రాపు మోళలు
సిదే. అవుగళల్లి ఎల్లన్నింశలూ ఖేదగాంశేయు ఎందరే, అవనునడిసిద
రాగశ్రేణి. ఎంద నుంద రవాద బళ్ళరిగళ రాత్రియల్లి ఊర ద్వార
గళు ముదరు బళ్ళంతల్లి ఇంపాద ఆకర్షణవాద వేణునాద కేళి బింబో
నంద మోహనులద ఎల్లరు యువశియరూ, శమ్మశవన్నే నంతుంది రన్నుత్తు
శనన్న, అళే మానందిరన్ను లక్ష్యనదే, వేణునాద యుద్దగా బాల
కృష్ణన బళిగే బందు నేరిదరు. ఎల్లరూ శుంటి, అల్లి, ప్రేమంచే వన్నే
మరేశు తానంద దింద శుదోదా తిదరు. ఇచ్చే బ్చి లయు వశియు చుట్టు
లల్లి బచ్చే బ్చి కృష్ణన నిద్దదన్ను, అవరు యోగి జ్ఞానశియు నద్ద
సద ఆనంద శుంతోశవన్న ఇతరు నంద మోహనులనే కండు ఆశ్చ
రయుండు మొందరు. ఇదు నిజవాగియూ నంద మోహనులో ఇల్లి
బళే లీలాలంనే ఎంబంతే అదు కాండు బెరుకిశ్శిత్తు.

"నానద వంజువనో" — ఉంద ఆభీవర్ణన్ను శ్రీశమ్మ బంది
శోధి శానూనద అదన్న పడిదు శొండు ఆనందిసలిలనే ఎంబుదు
ఆలూరవర్ నందిరుడ.

"లునదు శుంద్రాయమా ..... శ్రీలు దలనో?" — భ్రమవంశన
అశేమానుష లీలాకళవన్న గ్రహిసుశొండరశ్రీ నాకు — ఆనంద శమూహ

కోళ్ళలాంద దంశోలఁపుఁ, శవుఁకి అదన్న అనుభ్ ఎనబ నాస్న ఎల్లవల్ల
ఎందు దంశబు చూ ఆనుశ్కోదే. ఈన ఆవ్యవళన్న నేనేదు లుశంకోన
వేను? ఎన్న శ్కొశి ఆంయ్యి గారు.

"ఎన్న ట్రైయు - ... నమ్మిల" - నాయుఁ బంగాడ దిల్లార
గు బిరుదు ప్రేరుఁపోనా భైనవంశను. ఇదక్కి వమంఁశరవాఁ ఒట్టుపోనిది
ఛేండాటకాఁది దంశోలఁపుదంద రాలశర్థిశరబ్డేము. మీనుశారణక్కోళ్ళ
అవరల్లి ప్రేమకలఁ చుంటాయిరు. వీరవు వ్యిరుఁపోను అవన్న చోంకనన్న
శాల్గిజ్ఞేయాన్ను కేశిదుశోంఁదుఁ్లోవ. ఇశరరు ఇదన్న శంఁదరే అరచాన
శరవల్లవ్వే? ఇనవళ్ళనదుని ఁందు ఎశేయా అనాదవల్లకేలా అందక్కి
శియే నాయుఁ శన్నవవ్యవళన్న శనశే ఁందక్కి శోదబళేశేందు శన్నప్రియు
శమనన్ను అంవలాఁ చోదుక్కోళే.

'నాలుంశ్రంగు' ఆలూరరు పేళ్ళుంక్కారే: వీరవు వ్యిరుఁపోనే,
నీను, ఁందే, శ్రేష్ఠవశాందల్లి నశసద అనేశం ఉళ్ళలుండశారం
ఛేఁష్టిశరవళన్న నాను నిత్యం శశోళ్ళుశ్కోన్ను. అదరింద ననగేయాంవళన్న
దీనవాగ్గానవూ ఆదన్నవిల్ల. సంశబదిఁబ్బుశ్కదే. నీను వీరవు నావు
థ్రీ. ఎష్టుబులవాద శోఁఛోలుంద నిమిఁశనాద దుఃఖప్రవాదలంఁదే
యున్నే ద్రగ్గాశిదే. నిన్న ఆ ఛేల్లే, నా మశ్శ్రీవళన్న కాడ
నేనేదు, పేళశోంఁదు శ్రీయంకోలవనవేము? నన్నింద నీను శోళ్ళశోం
దు శ్కోఁశారున ఇంఁదన్ను శాల్గిజ్ఞేవళన్ను శ్రేబేవాఁది ఁందుశోక్కోళ్ళు
నవన ఆదబద్ధాద ప్రవవాశవన్న శోప్పదు.

2. పేశ్రనుంబి! ఉన్ శ్రామారా పురా కణ్ణిణియుం
శెవ్వాయ్ మురువియుం,
ఆశెలంగళ్ శెయ్య అళ్ళిశ్రుక్కే నోశ్రోశ్రోమేయాం,
శోశ్రైకమామయిలార్కళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్
శెవియోరై కవైశ్రెళి,
ఆశళ్ పోశవిట్టుక్ కుళ్ళి యూశు పోయిరుంశ్రేశ్రే.

ట్రోళ్ నమ్మిల! ఉనశ్కామళ్ళే మురళి శ్రేళ్ళలేయుమేళ శోల్వాంగొ
మంయువలుమేళ,
కిళ్ళల్ట్లూర శెయ్యి తిలిదయూళే నీలశ్రేశ్రేమేళ యూచుళ,
శోలశ్రేళ మామయిఆర్కళు నిన్నరుళ్ శూడువార్ శోల్వంశోళ్ళే
వేశ్రేక్రేటి,
ఆళ్ళుళ్ళ ప్రోఁడ విట్టు శ్రెళ్ళుటూశు పోలుమీరు నీశే.

Garani Srinivasan

శీలభద్ర నమ్మీ బోయిక్ నమంటి = పరమపురుషనే చూడు, లు నో ఉణ్ణా
నిన్న, కావేరియే పుల్లే క్రామంబారా 4 గార్ = రమలవన్న చోలువ, ఈరో ఇల్లోయు
మా ఊణ్ణ తిరిగాయుం = ఎరడుర్దుండాడూ, శేమా వాబ్ (శేమా = లాయ్ =
శేయ్యాయ్) రశంబుగాయ్ = ఒందుచానళ్ళ, మంత్రు వలవగా గ్రుద్దుయిల్లుండా
మందదానవ్వా, తిరుపులల్లిగళ్ళా శేయ్యి ఎక్కువనుకూల రశంబుయ = (నమ్మన్న)
సంశయవడదువుదరింద, తిలిదజ్ఞాక్కే ఎళ్ళికైస్తరిక = (అదరింద)
బిడువదే చూందువుదక్కాగిందే. నేంటబ్రోలమా యూ మా క్రోగ్రాస్ట్రరూం
యుగం = నావు ప్రశంసిదిద్దీవల్ల, కోలద్దే మా మయిళీదళా రిక్రూటింగ్ మా
ఆఫీస్ అటుకిందకాన్ మయిలార్ = దొడ్డదాదళాలవన్న కళ్ళ
నవిలువళ కాగే బర్దినాద కొందలన్న కళ్ళవరాదనావు, నిన్నే అరుళ క్రోణా
అరుణ్ = నిన్న కృపేయన్న, చూడువాగ్ క్రూరుఖాగ్ = చరగామబందువవరు,
చేపయోడదా రశయి ఆయిరా = శవి కళ్ళే రశయి క్రాయ = శవిగళ
మంచళ శబ్దవన్న, వ్యైర్య ఎలి ఖాయక్కిత్తు రాత్రి = కల్లరకొందలే (ఇల్లు
కొంచు) కేళలు, తిరుపుళ ఎక్కిక్రూణ = వేషధళన్న, హోడదిట్టు బోగ
ఖయిడు = చోరరిగే చోలద బిట్టు, కులుల్లూదు క్రుద్ధపి ఓగాక్కు =
కోళ్ళలన్నుదు, చోలయ ఇరుత్తిదే బోయ్ తిరుగ్రత్తె = తిన్నియే చీగి
కోళ్ళలన్నుదు.

ఇరుత్తిలే.

పరమపురుషనే చూడు. నిన్న కావేరియన్న చోలువ రంగనాథన్న
(నిన్న) గోందుచిదళ మందదానవ్వా నమ్మన్న సంశయదింద రిసువుదరింద, అదరిం
ద రిసుదే చోందువుదక్కాగియే నా చోందు ప్రశయవన్న తందిద్దీనే. చుంబక
(అద్దనాగ) దాళాలవుళ్ళ నవిలువళ కాగే అబ్దినాద కొందలుళ్ళవరాద
నావు నిన్న కృపేయన్న శిరసావహిసువవరు. ఈ చిన్న మంచళ శబ్దవు కల్లిద
కొందలే, ఉసువళన్న చోరక్కే చోలద బిట్టు, అవుదళు ఇరువల్లియే
ఇరుత్తా, నిన్న కోళ్ళలన్నుదు. (2)

ఇల్లి 'నాయం' బుడళ చమశ్కారవా, కుంబ తీర్థదింద భావనంశ
వన్న కొంకు మశనాతీతక్కే చో. అవళచే భావనంశవు శేన్న అశ్వంశ కాణిసి
వక్కార బళశేంబుదు మరక్కారవాగ తాళే. అవనేం తన్న కొందిరేం ఎంబుదే
శేంబుదు వయిత్తు. అదక్కా ఎష్టు దండిల! ఎష్టు కాశర్గళు! ఎష్టు బకరియు
ఎంద లాభవిత్తు! అదరింద ఆదస్టేను? శేన్న బ్రీతి శేవనన్ను కాణుత్తా
బుట్టిన శేళ్ళలు గాద్ధ్యాగాగల్లవల్లా!! మత్తు వ్యాదవాగి బీను?

Gayani Srinivasan

భగవంతునిన్న పిలిచేందుకు అనేక పేర్లున్నా వేటితోనూ
తృప్తిపడక యూరికనే ప్రశాంతుణ్ణి చేయమన్నప్పుడు. ఇల్లు నాయం లుంచుకు
విష్ణుశర్మ దానికేమన్న పేరెట్టి. అవసరమ్మైనప్పుడు కావలసినంత పాలనా,
తీర్పూనూ. అవసరమ్మైనప్పుడు ఇంటిపనిలోనూ, మన్నన మండనాపనన్న
రంజింపజేయడంలో నేర్పుతో భార్యాపిల్లలకన్నీ సమకూర్చడంలో
ఇరుగుపొరుగుతో కలుపుగోలుతనంతో మాట్లాడించే మన్ని
మోక్షం అనందిస్తున్నారు భార్యాపిల్లలు. అదికాక, నాయం లుంచుకు వ్యక్తిగా ఇంకా
విరుద్ధమాద్ తీర్చుకోలేయు మనకే! అవసరాన్ని నేర్పుగా రంజింపజేయడం
తీరవస్తువేద దానికేమన్న పేరుంటే! అదే బహుకటంలో! నాయం లుంచు
దమిలి చదివిన్న ఎన్నో అంశాలు కనిపిస్తాయి! అదే బహుకటంలో! దనంలు
నళినాదం అను అక్షరసమూహంలో బుద్ధిశక్తిని, తిన్న ప్రేమలోనూ
నాద మధురమ్ము పురుషుణ్ణి, ఆదినక్కరుకళ్ళు చూడ్, చల్ల గాలుల,
శాటిన్ లోనూ చూడమన్నారు. అవసరాన్ని దాటగానే అన్నీ వ్యర్థమనిపించే
వ్యాకరణాన్ని మనకున్నారంతే! ఎంత విచిత్రం!

'నాయం' లుంచు ఆలంకారులు చెప్పుకున్నారు: మధురమ్ము పురుషుణ్ణి,
నీలనూచాటి యిల్లాలి సుందరం. నిన్న శత్రువులూ సహాయాలనూ తారుమార్చగలవు
నిన్న ఇరుగుపొరుగులనూ మోమ్మన మండనాపనన్న శాంతపరిచే అన్ని
కళలనూ నవరంధ్రాలనుంచి కాపాడుకోగల్గిన ఎందు సంతృప్తిపడి,
నవమి పిల్లలో ఇద్దరినమ్మన్న పంక్తిలో కూర్చుండబెట్టి,
నీవు నమ్మిన ఆదిమధ్యాంతరహితుడు మోక్షమిచ్చేవాడు
కాక ఎవరిస్తారు నమ్మన్న మంత్రమున్నారన్నా మనుష్యులకే
బదులు, నీవు దనంలు, అవసరాలు, భగవంతుణ్ణి చూరగొన్న,
కొడుకుల్లో నుంచి. భక్తులనుకోలేదు ఎవ్వరు, దనంలు అవసరాలను చూరగొన్న,
నీవూ అవసరాలంటే చూడు, దానవశాదిన్న శ్లోకాలను నుంచుకున్న
ఆనందపడతావు.

3. పోయிருந்து நின்புள்ளுவமறியாதுவர்க்கு உரைநும்
பி!, நின்னகய்ய
வாயிருங்கனியும் கண்கருமும் விபரீதமிருந்தாள்,
வெயிருந்தடந்தோழிரர் திருவருள் பெருவா
ர்யவர்கொல்?,
மாயிருங்கடலுக்கடைந்த பெருமானை.

పోలయిరున్న నిన్ వృత్తేవ మహాయూదవర్క్ష బుల్లెనమ్బిల్,
వాయిరుబ్గనియు మూ శతోదళుమూ ఎవిరీశమి న్నెళ్,
వేలయిరున్నదనేలజీనార్ ఇక్కిరువరుళ్ వీరువార్యువర్ఛెలెళ్,
మూయిరుబ్గాడల్లే శ్కేటేనే వీరుమూనాలీ.

పోలయ్ ఓపాయ్ = నమ్మినన్న విట్టుపోలా, ఇరున్న త్రిరుక్తు = బ్రీకరవడి
యల్లార్దనొండు, నిన్ వృత్తేవమూ క్రీణ్ణపుణ్ణరుక్కుం = నిన్న వంచకనేయు
(మోసగాడనేయు), అహాయూదవర్క్ష ఎల్లియూదవర్క్ష = శిష్యయుదర
ఆకే, బుల్లే ఎంగా = మోక్షం, నమ్మిల్ క్రమంపో = వీరమే పురుషనే, నిన్ క్రీణ్ణ
= నిన్న, శయ్యు ఏకాయువు = కొంపనేయు. వాయ్ ఇరు శతనయుమూ వాయ్ త్రిరు
కణ్ణిళ్ళుం = [redacted] చూయి యుంబి (రుచిదళ్ళెయి) శ్రేష్ఠవాద(ప్రధాను)
కణ్ణుగళూ, శతోదళుమూ కణ్ణకరుం = (ప్రధానవాద) రక్తనాళగళూ,
విపరీతమూ విపరీతం = ప్రశికూలవాగి, ఇన్నెళ్ త్రిరుక్తనాగి =
ఇక్కిబిగిదే, వేలయ్ ఇరున్నదగువయ త్రిరుక్తక్కు = విదివశంబద్ధనాగి
నిరక్షరకుక్షియరువ, కేలజీనార్ ఓక్రాణిగళు = కేలసుదళుళ్ళవరు,
ఇ శిరువరుళ్ త్రి కేళిరువరుగళ్ = ఈ శ్రమీయున్న, పేరుమార్బలరు
ఖగార్ = పదినెరడు శిష్యరువరు, యుపదేశిల్ యవర్ ఏకాగి =
యూరిద్దాశీల? మేగ ఇరున్నద మగా త్రిరుక్తక్క = బలవిస్తారవూ నంబిల్
వ్యూహద, ఇరు = శ్రేష్ఠవాద(ఇరువ), శతల్లే కడిలు = శతలన్న, శత్తేనద
పేరుమానే కణ్ణక్క బలరుమాగిరు = శతోద ముతనీలయనే.

బలవిస్తారవూ జటిలవూ శ్రేష్ఠవాద శతలన్న శతోద ముతనీలయనే,
పరమపురుషనే, నమ్మన్న బిట్టుపోగా, బట్టే శతేయల్లార్దనొండు,
నన్న వంచనేయు శిక్షారంబు రవరిసే బేకు. నిన్న శుటిసర్వోబ ఎరడు
శ్రేష్ఠవాద కణ్ణుగళూ, ఆకాషక్రవాద శబ్దాదవల్లూ ఇక్కిబిగిదే కుంబ
ప్రశికూలవాగివే. విదివశంబీ దిరక్షరకుక్షియాగియూ అద్దవాగియూ ఇరువ
కేలసుదళుళ్ళవరు, ఈ శ్రమీయున్న పదినెరడు శిష్యరువరు యారు
బ్రాశీల? (3)

ఇల్లరూ నేరవేరదవాద నింద్యాస్థితియల్లే. నాలరాశియాగి ఉల్లాగారు
శన్న ప్రాణ రక్షణెగ చిదనే బేకాదరనొండు, కేలవు కొంకుమూ రుమాళన్న కు

త్తాగి

"మూయిరున్నద ..... పేరుమానే" — యూరూ ఎందెందిగూ జగత్తి

నల్లి మూడవ, మళ్ళు భువనవంశను గొప్పినవ మందశ్శాయిలందరి, వాల్లదవన్ను
ఉపదేవన్ను. వరద్దర వ్యేరిగల్లాన దేవ దానవరశ్చేనల్లందలు అవన్ను శిక్షి
లిసి, అమృశవన్ను వదిదు, దానవరన్ను మొండాడిరొంరదిందశ్శే వంశవను,
అదన్ను దేవశీదల్లాది మూత్రవే రూంచి, అవరన్ను అమరరన్నగిసిదను. భువ
వంశను ఎష్టో అద్భుశీయవాగి, మందశ్శాయిత్వవన్ను నడిసిదరు అవను
పండర నాద్దిరుంద ఆ పదవన్ను 'మందశీయ' ఎన్నువుదో? ఒందను నిద్ద
రూపిసి మాతు.

"వాయిరుబ్బనియు మూ ..... మిన్నాళ్" - నిన్న తొండోడన్నో
సంతిరువరుటినళ్ళు, ఆకాష్మర్కవాద శబ్దవళ్ళు వాశ్శే చేకే అదళతో
నమగే ప్రీతిసుళ్ళు వాగిదే. నమగే బదవ బరశక్తిదిల్ల ఎన్నిసుత్తదే.

"వేయిరుస్సు ..... కేళు" - రూపవ నిరాకరిసువు,
సుందర సుకుమారియు ఈ నిన్న అధరదల్ల మళ్ళుశబ్దవల్ల శ్రీవేయి
న్న పడిదు కేళుత్తవళంతే కాణిసిదళు.

'నాయక' యు నిన్న ఆలింగనదల్లి బరసి, వరమ ప్రీతిసుత్తా,
వాల్లదలన్ను శబ్దదవనే, నిన్న వంచనేయు నిష్కాపవన్ను అరియుదవళంతే
నీను నిజవాగియూ శుద్ధ ప్రేమి ఎంబుదన్ను తిళిసిరువే. నిన్న
తొందుటినళ్ళు, ఆకాష్మర్క వాక్యవళ్ళు నమగే ఇష్టో చేనే, అను
మానవాగిరువంతే తోరువ చుబిల్ల. ప్రీతిసులవాగిదే. నిన్న ప్రేమదల్లి
యన్ను పడిదు కొళ్ళలు బిట్ట సుందరియు సుకుమారియూ ఆదవళు
ఇద్దాళియిందలే కాణిసిల్ల.

4. ఎనిన్నిలి యెళ్ళి మూడు అన్నుత్తీ కిడక్కాయ్,
ఉణ్ మాయక్కళ్
మేలె వాణవర్రుమన్నియార్ తిణియంబరమే,
వెణ్ణిఱుర్ కుడుక్కణ్ణినిరర్ విణియాగ కుళిలి
శ్శూళ్ వెన్నిక్కొణ్ణు,
కానిమేయ్క్కవల్లాయ్ నామ్మమన్నీ కుళ్ళిరై లే.

ఆలిల్లి యిలులద్దు మున్ను అనిదు నీ శేరువాయ్, బనేమరియు
మేలిలి వానవరు మఱియార్ ఇని యిమ్మే పరమే,
వేలనేరర్ కవర్నిన్నోర్ ఎళ్ళి యుడుకిలుల్లి బిట్టు వేరినరు,
కాలమేలియ శెళ్ళవల్లియ ఎమ్మెల్ల నీ శలు లిలిలే.

Gayatri Srinivasan

మేలా బలభద్రుడన్నా రత్నకి ఇలాకా ఇవ్వండి = మేళ్ళుమోలవంశస్థుణ్ణి శిక్ష
శిక్ష, ఉన్నమి అన్నారు = ఉండా, నీకెందుకు = నీకేం, ఆలస్యం నీళ్ళోళ్ళి ఆళ్ళి
ణ్ణ గ్రామాల్ని = తెలుగు ఎళ్ళయ్య ఎల్లయ్య మేళ్ళ, ఏడనాయుడు ఇట్టాంటి కాయుడు
పడిపడి, మేళ్ళోళ్ళ ఓటంతో = మేళ్ళమోళ్ళవంశస్థుల, వాళ్ళవర్ణాణావర్ = వీళ్ళ
దేవతలు, ఉంటారుగా అన్నారు = (ఇవన్నీ) శిక్షలుంటాయి, ఇన్ని తిన్నా
ఇన్నా, ఎమా పరమేశ్వరం బ్రహ్మం = నమంతే కాదన్నావే? వేలనాళ్ళకయిన్నీ
ణ్ణ = వేలాయుధం అనే, శత్రు = చిన్నాలవాద, కల్లనార్
కణ్ణాణి అన్నా = కన్నాళ్ళవరాద మంత్రాలయంలు, చిల్లాయుడు యిగిలాయుగా
ర్ = కిటవాడకేళ్ళ, కులిల్లే కూళ్ళకి = నుళ్ళనళ్ళన్ని, శూలమ్మీ నినాయ
కూళ్ళకివి నాకొణ్ణు = నుళ్ళు మంత్రాలల్లాయీ ఇదుకోండు, కాలి కాగాలి
= వనశత్రువళన్న, మీలయ్యక్క వల్లాంట్ ఓటంపుక్క కావలాయి = మేళ
యినబల్లవనే, ఎమ్మెల్ల ణ్ణ = నమస్కారాన్న, నీకెందుకే = నీకేం, చలిలో
లీ కూళ్ళకైరాలు = నుళ్ళు డోళ్ళబోళ్ళకి.

ఉండు మేళ్ళుమోలవంశస్థుణ్ణి బండు నీకేం ఆలస్య ఎళ్ళయ్య ఎల్లాయి
మేళ్ళ వధించాలయంకే. మేలుకాలమోలవంశస్థుల్ని చేతబళ్ళతో ఇదన్ని అరియా
దిరువాగ్/నమస్కారాన్న వాడేలను? వేలాయుధుడంటే ఓళ్ళోయిన చిన్నాలవాద
కన్నాళ్ళవరాద మంత్రాలయాలు ఆలవాదశత్రు నుళ్ళనళ్ళన్ని, అవ్వుళ్ళ
నుళ్ళు ముళ్ళాల్లాయీ ఇదుకోండు, వనశత్రువళన్న మేళయినబల్లవనే, (4)
నమస్కారి నీకేం నుళ్ళు డోళ్ళబోళ్ళకి.

ఎంతాస్తికి ఇల్లాయీ ముందు వరియుక్కదే!

కనకంశను స్వేట్టే, స్వేటి, లయ వళిపోకారాణ్ణు. మరా ప్రళయం బందాయ
చదవ రన్న భేష్టోయున్న శ్రేబడదే, శ్రేలోయింద ఎల్లవన్ని రన్న భోట్టోయాల్లిట్టు
కోండు, మళ్ళోండు భేష్టదమయిందవళ్ళి చంరట్టుమనను. అవుభూ ఎల్ల
వన్ని భోరడాకాలను. భేష్టయాల్లా ఇంగే 'లయ' గోండబళ్ళం, బద్రాల కోను
మాడువుదాదరా మను? అదాకనాద జలరాశియాల్లా ఎళ్ళయ ఆలవ ఎలాయి చేళాల
భేట్ట కెళుతూ, వధించు, మళ్ళ రోమ సంహరిసువవరకీ యేంత ఎక్కెయ్యల్లకువను
ఎంను ఎవరిగిలానదే. తీ ఎష్టయ వన్ని డాక్టరూడుర్ 'సాయం' డోళ్ళుర్కో ళ్ళ

సాయంయ్యా ఆల్లూరు డోళ్ళుర్కో: వీళ్ళమ్మ భోరుచ్చా, నీవేంద్ర నుళ్ళ
కార్! మరా ప్రళయం బందాన, నీవు సమస్త లోకంవళన్ని కాపాళు, భేష్ట
ఆలబేకయాలో, శివుని నరాగదల్లి చేవధించబేయంకే. అదు ఎంద్ర నుళ్ళ
కెంటేయా? మేలుకాలమోలవంశదవరాద దేవశేదళాంకే ఈ విష్ణుయు శిక్షాలుదు.

భూలోకవరార్థ నమనే జిల్లా ఇదు నాలవేండు శిక్షాయి భోదంచ సాలాసా
నిచిదువుచుదు, యువశియురు ఇలక్రీడియాడువ నిలిచిన్న పుళ్ళిగాళ్ళి.
మత్త, చిత్రగళ నిశ్చమువుశ్చలు చగశ్చరుచగళన్న మోయిసుత్తే. ఇంథ
స్థితిళగళల్లిల్లా నాను ఇరువుదిల్ల కేందు నుళ్ళాడభోద, కంటియా!

భవవంశను నవాంశయుదమి. అవనిల్లద స్థళవాదరూ లుంటే
శీర్షస్థావకారదల్లి, బాలశ్చిష్ట నాను నంద గోంబేలివల్లి బళ్ళియుత్తిద్ద
స్నేహయురు యువుగున నరిధుళ్ళి ఇలక్రీడియల్లి ద్వాదశగా ఉరర పిరి
గళన్నేల్లా మరదపోలే చిత్తిట్ట, అవరన్న క్రౌం, క్రౌం ఎనిసలల్లిల్లి
భవవంశను చేన్న జనద్రష్టోయు హొయ్యవన్న స్నేళయుచలదల్లి
వాల్మీకిందలే మాడుత్తానే. ఆద్దరింద భవవంశను వంశచరిత్రను అల్ల
నుళ్ళుకారను అల్ల.

5. కష్టదొల్ నుంబి ఉన్నతకథవు మణ్ణుం విణ్ణుం
నుంక్రుయుం, నీణ్ణుక్కర
నిళ్ళు ఎదాల్ పాడయాయ్ ఉనక్కెకాణ్ణుణర్త్తు
వన్ నాణ్,
మళ్ళు కేణ్ మొళ్ళియార్కళ్ నిణ్ణా నుం కూడువాగ్
మణం వాడినిల్కు, ఎం
కష్టు పూవు రయాడుం కిణి యాడుం కష్టకరలు.

శలు ఆలే నమ్బి లున్ శ్వేశవమా మణ్ణుమా ఎన్నుమా ననోంకియుమా
శీలాశక్తి
నిలుయు శీంల్ తక్కియాం ఎన్ లునశ్శిన్నాయుణశ్శిమా నాన్,
మలియు శీన్ మేంటి యుంగర్ధల్లా నిన్నళుల్లా శూడువాగ్యుమా వాడినిలా
క, ఎన్
శలయు భూమ్యంశీడుమా శిళ్ళంశీడుమా కులుశీలే.

కలు ఆలే కష్టదొల్ = (నమ్మన్న) అనేకనసీంలిసబేకు, నమ్మన్ను నుం
బి = భరమపురుషనే, లున్ ఉన్ = నిన్న, శ్వేశవమా తాకతథవుం =
తనుబవన్న, మణ్ణుమా మణ్ణుం = భూలోకవన్న, విణ్ణుమా వి
ణ్ణుం = మేలణ లోకవన్న, ననోంకు నుంక్రు = చేన్నాగి, ఈ లు
యుమా అనుక్రియుం = శిళిదుకొండిదే, శీలాం తోణ్ = కుంశవాద శీల
ష్ణేవాగి, శక్తిశకక్కరా = చక్రదంతే సుందరవన్న, నిలుయు నుంక్రుం =
ఇష్టబంధంతే ప్రయోగిసబల్లవాద, శీంల్ ఎదాల్ = ఏనాగియూ,
వక్కియుంబు పాడయాయ్ = తియుస్థవన్నళ్ళవనే, లునశ్శిన్నా
క్క =

ననవే, ఒనలు ర్కాణ్ణు = ఎందుచేత్తయువన్న, లుదార్శ్వవన్ నాన్
ఒణార్త్తక్కువణ్ నాణ్ = నాను శిక్షియుండేలకుశ్తోనే, మేలలు
మృత్తు = మృదువాద (మృళ్ళ మూశినంశే), శేనే మేలలియూర్ధుళ్
తెణ్ణలుమాళ్ళియాగ్రకణ్ = మద్ధురవాద మూశినవలు, నిన్ అలు
ళ్ళ్రణ్ అరుళ్ = నిన్నశ్ర్యేయన్ను, శొలుపువార్ కూడువాగ్ = శరణావజిసువరలు, మనమూ వాడి బాణం వాళ్ళ = మనస్సన్ను
ఒణాసిశేకొండు, నిలుశ్ర్ణిక = నింశిరలాసి (ఇరలాసి), ఎన్
ణణ్ = నేన్న, శలులు కళ్ళు = కుటుసి మూశనాడువ, ప్ర్యాశ్శీయు
డువమ్ ప్రాణవియాగుం = సంసారవం (మృత్యు) ~~కొండినయూ~~,
శిళియొలడువమ్ శ్రీణియోగుం = నిళియొడనేయూ, శొలిశే
లేశ్రక్ష్మిశ్రకటిల = లల్లోసుబియం చూడద.

పరమపురుషనే, (నిన్నశ్రీబాగ్యవమూశువళింద) నమ్మన్న అనవిశినదింద
నడుశోడద. నిన్నశ్చిటవన్న భూలోశద మేలణ లొంశరక్షణ చేస్తున్న
అరితుశొండిదే. ఆశ్రయదంశే దుంటనా దురిశేవాగిలియు, ఇష్ట బందంశే
ప్రేయోలనిసువుదు. అనాదియింద బంద ఆసురయ ధ్వనన్న శ్రవణదింద, నినగే ఎంద
రియువన్న నాను శిళియుశోళ్ళుత్తేనే: మృళ్ళ మూశినంశే మృత్తు మధురవాద
దేహశేవరలు, నిన్నశ్ర్ణియన్న శరణావజిసువరలిగా శేన్న శత్రు వంశస్సన్ను
ఒణాసిశేకొండిరువాగ, ~~నమ్మ~~ గుటుంబ మూశనాడువ నన్న మేల్నాశశ్రీ ~~మాడువన్న~~ యింత
నేలయు నిళియోడనేయూ లల్లే సుబియు ఇరద. (5)

"పరమపురుషను గుళ్ళు శవటకళింద యువశియరన్న వంశించువ నోబ
విషయవన్న, ఇన్ను కెలవు మూదలంతెయు మారుదళింద వివరిసిదేళలాగుత్తదే.

"శలు మోల్ . . . . . ననగె మాయువుదు" — నాయశియ నుడిదు.

"పరమపురుష ఎనిసికొండు నీను నమ్మన్న అనవిశినదింద
మనస్సినే బందంశే మూశనాడుశ్తిద్దీయే. నిన్న శవిట, వంశనేగళు యాంత
కాగి శిళియుశు? ఈ లోశదల్లి "మదాచారశవద శశేయోణంశే నూలదే?
అదరల్లి నిన్న గుణాదళు స్పష్టవాగువుదిల్లవే? ఇన్ను, మేలణ లొంశ
శవరాద దేవానుశరంతే నగద నిన్న గుణ స్వభావగళు శిళిదిలవే?
అవశవిరుళ్ళిళి
మోశనియు వేషదింద బందు, నీను అసురరన్న వంశిసి, ధర్మ వళి
నడెసలాగే మొశ్రమవే అవ్యుశవన్న డంబిశి బిడలిల్లవే? నిన్నన్న నంబు
వుదు హేగే?

"శీతోష్ణ . . . . . జేష్ఠాయుం యి"— అనాదిగా లుండలూ నన్ను శ్లేషయుల్లా ఒత్తాయుద్దనదీ. అదు బడుళ దంతశోనాదద్దు. దుండనే యుదు. ఇష్ట బంధడాకి ప్రాయుంచనగలు భరునంట్రాద్దు.

"మలు . . . . . కాడి నిలుర్ధ"— భ్రనవంశన ఒత్తాశ్రేష్ణగా వాద, మోహాంగనంద మయినాద ఆత్రాయునన్ను విడిదిం చేసి ళ్ళుచ్చోకాలు మంజుళస్వనద మృదు మధుర భ్రాష్టయిరాద యుు నరియిు, అవన శ్రవణాకే వాత్రరాద భ్రార్థని అవనచేనినాన శాశ్వతమంచు నిశ్చయు వాన, అవరన్ను అనున్మదుం శ్రేష్ట విడిసుట్లాు స్థావించు కర్తవ్యుల్లదే? అవరన్ను నిరాదరించబద్రాదే?

"ఎన్నశ్రు . . . . . కులుకోలే"— భ్రనవంశ, నీను మొద ళ్ళాదశోలుగవన్ను మాడిదే, అదన్ను నిలబ్బుట, నీవిచన మొదుశ్చిరువు దాదరా దీను? నన్ను ప్రేశిసు విష్టనళ్ళాడిదే లల్లీ మాశువళన్నుత్తా శాలళ్ళాయుత్తిరువుద్దాళే?

6. భ్రష్టకీయంగళు భ్రష్టమణన్ చకాణ్డు కోపిన్నాడు
చేయ్తు కణ్మరమాణ్ణిల్లు,
పట్టకీయాగిరుప్పోం పరమేయిక్తిరువరుళ్ కుళ్,
ఆట్టకీయారివ్వులకు మాన్రుక్కుం కెట్టినాడు కెట్టువార్
పలరునార్,
కట్టకడై ఏరుంనంబీ! ఉనక్కుమిగిన కెట్ట కణ్మడై.

కులం యిల్లాళ్ళా కులమతాన్ కొండ్రి కోలప్పెణ్ణే శేయ్యుం కన్నమాట్టోల్ల్లై,
వీణాయాం మిరుప్పోమా వీరమోయిక్తిరువరుళ్ కుళ్,
అణుకూయం ఒప్పుల్లరు మూనేయుర్కుమా కేవిమ్మోకర్రునార్ పలరుళర్,
కులకడమోల్లోల్ నమ్బుళా! ఉనశ్రీమిళ్ళాకోకన్నమోల.

కులం భ్రష్టకీ = లల్లీమాశువళన్నాకి. ఎట్టాళా గాట్టకుళ్ = నమ్మక్ష, కులమతాన్ కొండ్రి భ్రష్టమణన్ చకాణ్డు = కుశేయుద వాసనే (అహంకార) యున్న అవరుళ్, కొలపిన్నాణ్ శేయ్యుం కోపిన్నాడు చేయ్తు = స్వాయు నీశేయిల్లదంశే మాడిద్దరింద, కన్నమా మినాలు ఇల్లాళ్ కణ్మం ఏణ్ణు తిట్టిలు = యువశేలదవన్ను మాడిదంశే ఆగలిల్లా. వీణాం భ్రష్టకీ = అనుభవగేయుంటు, యుం మా యుాం = నావు ఇరుప్పోమా

* ఇరుప్పొరుం: ఇద్దరినీ, పిరమే పట్టమే: విరాళినే (విరసే), ఇ-శబ్ద అరుళాడళ్ళి తిరుక్కురుళ్ళగళ్: ఈ బగెయ విచిత్రవాద (అంతరింయుళ్ళు) శ్రేపీయు, అలుంయుర్ అచ్చి కియార్: సీంభవు కరుంబిద వీరన్నా, నివ్వు లభ్ర మూనాలుంచ్చుమ ఇవ్వుంతక్రమాన్ను ఉక్రం: ఈ మూరు లోక తరళాను, కీవమ్మే శబ్దుంగళ్ తెళియిసువవర్: నిమగే కర్ణవర ధనేవిదళ్లు, వేలన్ లుళ్ళరి బలర్ ఉణాగ: కులవరిద్దారి, కలుహుమ వళుళ్ళే కష్టకరం కరణిసి: నమ్మన్ను బలాళ్కరిసిబిట్ట, నమ్మ్ను స్తంభిసి: విరమ పిరుష్నే, లుసళ్ళుమ ఎణాకుక్రం: నినగా, ఇల్లవే? ఎంగ కరక్ర: చిక్షణంగే కరుణిస్రీ, కన్నడియ కణ్ణుమణి: ఈ (బడవ) కేలసవే.

విరమ పిరుష్నే, అల్లి మాశుద్ధళన్నాది నమ్మ కుశలాద సోరలవన్ను అవడంట, న్యాయ నీతి ఇల్లదంతే మూడిద్దరింద, నీను యావ కేలసవన్ను మాడిదంతే ఆగబల్లు. నావు అనుభవపుళ్ళవరు. నిన్న ఈ బగెయ అంతరంగద రహస్యవన్ను ఈ మూరు లోకద జనరిగల్లా కరుంబిదవరాద నీవు మాత్రవే. నమ్మన్ను బలాళ్కరిసి కరెదియుట్టు నమగే కర్ణవరాగి కులవరిద్దారె. నమ్మన్ను బిట్టు హోగువుదు నీతియల్ల ఎంబుదన్ను నీవు తిళియబేకు. ఈ బగెయు కేలస నినగా చెన్నాగి కరుణిసువుదే అల్లవే? (6)

భూనంతనిగాగి కాశరగొండవరన్ను స్వామియే ఆశ్రయిసిద మేలే బందు, కన్న మూర్ఖత్వవన్ను కోటి, ఉద్ధరిసిద్దానె. అదే అవనిగే బేకాగిరువల్లదే కేలస - ఈ విషయవన్ను ఇల్లి 'నాయుశ్' యు చాంతుదల్లి వ్యాంగ్యవాగి తిళియుత్తిద్దాళె.

'నాయుశ్' యు తన ఆల్మూరను కేళుత్తారె: విరమ పిరుష్నే, నీను నమ్మన్నేనే అల్లి మాశుద్ధళన్నాగిసుత్తే, అయువశియాద నమ్మ కారవన్ను శ్రేయసు వ్యాపిసిద నీను యిను నాళిన కొంతకంతే ఆగుత్తదే? నావు ఇల్లియు అనుభవశాలిగళు. నినగే కర్ణవరాగి, నిన్న కేలసక్కె బరువ విఘ్నగళన్ను నీవే వాక్రురాగి ఇరువ విఘ్నసుందరియరు ఈ మూరు లోకద జనరల్లా అనేకరిందాళె. అదు నీలదే నమ్మన్ను బలాళ్కరిసి, నమ్మ మేలేరి బరబేకిత్తు. ఇదక్కే మీ బువ్యదు నినగే బేడవర్ణిల్లవే?

7. కణ్మణిమణ్ణిరుకుళ్ నాకయిన్ పాణియి పణ్ణిప్పత్తు
కడల్సూళ్ ఉలగుమ్ ఆండిట్ట,
నీణ్మలర్ నెడియోనే, ఉనక్కేయుం పిణైపిణైయే,

ఎండమండెంచాపల్లి రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారస్థుడి అక్రమ
కేటుకిలేషన్ హామార్,
కల్మష భావమెంబర్ ధర్మరాజాన్ను కుడి పిక్కకొరికె.

కన్నమనేటి అల్లుళ్ళా కేటుయిల్ వాపల్లి వ్యాపారస్థుడు కడలి ఇంజనీరింగ్ కాలేజీ
నిన్నలా నేడియాయ్ లనక్కేలుమా పిలుపే పిల్లి లేదే,
వన్నమీ కొండ్ల లయిమ్మై నీ చిల్లరయాడుదు అనుకేటి కొలిస్తే మూర్,
కన్నవాపమేన్నార్ ఇరు నాన్నలు కడి పిడాక్కే.

కన్నమ అనేటు కుటుంబం అన్నట్టు = (నిల్లరయి) శిలువల్ల, ఎజ్జిల్ ఎనుకళ్ = నమ్మి, కేటుయిల్ ణాకుటిపు = కేటుయిల్లరున, వాపల్ = వ్యాపారస్థుడు, పణివ్వదు బ్రాహ్మిప్పకు = కనబడుకోలాచ్చుడు, కడల్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీ మా కుటుంబం = కడలినుండి వచ్చిన భూమి కలవన్న, లుద్దోల్ల ఉణ్ణిట్ట = కలుషిత రహిత సదనాద, నిన్నలా నేడియాయ్ = నిమిషంలోనే, లనక్క ఉణాక్కు = నిమిషంలోనే, పిలుపే పిల్లియాయ్ = (ఇది) కనుక్కోవడానికి పట్టే సమయం కూడా, పిలుపే పిల్లియాయ్ చిణాట్టి చిణాట్టియ = కన్ను కప్పే (రెప్పపాటు కాదట్టే), వన్నమీ కొండ్ల వుట్టుమండెంచాపల్లి = మనుషులు నివసించే, ఎయ్మై ణంణం = నమ్మకమే, నీ క్రో = నీవు, చిల్లరయాడుతీ = మాట్లాడుతున్నావు, అదన్న రోజిదరే, ఎన్నైమార్ ణాల్ + ఐమార్ = నన్ను అన్నదమ్ములు, కన్నమ పొవమా ఎన్నార్ కుణ్ణమం పాపం ణాల్ణార్ = న్యాయం అన్యాయం (ధర్మం, పాపం) ఎన్న వ్యత్యాసాల్లు, ఇరు నాన్నలు ధ్వంసమైన, కడి కైతి = కోలన్న (లుద్దనాద ఖడ్గం), పిణాక్కే చిణాక్కిక = బలవన్నాత్మహత్యలు చేసుకోవాలి.

కడలినుండి వచ్చిన భూమండలమన్న కలుషిత రహిత సదనాదనిమిషంలోనే, మనుషులన్నకేనే, నమ్మి కేటుయిల్లరున మనిషిన్న కొనడాని కొల్లే వ్యక్తులు (నిల్లరయి) కేలసివల్ల. ఇదన నినమే కన్నడాదరు కన్న కప్పే, కండేయా! మనుషులు నివసించే మారుమూల ఖండాన్న నమ్మకమే నీవు మాట్లాడుతున్నావు. అదన్న కోజిదరే, నన్న అన్నందిరు ధర్మం పాపం ఎన్నవే లుద్దనాద ఖడ్గాలన్న బలవన్నాత్మహత్యలు చేసుకోవాలి. (7)

"రెడ్డిగారి ఇంటి ముద్దిల్ల, సిన్నాలా, నేదియాండు" — చెప్పినంటిన శ్రీరాముడి బంధువులోళ్లూ, కొడుకులనించి దూరంకు వచ్చిపడిన ఈ ఇంటి మనుషులవన్నీ అర్థంజేసుకునే ఎల్లాగో ఒకలకొకలు నాటోశనం చేస్కున్నా సరళంగా బిడుక్కొస్తానే. బిట్టూ, అదేల్లమనల్ని ఇటిజారానివాల్లు కన్నడోళ్లయిల్లూ ఇట్టాంటోళ్లూ కొంచెం మురుగ్గా ఉంటారని కష్టపడుక్కొస్తాన్నారు. ఇనవడ్రుష్ణనోయి డూనోడ్లూ శ్రీరామనవమి నల్లనాడే పుట్టినోళ్లమే!

ఇనవంశానికే యావంబడియు శెల్లుంచవ్వూ ఇల్లాంటిదంది అనను 'సిమాల'.

ఎల్లాక్కూడా ఆదియాణ్ణి కొరకు నాయారక్కా నమ్మోడ్చవ్వరనే అనను.

మళ్ళాలో ఉంటారుగా మూడునాళ్లల్లోవ్వూ ఇనవంశంగా శ్రీరామనవమి నాడళ్ల సన్నా కొండాడకర్నాన్ను, ఇల్లాంటి మంచి పిరుగవమూడువళ్లన్ను సూడిన్నా కొండాడకర్నాన్ను.

"కన్నమీనాయుళ్లాళ్లూ కళ్ళేయిల్ వాచ్చే పిల్లోళ్లేదు ఉనకళ్లేలుమగా" — అనువంశం రాదనమ్మి కళ్ళేయుల్లా ఇట్టుకొంచిరువడ్డిగళ్లన్ను నీలను బిందు శేసిదుశొగళ్ళన్నూవ్వూ కొరవల్లు. ఈ సినమే ఇంట్లకేలనే పిళ్లల్లవ్వూ సినమే కర్నాడ్డాగిరబిడ్రూ.

"పిల్లూళ్లే పిల్లూళ్లేయిల్లే" — మనుష్యరాశియుల్లు కేలసగవళ్లు ఎరదుబిటే: దరియాదవు, ధనుడనాదవు; వసక్కు కష్టాదదు. చరియాద కేలసగవళ్లదే నక్షత్రాలవుంటూ. శట్టనాదశొంటే శట్టనాశేవిట్టవల్లు, ఆదరే, ఇనవంశానికే, అనునడదుల నక్షత్రాగళు, దీనక్షత్రాగళు, ఎల్లాన్నూ అటలో మూశ్రూటే. ఎల్లదరిందలూ అనను సిలుక్కొన్ను.

"వన్నమీ శేంట్లు యుమ్మెన్నె సేవిల్లేరుగాడుది" — నమ్మ బళి యుల్లు సింళిదాడుక్కా, మనోళదరవాదు ఈశ్వరక్కనాదు మూశేంట్ల యుల్లు సింళిదాడుక్కా నమ్మనన్ను ఇట్టుకొంచు, నీలను నమ్మోదనే అటు వాడుక్కిటే.

ఇల్లు యుంచరియురినే ఖోకాదదన్నది అదే. అవర ఇంశవన్నే ఈర (పురుషు) చూరుట్టను అవరింకే కర్నాంకోసదేదుశొంచు, అవరన్ను దంచొండట్టు పిడిసుక్కా నే.

"అదు కేట్కుల్ ఎనో త్రిమూర్ శన్నాదావమేన్నార్, పిరు నానాయు (పేరు నాన్నా గాద) కేడిపిలాన్నోళే" — పరమ చూరుట్టు, నోళ నిమ్మయిదల్లు నావిబ్బగా ఈ కష్టపెశ్నిగోళే. ఉదరే, నమ్మ అప్పంబిరు నన్ను మేలే శొంలవిమ్మే ట్టునవు

ఉద్దనాద భోళ్తవన్న వేళ్లిదు శొండను బందు, ధివండి, శివండి ఎన్నది
యిు, నిన్ననన్న బలవాక్ హ్రోదీదు ఐంపినవరు, ఇల్లి:

8. పిణాక్కియాణవయుం యావుంగుం పిణిళ్యామల్ పెళ్తిక్
కుం పెళ్తియాళ్తదెనార్,
కణాక్కిల్ కీర్త్తిళవెళ్ళక్క కళిర్ ఞానమూర్త్తియి
ణయ్,
తిణాక్కియమ్మమయిల్ తోళిమార్ విళైయాడప్పో
కుమినాణ్ణప్పొళుదెనామ,
ఉణాక్కినీవిళైత్తాల్ ఎణ్ణెదాల్నాగుకవాళదవరే.

పిణాక్కియుం వైయుమగ యూవరుమగ పిళ్ళైయుంమల్ వేదిశ్వ=మా మే
దియాద దేవర్,
కణాక్కిల్ కీర్త్తివెళ్ళక్క కిర్ ఞానమూర్త్తియినాయ్,
ఇణాక్కియిన్నైయినశొలలిమార్ వెళ్ళయుడప్పోదుమినన్న
ప్పోలుళ్లోమ్మై,
ఉణాక్కినీవెళ్లిక్కాల్ ఎన్నశొల్లారుకవాదవరే.

పణాక్క పిణాక్కి = పేళ్లిదుశొండు, యుంవైయుంమగ యాణవయు
ం = ఎల్లా ఉపదేశనవస్తువళన్ను, యూవరుమగ యావుంగుం = ఎల్లాచేళ్
శనవస్తువళన్ను, పిళ్ళైయుంమల్ పిణాక్కియామల్ = నాశనవడంది,
వేదియాద పెళ్తియాక్ =
వెళ్ళనినే ఒళ్ళనాద, అదుకిర్కణాక్క ఇల్ అదు ఏర్ కణాక్కు ఇల్
= అదొండు లోక్కముడియాద అవిద్యానాద, కీర్త్తివెళ్ళగ కీర్త్తి
వెళ్ళాణం = కీర్తిరియ ప్రసాదమ్, కళిర్ ఞానగ కళిర్ ఞాణం
= సంకల్పజ్ఞానమ్, ఆద, మూర్త్తియినాయ్ లూర్త్తియిణయ్ = మూర్త్తి
స్వరూపియుగ, ఇణాక్కిణాక్కి = శొందమేండు, ఎవ్వన్నయుంమగ ణం
ణమయుం = నమ్మనన్ను, ఎన్ శొలలిమార్ ఎణ్ణ తోళిమార్ =
నన్న వెళ్లకియుళు, వెళ్ళైయాద విళైయాట = ఆటలు, ప్పోలుళ్లమిన్
నన్న వెళ్లకియుళు, పొన్నుమిన్ = పొన్ను, ఎన్న ఎణ్ణ = ఎన్నలు (ఎందు కళ్ళులు)
ప్పోలుళ్లోమ్మై పొణ్ణాణమ = (నీవు) ఖండిదువ్రతన్ను, ఉణాక్కి
ఉణాక్కి = నమ్మోడనే కూడిశొండు, నీ క్రో = నీవను, వెళ్ళైక్కాల్
నన్ను గడవానవన్ను
ఎవిళైత్తాల్ = (సంగవన్ను) వెళ్ళిదరే, ఎన్ శొల్లార్ ఎణ్ణెదా
ల్నాల్ = మీరు వేళ్ల లారరు (మీనన్ను లారరు) బదవాదవరే ఇకవాక్యవు
ర్ = నమగే కూడిదవరే (కడనిదవళ్లే).

ఎల్లా అజ్ఞేశన వస్తు నళన్ను, ఎల్లా ఙేశన వస్తు నళన్ను సాళ
వాదంకే దేళ్ళిదుకొండంతు, అవ్వన్ళన్ను విళ్ళజిసియూ, ఎళ్ళజిసద
ండు అవరొందవాద లోక్కళు మాడిలాగద శేశేయ ప్రవాహవూ, దొరంతవ
జ్ఞానవూ ఇరద్దల్లవియాగి, నవ్వన్ను భ్రోందిసొండు, నన్న నేళశియర
ఓడలు బిన్న ఎందు శరీయిలు, నీను బందిరువుదన్ను నమ్మిబన్నే
కొడిసొండు నీను నమ్మ నడవాళివన్ను భేళ్ళిసిదరే, నమగే యోచన (8)
నవరు మనేన్నలారరు?

నాయంయూ తిల్వారరు హేళుత్తారే: మహాప్రళయ బందాగ,
ఇతియ ప్రపంచదల్లిరువ ఎల్లా ఙేశన మత్తు అజ్ఞేశన వస్తు నళన్ను
దేళ్ళిదుకొంతు, అవ్వయు చుచ్చూ నాశవాగువంతే నిన్న భ్రోళళ్ళియల్లిట్ట
కొండు సంరక్షిసువ లవదారకశేశిద్వంశవే, మత్తు మరు సృష్టియు
గమనయు బందాగ, మత్తే అవ్వన్ళన్ను బిట్టబిడియూ బింగడిసి, అవు
గళ స్థానగళల్లి అవ్వగళన్నిట్టు రక్షిసువ సంకల్ప జ్ఞానగళుళ్ళ
యే, నానూ మత్తు నన్న నేళశియరూ ఆచరిసువ శబ్దగళల్లి
నీనూ బందు నమ్మొడనే శరణు హొందు బాళే ఆనందదింద బాళ్వ
మత్తేరు ఆదుమేయల్ల! ఇదన్ను నమగే చోదనేయాదవరు రంటారో
యేనందారు? (ఇదే మొదలు పూర్వదింద నినగూ నమగూ అభ్యాస
వల్లవే?)

೧. ಉಕಾರವಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಗುಣಿತಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ
ತುಟಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಕಾರವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಮತ್ತು ನಾಲಿಗೆಯ ಕೆಲಸವೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಮೂಗಿನಿಂದ ಹೊರಡುವ ಗಾಳಿಯು ಬಾಯಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಸಿಲುಕಿ ಹೊರಬರುವ ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನ ಕೆಲಸವೇ
ಹೆಚ್ಚು.

ಬಾಯಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಲಿಗೆಯು ಮೇಲಿನ ಅಂಗುಳಿಗೆ
ತಾಕಿದಾಗ, ಅಥವಾ ಮೇಲಿನ ಅಂಗುಳಿನಲ್ಲಿ ನಾಲಿಗೆಯು
ಹೊರಳಿದಾಗ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಾಗುವ ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ
ನಾಲಿಗೆಯ ಕೆಲಸವೇ ಹೆಚ್ಚು.

Garani Srinivasan

లుడవ్యేయుల్ ఒకణావియుగాల్ = అశ్వాసక్తియుండ, నేంజమూ ర్రాక్తకుం = మనస్సు, లుళ్ళూ లుకుం ఒగ్ ఒర్రకి = పెళ్ళనడేయీ కరగిపోగా, ఉనా ఒణా = నిన్న, కామర్యే శడశేణో ఎలుడళ్ళన క్షణమాత్రకూడా ణా విట్టిక ణిగ్ణ = కావశియుంచే విశాల పాద చర్ణు మిటిదు వ్రవశిం (పంజ్ఞ్ణళుండ), వల్ల ఖిలి = బలీయుల్లా, అడవ్బడు వ్వాన అకుపబడు ప్పుగాణ్ = నిశ్శబ్దులుప్రవర్తిగా, అలుళ్ళ్రాంస్ అట్టిక్తక్షణాయ = నాశ పడిపిదే, ఉన ఒణ్ = నిన్న, శిదువడియాల్ క్షీర్ణఖిలుగాను = విత్త వాదనిన్న శిరువడినళ్లుండ, శడవ్ప శేయిల్ల క్షకఖ్ర్రకాయ్తక్షీలి = /శక్త శిశియుల్లా నాశ్శాయువన్న నడిపలల్లా), శిరుణోయన్న కొంచరల్లా, ఎబ్బుళ్ళా ణకుకణ్ = నమ్మి, శిత్రులుమా క్షిప్రక్షీర్ణిత్తుం = చంర్శ ఎలీనళ్లన్న (లూ బర్శ్మగుండ్ఖద ఆటుర ఎలీనళ్లన్ని), యుమా యుగం = నాళ్ళు, అదు = మోయుసిద (సిద్ధ్యిపడిపిద), శిలు శేంలుమా క్షీర్ణు ర్రకాణ్ర్రుం = స్టేల్లి అన్నవన్ని, శ్రీమ్ ణకుణ్ = నోడది, నిన్ క్షీణ్ = నిన్న, ముడమా పిళ్ళ ర్రూకుం ర్రాణ్ = ముఖవ కాంశియుం, శిడలు క్షీకుళ్ళ = ర్రోళీయువంశే, ములుపల్ శేయు ర్రూణ్ణువు ర్రకాయ్తు = ముసనశ్శ, నినలుళ్ళేయీ క్షీణ్ణీలియు = నింశుశేంళ్ళాల్లవల్ల!

అశ్వాదక్తియుండ (ఎలిచిపోవద ప్రేమదిండ) మనస్సు పెళ్ళనడేయీ కరగిపోగా, కావశియుంచే విశాలవాద నిన్న శబ్దావళ్ళ గంభీరియు బలీయుల్లా నిశ్శబ్దులుప్రవర్తిగా, నమ్మిన్న) బాళ్ళుమూడిదే. నిన్న శిరువడినళ్లుండ శేరుణోయన్న శొంచరల్లా, నమ్మి అటవద చంర్శ లూటదేలీనళ్లన్నా, నావు భోయింప సిద్ధపడిసిద స్టేల్లి అన్నవన్ని శేండు, నిన్న ముఖకాంశియు ర్రోళ్ళీయువంశే ముసనశ్శ నింశుశేంళ్ళాలల్లవల్ల! (9)

నాయుశేమా అవళ్ళశేళ్ళశియుంటూ వరమ భ్రోయుంచ్నల్లా అశేష (అశేశంభావద) ప్రేమ. నావు ఆలవాటుపడేదళ్ళే అ ను ఖండు, అల్లి అవరన్న శబ్దావద్దేయుండ శేటలోమా ది, శన్న ప్రేమవద బలీయుల్లా అవరన్న నిశ్శబ్దులుప్రవర్తిగా, నమ్మి సిద్ధమూడిట్టు శ్రోంచిద్దలూటదేలీయునున్ని, నీవల్ల అన్నవన్ని శేండు ముసి నమ్మిశ్తా, శన్న ముఖకాంశి ర్రోళీయువంశే నింశిరబాళ్లలో

అవరఆశ: ఆదరే, వీరవు వీరుష్ణను అడావుగనున్ను చాబడే, అవరన్ను చనిశంచదే, అవర ఆశోయున్నేల్లా మన్ను మాటాలు ఎండదనల్లా! ఎందను అరంకే కీరంటు.

నాయుశ్రయూగి ఆటుల్లూరరు దేటల్లూశ్రారే: వీరవు వీరుష్, కేందావరేయంశే విశాలనాద నిన్నశ్రద్దుండళ్ళ భన్నేయేంబ భలోవాళ్ళి నావు సిశ్శళిద్దిద్దేవే. నిన్నన్ను మనసారప్రేమిసి, నమ్మ మనస్సు జిల్లాగే ళకే శరణుహోయిదే. నమ్మన్ను చనిశంచదే, నమ్మ బళికేబరదే, నీవను నమ్మన్ను కాళ్లుమాడిదీ. నావు ఆటనాడువ శక్తియల్లు బరదు, నమ్మ భుట్ట ఉడుకేయన్ను, దుష్ట సిద్ధకబిసద భుట్టవలోగళన్ను చండు, నీవు మందబాగవన్ను బీరుశ్తా నింశిరువేయేందు నావు ఆశేయింద నిరీక్షిసుత్తిద్దేవే. నీవను అరన్ను మాడలల్ల! నమ్మన్ను చనిశర్ర కోరల్లవల్లా!

10. నిన్నిలుంకు ముడియినాయ్ ఇరువక్కోర్ శాల్ త్రికూట కాల్ కాగా కట్ట,
వెన్నినీణ్ మళువా విలువన్ గూలమున్ పణ కొడాయ్,
తిన్నివ్వాయర్కులత్తాళ వీడుయ్యత్తోన్నియ కరుమాణిక్కచ్చుడర్,
నిన్నన్నల్ నలమే విడుహోలవేనలు మాయ్చిదయుం ఎమేల్.

నినాయి నిన్ని = స్థిరవాగి, ఇలంగు తిలుంగు = హోళెయువ, ముడియినాయ్ ముడియినాయ్ = కీలవన్ను తిరుగువవనే, ఇరువక్కోర్ శాల్ త్రికూట కాల్ = ఇవ్వేకొందు వేల, అరసుగళ్ళే శట్ట అరచు కాగా కట్ట = శ్రీత్రియంబకరాజరన్ను అడగిసలు, వేనాయి తి వెన్ని = జయవిరువ, నీళ్ నిన్ = బద్ధనాద, మళువా మళువా = సంతుశొందలయన్ను శ్యవనే,

ఎయల్ యియల = విస్తారవాద, ఇంలమా క్రాణం = జనశ్రేన్న,
మున్ ఉణ్ = మొదలల్లి, వడ్డేశ్కాయ్ పాణడక్తాయ్ = వడి
దవనే, (~~[illegible]~~), ఇనలు ఇణ్ణు = ఇందు, ఇవ్ఆయర్
శులశ్రేన్న ఇవు ఆబుక్రులశ్రేణాక్ర = ఈ మొంవళ్లర శులవన్న,
ఎండుయ్య వోడ్డుయ్యు = లుజ్జీవనమొంళ్లిదలు, శొంలనాలియు
రక్షాణ్ణాయ్ = అవశరంవద, శర్రు మాంలోక్ష్మ ఇవ్వడర్ ఈ ఇంగ
ణాక్ష్మ కశ్ చూడర్ = శ్రేష్ఠవాద మాంలోక్ష్మదంశర్ద దివ్వశాంశియు
న్నశ్ళవనే, నినాంన్నాల్ (నిన్+శన్నాల్) క్రొణ్ణాణ్ణాల = నిన్నాం
ద, నలంమే క్రాణివు = సంశర్టువన్నే, వీడుచ్రోలమా బడ్డవుగాం
= అనుభవిస్తువీవు, ఎనలు మా ణాణ్ణుం = యూవాశలూ, ఆయ్
ఇయోమే ఆయ్ ఉశ్ఛుయ్యాడు = మొంల్లశియురాద నావు.

స్థిరవాద బేల్లనువశిట్టవన్న ద్రవిడరువవనే, ఇవ్వ శ్రీంది
శల శ్రేశ్రియురాజరన్న అడగనలు జయానళ్లిమువ లుద్ధనాద కండు
గాడలయిన్నశ్ళవనే, ముంజి (ఇందుదల) విస్తారవాద జనశ్రేన్న
వడేదవనే, ఇందు మొంలవళ్లర శులవన్న లుజ్జీవనమొంళ్లిదలు
అవశరంవద శ్రేష్ఠవాద మాంలోక్ష్మదంట్ట దివ్వశ్రేభియున్న శ్ళవనే,
మొంల్లశియురాదనావు యూవాశలూ నిన్నింద సంశర్టువన్నే అనుభ
ఎశ్రువవరాన్నిదేవే! (10)

'ఇరువశ్కోర్ . . . . . మలువా" – ఇదు ఛాణవంశన చీరశు
రామావశాశద విష్ణయు. ఇందుదల దేశదరాజనావ కాశ్మీయిర్ను
అవనమశ్ళలు వయోధరన్ను శాటిసల్లుద్ది జనుదన్ను ముడఘ్నిన్నళ్ల ఆశ్రమ
శ్నేళిందడు. అశిక్షిశళ్లనే శర్ప్రదాన్నే వుడఘ్నిన్నయిదశ్నిర్ణనతవదను. రాజ
నుమే ఇశ్ళర్యాద్యవాశింశను. ఇదు ఛూడి ~~[illegible]~~ నడేయిలు నాభ్రాన
యుశింది ముడఘ్నిన్నయిన్న రాజను శ్రేళిదను. శన్నల్లిగాన శ్రీమాలుభ్రేళ
ను అశ్ట్రన్ను నవది ~~[illegible]~~ శ్రేశ్ట్రశింది ముడఘ్నిన్నిళ్లిదను. శీంతరళ్ల,
కాశ్మీయిర్ను ముడఘ్నిన్నయిన్న శ్రేశ్రిండు ఆ శ్రీమాలుభ్రేళను నన్ను
ఇలాశ్నిరదింద ఎళ్లదిన్నాయ్యారు. ~~[illegible]~~ వీరశాశ్రమను ఆశ్రమద్రేశ్ బంద
ను. ఎశ్ట్రయు కాలనిండు రండునిశ్రండు, శన్న గండుమక్కళ తలయిన్న ఇండిదు,
దీరళురావును కాశ్మీయిర్ణనన్ను అవనమశ్ళిళ్లన్నిదా రిండు డాంరదను.
ముదాంద్ర రాద శ్రేశ్రియుంశులవన్నే నాశనాంటిచిటువేనోళుదా ర్రీనశ్రేశ్ళు

ఇవ్వకుండా బలాత్కారంగా భూమిని లాక్కోవడానికి ప్రయత్నిస్తే ఎలా ఎదుర్కోవాలో కూడా చెప్పాడు.

"ఎయిర్ ఇండియా . . . . . విమానాలు" – ఇదేవిధంగా శత్రువు ఆకాశమార్గం ద్వారా దాడి చేస్తే ఎలా ఎదుర్కోవాలో వివరించాడు. శత్రువు ఆకాశమార్గం ద్వారా దాడి చేస్తే ఎలా ఎదుర్కోవాలో అనే విషయాన్ని ~~శత్రు~~ శత్రువులు భూములు లాక్కోవడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు, భూమిని కాపాడుకోవడానికి అవసరం. శత్రువులు దాడులు చేస్తే, భూమియున్న ఎడతెగని పోరాటాలన్నిటి అవసరాన్ని తెలియజేయడమే.

శత్రువులతో పెద్దగా ఏ విధంగా ఎదుర్కోవాలో అనే విషయాన్ని శత్రువులు ప్రత్యక్ష యుద్ధం ద్వారా భూమిని లాక్కోవడానికి ప్రయత్నిస్తే, మరు ప్రత్యక్ష పోరాటం ద్వారా ఎదుర్కోవడానికి అవసరం.

"ఇనాలు ప్లాయర్ . . . . . ఛాపర్" – ఇక్కడ శత్రువులు ఆకాశమార్గం ద్వారా దాడి చేస్తే ఎలా ఎదుర్కోవాలో వివరించాడు. హెలికాప్టర్ల ద్వారా, విమానాల ద్వారా ఆకాశమార్గం ద్వారా దాడి చేస్తే, దుష్ట శిక్షణ, శిష్ట రక్షణ, ధర్మసంరక్షణ మరియు భూభారనిర్వహణ అనే నాలుగు ముఖ్యాంశాలను గురించి శత్రువులు ఆకాశమార్గం ద్వారా దాడి చేస్తే ఎలా ఎదుర్కోవాలో తెలియజేస్తున్నాడు.

"నానాలిన్నాల్ . . . . . ఆయుధం యోగమే" – శత్రువులు ఆకాశమార్గం ద్వారా దాడి చేస్తే ఎలా ఎదుర్కోవాలో వివరించడానికి ముందు, ఆకాశమార్గం ద్వారా దాడి చేయడానికి ఎన్నుకున్న ప్రదేశాలలో ఎలాంటి ఆయుధాలను ఉపయోగించాలో తెలియజేస్తున్నాడు. 'సాయుధం' అనగా ఆయుధాలను ఉపయోగించడం. వీరమ్మ భూములు, ఇంటిని కాపాడుకోవడానికి అవసరమైన ఆయుధాలను ఉపయోగించడం. ముదాంధ్రాదేశ ప్రజలు శత్రువులతో ఏ విధంగా ఎదుర్కోవాలో, ఎలాగ వీరత్వంతో ఆయుధాలను ఉపయోగించాలో అనే విషయాన్ని తెలియజేస్తున్నాడు. ఇక్కడ శత్రువులు ఆకాశమార్గం ద్వారా దాడి చేస్తే ఎలా ఎదుర్కోవాలో అనే విషయాన్ని తెలియజేస్తున్నాడు. అయుధాలను ఉపయోగించడం ద్వారా శత్రువులను ఎదుర్కోవడమే. ఆకాశమార్గం ద్వారా దాడి చేస్తే ఎలా ఎదుర్కోవాలో అనే విషయాన్ని తెలియజేస్తున్నాడు. ఇక్కడ శత్రువులు

11. ஆய்ச்சியாகிய அன்னையால் அன்று வெண்
ணெய் வார்த்தையும்,
கூத்தை அப்பன் தன்னைக் குருகூர்ச்சட கோபன்,
ஏத்திய தமிழ் மாலை ஆயிரத்துள்இவையும்
ப் பத்தினையாயும்,
நாத்தன்னால் நவிலவரைப்பார்க்கு இல்லை
நல்குரவே.

ஆய்ச்சியாம்ய அஸ்மைய்ல் அன்று வெண்ணெய் வார்த்தையும், கூத்த அப்பன் தன்னை குருகூர் சடகோபன் ஏத்திய தமிழ் மாலை ஆயிரத்துள் இவையும் பத்தினையாயும், நாத்தன்னால் நவில வரைப்பார்க்கு இல்லை நல்குரவே.

ஆய்ச்சி ஆமய = கோல்லகியான, அஸ்மை = அன்னையால் = தாயினால், அன்று = அந்த, வெண்ணெய் வார்த்தையும் = வெண்ணெய் விஷயத்தில், கூத்த = விளையாட்டு, அப்பன் தன்னை = தந்தை, குருகூர் சடகோபன் = சடகோபன் (நம்மாழ்வார்), ஏத்திய = துதித்த, தமிழ் மாலை = தமிழ் மாலை, ஆயிரத்துள் = ஆயிரத்தில், இவையும் = இவையும், பத்தினையாயும் = பத்தும், நாத்தன்னால் = நாவினால், நவில = சொல்ல, வரைப்பார்க்கு = வல்லவர்களுக்கு, இல்லை நல்குரவே = வறுமை இல்லை.

கோல்லகியான தாயினால், அந்த, வெண்ணெய் விஷயத்தில் வேடிக்கையாக, அப்பன் தன்னை சடகோபன் (நம்மாழ்வார்) துதித்த தமிழ் மாலை ஆயிரத்தில் இந்த பத்தும், நாவினால் நாம் சொல்ல வல்லவர்களுக்கு வறுமை இல்லை.

శీరుశ్శీరుద్రూపాయ శతశతాలవేసన (నమస్కాలుట్టారయి) స్తుతిసేవ శమిల్లాచ
వాశవమాలోయూవ మిందు నాపోరవల్లి ఈ మిందు దుశ్శన్న రాదనాగా
నాలుగినే ఛన్నవిరువంతో డోల్లుపవరంతో మిల్లోయా కొంతరశోయింపు దోల్ల (11)

ఇల్లు:

"టియ్ష్ణ్ణ యూ మంయ - - - - - రన్నెవె" — ఇదు భ్రనవంశేన త్రీల
శ్రేష్ణోవశారద విష్ణుయి. దేవరం త్రీలశ్రేష్ణనాగా జనిసి, కంభనసమిత్ర
నంద సేనాశేలదల్లి యుశోలకి - నందసేనాలశర మూనగా బళ్ళరియి
శిద్ధాన, శాయి యు శోలదే శేలెయు ఇల్బిస్ది బేడ్డోయున్న శ్రీశ్రీశన
మంద శింద సేంబుదర్శాగా, అవళ కొంటలశ్రీ ఈడాగా, అశ్వ శేణవిదాది
ద, నటున పాత్రుటనాద స్థాయి.

శీరుశ్శీరుద్రూపాయ నిచాసయూవ శతశతాలవేసన (నమస్కాలుట్టారయి)
భ్రనవద్గుణానుభ్రనవదింద శెలంబిద మిందు నాటిర మోశంశనళ్ళన్న
భ్రనవద్రూపాంతరగాగి శమిల్లినల్లి డాటి ధ్రోనళ్ళబ్దనే. ఆ నాటోరవన్ను మేశ్రీ
ఈ దుశ్శన మోశంశనళ్ళన్న మూశ్రీయే రూపద్రూపాంతరగాగి శుద్ధగాగి, చెన్నె
ని డోల్లుపవరంతో భ్రనవద్గుణానుభ్రనవదల్లి యూవ శంగశేయూ
లుంటాగువుదిల్లి. మిందో, శీరుశ్శన మోశంశనళ్ళన్న చెన్నెని
శలశన డాడబల్లవరు భ్రనవశ్శేశ్రీయే శబ్దద నాశ్రీరూపాంతరగాగి.
ఈనాదే ఈ శీరునాయిస మోలుయిన భ్రిలశ్రీయి. 29/4/80

Garani Srinivasan

28.4.85

తిరువాయ్ మొళి - తిరునేడు దశకం - మూడనేడు తిరువాయ్ మొళి.

తిరువాయ్ మొళి - ఆరుం పత్తు - మూన్రాం తిరువాయ్ మొళి.

3. నల్ శీరవుం శాల్వుమ - నాంగ్రావుం నిన్రు శాల్వుం

1. నాంగ్రావుం నిన్ శాల్వుం నాడుం సువర్క్కముమాయ్,
వెయ్ పణైయుం నడుపుం విడముమాముండుమాయ్,
పల్ వణైయుం పరందు పెరుమాన్ ఎన్నోడాళ్వానై,
శాల్వుం మందిరత్తిన్ తిరువిణ్ణగర్క్కణ్డేనే.

నల్ శీరవుం = దార్ఢ్యమూ, శాల్వుం నిన్రుం శాల్వుం = సంపత్తూ, నరుం = నరత్వమూ, నాంగ్రావుం = స్థిరత్వమూ ఆగి, సువర్క్కముం ఆయ్ = స్వర్గమూ ఆగి, వెయ్ వెయ్ = నిల్లరక్క, పడైయుం పణైయుం = శత్రువు (డబ్బియు), నడుం = విష్ణువు, అముదముం ఆగి ఆండు ఆండు = అమృతమూ ఆగి, పల్ వణైయుం = నానావిధములగా, పరందు = వరతిచేంబిరుగి, పెరుమాన్ = వీరపురుషుడు, ఎన్నోడాళ్వాన్ = ఆళువనను (శంకరనన్నా లుళ్ళవనను) ఆదవ నన్న, శాల్వుం మందిరత్తిన్ = నగల నంపత్తు శుంబిరుగ నన్నిరియాద, తిరువిణ్ణగర్ = తిరువిణ్ణగర దల్ల, కణ్డేనే = చూడలేదా = చూడకనల్ల!

దార్ఢ్యమూ నంపత్తూ, నరత్వమూ స్థిరత్వమూ ఆగి, నిల్లరక్క డబ్బియూ, స్నేహితనూ, విష్ణువూ అమృతమూ ఆగి, నానావిధములగా వరతిచేంబిరుగ వీరపురుషన్న, నన్నన్న శంకరనన్నా లుళ్ళవనాగి నగల నంపత్తు శుంబిరుగ నన్నిరియాద తిరువిణ్ణగరదల్ల చూడకనల్ల!

వరస్వర విరుద్ధనళాగిరువల్లవో భవవంధనో, అవన స్వాధీనమో

Ganesh Srinivasan

ఎంబి విషయం వచ్చి ఇల్లా స్పష్టీకరిస్తారా.

దారిద్ర్యం ఎందరి ఎల్లబతియాలూ కొడుబడకన. దంపత్యం అదక్కే ఎవర్తి. ఎల్లబతియల్లూ దుఃఖక్కే ఆకరవాగిరక్కుద్దు. సదా దుఃఖ సాంగత్యదిందా కుంబిరువుదు సరా. అదక్కే విరుద్ధవాగి, సదా ఆనంద మయి వాతావరణ దు స్థపన. బిట్టుబిడిదు పరస్పర బిక్కిసే నీడువుదు స్నేహ. అదక్కే ఎరు వాగి, పరస్పర ఆకర్షణెయిందు దూరవాగిడువుదు ద్వేషి. మరణవన్ను కరుణిసువుదు విషా. మరణవన్ను దూరమాడి, అమరత్వవన్ను నీడువుదు అవ్యాకా. ఇల్లి వ్యాఖ్యనంశగళే. అవుగళు ఎల్లా ఒరాటరవన్ను నాశనమాడి, ఎల్లల్లూ విస్తరిసి కరడిగొండిరువవను. వివిధ ప్రకారదవళాగి, ఎల్లరూ విస్తరిసి కరడిగొండిరువవను.

వీరమ పురుషనాద ఆస్థామియు కుంభశేలణక్కే నవిలేదిద్దువ "కెరుబిడ్డర్" ఎంబ దివ్యషేత్రదల్లి, భక్తరక్షేంయిద్దవన్ను స్మరిసువుదర్శిగా, అభాద్యవాగియూ నేలసిద్దానే. ఆ స్థామియన్ను అల్లూరరు కండు కుషిపడుత్తారే.

2. కణ్ణ విణ్బం దుణ్బం కళక్కగు కరుం తొట్రుమాయ్,
కణ్ణుమం కణ్ణాటియుం కన్నియుం నిన్నియుమాయ్,
కణ్ణు కొడుత్తవర్ కరియ పరుమాన్ ఎణ్ణెయాగాళ్వార్
ఎణ్ణిణారప్పుణర్ కూట్టి తిరువిణ్ణగర్ నణ్ణగరే.

కణ్ణ విన్నమా శున్నమా కలక్కిన్నలుమా కోట్రుమ మాయ్,
కణ్ణమ్మమా శణ్మైయుమా కలిలుమా నిలిలుమాయ్,
కణ్ణు కొడుత్తవూర్ తిరియ వీరుమాసో ఎన్నెయుళ్వానూర్,
శేర్నెయ్ పుణల్ శూళ్ తిరువిణ్ణగర్ నణ్ణగరే.

కణ్ణ కణ్ణాట = లోకంగళు శాశ్వత, ఇన్నమ్మ దుఃఖం = దుఃఖ, శున్నమా కణ్ణీబం = దుఃఖగళూ, కలక్కిన్నలుమా కళక్కగు కరుం = భయ, సంశయ మున్నాదవుగళూ, కోట్రుమమా తొట్రుమం = శిథిలళాయియూ, ఆయ్ = ఆగి, కణ్ణమ్మమా కణ్ణాటియుం = నిద్రయూ, శణ్మైయుమా కణ్ణాటియుం = అనుద్రయవూ, కలిలుమా కన్నియుం = ఇచ్ఛేయూ, నిలిలుమా ఆయ్ నిన్నియుం ఆయ్ = శంభో ఆగి, కణ్ణు కొడుత్తవూరు కరియ = ఆ శంఖు శోభిసువుదక్కే, [redacted] ఆగియ

Gayani Srinivasan

ఎంబి విషయమవన్న ఇల్లా స్పష్టీకరిసలాగదే.

దారిద్ర్యా ఎందరి ఎల్లబడియాలూ కేడుబడకన. దందేశ్వ అదక్కే పాపద్ది. ఎల్లబడియల్లూ దుఃఖక్కే కారణవాగకశక్కద్దు. నదా దుఃఖ నాంకటగళింద కుంబిరువుదు సహజ. అదక్కే విరుద్ధవాగి, నదా ఆనంద మయి వాతావరణవు దు స్పష్ట. బిట్టుబిడిసి పరిపూర్ణ బిత్తాసే నీడువుదు స్వోధ. అదక్కే విరు ద్ధవాగి, వీరభద్ర హోరాడిసి దూర మాడువుదు స్వోష్ట. మరణవన్న కరుణిసు వ విష్ణు మరణవన్ను దూర మాడి, అమరత్వవన్ను నీడువుదు అవ్యాహ. ఇల్లిల్లి వూ భిన్నవంశనే. అవనే ఎల్లా భరాభరవన్ను నడిసుత్తానె, అవనిగే విస్తరు కరడిసోంబిరువవను. నానా ప్రిభేదగళాగి, ఎల్లిల్లి విస్తరు కరడిసోంబిరువవను.

వరమ పిరుష్ణాద ఆస్తావియు కుంభశోణదల్లి నడియే నిద్ర మాడువ "కరుబిల్లర్" ఎంబ దివ్యశేషద్రవల్లి, భక్తర కష్టంగళన్ను స్వీకరిసువుదక్కాగి, అవతారవాగియూ నేలసిద్దనే. ఆ స్తావియన్ను ఇల్లుళిదరు కండు కుషిపడుత్తారే.

2. కణ్ణ విన్పం కున్పం కలక్కకుం కరుం కెన్రుమాయ్,
కణ్ణుం కణ్ణాయుం కెన్రుమాయ్,
కణ్ణుకోటఱ్కరియ పెరుమాన్ ఎన్నోయాళ్వార్,
కణ్ణినైప్పుణర్సూట్టి తిరువిణ్ణకర్ నన్నగరే.

కణ్ణి విన్నమా రున్నమా కలక్కిన్ఱుమా కేట్రుము మాయ్,
కణ్ణిముమా కణ్ణాయుమా కలులుమా నిలులుమాయ్,
కణ్ణుకోటఱ్ కరియ పెరుమాన్ ఎన్నోయాళ్వార్,
కణ్ణినైప్పుణర్ కూట్టి తిరువిణ్ణకర్ నన్నగరే.

కణ్ణ కణ్ణట = లోచనగళు కూడి, ఇన్నవ విన్పం = నోవు, రున్నమా కున్పం = దుఃఖగళా, కలక్కిన్ఱుమా కలక్కకుం కరుం = భయ, సంశయ మున్నాదవుగళూ, కేట్రుమా కేట్రుం = కివిగళిందలూ, కేళ్వి యాయ్ = ఆలకి, కణ్ణిముమా కణ్ణుం = నిద్రయూ, కణ్ణాయుమా కణ్ణాయుం = అనుద్రయవూ, కలులుమా కిలులుమా = ఇరువుదూ, నిలులుమా ఆవు నిల్లుం ఆయ్ = శంభో అవ, కణ్ణుకోటఱ్కు = ఆ శంఖు తీర్థవన్నువుదక్కే, [redacted] అంతహ

అర్థము = అనాథ్యనాద, పేరు మోసిన పెరుమాళ్ = వీరవిష్ణు
న్న, ఎన్నో ఆళ్వార్ల తణ్ణీరు ఆళ్వాణ్ = నన్నన్న ఆళ్వారుల,
ఊర్ ఉళ్ళ = ఊరు, (నేలపరువర్గాళ్), కోళ్ తిరుణ్ణ = శిళ్పయుద్ధ,
తిర్త్తి క్కొణ్ణ = అలంకళ్ళ, పుగళ్ పణ్ణు = శిల్పకర్మలు, శూళ్ ఉళ్ళ =
నుళ్ళ ఉళ్ళ, శిరు విణ్ణగర్ తిరువిణ్ణగర్ = శిరువిణ్ణగర్
ఎంబుదు. నన్నగరే (నగర్ + నగర్) నగరాగుదు = సుందరమైన
ఊరే.

లోకంలో శిల్ప సుఖదుఃఖములూ, భయ సంశయాదులూ శిల్పి
వళ్ళలోయు ఆని, నిస్పృహ అసూయలూ, భేదమూ శంకా ఆని,
శంకుశోళ్ళుపడ్డ అతిదారిద్ర్యమున, నన్న ఒడయనాద వీరవిష్ణు
ఊరు, శిల్పయుద్ధ అలంకళ్ళంద శుంబద శిల్పకర్మళ్ంద సుంశ్తి వంది
రువ శిరువిణ్ణగర్ ఎంబుదు సుందరమాన నగరమే. (2)

ఇంతిన వా శుద్ధ విషయ వస్తు ఇల్లి ముందు వరిసలాగిదే.

భవవంశన వరస్పర విరుద్ధవాద నానా స్వభావగళల్లూ
అవనే ఆగిద్దానే. ~~భవవంశనూ~~ ఈ విరుద్ధ సుందభావగళన్న ద్వంద్వ
గళు ఎన్నుత్తారే. సుఖ-దుఃఖ, జ్ఞాన-అజ్ఞాన, భేద-శంక,
నిస్పృహ-అసూయ — ఇవుగళల్లూ ద్వంద్వగళు. భవవంశనన్న
ద్వంద్వాతీతనేన్నుత్తారే. ఈనే, ద్వంద్వగళూ ఆని, అవుగళింద అతీతనాద
పరమపవిత్ర భవవంశనన్ను ఎందు హేళుత్తవుదాదరూ హేగే? భక్తరన్ను శరణాగిసి,
అవరన్ను బుద్ధియుపయోగిసువుదాగియూ భవవంశను లోకదల్లి సాగు మాడువ
హేగే శిల్పకుందరమూర్తియాగి నేలసరువుదు. అంథ పవిత్ర
వాద హేగెగళన్ను శిరువిణ్ణగర్ ఎంబుదు ఇంది. శిల్పయుద్ధ నానా
నేలేగళింద (శిల్పకర్మగళింద) సుంశ్తి వందిరువ శిరువిణ్ణగర్ హేగెయు
సుందరవాగిదే.

3. నగరగళం నాడుగళుం రూపగొండం మూడగొండు,
నగరిల్ కూళ్ శూడరాయ్ విరుందాయ్ నిలయుయ్ విగుం పాయ్
శిగరమాడంగళ్ కూళ్ శిరువిణ్ణగర్ చ్చెర్ నిన్ర
పుగర్ కొండ కోర్ త్తొళిలయల్లాల్ ఇల్లై యావర్ క్కుం
పుగణ్ణియ

నేడరముమా నాడుగళుమా ఇంగనమ్మువా మూడమ్ముమాయ్
నిడరిల్ శూళుం శుడరాయ్ ఇరుళాయ్ నిలనాయ్ విళుమ్బాం
బ

శిఖర మూడక్షరాలు కూటస్థ శిరు విష్ణుదర్ జ్యోతిర్నవ పరంగా, వృదర్ కోళ్ళు శేఖరేశ్వరి యుల్లాలలో నాల్గవ యుగ వర్ణించుము వ్యక్తీయుములో.

నవరత్నము = నవరత్నాలు, నాడుడళ్ళుము = నాగరిక గ్రామం = గ్రామ (పల్లె) వాళ్ళు, జ్ఞానము = జ్ఞానవు, మూఢము = అజ్ఞానవు (మోక్షవు, దక్షతనవు), లిప్త ఆయ్ = ఆసి, నిదర్ ఇల్ = ప్రతిఇల్లుదంతి, కూటస్థ = నుశ్చ్య వరిచిరువ, శుదర్ ఆయ్ = దివ్యజ్యోతియు ఆయ్ = ఆసి, ఇరుళ్ ఆయ్ = ~~రాత్రి~~ నిలనో ఆయ్ = ఆరోక ఆయ్ = ఛాయ మియు ఆసి, విశుమ్బు ఆయ్ = ఆకాశ వాసి, శిఖరమూ మూడక్షరాల్ = శిఖరనళన్నుళ్ళ మడడి మనేనళింద, కూటస్థ = నుశ్చ్య వరిచిరువ, శిరువిష్ణుదర్ = నేలరిరువ, పిరానో ఎరిగాణ్ = స్వామియు, వృదర్ కోళ్ళ = ఆకాశ రిగాణ్ = శేజుశ్ చూడ్ నాద, శేఖర్ శ్రియుల్లాల్ = కోరిక్కిక యువనగాల్ = వవిత్రనుణి శేఖరనేయుల్లదే, ఇల్లలి = ఇల్ల, యువర్ = మా యుగావర్ = ఉగం = యుగాలు, లుజ్జీవనక్కే మూడనే.

నవరత్నళు = నవరత్నాలు, జ్ఞానవు మోక్షవు ఆసి, ప్రతియుల్లదంతి నుశ్చ్యశోంచిరువ దివ్యజ్యోతియు ఆసి, ఇరుళ్ళు ఆసి, ఛాయ మియు ఆసి, ఆకాశవు ఆసి, శిఖరనళింద కూడ మడడి మనేనళింద నుశ్చ్య వరిచిరువ శిరువిష్ణుదర్ ష్ఠేశ్రవన్ను నోలిరువ స్వామియు శేజుశ్ చూడ్ నాద వవిత్రనుణి శేఖరనేయు ~~యుగావర్~~ రాగరు యుగంగళు లుజ్జీవ నక్కే మూడనే ఇల్ల. (3)

భవబంధను విరక్తిగె ఎరోడనాగువ ద్వంద్వస్థితియిందలు ఇదువరిగే శిక్షణలాయిసు. ఇల్లి జ్ఞానవు నిజలభ్యవాగి లుజ్జీవనవన్ను పడెయువ విధానవన్ను తోళ్ళలాగిదే.

నవరత్నళు గురువిగె, ఇండురిసియల్లి, విరుద్ధగళింద్రే కూడి బిడ్డదు. కళ్ళగళు సంస్కృతి, తివ్రవళ్ళ నుశ్చ్యముక్త రమ్యనావ ప్రపంచవన్ను సృష్టిసి మానవ సంస్కృతియు ఆరంభ, ~~[illegible]~~ ఇవళ్ళ జ్ఞానవంతరల్లదిరబేకు. నవరత్నళు కేళ్ళుజనర నాగి, లుజ్జీవన, వ్యాపార, కృషికాయి ముంతాద ప్రపంచ దాయిత్వగళన్ను నిర్వహిసువుదరింద గళిగర

రుంభరుంశదే. స్రావంభం శరీరంయి వింజ్ఞానమిందవ నదరనళ్లు రుంభిరుత్తనే ఎన్నబడ్రదు.

భగవంశను డుళ్ళి, నదరనళ్ల రూపదల్లిరుత్తనే. జ్ఞాన-చేతన్యగళ్ల రూపదల్లిరుత్తనే. ఎల్లా రచేయు డరిది ఎల్లవన్నూ బెళ్ళగిరువ జ్యోతిస్వరూపనాగి పియాగిరుత్తనే. అల్లదే శాశ్వతక్షేత్రగళియూ ఇరుత్తనే. విస్తారనాగి నేలవాగియూ, అదన్న ఎల్లరచేయూ అవరుచేసిరువ శిరాశ్రయనాగియూ ఇద్దనే. అల్లదే, కేలవు విశిష్టస్థళగళల్లి దివ్యసుందరనాగి అభివ్యక్తనాగిరుత్తనే. అవనన్ను ఆశ్రయిసువుదే భూమియ మేలే బదుకిరువ మనుష్యరిగే లక్ష్మీవనవాగిరుత్తదె ఎంబుదు విశేషవాగి గమనార్హ.

4. పుణ్ణియం పావం పుణార్చ్చి పిరివు

ణ్ణ మాయ్ మఱప్పాయ్ ఉణ్ణమాయ్ తిణ్ణమాయ్

తిణ్ణ మాడంగళ్ శూళ్ శీరువిణ్ణగర్ శెశర్ న్ద

కణ్ణ నిన్నరుళే కరుది కొళ్ళుం పిరాన్,

పుణ్ణియమా పావమా పుణ్ణియం పావం : పుణ్యవూ పాపవూ

పుణార్చ్చి పిరివు : కండిరే, అగలవే, ఎన్నుత్తా

ణ్ణ = ఎంబ, ఇవై ఆంస్ తిణవు ఆగు : ఇవుగళు ఆ,

ఎన్నమ ఆంస్ ణ్ణ ణం ఆగు : ఆలోచనే ఆ, మనస్సు

ఆంస్ మఱప్పు ఆగు : మరవు ఆ, ఉణ్ణై ఆంస్ ఉణ్ణమ

ఆగు : 'ఉంబు' ఎందా, ఇన్నై ఆంస్ తిణ్ణమ ఆగు : 'ఇల్ల'ం

దా, అల్లన్ ఆంస్ అల్లణ్ ఆగు : అవుయుచ్చదూ అల్లదవనూ,

తిణ్ణ మాదగళ్ శూళ్ తీణ్ణ మాడంగళ్ శూళ్ : దృఢవాద మడదింద నుశ్చవవాదవున, శిరువిణ్ణగర్ తీరువి

ణ్ణ గర్ : శిరువిణ్ణగరవన్ను, శెశర్ న్ద పిరాన్ శెశర్ న్ద : నోడి

రువ స్థావియాద, శ్రేష్ఠనాద కణ్ణ ణిన్ : అక్కర్షణీయ,

ఆ ఇన్ అరుళే తీణ్ అరుళే : పరమకృపాళుత్వాదిగళియు

నోడి

Garani Srinivasan

కళ్ళు కాళ్ళు మనుషుల్లో కాకుండా కాళ్ళు మీద కళ్ళు = తొండ కాకుండా
కైకేయవలే కాకతువుదమే: వంచనేయలే!

వైద్య - వివిధమైన, కొండిదే - అనలంకార్ (నిరాకార), మరీచా, 'లుంటు' అంటారా, అల్లచూ అని, ఆలోచనేయుస్తా, 'ఇల్ల' అంటారా, అప్పుయూ చూడు అల్ల అంటారా, వ్యభిచార వుండబేడ మనసినల్లంద నుల్కు వండుగల శరుబిట్టుడర్ అనుస్తా శేలరువ స్త్రీమీయు అశ్వశేష్టర్ధన ప్రవు ఛుయూన్యాద శ్రేయేయున్నే తొండ కాకుంటే? (4)
(మర్కటల్లవలు) వంచనేయలే!

సుఖ, సిద్ధ (స్వేచ్ఛ మోదలాద) యాన్ను నీడువుదు 'శ్రీల్లా'.
దుఃఖ, నరకాది దుఃఖశియన్ను శరు వుదు 'నావ'. ఇల్లేయు ఆలోచనే, స్వేచ్ఛానవకళ్ళంద కొండి బాళువుదు 'కొండిరే'. శేబ్దాలోచనే, నవకళ్ళంద శుంబి, బేరే విధవు బాళువుదు 'అనలంకార్'. విషయి నళన్ను కొల్లు శేళ్ళువుదు 'నేనవ్వే'. నిదాలోచనే. విషయినళన్ను వనరేయువుదు మరీవు. ఛిన్నవంశను ఇరువనేందు అనవల్లనంబంధ ఇరువుదు 'లుంటు' ఎంబుదు. అవనిల్లవేందు, అనవల్లనంబంధియు యూవుదకొందనేయు కొండారదే, కానుప్రీతియిందర అంశయూ ఇదు 'ఇల్ల' ఎంబుదు. అవనిల్లవేందు, అనవల్లనంబంధియు యూవుదకొందనేయు కొండారదే, కానుప్రీతియిందర అంశయూ ఇదు 'అల్ల' ఎంబుదు.

ఆలుగారు కేళువుత్తారే: మీలల్లిరువ ద్వంద్వవళల్ల యిందే దా ఛిన్నవంశవే. అవను అశ్వశేష్టర్. శిబు ఎల్లరిగర్ వసుంశాన వన్నశేష్టేశ్రేనళల్లి అభిద్వవశాలియూ, జనరలుద్ధారణెయిల్లి, అవన మనలిసిదనే. ఆ స్త్రీమియన్ను కండు శొండు, అవన సరిశశయి శ్రేయిసే ఎల్లరిగా నా శ్రేయాగబేకు. లుళిదవర్ల శ్రేయోవంచనేయలే. యువన స్త్రీనన్ను అధ్యేషణకిసే ఎళలుశక్తవు.

కరుణా

వ: కాకతువం దెసుంటమై వెరుగుటయుమాయ్,

మెయ్‌పొయ్ తిణమి మూర్తుణమి పుట్టుణమి పట్టుణమి యుమాయ్,

దెసుక తిణ్ణ మతిగ్ శూట్ట తిరువిణ్ణాగర్చ్ చెర్ంద పిరాణ్,

పెయ్‌కాగావు కణ్ణిర్ పెరుగ్ తెవుడ మూవులగు

శరుమెయ్

శ్రేయవళ శేమెయ్‌నెయ్‌మెయ్యుమెయ్యు వుయ్,
మెయ్ మొంయ్ ఇళమెయ్ మెయుదుమెయ్ వీడుమెయ్ తిలుమెయ్యు వుయ్

శేండు శిరోమణిళ్ళ శూలూ శిరుమెట్టాండర్ శ్రేర్న పిరాన్,
వేయ్ద కావు శేర్నోర్ వీరుస్నోవ్యాడ్సే మూ వులడో.

ప్రైశవమగ శేమ్సే ణాకు కృణుం రాకు ణుంణాం - వక్రశేంయూ, ముజు
వ్యా, కదుమ్సే మేళ్ళుమ్సేయుమగ ఆంయ్ కుర్రుణాం రాంవర్రుణాం ముయుం
ఆ్యుం = కవ్వోబిళ్ళువ్యా ఆగ, మేంయ్ వ్రోయ్ రాంయుం రాపాయుం = నిశ్శ
వ్యా అనర్ఘవ్యా ఆగ, ఇళమ్సే ముదుమ్సే శిరణాం మ్రుక్కుణాం =
ంయ్ వనవ్యా ముదిశనవ్యా ఆగ, వృదుమ్సే బీలుమ్సేయుమగ ఆంయ్
ప్కుణాం ఎట్టణాం ముయుం ఆ్యుం = డ్రోగదమూ డళ్ళేయిదా ఆగ,
శేండు శిరో మదిళ్ళ శూలూ రాకుయుక్ర శ్రీణ్ణాం శ్రీణ్ణాం కూట్టి = లుక్కేవు
శుశలశ్మిగ్ధళ్లంద వ్యక్తవాగా శబ్దవ్యక్త కోఁళోయింద నుర్కువ
ఠిరిందర్, శిరుమెట్టాండర్ శేర్న పిరాన్ శ్రీకృష్ణణాకుర్ రాకుర
న్రక్ర ప్రిరాణ్ = శిరుమెట్టాండర్ షేత్రవన్న నేరిందువన్ద్యామియు, వేయ్ద
రుయుక్ర = లుండు మూడిద (గ్రేష్ట్రుద), కావు శర్ణోర్ రాగాత్మక
ణ్ణాడ్ర = లుర్వనగళన్న రండిరా, పేరుమగ శేవ్యు లుడ్సే మూ
లులడీ రుయుం రాక్ర ఉాడ్సూ ఇలరాక = బ్రుద్మనే యుం
కోద దేవతేగళన్న ~~శ్రీకృష్ణ~~ మూరులోంశర్నళ్లే.

వక్రరేయుం మిజువ్యా ఆగ, కవ్వోబిళ్ళువ్యా ఆగ, సిజవ్యా
గుళ్ళా ఆగ, ంయ్ వనవ్యా ముద్రా ఆగ, డ్రోగదమూ డళ్ళరు ఆగ,
రుశలశబ్దిగ్ధళ్లంద వ్యక్తవాగా శబ్దవ్యక్త శోఁళోయింద నుర్కువ వరి
ఠిరువ శెరుమెట్టాండర్ షేత్రవన్న నేరిందువన్ద్యామియు నైష్ణవ లుర్వన
గళన్న రండిరా, బ్రుద్మనే మోదలాద దేవతేగళన్నళ్ళ మూరులోంశర్ (5)
ళ్లే అవు.

ద్వంద్వరీతియల్లి వివరవన్ను ఎష్టోద్రవాగా రండు బరువవనను ఙ్ఞానవంశ ఎం
ముఖవన్ను, అభ్యాసబలద వైశిష్ట్యవన్ను ఇల్లి హేళలాగుత్తదే.

ఆలుళ్వారుగళు హేళుత్తారే: ఙ్ఞానవంశను ఘటిలవ్యా మిజువ్యా
ఆగిద్దానే. బిళియుమరియు శబ్దబ్రహ్మాదంశవ్యాగియూ ఇద్దానే. అవను దీట
పిటవ్యా అవనే నేరిందూ అవనే. ంయ్ వనవ్యా అదక్కే ఎల్లరిశియుల్లా
విరుద్ధవాద ముద్రవ్యా అవనే. వ్యూహనదల్లి అశ్వశాయినవ్యా అవను. రామనుళి
డ్రోగదరల్లి ఇవన్ను కాణదు (అరిమనేను). అభ్యాసబలంయూ అవను
ఎల్లరనూ సిద్ధానో ~~అ~~ ఆ నైళ్ళరదంతె ముళ్ళ లూ ప్రాప్తశిరమ్యూవాద
లుర్వనగళు కుంబ మోరియుళ్ళనే అల్లియూ బ్రుద్మాదేవతేగళు

Garani Srinivasan

ఎల్లరూ బండు అవన ముశ్రమార్థ ఆ లవకనళల్లి నలిసిదారే. ఆద్దంద భదవంశను అభాదవశాదిందా నలిసిరువ వివిధస్థళవు, అదరేనుశ్రమగళ ప్రకారవు మూరుళోకద నళిందలే భావిసబేకు.

6. భూలోకంగళు మాయు అల్లరుపు ఉకప్పాయు మూణియు,
భూవిసవాట్టి మకనాయు కైలాస వాయుపుత్రాయుప్
పతియాయు,
దేవర్మేవి కైలాసాధిపతియు శ్రీరుద్రాణకర్ చేర్ంద
పిరాణ్,
పావియేన్ మనక్కే ఉరైకిన్ర పరిశుదరే.

మూలలదల్లిరువవరు అల్లనాయ్ లవట్టాయ్ మునివాయ్,
భూవిల్ వాళ్ మనుష్యాయ్ కైలాయంయ్ పుడుయాయ్ వ్రతియుమ్,
శేవర్ మేవి కైలాసాధిపతియుమ శిరువిళ్ళాడర్ శ్రేర్న్ద పరాన్,
పావియిన్ మనక్కే ఉలగ్యిన్ అ వరంజుడరే.

మూలలదల్లిరువవరు ఆయ్ ఆ ఉలకంగళుమ ఆయ్ = మూరులోకద నళియు అ. అల్లన ఆయ్ = అల్లనవన్ ఆయ్ = అచ్యుయవుపు అల్లదవనాగళు అ, లవట్టు ఆయ్ = ఆశే అ, మునివు (నిర్వికల్పసమాధియు), లవట్టు ఆయ్ ఉకప్పు ఆయ్ = ఆశే అ, మునివు ఆయ్ మూణియు ఆయ్ = ద్వేషవాగి, భూవిల్ వాళ్ మనుష్య ఆయ్ భూవియల్ వాళ్ మకళ్ ఆయ్ = కమలదల్లి వాసిసువ మహాలక్ష్మియు, శేళ్వై ఆయ్ తెణాణావు ఆయ్ = దరిద్రదేవతెయు (మూదేవియు), భుదలా ఆయ్ పుకళ్ ఆయ్ = శంఖ అ, వళియ్వు ఆయ్ పళ్ళిప్పు ఆయ్ = అవ ఆయ్ పుకళ్ ఆయ్ = శంఖ అ, వళియ్వు ఆయ్ పళ్ళిప్పు ఆయ్ = అవ శంఖియు అ, శేవర్ దేవర్ = దేవతెగళు, మేవి మెవి = ఆళ్ లయంద, రీలుమ ఎతాగుమ్ = సేవె మాడువ (భూజిసువ), శిరువిళ్ళాడర్ శ్రేర్న్ద పరాన్ శ్రీరుద్రాణకర్ చేర్ంద పిరాణ్ = శిరువిళ్ళాడర్ శ్రేత్రదల్లి నలిసిరువ స్వామియు, పావియిన్ పావియిన్ = పాపియాదవన్న, మనక్కే మనక్కే = మనదల్లి, లవట్టు ఆయ్ = నలిసువ, పిరంజుడరే పరిశుడరే = వరంజుక్కొళ్ళువంతె మాడువుదు.

మూరు లోకద్వారా, అచ్యుయవుపు అల్లదవనాగళు, ఆశే-ద్వేషగళాగళు, మహాలక్ష్మియు, మూదేవియు అ, శంఖ-పళ్ళిగళు అగళు, శేవకరు ఆళియంద భూజిసువ శిరువిళ్ళాడర్ శ్రేత్రదల్లి నలిసిరువ స్వామియు పాపియాదవన్న మనదల్లి నలిసిరువ వరంజుక్కొళ్ళువంతె మాడువుదు.

భదవంశను వీర, భూగోద, విశ్వస, అభాద, అంశరూపదల్లి-

రూపకళల్లో ఉండే లక్షణమే అంటూ చిత్రయి వన్న ఇట్లా వివరించారు.

ఆలూరు కవులు మేళ్లుశ్రీ: భువనవంశను మూరు భాగాలుగా విభజించి వ్యాఖ్యానించాడు. అవ్రతాల్లో పాపభువ ఎల్లా బయలు చేశాడు, అవతారాల్లో కొను పోరాడి అవతారాన్ని స్థిరపరుచుకున్నాడు. అవ్రతాల్లోనూ కొను పోరాడి నిత్యవిభూతియుని, వీరం మొత్తంగా పాలించాడని. అవనే సకల సంపత్తుల్ని నిలబెట్టే మహాలక్ష్మీ పి. కామేశ్వరీ దక్షిణామూర్తులు అవనే. ఆశ్ర-దేవతలు అవనే. శివశక్తి- అనంతశక్తియు అవనే. దేవాది దేవతలు ఆశ్రయించిన భూదు రిరుపిన్నాకర్ మయం అవనే. కాదుష్టశక్తుల్లో అహంకారంలోనూ నలుపులను స్థాపించాయు అవనే, పాపాలు నన్న క్రూరులలో నలుపులను అంతర్భాగమని అవనే, -ఆ పరంజ్యోతిశివుడు.

7. పరాశక్తి రూపం అనుగ్రహప్రతిష్ఠాపనం,

కరస్థలం రోగాలను నివారించుట మరియు

శిష్యులకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించుట,

వరాభయ ముద్రలను ధరించుట

పరమ శుభకరమైన అలంకారప్రదర్శనమును,

కరస్థమగు రోగాలను నివారించుట మరియు నిత్యము కైవల్యమును

శిరస్సులో వరాలను మరియు శిరుపిన్నాకర్ఛేదన్ద పరాన్,

వరాభయ ముద్రలతో అలంకరించుకొని యుండుట వలన శరణు.

పరమ శుభకరమైన అలంకారప్రదర్శనమును అనగా పరాశక్తి అనుగ్రహప్రతిష్ఠాపనం, కరస్థమగు రోగాలను నివారించుట అనగా కరస్థం = కరస్థలియు యందు (అనగా ఉదరము), శోకనాశిని మరియు = రోగాలను నివారించుట, నిత్యము = నిత్యమును, కైవల్యమును ప్రసాదించుట అనగా శిష్యులకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించుట = వంశపారంపర్యమును మోక్షమును, పిన్నాకర్ = దేవతలకు (మోక్షమును ప్రసాదించువారు)

Gayatri Srinivasan

శరణ్యత్వాల్ వరణాఖ్యమగు శ్రీవైష్ణవులగాని వరణానుక్రమం = శరణాగత
నేమన్నగుయును. శరణ్యుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు శ్రీవైష్ణవులగాని
ఉపకారస్మృతి ప్రియులగాని: శరణ్యుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు
వరమగు మోక్షపదమగు అర్థాత్ వైకుంఠమునకుగాని ప్రాకృతం చాలక
ను: శ్రీవైష్ణవాదులగాని, వారి కర్థమగు ఉపాయక్రమం:
వస్తువులే (భక్తులే).

వీరం శ్రీమత్ శఠకోపయతీంద్రులును, రామానుజ మునీంద్రుల
శరీరప్రకృతులునైనట్టియు, ఈ రెండు కోణంగి వదవసాయియు, ఈ రెండే కోణం
గునవసాయియు, నేలనింకవసాయియు, వంచనేవళ్ళను మోసిదవ
సాయియు, మోసలాడేవారళ్ళవారు శరీరాత్మ సమన్వయమున్నయువంటి
శరీరవిష్ణుడగు శ్రీమన్నారాయణుని నేలసాలువ దాస్యమిలు శ్రేష్ఠమైన శరణ్యవస్తువే (భక్తులే) ఇల్లు. (7)
వళ్ళల్లదే యుండగు దృఢమైన శరణ్యవస్తువే (భక్తులే) ఇల్లు.

ఈ వాశబ్దంలో భిన్నవంశమును ఆక్రమించి లుప్తైవమనోజ్ఞమైన
అశిష్టులక్షణమైన లుకారయుక్తమైన వ్రయము ఎంబుదమును చేరినదగు.

భిన్నవంశమనే 'వర' భక్తులే ఎంబుదమొందు. అదు అనిష్టశబ్దమైన
దున్న. ఉనంశ శబ్దము నందు స్వభావమళంద రెండవ ఉద్దిశ్యమునా
ద దివ్యమంగళస్వరూప. అదమును ఉద్దిశ్యమైన శ్రీవైష్ణవ స్వరూప
ఎంతలు మోక్షార్థులో. అదు ఎల్లప్పుడు మూలాన, యాంగు నులక్ష
నాన ఎచుకోలుగదున్న. భిన్నవంశన ఇన్నొందు స్వరూప ఎంబుదే
ధశల చేరుంచెర, ఇష్టేశన ఆచేశన వస్తువళంద శరంబిలువ జన
ద్రువు. భిన్నవంశన ఈలింగ ఎల్లుంగు, ఎల్లరశబ్దమునాన్నోనుశ్చె
శబ్దమొళ్ళనుశ్చే. ఇదల్లదే భిన్నవంశన అవశారస్వరూపకళలో. సిం
హొందు ఆయుధమిమిశ్చే శబ్దంచే, దుష్టదమన, శిష్టరక్షణ,
ధర్మసంరక్షణ, భూభార నిరసన శౌర్యవళనాన ఆదన్యా. అవు
వళ్ళల్లు ఎదురొనళోకాపద్ధ శబ్దట, శ్రీవైష్ణవు, వంచనే మోసనళ్ళను
లయుం అస్త్రవళంద లోనే నాశమొందబళోకాయుశు. భూలోకవాసుల
లుజ్జీవనకర్థమయో, భూలోకంలో నానా దివ్యశ్రేష్ఠశబ్దళ్ళు నేల
సిరుగ అవతార స్వరూపవు భిన్నవంశనో.

కారుణ్యసిద్ధయుంద భిన్నవంశన దివ్యశిరువటిమళ్లో ఎల్లర
లుద్ధారర్థే నులక్షవాన దేహంయువ శరణ్యవస్తు ఎన్నశ్రీశాలువా

8. ವಿಂ ಶರಣ ಸುರರ್ಕಳಾಯ ಅಸುರರ್ಕಳು ನಿವು ಕೂಟ್ರಮೂ
ತನ್ ಶರಣ್ ನಿಲ್ಪಲ್ ಕೇಟ್ಟ್ ಉಲಕಂ ನಿವಕ್ಕುಂ ನಿವಯಾ
ತನ್ ಶರಣ್ ತಿರುವಿಣ್ಣಾಕರ್ಕ್ಕ ತ್ ತಿರುವಿಣ್ಣಾಕರ್ಕ್ಕಳ್
ಎನ್ ಶರಣ್ ಎನ್ ಕಣ್ಣನ್ ಎನ್ನಪ್ಪನ್ ಎನ್ನಪ್ಪನೇ.

ವನ್ ಶರಣೋ ಶುರರ್ಕ್ಕಾಯ್ ಅಶುರರ್ಕ್ಕು ಮೀ ಇಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಮಾಯ್,
ತನ್ ಶರಣೋ ನಿಲ ಲೋಕಲೋಲ ಉಲಕಮುಂ ವೈಕುಮಾ ವೈಯುಮುಮ್,
ತಿನ್ ಶರಣೋ ತಿರುವಿಣ್ಣಾಡರ್ ಶ್ರೇಷ್ಠನ್ನ ಪರನ್,
ಎನ್ ಶರಣೋ ಎನ್ ಶಬ್ದನೋ ಎನ್ನೈಯುಂ ಪುಂಟ್ಟಿಯಿನ್ನಪ್ಪನೇ.

ವನ್ ಶರಣೋ ವಿಂ ಶರಣ್ : ಅಕ್ಷುಬ್ಧಮಾದ ಶರಣ್ಯನು, ಸುರರ್ಕ್ಕು ಆಯ್
ಸುರರ್ಕ್ಕು ಆಯ್ : ಸುರರಿಗಾಗಿ, ಅಸುರರ್ಕ್ಕು = ಅಸುರ
ರಿಗೆ, ವೀಮ್ ನಿವಂ = ಕ್ರೂರಿಯಾದ, ಕೊಂಪ್ರಮುಮ್ ಆಯ್ ಕೂಟ್ರಮುಂ ಆಯ್
= ಮೃಕ್ಯುವೂ ಆಗಿ, ತನ್ ಶರಣ್ ನಿಲ್ಪಲ್ ಕೇಟ್ಟ್ = ನಿನ್ನ ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು
ಕೇಳಿದ = ಶರಣ್ಯನಾದವನಲ್ಲ, ಉಲಕಮುಂ ಲೋಕಮೂ ಉಲಕಂ = ಲೋಕಂಗಳನ್ನು,
ವೈಕುಮಾ ನಿವಕ್ಕುಂ = ಇರಿಸಿಯೂ, ವೈಯುಮುಮ್ ನಿವಯಾ ಕುಂ = ಇರಿಸಿಯೂ
= ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿಯೂ, ತಿನ್ ತನ್ ಶರಣ್ = ದಷ್ಟಿಸು ಎಂಬ, ಶರಣ್ ತಿರುವಿಣ್ಣಾಡರ್
ಶರಣ್ ತಿರುವಿಣ್ಣಾಕರ್ಕ್ಕು = ಶರಣು ಹೊಂದುವ ದಕ್ಕೆಸ್ಸು, ತಿರುವಿಣ್ಣಾಡರ್ ಶ್ರೇ
ಕ್ಕನ್ನ ಪಿರಾನ್ ತಿರುವಿಣ್ಣಾಕರ್ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪಿರಾನ್ : ತಿರುವಿಣ್ಣಾಡರ್
ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವನ್ನು ಸೇರಿರುವ ಮಹೋದಾರಿಯು (ಸ್ವಾಮಿಯು), ಎನ ಶರಣ್
ಎನ್ ಶರಣ್ : ನನಗೆ ಶರಣ್ಯನು (ಆಶ್ರಯದಾತನು), ಎನ್ ಶಬ್ದನ್ ಎನ್
ಕಣ್ಣನ್ : ನನ್ನ ಪಿತ್ರಾತಿಷ್ಠರ್ಕನು, ಎನ್ನೈ ಆಳುಡೈ ಎನ್ನಪ್ಪನೇ ಆ
ಗುಣ = ನನ್ನನ್ನು ದಾಸನೋವರ್ನಾ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ, ಎನ್ ಅಪ್ಪನೇ ಎನ್
ಅಪ್ಪಡಿಣ = ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ.

ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷುಬ್ಧಮಾದ ಆಶ್ರಯದಾತನಾಗಿಯೂ,
ಅಸುರರಿಗೆ ಕ್ರೂರ ಮೃತ್ಯುವಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ಶರಣಾಗತಿಯ
ಲ್ಲಿ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿಯೂ ಇರದಿಯೂ, ದಷ್ಟಿಸು ದಿಕ್ಕನಲ್ಲಾಗುವ
ಮಹಾಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ (ಮಹಾಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ) ತಿರುವಿಣ್ಣಾಡರ್ ಶ್ರೇಷ್ಠರಲ್ಲಿ
ನೆಲಸಿರುವ ಮಹೋದಾರಿಯು ನನಗೆ ಶರಣ್ಯನು (ಆಶ್ರಯದಾತನು),
ನನ್ನ ಪಿತ್ರಾತಿಷ್ಠರ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸನೋವರ್ನಾ ಸ್ವೀಕ
ರಿಸಿರುವ ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ (ಸ್ವಾಮಿಯೇ).

Ganesh Srinivasan

"నన్ శరణో..... ఆంజ" — భూదవంశనన్ను ద్వేషిం
ని ఆశ్రయించువ నిశ్చయించినవరు దేవతలైనా. భూదవంశస్థుల్ని
ద్వేషిం, అధ్వా, అవనన్ను శపిస్తానని, శత్రు భూజబల పరాక్రమవం
న్నే సొత్తే, నిశ్చయించినవరన్నిల్లా ఖండించువశక్తి వున్నవారు
అనురరు. శన్నన్ను యూరు సంబంధిస్తారో, ఆశ్రయిస్తారో అవర
శ్రేయిస్తుదే, అవరన్ను రక్షించవశ్యవసు స్తాను. అంత్రవర శత్రువర్గాల్ని
నరిచివిరియువశ్యవసు అవసరే. శిక్షర్షణా, దుష్ట శిక్షణ చేయుటల్లా
నరశసు స్తాను.

"శన్ శరణో..... వ్లేయూదువు" — శన్ను శ్రేష్ఠుయి
బిడ్డనే భూదవంశసమే పోల్చిన చోట. అదరా, నిరవధ్యతో యుగ అవన
నదభుద్ధిన. ఈ లక్షణాల్లా అవనన్ను ఆశ్రయించిదవరందుగ
షోలము వన్ను నొంచిచేసి ఉన్నవ్రుదశ్నే అవసు బిడ్డను. అవనన్ను
ఆశ్రయిసదే, అతిథిసిరువవరంగా అవరవరశక్తిమేరసు మనిసాగా
నడిపుచేసి ఉన్నవ్రుదశ్నే, అదశ్నే శశ్వత్ ఫలవన్నను భావిసువ్రుదశ్నే
అవకాశశేస్తాదాసే. మూలన యొశిన అభిప్రాయం వే ఇదు వన్న
బిడ్డదు యూరే ఆనరు, అవసు భూదవంశన ఆశ్రయివన్ను కోలదే
రి, శత్రువే అవరంగా శన్ను నదాశ్రయివన్ను చేసుకున్నాసే.

ఆలాంటారరు డేలుకున్నారు, యూరు నిరంగా ఆశ్రయిసాశనుల్ల
అనురరంగే వున్నకున్నారు, యూరుశ్రేష్ఠ పనారళ్ల లోంచనల్లో
భూభాళ్లుశ్వరేయిం, యూరు భూలోకవాసనలు మనిషిగా నిశ్చ
లుజ్ఞానమేం కళ్ళతుంది తిష్ఠిదశిరు బిడ్డగార్ షోశ్రద్ధల్లా అజ్ఞాన
వశాలియూ మిలుసిరువసుం ఆ స్వామియిం, నవవి శరణ్యాను. అవ
నేనన్ను ఇంకొశ్రేష్ఠుడసు- నన్నన్న శన్ను వాదనే వశంనన్నని స్వీకరించు
వశంచయిం అవసు.

9. తన్నాప్పన్ తనక్కయిరుణాయ్ తన్నిణప్పాపత్తిర
వనాయ్,
పొన్నప్పన్ మణియప్పన్ మూత్తప్పన్ తన్
నప్పణుమాయ్,
మిన్నప్పొణ్ మతిళ్సూళ్ తిరువిణ్ణగర్ క్
కరసర్ంద అప్పన్,
తన్నెప్పారిల్లప్పన్ తన్తనన్ తనక్కాగ
నిళ్ళలే.

ఎన్నప్పన్ ఎనశ్కాయికుళాయ్ ఎన్నేళపేట్రవళాయ్,
పోన్నప్పన్ మణియప్పన్ ముత్తప్పన్ ఎన్నప్పనుమాయ్,
మిన్నప్పోన్ మదిళూశులూ శిరువిడ్డూడర్ఛేర్న్ద అప్పన్,
శన్ముప్పోరిల్లప్పన్ శెన్దనన్ శెనదాళి సిలిళర్.

ఎన అప్పన్ రణ్ అప్పణ్ = నన్నకంది, ఎనక్క ఆయ్ రాణాకు ఆయ్ = నన్నకే ఆగి, ఇదళ్ ఆయ్ తిరుక్కుళ్ ఆయ్ = నన్నదారియుగా, ఎన్నేరాణ్ణిగా = నన్నన్న, పేట్రవళ్ ఆయ్ పెత్తరవణ్ ఆయ్ = కడదేవళ్ళాగా, పోన్ అప్పన్ రపాణ్ అప్పణ్ = చిన్నదంకే అప్పట్ట వాద (పరిశుద్ధవాద) స్వామియుగా, మణి అప్పన్ మణి అప్పణ్ = రత్నదంకే మేలేయుళ్ళవచనాగా (మోళ్ళేమోళ్ళేయువచనాగా), ముత్త అప్పన్ ముత్తు అప్పణ్ = ముత్తినంకే శోభిస్తువచనాగా, ఎన అప్పనుమ ఆయ్ రణ్ అప్పణుమ ఆయ్ = నననే వీరమలవిశేషియుగా, మిన్న పోన్ మిణ్ణా రపాణ్ = మోళ్ళేయువ చిన్నదంకే, మదిళ్ శూలా మకుటాగ్రం = శిరువిడ్డూడర్ కిరుటియిణ్ణాగా = శిరువిడ్డూడర్ ఎట్టాయిరశ్లోకద్వల్లి, శేర్న పట్టిన్ ముకుట అప్పణ్ = నేలసరువస్వామియు, శన శివ్వార్ ఇల్ అప్పన్ కాణ్ ణాప్పాగార్ ఇల్ సరువస్వామియు, శన శివ్వార్ ఇల్ అప్పన్ కాణ్ ణాప్పాగార్ ఇల్ అప్పణ్ = శనగే చేరేంబరు నరసాటియిల్లద స్వామియుగా, శన్దనన్ కాన్కాణాణ్ = దయసీడిద్దనే, శనశాళ నిశాలిలే కాణ కాణా స్రోళ్ళిరి = శన్న శిరువడియు రక్షణేయన్న.

నననే సన్న శంకయుగా, నన్న నాళుశాయియుగా, సన్నన్న కడదేవళాగా, చిన్నదంకే పరిశుద్ధనాగా, రత్నదంకే మోళ్ళేయువచనాగా, ముత్తినంకే శోభిసువనాగా, నన్న ప్రరవేశేబ్రశాంయుగా, మోళ్ళేయువ చిన్నదంకే శూటయింద ముత్తు వందిరువ శిరువిడ్డూడర్ పట్టిశ్రేవల్లి నేలసరువస్వామియు, శనగే చేరేయుంరు నరసాటియిల్లద స్వామియుగా, శన్న శిరువడియు రక్షణేయన్న ననగే దయసీడిద్దనే. (9)

ఈటుళ్ళారరు మేళ్ళుకొళ్: ఈ శిరువిడ్డూడర పట్టిశ్రేవల్లి నేలసరువ స్వామి అదిశేషయను. అవనిగే చేరిన చేరు నరియూ ఇల్ల నాటియూ ఇల్ల. అవనే ననగే కందే, శాయు ముక్త నాళుశాయి, బిండు, బళువ ముంతాద ఎల్ల బినేయు తలువశాంగళు. అవను మోళ్ళేయ చిన్నదంకే శంతోద. మోళ్ళేయువ రత్నదంకే. శోభిసువ ముక్తినంకే ఇరువవను. శన్న దివ్యవిశ్రవాద శిరువడియు ఈ శ్లోకవన్న నిలిసిరువవను అవనే.

"ಕನ್ನಿಪ್ಪಾರ್ ಇಲ್ ಅಪ್ಪನ್" – ತಿರುವಿಣ್ಣಾಡರ ಪೆರುಮ್ದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು "ಒಪ್ಪಿಲಿಯಪ್ಪನ್" ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಆವದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆದು "ಕನಿ ಪೋಲಿಯಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಯುಳ್ಳವರ್ಗಮಿ" ಎಂದು ಅಲ್ವಾರರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

10 - ನಿಳಿಲ್ ವೈಪ್ಪಯಿಲ್ ಕುಱಿಣಮ ಪೆರುಣಮ ಕುಱುಣಮ
ನೆಡುಣಮ ಪುಲ್ಲುಮಾಯ್,
ಶುಳಲ್ವನ ನಿಱ್ಪನ ಮತ್ತುಮಾಯ್ ಅಣವಿಯಲ್ಲುಮಾಯ್,
ಮಳಿಲೈವಾಯ್ ವಣ್ಣುವಾಳ್ತ್ತಿ ತಿರುವಿಣ್ಣಗರ್ ಮನ್ನು ಪಿರಾನ್,
ಕಳಿಲ್ ಕಣಾಣ್ಗಿ ಮತ್ತರಿಯ್ ಕಿಲೇ ಕಾಣಿಲಂ ಕಾಣ್
ಪಿನ್ ಕಡಿನ್ನೇ.

ನಿಳಿಲ್ ವೈಯ್ಯಂ ಶುಡರ್ಮಿಕ್ಕ ಪೇರುಮ್ಮೈ ಕುಱುಮ್ಮೈ ನೆಡುಮ್ಮೈಯುಮಾಯ್,
ಶುಳಲ್ವನ ನಿಱೈನ್ದ ಮಟ್ರುಮಾಯ್ + ಅಪ್ಪೆರುಳ್ಗಳುಮಾಯ್,
ಮುಳಿಲ್ವಾಯ್ ವಣ್ಣು ವಾಳ್ತ್ತಿ ತಿರುವಿಣ್ಣಗರ್ ಮನ್ನು ಪಿರಾನ್,
ಕಳಿಲ್ ಕಣಾಣ್ಗಿ ಮತ್ತರಿಯ್ ಕಿಲೇ ಕಾಣಿಲಂ ಕಾಣ್
ಪಿನ್ ಕಡಿನ್ನೇ.

ನಿಳಿಲ್ ವೈಯ್ಯಂ = ನೆರಳ್ಳಾಯಂ ವಿಸಾಲವಾಯಂ, ಶುಡರ್ಮಿಕ್ಕ ಪೇರುಮ್ಮೈ = ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಮಹಿಮೆ, ಕುಱುಮ್ಮೈ ನೆಡುಮ್ಮೈಯುಮಾಯ್ = ಕುಬ್ಜ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ವಿಶ್ವರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಶುಳಲ್ವನ = ಸುಳಿಗಾಳಿಯೂ, ನಿಱೈನ್ದ ಮಟ್ರುಮ್ = ಇತರ ವಸ್ತುಗಳೂ, ಆಗಿ, ಅವೈ ಅಲ್ಲನುಮಾ ಟ್ಟಾಗಿ ಅಣವಿ ಅಲ್ಲಾದುಮ್ ಆಗಿ = ಅವು ಗಳಲ್ಲದಾಗಿಯೂ, ಮುಳಿಲ್ವಾಯ್ ಮಳೈ = ಸುಳಿಸುಳ್ಳುವ, ವಣ್ಣು ವಣ್ಣು = ದುಂಬಿಗಳು, ವಾಳ್ತ್ತಿ = ಹಾಡುವ, ತಿರುವಿಣ್ಣಗರ್ ಮನ್ನು ಪಿರಾನ್ ತಿರುವಿಣ್ಣಗರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಕಳಿಲ್ ಕಣ್ಣಾಲ್ = ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲದೆ, ~~ಮತ್ತರಿಯ್ ಕಿಲೇ ಕಾಣ್~~ ಮತ್ತರಿಯ್ ಕಿಲೇ ಕಾಣಿಲಂ ಕಾಣ್ = ಮತ್ತಾವುದೇ ಕಣ್ಣಳತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ (ನಾನು) ಕಾಣ್ಬೇನ್ ಕಡಿನ್ನೇ = ಇದನ್ನು ನಳ್ಳಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

నేరళ్ళాశయం [redacted] బిసిలాశయు, అనువాశయు వుడక్తాశయు, అతిఛిన్నదాశయు బలుబుద్ధాశయు, ఓంతసువ్రదాశయు అచల వాశయు వుక్కు ఇతర వస్తువళ్ళు ఆశయు, అచువళ్ళు లుంచుచు అల్లదాశయు, ఉశవాశ శిఖిలంకరుంశిరువ దుంబిదళ్ళు వాసువ శిరు విన్నాశ ఘోశ్రేద్రల్లి నలసరువ్రదాముంబు శిరువడిదళన్నల్లదే బాళే యుంబుదు రష్టర వస్తువన్ను నాను వీడిదిల్లవేంబుదన్ను నశ్శనంబు శిళయిరి. (10)

ఇల్లి ఆలూరరు భూదవంశదల్లి కమ్మ అదన్య ఆక్రోయవన్ను భూదవంశదే శమ్మ అనన్న రష్టరనేంబ ద్వాద్ధాద నంబిశేయిన్ను స్పష్టపడిసుత్తారే.

శపిసువంతే మాడువుదు బిసిలు; అదక్కే ఉశవాదళిశియల్లి రంబిన్నంబు మాడువుదు నేరళు; ఛన్దస్సిగే కాడిసదష్టు నడ్డసు తణు; అశ్వద్ధవృశదల్లి ఆవసంబరువుదు మడిళు; ఇంద్రదే బేలువిగే నిల్లదే నుళిదాడువ, ఘంటసువ స్వభావవన్ను 'ఇవర'. ఇందడే యిల్లి సంశిరువుదు 'అవర'.

భూదవంశను ఒటిగే స్వాష్టరుల్లి ద్వంద్వ స్వరూపియాగిరువ, అవిల్లదశ్టు శిన్నవాగి, లూడసరేళ్ళలూ నడు అనాద్యనాగియూ శిద్ధ నే. అవను ఆఛాద్ధరూపియాగిరువ భూలోకదల్లి నానా శ్రేణిగళల్లి నలసరువుదు అవన మక్కళాగిరుత్తార.

ఆలూరరు కేళుత్తారే: స్వాష్టయు నశ్శలవస్తువళింద యాగలి, అవుగళ అంశయుక్తవూ యాగలి, వివిధశ్రేణిగళ శాద శిరువిన్యాసదింద యుంతహ స్వభావగళల్లి అచాన్నగాగిరువ నలసరువ దవ్వేద్యరన శిరువడిదళల్లదే నననళిగేరువ ఆక్రోయవూ ఇల్ల. ఘోరావరష్టనేయూ ఇల్ల. ఇదు నిశ్చయ.

11. కాణ్మిన్ కరుణాకోరణ్ణు కణ్మూకప్పె నిన్నిర్
నిన్ను,
కాణిణియన్ కన్దినక్ [redacted] కూర్చుడకెపన్
రెకాణ్ణ,
ఆణియాగిరత్తు కీళ్ కిళువిణ్ణకర్ప్పత్తుప్
వల్సార్,
కోణియిన్ఱి విణ్ణ రెణ్ణక్కు ఎన్ఱుమావ
ర్కురవర్కనో.

Garari Srinivasan

కొల్మినడల్లులఱంగిసోలు కణోముడప్పేనిమిర్న్డ,
తొళ్ళిన్మేయిన్ శన్నేప్ప చ్చెరుడ్రూర్ చ్చడప్పోలిన్ జొన్న,
తిన్మేయిం లిరుచిడ్డిడర్ మైశ్శుమూ వల్లార్,
కూలిమేయిన్ తొలి చిడ్డిడర్శ్క ఎన్నలు మూవర్ శెరవర్కళ్లే

కొల్మినడళ్ కాణ్ఱిణ్ కణ్ = కండుకొళ్ళి, ఉలఱంగి ఉళుకోర్ = (మూరు) లోగిల్ వాసగళ్లే, ఎన్నలు గాణ్ఱు = ఎండు, కణోముడప్పే కణ్ణ ఆకప్పడు = శన్నేదుర్ల్లంగిసి, నిమిర్న్డ నిర్మిత్ర్ నక్క = పటేదు నింద, తొళ్ళ ఇలిమేయిన శన్నేప్ప కాణ్ఱిణ్ కొణియన్ కణ్ణిణా = జూలిన పాదగళన్న ళ్ళ నవోద్భవరన్న శెరుచు, చెరుడ్రూర్ చడప్పోలిన్ కుర్రు కూర్ కడకొణియన్ = శిరుచిడ్డిడర్ శ్కుడ్రూంద నివాసియూద శరసకోలిను (నమ్మాళ్వారు), తొన్న గుణాణ్ణ = పోళ్ళద, ఆలిమేయిన్ = ఆజ్ఞా గానవాద, ఆయిర శాఖ్మళ్ ఆయిర్ నక్తుగళ్ = ఐందు నూఱు పాశురగళల్లి, తిరు విడ్డిడర్ ఏర్ప్పమూ తిరువిణ్ణగర్ ప నక్తుం = శిరువిడ్డిడర్ క్షేత్రద స్థామియాన్న శెంగణ్ణు వాశురగళన్న, వల్లార్ వల్లవర్ = బల్లవరు, కూలిమేయిన్ తొలి ఇల్లదంశే (నేరవాగి), విడ్డిడర్శ్క విణ్ణుర్ = మేల ళ్ళ లోగదవరుమే, ఎన్నలు మూ గాణ్ఱుం = ఎల్లరాలన్న, ఆవరు ఆయిరర్ = ఏనుత్తార్, శెంగణ్ణు వర్ణళ్లే కుర్రవర్ = కొరవ యిల్లదవరే.

మూరు లోగిల్ వాసగళ్లే, శెండుకొళ్ళ (నన్న గర్భస్థగాగిరన్న) ఎండు శెన్నేదుర్ల్లంగిసి నేలేదు నింద ఎరడు శిరువడిగళ్ల నవోద్భవరన్న కుఱిత్తు శిరుశ్కారుడ్రూంద శరసకోలిను (నమ్మాళ్వారు) కోళిద ఆల్లి గానవాద ఐందు నూ ఎర పాశురగళల్లి, శిరువిడ్డిడర శేత్రద స్థామియన్న శెంగణ్ణు వాశురగళన్న బల్లవరు యూవకొంరకొండు ఇల్లదంశే, నేరవాగి, మేలిన లోగదవరంశే/సొరవయిల్లదవరాగిరువరే ఆదు శ్కారే.

(11)

"కొల్మినడళ్ ..... నిమిర్న్డకొళ్ళియూన్" – ఇల్లి శ్రీవచనభూషణ పాసుర - శ్రీ ఎమ్పెరుమానారుగళ ఎంబెరుమానిగళాద శ్రీవత్సాంకమిశ్రరన్న గుఱిత్తు నడగుత్తిరువదు.

'మడాడాని' ఎనిమిద బలిష్ఠ ప్రేరకశక్తులన్న అనుస్యూతమైన వ్యవస్థ
యిది భూదవంశము అవనతయినతరువాత చుట్టుప్రక్కలవారు ఆ వంశమును
తనకే వారసులు లేకుండా చేసి వారి ఆస్తిపాస్తులన్న కాజేయాలని
ద అవన్న పడిపోయిన తరువాత ఇల్లూ, ఆస్తులూ, ఎల్లరూ సోదరు
శ్రీరామవంశీయులు, గ్రామస్థులు ఎరుగుదురు వారన్న కళ్ళకు బ్రహ్మాండంగా
న్నే ఉపయోగించుకుంటున్నారు సంశయము. తన్ను చుట్టుముట్టియుండి భూమంతటి
వన్న ఉపయోగం, అదన్నేలా అల్లకల్లోలం చేసుకుంటున్నారు. వారిని చూస్తుంటే
న్నా మేలట్ట ఏల లాగా శత్రువులా ప్రవర్తిస్తూ, ఆవరణ, అవ్యవస్థన్నేలా
ఈ చుట్టుముట్టియుండి అల్లకల్లోలం చేసుకుంటున్నారు. అంటే అద్భుతం
మరి మేయిన్న కళ్ళకు భూదవంశన ఈ ఎరకలు రాదనకళ్ళు!

ఈ శరుపాయ మేలుయిన కథలంటి పాఠకుల ఇది. ఇదర్శిని
భూదవంశన అద్భుతమైన వాద ప్రతివాదాలన్న ఎన్నో ఎన్నో
భూదవంశము యొక్క వివిధ దృక్పథాలు, యొక్క వ్యక్తిత్వ విశేషాలు,
యొక్క వ్యవస్థకు అవసరమైన ధీరోదాత్తత్వాలు - ఎంతో విశదపరచినవిధ
ప్రేరక్షకుడు రాసాడా ఎవరయినా రాసాడా. లాంటివారు భూదవంశీయులు
ఈ సత్యమయిన్న తరువాత వారు ఎన్ని కళ్ళు కప్పాలని, భూదవంశన వినాశకరులనటి
న్న లాంటివారు ఆశ్రయించినవారే నేటి భూదవాదులు జ్ఞాపకముంచుకోవాలి
మరి, ఇల్లాంటి ప్రేరక రాసుకోవాలనుకున్నది.

ఆటంకాలు భూదవద్విషయమా, అవన మాత్రం దృక్పథాల
న్నవిరుద్ధం, అనుభవమే పాఠకున్నప్పుడు మరి ఎలా వినాశకరులు.
అవ్యవస్థల్లో శరుపాయాన్ని శోధించు అవరు పాఠకులవుతున్నారు
రవళన్న మేన్నా చిల్లరలు, ప్రేరక్షకులాంటివారు, సవరణాలివారు
న భూదవంశన్న అంతంచేసుకుంటు, శుద్ధ చింతకాయ, మేలనాలు
శుదవర కోరనవన్ను పడిపోయి కళ్ళకోళ్ళు. ఇలానే శోధిస్తూనుండు
మా ఆయా మేల శుభాకాంక్షలు.

16.5.88

17.5.85

-శ్రీః- (57) -శ్రీవల్లీనమఃః-

తిరువాయ్మొళి - ఆఱనేరు దశక - నాల్గవ తిరువాయ్మొళి.

తిరువాయ్మొళి - ముప్పత్తు - నాన్కాంతిరువాయ్మొళి

4. కురవైయాయ్చ్చియరోడు కూత్తత్తుం కున్ఱమాన్ 25

1. కురవైయాయ్చ్చియరోడు కూత్తత్తుం కున్ఱమాన్
ఱెఱుత్తియత్తుం,
ఉరలినీర్ప్పైయాయ్ నకరనాగత్తుం కాయ్ న్తత్తుం ఉట్పట
మఱ్ఱుమ్పల,
అరవిన్పణ్ణిప్పిరాన్ తన్ మాయనూలిలకినైయే
అలఱ్ఱి,
ఇరవుపగలుం తవిర్క్కిలం ఎన్ణా కుఱై
నమక్కే.

కురవైయాయ్చ్చియుమోతు కోలత్తుమా కుసలమేనాలిన్దియు
లురవునీర్ప్పైయుమోతు నాడుమా కాయ్న్దుమా లవ్వక మఱ్ఱుమావల,
అరవిన్పణ్ణిప్పిరానాశన మాయలీలైకళైయే అలఱ్ఱి,
ఇరవుపగల్ తవిర్కిలమా ఎన్నశుల్లైనమక్కే.

ఆయ్చ్చియుమోతు ఆయ్చ్చియరోడు = సొల్లశియరొడను, కురవై
కోలత్తుమా కురవై కూత్తత్తుం = రాసక్రీడయాడినదన్నై,
కుసలమా ఎనయ కున్ఱం ఏన్ఱు = చేష్టలొందన్న,
విన్దియదుమా ఱెఱుత్తియత్తుం = ఎత్తిబడిదిదన్నై, లురవునీర్ ఉరల్
నోర్ = ఎష్టదనీరన, కొయ్న్దదుమా కాయ్న్తత్తుం = కొందరగడి
నాగకం = భవడవన్న, కొయ్న్దదుమా కాయ్న్తత్తుం = కొందరగడి
పదుత్తా, లవ్వక మఱ్ఱుమావల ఉట్పట మఱ్ఱుమ్ పల = ఇవ్వి
గళన్నైల్లా (ఇంద్రియగళిండ జ్ఞానమొండు) ఇన్న కలవ్ళికోలైగళన్న,
అరవిల్ అరయిన్ = భవడవమీలే, విళ్ళిప్పిరానశన పణ్ణిప్పి
ఱాన్ తన్ = విలడిసిరువ దవేంద్రన, మాయ లీలైకళైయే
మాయనీలి కినైయే = అద్భుత లీలెగళన్నే, అలఱ్ఱి అలట్టి:
ఇదత్తా (కొయ్యుత్తా), ఇరవుమా నన పగలుమ = ఇన్న రాత్రియున్న, కవిర్కిలమా తవిర్
కిలం = కొళ్ళలిడ లట్టరువుదిల్ల, ఎన్న కుఱై ఎణ్ణా కుఱై = ఇన్న
కొంరళ్, నమక్కే నమక్కే = నమకా?

సొల్లశియరొడను రాసక్రీడయాడినదన్నై, చేష్టలొందన్న ఎత్తి బడి
దదన్న, విష్టదనీరన మడువిన భవడవన్న కొందరగడి తాకువాదిదన్న,

ఇంద్రపుత్రుడైన అర్జునుడంత ఇన్ని కలుపు అలాంటి కష్టాలన్నీ, నివార
ణ మీలో ఎవరి వల్ల సరువ దేవాధిదేవుడైన అద్భుతలీలలో గల్గినట్టి
(బదరుల్ని) బిళ్ళయిడనలన్ని రాత్రియున్ను రళ్ళయిదీ బిట్టికువ్వలిల్ల.
నమస్తే ఇన్ని యువ కోరికోళ్ళ? (1)

ఈ వాక్యంలో అయిదారు భిన్నవంశ శ్రీకృష్ణ వశారద నానా
అద్భుతలీలలూ ప్రస్తావించబడ్డాయన్న గ్రహించుకోవచ్చు.

శ్రీకృష్ణుని నందకోపాలనలో బాలరూపాన బోళ్ళయిన్ని చిన్న
అవసరమడిన ప్రసంగంలో ఇల్లాంటి లవన్ని లుద్ధరించలాగుతాడు.

"చురవ్వీయు యిస్ చ్చి యిరాంలు శేకీలర్దు మూ" — ఇందు ధ్వన్యర్థమేమ
గుండరవాద బోళ్ళబిండ్ల రాత్రియుల్లి, బాలకృష్ణుని నందవ్రజద లూరల్లో
ఏ మనుండిన బియ్యు లసిందశన్న వేణు వన్ని అతి మనోహరంగా నుడి
నశకొడినదను. ఆ ఇనిదాద్ధ మానవన్ని రేళ్ళిదీంచి నేయ్యో, వ్రజదమ్మో ని
యాళ్లలిగా శమ్మశమ్మ మనోనయ్యిండ క్షీరక్షీరాలు, శ్రీకృష్ణ బళ్ళ నోలిదా.
మళ్ళ ఆనందబిందమ్మ మనమరేకు శీనుదాడశొండనదరు. ఆనవదేవమనిం
దు ఉల్లాశవేందరే, బబ్బబ్బిశోలియు మనులల్లి బిబ్బిబ్బి శ్రీకృష్ణనాను,
భిన్నవంశను ఎల్లిమోపేయురన్ను ప్రేమానందడిందశనోనదను. ఇదు
అవరొడనే నడసద రాసక్రీడెయి ప్రసంగ.

"శునఅమేన అక్రూరియదు మూ" — ఇదు మోహవద్ధనోన్ని
రణ వేంబ మళ్ళొందు అద్భుత ప్రసంగ. నందమోహదలద మోహవళరు
వష్టశ్మొమ్మే "దేవేంద్ర పూజే" యన్న నడసుత్తిద్దరు. ఇంద్రను మనసు
వ మభీష్టాన శమ్మ శ్రీకృష్ణశేయన్న తీరిశియిల్లి అవరు మూఢనంబిసుత్తిద్దా
బాలకృష్ణను నందవ్రజాద ఇంబియిరన్నెల్ల ఇల్లుగాడిసి, ఇన్న వేళలో
అవరు దేవేంద్ర పూజానింశలూ మోహవద్ధనవంబియి పూజెయిన్న
నడసలోందిదా, శమనే బరువ మళ్ళనే మోహవద్ధనవంబియే కారణాంశ
వి దీళ్ళి అవరన్ను నిబ్బిసిదను. అదరంశేయిల్లి, ఆ దల మోహవద్ధన
వంబియి పూజెయున్న నిల్లిసి, ఎడెనిండలాయితు. బాలకృష్ణనే చోదకాం
శవే

"ఉరవు సిర్ . . . . . కొయ్యదుమా" - వ్రుజద ఇశర కాఁవళ్ళ చాలంర ఖిఁకరేయుల్లి చాలర్ప్ఞ్ణు దనశరుళ్ళన్న మేఁలుగలు అవ్వళ్ళందే కొడికే డ్రోఁదుక్కిద్దను. ఁందుగల అవరు రువుదు నాన బిందు కొళ్ళీరుయు వుడుపెన బళ్ళకేఁబందరు. ఆ వుడుపుమన్ని కొళ్ళీరుయు నేఁబ ధర్వ్ణ మాధవాన్ని దేరుయిందిగా, సిఁరవ్నేలా విష్ణువుయు వన్నిన మాఁడిదేయిందిగా, దనశరుళ్ళకే ఇదరిల్ల నిఁరువ సొరేర్ విల్లనేందిగా నేఁలవళ్ళరు డోళిద్దన్న శర్ప్ఞ్ణను కేఁలిదను. వుడుపిన దడదర్ల చేళ్ళిదు నింశద్ద ఁంటి రేడడద వుసరన్నేరి, చాలర్ప్ఞ్ణను నేఁరవాగి వుడుపి నేళళ్ళన్ను ద్దుఁబందను. ఎష్టు డ్రోక్తదరూ అవను మేఁలచ్చే చారద్దన్న శంకు నేఁలవళ్ళరు మరుగదరు. చ్ఞాయిదిల్ల కంగాలాదరు. చాలర్ప్ఞ్ణను కొళ్ళీయి ధర్వ్ణదేఁకడనే ధరిఁసి, అదరంతిని సిఁరవుఁలల్లి బందు, అదర దేడేయిన్నేరి నింశు కేంతాడశిఁకడను. ఁఁకే అదన్న ఁద్దుల్లి మాడి, కొళ్ళీయన్న ఱ్ఱేఁమిసి, ధవుల్రశ్నేళ్ళోఁలు వంశే అదన్న ఁఁళళ్ళిశ్చ ను.

అఁలూరరు డోఁళుక్తారే: అనంశశయినన్నాకిరువ భవవంశను చాలర్ప్ఞ్ణ నాగ నదసిద నాన అద్భుశలఁలూ ఇదేఱ్ఱిశనళ్ళన్నా, ఇన్ను కులవారు ఁలలో నళ్ళసన్న నాను న్నేరిసిఁళ్ళుశ్తే, రాశ్రియూ ఁడఁలూ నాను కొల శళ్ళేయుళ్ళేనే. ఆదరిందనన్నజ్జే యూవచిసేయు భ్ఞంయుల్లా ఇల్లి, నేం కవుల్లా ఇల్లి.

2. కెయక్కేతీఁంకు కళ్ళాళిఱ్ఱుం న్రీరా మేయ్క్కుతుం,
కణ్ణాడియాణ్కణ్,
వాశప్పూఁంకుళల్ పిన్నా తోణ్కళ్ మణక్కుతుం
మఱ్ఱుం పల,
మాయక్కోలప్పిరాణ్కుదన్ సెయ్యుగ న్రీణాక్కు
మణఁంకుణళ్ళక్కు,
నెయక్తోడు కళిందపోదు ననక్కు నవ్వల
కం న్రీకరే.

కేయత్తీఁంకుల్లి లూదిట్రుమా నిళ్ళ మేయ్స్కుదుమా, పిన్నే యోగా
వాశప్పూఁంకుల్ పిన్నే కోళళ్ళూడళ్ళ మనాన్దదుమా, ముట్రుమా దళ
మాయశ్శోలప్పిరానేశన్ శెయ్యుసిన్నేన్దు మనమారులాన్ను,
నేఁయుశ్తోడు రలిన్నపోదు ఎనక్కి ఎన్నులదమా నిడరే.

కేయమా కెయుం = రాగమాణిక్యా(అశ్వాంశమునోడరనాద), శెల

కులుల్ లోయ్ (కుళ్ళు) : మధురమైన కోయిలలన్న, ఉందిట్రు మా ఇల్లా క్కై
ర్రుట్రుం : ఉన్నది, నుడిసిద్దన్న, నిర్మల్ నెల్లూరా : దనకదువళ్ళమందలోన్న
మోయ్స్తనుమా (మోయు కొత్తకొత్తుం : మోయిసిద్దన్న, కోళ్ళే (కొ
ణ్ణాడ : చేండి మీదనిన్నకే, ఇరుంగళ్ కణ్ణా కణ్ణా : నోచినవాని
కన్నానళ్ళ, మాశమా పోయ్ కులుల్ వాగాయం బ్రుకుళ్ళం : వలయుళ్ళ
శుంబిదర్వాసన్న శలినీ ముడిదిరుగ, పిన్నేవ్ చిగ్గిం : నవ్వినేవే
దేలియ (సఖియ), కోళ్ళోడల్లో (కొకిలాలం కణ్ణా : శోభనళన్న,
మణ్ణదుమా మణాస్తుకొత్తుం : మురుపలియాదదన్న, మనస్సుమా
వేల మర్రుట్రుం బన : ఇన్న అనేలా, మోయుమా కోయిలమా వీరాన్
కన శేయ్దే మాయం (కొకాలం చిరాగాణ్ కొణ్ణ రాయుణాకం
ఆశ్చర్యకారంనూ దివ్యసుందరనూ ఉద నాథుడు (ప్రేమిక) లేని
నదళన్న, నిన్నేను నెల్లూరా : నేనేనేనేదు, మనమా కులుల్లేన్న
మణం (కొణాట్టుకొత్తుం : మనస్సున్న శర్మసి, నేలయుళ్ళోయు (కొకిల
కొకిలాగు : ప్రేమవ్యూర్ణవా, శలిన పోలు కుళ్ళిస్తుకొకిలా
ట్టు : కళ్ళలయుశ్చిరువా, ఎనర్న్ ణాణ కుర : ననమే, ఎవ్వలదమా
ణవుళ్ళనకుం : యూవలోంకం వాదరు, నడశీస్తుకొకిలా : సరిదా
టియో?

అశ్వంక మనోజ్ఞకరవాద (జ్ఞానమయుడాద) మధురవాద
కోయిలలన్న నుడిసిదన్న, నవరుసళ్ళ మనందరియున్న మోయిసి
దన్న, చేండి మీదనసంళో సుందరవాద కోణాసళ్ళుళ్ళ, బీరియుళ్ల
శుంబిదర్వాసన్న శలినీ ముడిదిరువ నవ్వినేవే దేలియు (సఖియ)
కొళ్ళేయిదిదన్న, ఇన్న అనేలా ఆశ్చర్యకారకవా, దివ్యసుంద
రనాద ప్రేమిక కోయిల్లన్న నెనేనేనేదు, మనస్సుశర్మసి,
ప్రేమవ్యూర్ణవా కళ్ళలయుశ్చిరువా, ననమే యూవలోంకం వాదరు
నంగాటియో? (2)

ఇందిన వాక్యంద్లు భిన్నవస్తువిషయనళన్న తనలూ
ఇరుళూ ఎడబిడదంళో ఉశ్చర్యపుళ్ళా కాలశళ్ళలయువరు భిన
వంశనళ్లు చెళ్ళి మాడువరు, అవనన్న ఇలపు కోళ్ళువరు ఇలు
కుంశవిస్తరాయిరు. ఇల్లి భిన్నవంశన దివ్యాద్భుశ్చశంయింద్రళన్న
స్మరిసుళ్ళా, మనస్సున్న చెళ్ళి ప్రేమిక వాగి మాడువుదు ఇన్న అనేలా
విన్నలాగుశ్చదే.

భవనవంశను శ్రేశ్రేష్ఠనాగ అవశరంబు, శన్న వేటలు నానవిధ
ఖవర్తనేన్ మేఁ ఉనకొళ్ళుచదను. ఇశర నోఁవళ్ళ బాలంర శంవద
దనరంచుళ్ళన్న మేఁలయు నటు కొడికే ప్రోఁముశెద్దను. అటను
నటేనేశ్వదేఁ ఎయిన్న శ్రీఁకొడిచద్ది ఇంచు అద్దుశ్రీ ప్రవంచళు నటేనే
ప్రేశ్వదేఁ వరమను నుంచరి. అవళ శంచే నోఁవళ్ళర యిటేయునాద
రుంచ్చను. అవను ఏళ్ళు నాగ భవళన్న శేఁబిస చోళ్ళుచద్దను. అను
నళన్న పిట్టనే యిఁరు వళ్ళనిసి శట్టుకొంటువఁతో అవనిశే శన్న
మనళాద చళ్ళేయిన్న ప్రటినేశ్వేయిన్నశ్రీళుమదుటే యిఁచిశ్రీఁబ
వదాన షీణశోట్టిచదను. శ్రేశ్రేష్ఠను ఆ శ్రేయిఁవన్న మాఁడి, నటేనే
శ్వేయిన్న మదునటేయిఁచదన్ని.

ఈలిఁ రరుఁకోఁళ్ళు శ్రీ: శ్రేశ్రేష్ఠ నళారదల్లి నవసిద
నాగ అద్దుశ్రీళ్ళయిఁ ప్రసాదనళన్న నీరయ్యశ్రీ, మనస్సన్న
భక్తళల్లుంటి యేఁంబిసశేకెందు శాలశ్రీళ్ళయిశ్రీను, నన్న ఈ ఆనంద
వు మోశోఁయిఁ మళ్ళీఁంశ్రీదలు దుఃఖరహియాగువుదిల్ల.

3. నిఁకరిల్ల మల్లణ్ణ శ్రీళశ్రీట్టకుం నిఁణ్ణ రమెంబక్కళకుం
నీఁళ్ రన్నరుఁంబణ,
శీకర మాగశ్రీట్టకుం శిణవ పోణ వణాఁం
బిన్నవం,
పుకర్రకాళ్ శోణిప్ బిరాణ్ణన్ రకయ్యణ నిఁణ్ణ
ణ్ణుకుళలంబి, ణణ్ణుం
నుకరాణవకణ్ణ వకుప్పరపట్టణన్ రణాక్కు
~~రణాక్కు~~ రణ్ణణిణి రనాఁవ
కుఁవ.

నడంల్ మల్లర్ళ ఛేత్రదుఁమా నిర్ళమోఁయ్యశ్రదుమా నీళ్ళ
నటుంజ్ళ్ళ,
శిఁరమాశ్ళలు ట్టదుమా ఇవ్ళ పోల వనవుమా పుఁవుమా,
వుఁర్ళోళ్ళా శోఁటిప్పరాన శన శేవ్యప్ళ నిన్నేను వులుమ్బి,
నుఁరవ్ళేఁల్ మ్ళేఁద వ్ళేట్రోఁన ఎనక్క ఎన్నిన నోఁవదుళ్ళ.

నడర్ ఖిల్ నిఁకర్ శిఁ = సాటియిల్లద, మల్లర్ళ మల్లణ్ణ : మ
ల్లరన్న, శేత్రదు మా రకశ్రీట్టకుం = కొండ~~ళ్ళ~~న్న, నిర్ళ మోఁయ్యశ్రద
మా నిఁణ్ణ రమెంబక్కళకుం = నడుంజ్ళ్ళ రనరదుమళన్న మోఁయిసవ్దన్న,
నీళ్ళ నీఁళ్ = బుద్ధనాద, నిఁనిర్రుఁంబణాక = సూండలుళ్ళ,

Garani Srinivasan

శిఖర శిఖరా = ఎత్తైన, మహా = బలమైన, శత్రులు = శత్రువులు
= మీన (గలగవన్నులయిన్న, అక్షయుమా అట్టహాసం = అట్టహాసన్ని,
ఇమ్మేపోలనవుమా శ్రీణాల రోపాలణాత్మం = ఇవ్వగళ్ళంత్రళ్ళ శివ,
పిలువుమా ప్రీణాత్మం = పుట్టి పెంచినవన్ను, పుట్టకోళ్ళ పుకర్ణకాగళ్
= పోళ్ళ పోళ్ళంయువ, శోటి రోగాళ్ళ = ఇప్పగళ్ళంత్రళ్ళ శివ,
శన ప్రీణాణ్ణ = ప్రీక్షువిన, శేయ్యుట్ట రాకయ్యణాక = కాయుర్దనళ్ళన్ని,
నిస్సేస్ను స్త్రీణాత్ర = నేనేయుళ్ళు, పులమ్ము పులం ప్రీ = కలుబుళ్ళు
ఎనాయుమా రణాత్రుం = యుద్ధాలు, సుందర శ్రుకా = అనుభవిసు
ళ్ళు, మేడల్ ణాయకం = కాలవన్ను, మేడపైట్రోన్ ణాయకప్రీచ
స్రీణాత్ = వ్యధిగుళ్ళి నుక్కిద్దేనే, ఎనప్పా రాణాక్ర = నానే,
ఇని ప్రీణా = ఇన్ను, ఎన రాణా = ఏమ, నోవదుమా ట్రోణాయక్కుదు
= ఇకేది శోళ్ళువుదోసదే?

నాచి యిల్లద మల్లరన్ను గదిబడిదద్దన్ను, దనకరుణళ్ళన్ని
మీయిసిద్దన్ను, లుద్ధాద గోండిలుళ్ళ ఎత్తరళూ బల ప్రయోగ ఇద
గలగవన్ను అడిగిసిద్దన్ను, ఇంద్రజగళ్ళే ఇద పుట్టిశేకొండవన్ను,
పోళ్ళపోళ్ళంయువ జిన్నాకిన్నరా ఎంయాద ప్రీక్షువిన కాయుర్దనళ్ళన్ను
నసేయుళ్ళు కలుబుర్కలూ యుద్ధాలూ అనుభవిసిదుళ్ళూ
కాలవన్ను వ్యధిగుళ్ళిసుక్కిద్దేనే. దనవన్ను ఇల్లిదే శోళ్ళువుదోసదే? (3)

భక్తవంశన శ్రీమల్లన్ను వరాద ఇన్ను శేలవు అప్పుళ్ళ ప్రసంగ
గళన్ను ఇల్లి నీడిరుశోళ్ళలాగిదే.

"నిడుతిల్ మల్లరన్ను జిట్టుమా", "నంళా నేతుజ్జే శిఖరమా నేళ
అట్టుమా" - ఇవ్వగళ్ళు మేదలనేయుదే శుంబళూ వీడవంబ
మందాగేయున్ను అడిగిసిద్దు. అనంతర ఎదురిసి దదేబడిదద్దు యుద్ధద
ఆరంభద జల్పనెళ్ళన్ను దదేబడిదద్దు, ఈ ఎరడక్కూ కందనవాద
డేవాదరు మాడిదెన్ను శేండ్రవన్ను కొండు రాజన్ను కూడిదాగ
డవతోసి, ప్రయుత్నిసద్దు శెందను, కడేయు ప్రయుత్నవల్లాక ఇవ్వగళన్ను యుద్ధ
జయిసిదను. నసుయుద్ధద నవిశేషనా బలరామ రాజన్ను మద్దుళిద
భీమసేనరంతేయిందను. మద్దుశిరియు దుర్భాగవల్లదే శాంతిన్ను బయసి
దిరే శుంబళూ పీడరవంబ మద్దాగే. అదన్ను బేన్నద శేకిన్ను, బలరామ
కృష్ణరన్ను శంధిసూ దలే యుద్ధవన్ను అవరన్ను శుళిదు శేష్ట చేరంగే బంద
కృష్ణనిన్ను. ఆదరే, కృష్ణను అదన్ను ఉత్సాహదింద ఎదురిసిద. అదర

ఇందు దంశవన్నే మురిదుంచేరకు, అదరింద ళ్ళ అదన్ను అకవది.

ఆమేల బరదన్ను మల్లరియుద్ద. అప్రేశివు చెరరాద యిుష్టగ, ఇతాణారరన్ను ఎదురిసి, అవరంజేసే శిక్షి ప్రంద్యనదన్ను శేరుతారంు అవరంకే ఆదాశిరుయిుయిుశు. చిలరాముమూ శ్రేష్ణనూ బాలరరే కిదా, ఆ వనుల్లుబీ భరంకాటి యిుల్లదవరాఎవ్వరుగానద్ద, చిలరాముమ యుుప్పే శనసున్ను, శ్రేష్ణన్ను, ఇతాణారరనన్ను ఎదురిసి, అవరన్ను నదీఒదిదారు.

"ఇప్పే బ్యోలనవుమూ వియాప్రుమ" - అ్రీశ్రేష్ణను నదబసిద అద్భుర గాథాకథనములు ఇందే ఎరదే! దేళ్లిదప్పూ యుుఎయినంట్లవల్ల, బాల్య దల్లనదబసిద అద్భుర్యకృత్యంశు శందన్లైయిశ్నళ్లన్ను వివిలకోళ్లిన్లు నదుబిదాదరే, యిుప్పకాశివేళ్లు మూఒదు అనేకాంశాలు కాయిదకళ్లు ధృష్టనరేష్ణనోమా దుజదవసారథినమ్మ శిక్షణం. అప్రుకళ్లన్ను చుంరోం దన్ను ధ్యేయు కొంంు ఆనంది శిక్షణవన్ను భ్రిర్నశ్చేద్య. అదరింద అవన ఇన్నో వ్యక్తిత్వం చుశ్శే.

ఆలుూరరు దేళ్లుశ్చారే: ఛిన్నసంశనశ్రేత్రేష్ణనశారద నాన అద్భుత ప్రసంగనళ్లన్ను స్మరిసిశ్శే శ్రోశ్శే, ఎవరంజోళ్లశే స్ఫూరియు దివ్వ కాయిదకళ్లన్ను ఎదిబిదవే నసేయిుశ్, దేళ్లుదేళ్లుశ్ శాలశళ్లి యుుశ్శిరువనసనవే ఛోశేయుువ ఆశేయూ ఇల్ల ఇుశ్శాయూ ఇల్ల. నాను బరిదిదే శ్లుపుర్వాదరు ఛిళిశేవిదే?

4, ధరాపవాయ్చ్చి ఒరలోటార్క్క తిరుక్కిర్రుం
వుర్రుచలపణ్ణినా,
కాపుప్పారుణ్ణడత్తుం ఊర్ర చకడమిరక్కిడియత్తుం,
తెన్వుక్కోలప్పిరాన్ తన్ రచయ్నైక నిినా
రుత్తు మనక్కుణర్కిరుత్తు,
మేవక్కానుంగళ్ కూటినాన్ నానక్కు నన్నిని
నీ వెండ్రువరత.

నేంవవాయ్చ్చి లరలోడార్క్క ఇరక్షిప్రుమా వంబిద్దే,
శావప్పాలన్దుమా లూర్శవదవిలుచ్చాతిరుదుమా,
శేవశ్శాలప్పిరానశేన శేరుప్పే నిన్నేను మునక్షుల్లే నన్ను,
మీవశ్శాలక్షిళ్ళో కూటినేన్ ఎనక్క మిన్నా వేణ్ణువదే.

నేనివ ఆయుష్మ = ధ్రువుడు, శ్రీయుక్తి = గొల్లకియు (యశోదరాయి యు) సంకటవిడువంకియు, లురలోడు ఆర్క్ = పిల్లలతో ఆడుకొను ఈక = ఒరల్లనే శకటదాంయు, ఇరజ్జుమ = ఇరుకు కిర్రుట్రుం = మళ్ళీ తరుణోపద్దూ, వంజ పేన్లో = వంకరకాళ్ళ డేడ్డన్న, శావ ఈవ = చాయువడాన్, పాలుండుమ = అవ్వపాలు త్రాగుచుండు గోదలన్న కుడిదద్దన్న, లుర్ శడడమ = పిల్లలతో ఆడుకొనుట = మున్నగ్గి బంద శంట నన్న, ఇజు = చాయువంటి, శాదియుదుమ = ఈడిపుట్టుం = రూపు సబిదద్దన్న, తేవమ = దేవుల = దేవతల, దేవుం = దివ్యసుందర నాద, బిరానశన = ప్రాణ = స్వామియు, శోయుడ్లే = చేయుటకు = శేలదన్న (లీలా = ఆడేష్టశకన్న), నిన్నేన్ = నిన్ను = నీవేదు, మనమ = మనస్సు, మణం = మనస్సు, శులల్లేన్ = క్రూ = తిన్ను = కరగి, మేలవ = శాలనన్న, శూడినేన = ఈ = చిన్ను = చిన్ను మూడిశేండేను, ఎనశ్కరణ = ననే, ఎన = ఇనిరణ = ఇన్నేను, వేల్లుడె వదే = ఓటిశొళ్ళశక్కదు?

కొయి యు శోఁడయు = పంకజాదంద = పద్మనాభశకటదాం = బళ్ళంతయు ఆశేంటద్దన్ని, వంకశ్కాళ్ళ డేడ్డు = చాయువంటి = అవళ ఎదకాలన్ను కుడిదద్దన్ని, మున్నగ్గి బంద శకటనన్ను = చాయువంటి = రాలురూపి ఇదద్దన్ని, దివ్యసుందరనాద = ప్రభువిన = లీలా = ఆడేష్టశకన్ను నేనేయుక్తి = మనస్సు = శరణ, శాశ్వతనాద = ధ్రువుడిన = లీలా = ఆడేష్టశకన్ను శకన్ను = విడువదాటిసశేంటిదేనే. ననే ఇన్నేను = ఆడిశొళ్ళదు? (4)

ఇల్లి = ఇన = వంశను = శ్రేష్ఠ = నశారియాగి, బడవ = ఎళరిం = మనుష్యరాగద్దరూ = నవసద = శేలవు = లీలా = ఆడేష్టశకన్ను = స్మరిసుశేంకొళ్ళలాగదే.

"నేనివ = ఆయుష్మ ..... ఇరజ్జుమ" - మనుష్యశ్రేష్ఠను = నందశోఁడుల = దల్లి = ఎల్లర = మనేయవళు = మాడుత్తిద్ద = ఆడేష్టశకన్ను = కుణిసు, = కొల్లకియరు = కొయి యు = శోఁడయ = ఆడుత్తిద్దరు. ఇదన్నెల్లా = శోళ = గమనిసిదే, = శోఁడసశేంకు, యు = శోఁడయు = శ్రేష్ఠను = మనేయు = బయుందిన = ఒరళన = శకట = దాఁడదళు. శ్రేష్ఠను = ఆ = ఒరళన్ను = శనేయు = ఎళదు = శేంకు, = మృష్ట = తాన = బళ్ళదు = నింశిద్ద = అవళ = మగన = ళన = నే, = ఆ = ఒరళన్ను = నను = ళిసలు = యత్నిసుత్తిద్దాన. = ఆ = మగ = ళ్ళు = వచవటనే = భగీరథి = సంద = బిద్దడ్రోదవు. = నవద్దన్ను = శేళ = బేడ = ంద = ఇరియు = సంద = శోఁడరుల = నే = అల్లనే = బిండు, = ఆ = మడదాళ్కయిద్ = వన్ను = శేంకు = శ్రీకంఠరాదరు. = కొయి యు = శోఁడయు = ఎవనే = పుత్రవాత్సల్యదింద = శీరసిశి. = అవళు

మనువన్న బాధం శబ్దశేంది, శేన్న శబ్దనాని మిత్రదం, మంత్రాది దళు.
ఇల్లయి వ్యాఖ్యశ్రు ఇదు.

"పంజ పేన్లే..... వాలుద్దాదుమా" – త్రోశ్రేష్ణనిన్ను డాల
కుమ్ములు. బందళు భోశనంయింబరాష్ట్రీస, రంగనంద ప్రోతశేల్లాన, అవన్ను
శేంలలు. కొంయి యశోదే లింల్లుద నేమయివన్న భ్రోంజం, అవళంశో
వేష్ణవన్నళవడిసికొండు, శ్రేష్ణనన్నశ్రి శేండు, రన్న విష్ణద ఎనే డాలన్ను
లూడిసిదళు. అవసదన్ను నడుజనాయిం యీ ఇవ్వబ్రోస్తుశ్రే కుబియాంశ్రే.
అదరిండనే అవళ ప్రేనివసన్ను కాలి, అవళన్న శేండను.

"లూర్ శదడుమగ... శాడిందుదుమా" – భ్రోశేసియి
ఉండేంయే బందవను చక్రవూరు. గాటియు వేష్ణదల్లి బందు, వేదనాని
అవనమీలే నుస్తా కురిదు అవనన్ను శేల్లళ్ళోశేంబలుదేశదిండ. రుసుదు
నుదడజనాని శ్రేశాలువళన్ను ఆడిసువడాకేయీ, శ్రేష్ణన్ను నుస్తి బింద
కాడిరియన్ను శాలశిందబదీదు, అదన్ను వ్రేడవ్రేజె మాడిదను.

ఆటూరరు డోళ్లుశ్రే: విష్ణుసుందరనాద ధనోద్ధశ్రేనను శన్న
నానా అవశారగళల్లి – అదరల్లు శ్రేష్ణోవశారదల్లి - నడసిద అతిమానుష
లీలేగళన్ను శ్రవణమాశ్రే, మనస్సిన్న శారసీరుదవాది, శ్రీరాంలనళ్లియు
అవుగళొందిగే కుంది, అనుచవిసి, ఆనందిసుశ్రిరువనేనగే ఇల్లిదువం
ధ్రాన్ను ఓరే వినిదే?

5. వెణ్ణెతెవరిగక్క వన్రుపిగన్రెదుం
బూణ్డు, అన్రు అణ్ణన పులంబప్పోయ్ అங்
కాణ్డవిన్రిరువళర్న్రు కరుచిన తుళుక్క
ణ్ణున్రాన్ అలట్రప్పెట్రేన్ నాక్కెక
న్ననికళుగె.

వేణ్డోర్కేవరిశర్కవన్ను పలాన్నదుమా వీజ్ఞారుళ్ళోవాల్ను
మూడి, అనాలు అన్నేళ్ళ పూలమ్మ ప్రోలయు అజ్ఞేరాంస్కోలమా
కొండ్రలనాలువళ్ళార్న్ను కంజన్నే కుంజ వంజమా శోసందదుమా,
తూడి నానా అలచ్చు వీట్రోన్ ఎనక్కేన్న ఇదళ్లదే.

వేణ్డె వెణ్ణె = ఇరవు ఖరలే చేరండు, రేవర్ తెవర్: దేవకేదళు, ఇర్ణేర్క తిరుక్క: ప్రార్థిసలు, వన్రు వన్రు: ఇల్లుళుళ్ళే బందు, పిలుస్తదుమా పిగన్రెదుం: అవరంపిన్నవన్ను,

పాళ్ళు యేఁబుక = ప్రబలమైన, ఇరుళ్ వాయ్ తిరుగు వాఁబు = కర్తల్లు, అనలు అణ్ణు = అందు, అన్నెత్తి అణ్ణో = కాయి యు (యుశోఁదీయము), పుల మచ్చ పులంబు = గోళ్ళాడలు, ప్రోఁ యు కొఁబాఁబు = ప్రోఁతి, అఱు అఁబుక = అల్లి, శీర్ ఆంస్ వ్యాల మూ కార్ ఎన్నాఁబు కఁబులం = ప్రసిద్ధమైన గోఁవళ్ళర రంలవస్న (నంద గోఁవిలవస్న), వెళ్ళెదు మూ ఒక్కుం = ప్రవేశించదస్ని, కాండల్ కాణ్ణాఁబు = కాఁపువిరి, ఇనాల్ తిణ్ణి = ఇల్లదంకి, వళర్నదు ~~తూ~~ వణాఁబు ~~కుక్కుం~~ = ~~చళ్ళెదద్దస్ని~~ మేళ్ళెదు, కంజనై కఁబుకోణ = కంధనస్న, శుంజ కుఁబుక = నిండరిలు, వంజమూ వఁబుకం = వంఁచనేయస్న (శవిటవస్న), ~~చొంప్~~ దదు మూ రీఁబుకుం = నడచి ద్దస్ని, ఈఁబు ~~కాణ్ణాఁబు~~ = ఇల్లంటే, నాన్ ఎణ్ణాణ్ = నాను, అలట్ర ప్పటిచ్చేనా అల్లంగ్రప్పటిపట్ర ణ్ణెణ్ణాణ్ = ~~తలుపి~~ వడిదుకొండేను, ఎనర్కాగాణఁబు = నన్నే, ఎన్న గాణ్ణా = చేసు, ఇడల్ తిఁబు = కొరకే, ఉళ్ళదే ఇణాఁబు = ఇరుచ్చుదే? (కమ్మకొప్పోళ్ళె) బిడగ చిరలోఁచేఁకొందు, దేవకేదళ్లు ప్రాఁబ్దినట్ల, భూలోఁగాఁకే బందు అవతరించదస్ని, ప్రబలమాద శర్తల్లు, అందు, కాయి యు (యుశోఁదీయము) గోఁళ్ళాడలు, ప్రోఁగ అల్లి వ్రేసుకొన్నాద గోఁపళ్ళర రంలవస్న నేరిచ్చదస్ని, కొణదంరే చళ్ళెదు, కంనినన్న నందంచలు రవిటవస్న మూడిదస్ని, నాను ఇల్లంటే కలుపి, విడదు (51) కొండిద్దేనే. నన్నే మీసు కొరకే ఇదే.

భగవంతను శ్రీకృష్ణనాగ అవతరించదక్కే కారణవస్న, ఆ అవతార వాద విషయస్న ఇల్లి కేళ్లలాగుత్తదే.

"మేణరో ..... అన్నెత్తి వులమ్మ" – కమ్మ రాంయందగ్గాద అసురరింద కమనే లుంటాడుత కోఁటలొయిన్న కప్పిసిళ్ళోందూ కమనే రక్షిసోకే కుచేఁకందూ అంకలాకిద దేవకేదళ్లు భగవంత సుబలదను. భూలోఁకదల్లి అవను భూలోఁకదల్లి దేవకీ-వదుదేవర మగనాగ అవతరించదను. అవతరించద్దు స్వీకిమనెయల్లి.

దేవకీ కంసనింద అసురన ప్రాణకియ తంగి. అవళన్న వసుదేవనింద కొట్టు, విజ్ఞాంభణగొయిందల మదువే మాఁటి, కంసనిగే స్వల్పకీ రక్షిద దారథి యాగి, ఊరల్లెల్లా డోఁర మదవణ్ణరన్న మేరవణిగే మాఁడిసిదను. దారియల్లి, దేవకీయ బింబనేయ మగ్గిద్దల్లి డ్రుట్టువ మనుళిగి అవ మృత్యుమీందు అశరీరవాణి నుడిదద్దన్న కేళి, చేరిద కంసను తీవ్ర దంవకిళ్లన్న నిరీయల్లిట్టను. అవనింద డ్రుట్టిద బిందోందు మగువన్న అవరంద నిళ్లిదు కొండు, అదన్న నేలక్కే అప్పళిసు కొల్లుక్కే బండను.

శ్రీకృష్ణుడే అవతల ఎంటనేయు శిశు. జనసద తొంకలో శిశువన్న కండు
కంసనింద అదరబ్బి భీతార వ్యక్తుల్ప్రశ్నదలవల్ల ఎందు డుబకళ్ళు
ఆన కట్టిరుల్లు. శిశువు వసుదేవనవ ఆకాశవాణి అణశియిత్తు:
శిన్నన్న నందదమ్మోశ్శల్లో చూడలో రక్షిదకొయ్యాలేం దా, నంద-యశోదవ
బిళ్ళయిం, యిశోశ్శల్లో యర్ ఆనలో ఇనిసద కొండు శిశువన్న కండు శిన్నబళ్ళ ఇయశోక్ష్ణకో
దూ ఆణశి అదు. నంద్మకోశ్లులవన్న శ్రీకృష్ణను నేరిద్దుం
"కాణిలనలు..... శేయదుమ" — నందకోశ్లులదల్లి, కంస
నిగే మరియుగి బిళ్ళిదు, నాను ఆశ్చర్యుండ్దుశ్ర అలల్మళన్న నడసి,
కడిసి కంసనన్నే కొందదన్ది శ్రీకృష్ణనే.

ఆలుూరరు డీళ్ళుర్తారే: ఒన్నవంశను ఖూలుూంచదల్లి శ్రీకృష్ణ
నా అవతరించిదన్ను. శిన్న శత్రున్నళిగి కాణదంశే నందకోశ్లులల్లి
బిళ్ళిదద్దన్ను, శిడిసి కంసనన్నే సంహరిసిదన్ను. నాను దలుచ దలుబి,
నన్న ప్రభువన్న ఇల్లంయిం కండుకొండిద్దేను. ఇన్న నేనగి ఖేశియొంవ
కొంరశియు ఇల్ల.

6. ఆకసంతకాగ్రహాగ్నిప్రాణాన్తకమ్ తిమిరాన్నుకాగ్ర
ఉగ్రతకాగ్ర కాలాగ్ని రుద్రాన్తకమ్, ఉట్పట
అకల్పతకాగ్ర వైయమాణాన్తకమ్ మృత్యుమాయగ్ర
ప్రకటిగ్రాప్రవ్యవహారాన్తకమ్ ఎన్నప్పనే
మణప్పరిప్పే.

ఇదల్కొంళ్ళ ప్రళ్ళే పిళ్ళన్నదుమా ఇమిలో అుడళ్ళ శత్రువు
లుయర్కొళ్ళ శోఁల్పేశ్కొరు నేంశిశ్చదుమా లుచ్చవమ్ముమా, వీల,
అదల్కొళ్ళ పేళ్ళయు మళన్నదమాయనా ఎన్నప్పనే శన మాయజ్ఞ
ళిగి,
ఖడలరా వ్యైరవ పేట్రిగ్రనా ఎనక్కన్న మనవ్వరిప్పే.

ఇదల్కొళ్ళ ఆకసంతకాగ్ర = వంశనుబంధ, పిళ్ళే ళగ్రహా = దేవ్ష
యున్న, పిళ్ళన్నదుమా ప్రాణాన్తకమ్ = సీళదాశ్చదన్ను, ఇమిల్ వీయుడ
ళ్ళ తిమిర అగ్ర = కొంబిద (పిళ్ళలనళుళ్ళ) వ్యుష్టిజనళన్న, శత్రు
దుపుమా తకగ్ర = కొండదన్ను, లయర్కొళ్ళ ఉగ్రతకాగ్ర =
ఎశ్చరవాగి బిళ్ళిద, శోఁల్పే తకాగ్ర = శోఁటన, కురున్ను కాలాగ్ని రుద్ర = బీల
దమరవన్ను, ఒశిశ్చదుమా ఆ తాన్తకమ్ = నాశవటిసదన్ను, లుచ్చవద
(లుళ్ళ+వద) ఉట్పట = ఒళ్ళసొంద, మృత్యుమా వీల మత్తుం బల =
ఇన్ను కులవు అద్భుశనళన్ను, అదల్కొళ్ళ అకల్పతకాగ్ర = విస్తార
వాద, వ్యైయమా ణావయమ్ = ఖూలుమొయున్న, అళన్ద ప్రాణాన్తక = అళిదా
కొంద, మాయనా మాయణ్ = మోసయను ప్రశ్చయర్ణశి) అద, ఎన్న

అవ్వనశన్ = నిన్న, అప్పణ్ణ = నిన్నటి దినము (రెండవది), మాయజిళ్ళం
మాబుణుకుణ = అతిమానుషులీలలన్నీ, వేడల్ ఇరా = ఇంకా, ఇంకొకటి
రాగా = ఉదయమూ రాత్రియూ, వీరవ పేట్రేన్ = వీరులు, ప్రాణబిపత్తిరైణ = నిన్నటిను
క్కిరుపవనాగిదేనే, ఎనక్కు = నాకు, ఎన్న = ఏమి, మన = మనసు,
మా వంబ్బే = మాట, పరిప్పు = మనదాకా?

వంశీను బంధ విషయమున్న సిళ్ళిడాంద్దన్నా, కోబిద వళ్ళిలువళ్ళనొళ్ళి
గళన్న కొండద్దన్నా, ఎక్కరవాగి కిళ్ళిద కోడి పిన ఇళ్ళలద మరవన్న నూళ
వడిసిదన్నా, ఇంథన్నే ఆదరిసలవారు అద్భుతకళన్నూ విస్తారవాద భూమియు
యున్న భేదుకొండ ఐశ్వర్యవంతరాదరూ అన్నే కండియూ మాయుగళన్నే
కూగలూ రాత్రియూ ఎడెబిడదంతే నిన్నెనిన్నక్కిరుపవనాగిదేనే. ననగే ఇన్నేను (6)
మనదాకా?

'ఇడల్ కొళ్ళా పిళ్ళై పిళ్ళన్దుమా' — కంసనింద ప్రేరితనాగి బంద
బకాసురను బంధ విషయమరిందల్లా శ్రీకృష్ణనన్నూ బలరామనన్నూ నుంగలు కన్న కొక్కి
న్నగలిసికొండు వున్నవిరాద. శ్రీకృష్ణన్నూ బలరామనన్నూ ఆదర ఇంనిశవన్నరు, మొదలే
ఆదరకొక్కన్న కన్న ఎరడుపట్టినగళంతూ ఎడిదు, అగలిసి, ఆదన్న సిళ్ళిడాంద్దను.
బకాసురనుడరనాదద్దు బళిక్కే.

"ఇమిలోటలుదళా శోక్కదుమా" — శ్రీకృష్ణను కోబిద వళు
గాళిగళన్న ఓంటియాగి ~~ఎడురిసి~~ ఎదురిసి, అవుగళన్న వళగిసికొండు
డాంద్దు, కుంభన మనళాద నప్పిన్నెదేయున్న మదువెయ్యాను వృదవాగి,
అవళన్న మదువెయ్యువశక్తియను అదక్కాగి కొరచుకొండ వీరయోధరుళ్ళ
ఇరు.

ఈ సందర్భదల్లి 'వీలుదళా' ఎంబ బద్ధవైరనవ్రయోగవిల్లది
దిద్దరే, ~~శ్రీకృష్ణను~~ కంసనింద ప్రేరితనాగి శ్రీకృష్ణనన్న కొల్లలు బంద
వ్యక్తిభాసురనన్నే చండంచద వ్రసంగవాను కేళ్ళి. బాలకృష్ణనాగి అవను
నడిసిద అతిమానుష లీలెగళల్లి ఇదూ ఒందు.

"ఉయిర్ కొళ్ళా పోలే కురుసోదు శెయ్దుమా" — గోపాలక బాలరాగి
జొంపెయల్లి బాలకృష్ణనూ దనకరుగళన్న మేళెయిసిదలు రాక్షస క్రోధవు
క్కిన్నదాగిత్తు. యిందుదల, బాలకరు ఆటలద మరగళన్న కొంపనబళి బందరు.
అల్లి ఇవరియుక్కిద ఆటలదద్దుగళన్న కన్న ఆకే కంది ఆశిసిదరు. ఆగ,
ఇబ్బరు శత్రుగళన్న బాలకృష్ణనే తంతు కొండుకొల్లలు ఆకే రాయితు. యిం
దు, కరుచినరాగిదల్లి యిందు దనకరుగళ మందిరియల్లి నీరిక్షిసుత్తిద్ద
వక్షాసురన నేండార్. ముక్కొండు, ఆటలద మరగళ ఆకారదింద కంసనింద
కళిశల్పడద్దుగళింద రుంచిద ఆటలద మరదంతే సింహద కవిశిద్ద వక్షాసురన
నేండార్. భవభీతనాద శ్రీకృష్ణను ఇనరశత్రుగళన్న కండుకొండు,
నుగ్గిబరుత్తిద్ద క్రూరిగరుగళన్న అదర తంత్రాలుగళన్న హిడిదు, నిర్దాక్షిణ్యవాగి
కిరుగిసి, బిసి అదన్న ఆ ఆటలద మరదమేలే నేదను. ఇంతవనాగి,
ఇబ్బరు శత్రుగళన్నూ బీకరాలదల్లి కృష్ణను కొంగిదంతే కొయ్యిరు.

Gopal Srinivasan

~~"అడల్ కొళ్ళ మైయుమా అళ్ళన్ మాయునా"~~

ఇల్లి "కురన్దమా" ఎంబ శబ్దవన్న ప్రయోగిసిలాగిదే. "కురున్దమ" ఎందరే, "కాడుసంబియు మర" ఎందు అర్థనాగుత్తదే. ఆదరే, భిన్నశబ్దగళు నడదద్దు ఎందు హేళువుదు 'కవిశ్రేష్ఠమర', ఎందరే, 'చోలదమర'. అదన్నే ఎల్ల రన్నోయుల్లి బళసికొళ్ళలాగిదే.

"అడల్ కొళ్ళ మైయుమా అళ్ళన్ మాయునా" – ఇదు భాగవంతన వామన – త్రివిక్రమ. అవతారగళ విషయ బందిదే. బలి చక్రవర్తియన్న అనుగ్రహిసలు అవనయాచనకాగియే బందన్ను వామనవటువాగి. ఇల్లి మూరడి నేలవన్న దానవాగి. అదన్న పడెదదక్కే, అశ్వత్థవృక్షవన్ను ఏరిదు, అదర మేలే కాలిట్టు, భూమియన్నే ఒందు హెజ్జెయన్నాగిసి, ఇన్నొందు హెజ్జెయన్ను ఆకాశవన్ను ఆక్రమిసి భాగవంతను బలియన్ను పాతాళక్కే తొక్కిదను. ఆద్దరింద భాగవంతను 'మాయనా' అల్లవే?

ఆలవారరు హేళువుదాదే: ఇడియు భూమండలవన్నే శన్న ఒందు హెజ్జెయల్లిందు అళెదుకొండ వీరమాహేశ్వర్ద్వారయూద సైవవంశద (నన్న శంకరయ్య) శ్రీకృష్ణావశారద నానాచకరయు అతివిగనుంటు అలలాళన్న నాను ఎదెబిడదంతే, కవలరు భేన్నదే, స్నేహం గుత్తిరుత్తదే. ఆద్దరింద, ననగే భేరేయవర ఆశేయు మనదల్లి అంకురిసుత్తదిల్ల.

7. మణప్పరిప్పోడు అళుక్కు మాణిడ కాత్తిరిప్పు క్రాణ్

క్రాణక్కు ఒణ్ణురు రకమాణ్డు క్రాణ్ క్రాణ కోట్రత్తిక్కిల్లి
పునర్జన్మవు మరుజీవనవు మోక్షవు ఎన్నువుదు నమ్మ
నిత్యకర్మగళన్ను మాడువుదక్కాగి. నిత్యకర్మగళల్లి
మనవన్నరిప్పోగలు అలుక్కళ మానవ శాదియల్లి కొనేపిలుత్తవె,
కనక్కన్న వేదవిరు కొండుకొండ శన్న జీవద్దశెయల్లి మరుజన్మగళు
పునర్జన్మవు మరుజీవనవు మోక్షవు ఎన్నువుదన్నే శన్న మంత్రగళల్లి
నమ్మ పూర్వజరు మనుష్యజన్మవన్ను ఎనక్కెనిసువుదర్ సలువాగిదే.

మనమా వరిప్పోడు మణం బరిప్పు పోడు, మనకాళెయింద, అలు
ప్పు అళుక్కు: కొళెయు, మానవ శాదియల్ మాణిడ కాత్తిరిప్పు:
మానవజాతియల్లి, కొనే క్రాణ: పరమపురుషనాదశేషను, పిఱవు: పు
నర్జన్మ: చక్ర, కనక్కన్న: శనవర, వేదగళు రవణ్డు: ఋగ్వేద,
లుపు కొండు ఒరు రకమాణ్డు: రూపవన్ను ధరిసి, కొనే క్రాణ: కొను,
శన జీవద్దశెయన్ను క్రాణ కోట్రత్తిక్కిల్లి: శన్న శరీరకేంద్రవన్ను,
మునిసువ: మరుజీవనవు మోక్షవు: మరుజన్మ,

పునమూశులూండు భూమం త్రిష్ణాయ్ : వీరమళశుంబిద శులపయి, ముడి
మల్లే మూర్బన ముడిమాశిల మారణ్ = దారవన్న శలీయులయూ, ఎద
యుల్లయూ ధ్వంబద, ఎనో అప్పనోశనే ణాణ్ అప్పణ్ కొణ = నేన్న కంబయ
మూయుజ్ఞళే మాయుజ్ఞుకరా = ఆశ్చయుడ్మలేవళ్ళన్నే, నిన్నే ప్రేమూస్తా
ఓణా ఈక్రుం = స్థంబున, నేంబులుడ్డియోన శాస్త్రుక్రు ఉణాబియణా.
మనస్సన్న శ్ళవనాబదేనే. ఎనశ్ళ ఇని ణాణ ఈక్రు ణి = నననే ఇన్న
యూర్ యూగ్ = యూరు, నిదర్శ్రీకుర్ = నంతాటి, నీళ్ళా నిలశ్తిలో
(నీళ్ళా + నిలమూ = నీలోలమూ) శ్రీలాశ్రీలా శ్రీకొళ్ళిబ = విస్తారవాదశ్రీ
భూమంబలదల్లా?

ఆశీవర్ళు శేంళ్ళరు మానవ జాశియుల్లి వీరమ చురుష్నాదశాను
ద్రుష్టి, శనమే భోశాద శివిశివన్న ధ్వంబు, శన్నేరుబు శేంశీవన్న మునుపు
కొంళ్ళున్నవ, వీరమళశుంబిద శులపయు డారవన్న శలీయుల్లి యులూ ఎద
యుల్లయుయూ ధ్వంబద నన్న శంబియ ఆశ్చయుడ్బారం ఆలవళ్ళన్నే స్థాయువ
మనస్సన్న శ్ళవనాబదేనే. నినమే ఇన్న శీవిస్తారవాద భూమంబలదల్లా
నంబాటి యూరు?

ఆచ్చారరు జేళ్ళుశ్తారే: నవేడ్శ్వరనాద భూనవంశను నానా అవతారవళ
స్నేశ్తిదను. బంబీలుంబు అవతారశ్ళా బింబీలుంబు కారణా. మబ్బిన్నా దుష్టన
శ్రవ మత్తు చెష్టరష్టనోయే అదక్కే ముఖ్యనిమిశ్తే. అవన అవతారవళ్లి
మనవన-అవతారవళ్లు బలు ముఖ్యా. మానవజాశియుల్లి బేంళ్ళరు. అవనసొంబా
రశ్ జీవనవన్నా, అవన ఇబ్బు బాళ్ళెయోల్లి బేంళ్ళరు. అంశ్ బేంళ్ళరు జీవనవన్ను
బంస్థరిబు, లుద్ధరిబు పుర్బశ్తేనియోల్లి భూనవంశ మానవనా అవశరబిద్ద.
అవుగళన్ను శ్రీలశ్తేనశారదల్లి అవన ఆశ్చయుడ్బుశలీలవళన్ను స్మరిసుత్తి
బేలకళెయు పుర్బదింబలే బంథ విముక్తియంబరు లుస్థరిసుళ్ళుశ్తారే. నాను
నవేడ్శ్వరన అనంశ దివ్యలీలవళన్ను ఎశ్తిబిడదే స్మరిసుత్తా నన్న జీవన
నబసుశ్తిదేనే. ఇంశాద, ననగి బేరెయురూ సంయుక్తవాగి నాతియూనల
ఇల్లవే ఇల్ల ఎన్నుశ్తేనే.

8. నోణియవర్ తీరిశాడు వాణ్ ణియుప్ప నీణ్ణరబెరుం కబార్కుం
కాయ్తు,
వాణ అయిరత్తు కోణ్ణు తుణిక్కత్తుం ఉట్పడమట్రుం
మాణిక్కియాయ్ నీలం కొణ్ణ మాయవన్ ణాణ్ణప్పన్
కాణుం నిరుక్కుం తాడెయెన్ ణనక్కినియ్ ణాణ్ణ
నీశిశోలక్కోడు వానవియప్ప నిల్లుళ్ళ కేరుమాపోల్ళళ్ళు శేయ్దు,
వాడానాయరన్తోళ్ళు కుడిక్కుమా లచ్చవదమట్రుమా వీల,
మాడియాయ్ నిలమా శేరిద్దా మాయవన్ ఎన్నప్పనోరన మాయజ్ఞళే,
కాణువా నింజిప్పోయినా ఎవశ్శినా ఎన్నే శలక్కుమిద్దే.

Gerard Srinivasan

నీళ్ళు నిలకోవడం క్రోత్త క్రొవ్వి కక్కడకాడు = విస్తారమైన భూమండలమా,
వాహనాలు = మేలైన లక్షణములు, విలువ పెరుగుట = ఆశ్చర్యపడుట
వంటి, నిలువ్వే క్రోణాల్ = కుంభిని, పేరుమారుట = మహత్తర, పోరాడు
ళ్ళు శేయు బాగ్గకాల్ = యుద్ధములన్ను మాని, వాహనాలు
ణాలు = భాణాసురన, ఆయిరమ్ము కోళ్ళ = ఆయిరం కోళ్ళు,
రకోళ్ళులను, కుతూహలము క్రుణిక్కకత్తుము = కుంచరించుట,
లుళ్ళు పద (లుట్టపడ) ఒరగుట = ఇవే ముంగాల (ఇంద్రలన్ను పిల్లవట్టి),
మట్రుమావల మరియు బల = ఇన్నుండలన్ను ఆశ్చర్యములన్ని,
మాంస ఆయు మాణిక్య = బ్రుద్ధిచారియా, నిలమా కోళ్ళి క్రోలు
ం తకాణ్ణ = భూమియున్ను తిన్నదాని మాడిపోంది, మాయనోకనే
మాయల్ కాణ్ = ఆశ్చర్యకారియు, మాంసళ్ళ మయిజళ్ళే మాయుట్టు
రగా = ఆశ్చర్యోద్భుతలీలలన్నే, కాణుమా కాణ్యం = కర్ణార
కంపు ఆనందిసున, నేంజు లక్ష్మియోన్ తాత్పర్యం ఒడ
యెణ్ = మనస్సున్నవనాగదీనే, ఎనర్ను ఇని రాణకు తిణ్ణి = నవనీ
ఇన్న, ఎన్న శలర్మా దీలుల్లో రాణ్ణ కలక్కం ఎణ్ణ = ?
యుంవ క్లోశనళ్ళు ఇవియే

విస్తారవాద భూమియు మేలైనలక్షణళ్ళు ఆశ్చర్యవు
వంటి, పోరాడ్డాద మహాయుద్ధనళ్ళన్ను నరికినద్దన్ను, భాణాసురన
నాశిక కోళ్ళునళ్ళన్ను కుంచరించిద్దన్ను, ఇంద్రనేన్ను పిల్లవేంద అనే
క ఆశ్చర్యకరళన్ను, బ్రుద్ధిచారియాగి భూమియున్ను రక్షనాగి మాడి
పోంద ఆశ్చర్యకారియు ఆశ్చర్యోద్భుత లీలనళ్ళన్నే కర్ణార్ణంబు
ఆనందిసువ మనస్సుళ్ళవనాగదీనే. ఇన్న నవనీ యుం మేక్లోశనళ్ళు ఇన్నో ②

ఆత్మారము చేళ్ళుక్తారే: నవీన్ పట్నీరను రక్షన నానా అవకారనళ్ళు
నరసిద అక్కద్దుశయుద్ధనళ్ళన్ను, అవ్వనళల్లుండర్ల భాణాసురన
నాశికకోళ్ళునళ్ళన్ను కుంచరించిద్దన్ను, ఇంద్రనే చద అనేకానేక
అద్భుత అతిమానుష్ విష్యయనళ్ళన్ను, వామనవటు నాగి బంది బలి
చక్రవర్తియింద మూరడి నేలవన్ను యాచించి దానకొండద్దన్ను, అవన
న్ను త్రివిక్రమనాగి బలిచక్రవర్తియన్ను అనుగ్రహించిద్దన్ను, మత్తికర
ఆశ్చర్యోద్భుత లీలనళ్ళన్ను నాను [redacted] కర్ణార్ణంబు ఆనంది
నబేకేంబుదు నవగరువ మహదాశ. నవనీ భూరే యుంవ విద్వాన ఆశే
యుగల, అవ్వనళింద బరబిద్ధాన క్లోశనళాగలబేక.

9. కలక్కవెప్ప కడల్ క్రోట్టిలి ఉలకెడుం కళ్ళియ
కడాయ్,

ఉలక్కత్తెత్తైకారు రాచ్చిమాయుడుం ఉట్పట
మర్రుమ్ పల,

Garani Srinivasan

వలక్కణకయాళ్ళి తిక్కణకక్కు కుకం తిణువుణ్ణ
మలక్కు నాణ్ణ ణ్ణ ణ్ణ ణ్ణ మాల్ వణ్ణాణ్ణా,
మాఱుణ కోతి మ్మణ్ణిన్ మణకోయ.

కలర్ణ వేలూ రక్కల్ మీలూ మల్లే ఉలడ్డేలుమూ క్కలిమర్ణ
ఉలర్ణ్ణక్కేర్ కేండు శేనోజు మీయుమూ లాచ్చడ మక్కు
వలక్కేయూలి ఇడక్కేవ్ణ శిక్షణమూ ఇవ్వేయు డ్వేమూల్వణ్ణ్నే,
మలర్ణ నాళ్ళడ్వే యిళ్ళ్ళ్

అదన్నశ్రీకృష్ణుణ్ణు శ్రేష్ఠుడనే విశ్వాసంతో, రమణీయమైన వాక్యాలను వివరించి, రథియుడాన్ తనాల్మనాయి శిబువన్నవరిని రమణీయంగా కొనియాడమని కోరాడు. శ్రేష్ఠుడను అవనికి అభ్యుదయాన్నిస్తూ కళ్ళు మూసినను. అనంతర, తన్ను ప్రియశిష్యుడైన అర్జునుడన్ను ఆహ్వానించి నమస్కారం ఇచ్చి, అవనాల్మనాయి శిబువన్ను రక్షించి బరబోడంది అవనన్ను కళ్ళు మూసుకొన్నాడు. దొంగిదేమయినంది. ఎక్కడనుండి అంధకారం యూవళ్ళు వ్యూహద దిగంతమనేయన్ను సేరదంకే ఎత్తేయిందా అర్జునను నోడిపోయి శ్వాసిద్దను. దిండియు ఆయిరు. మనుమో మూయు వాయిరు. రొండలోనూ కృష్ణుణు శ్రేష్ఠుడన్ను నడిచదనంతశయన్ను తిళిసి మగ లళిట్టను. శ్రేష్ఠుడను అవనన్ను దమూధానవడిసి, బిందురథ్రదల్లి బ్రహ్మాండనేందనే, అర్జునన్ను సారథియూ మూడిపేండు ధీరుడను. బ్రహ్మాండవన్నే దాటి, వీరవంవీరవన్ను జేరి, అల్లిందుశుద్ధ రథ్రవన్ను నిల్లిసి రేండిరువంశోద్భళ, శాసిగుచ్ఛనే పిళ్ళలోశ్క, అల్లిద్ది చాల్వరు ముక్కజ్ఞానిళ్ళన్ను శన్నిధనే కరేశందు, మళ్ళ రథవన్నేరి భూలోకక్కే బందను. అల్లిబే, రాయిక్ ఆమక్కళన్ను బిట్టిసికొట్టను ఇదు కథే.

ఆత్మీయరు కేళుత్తారే: మూరులోకవల్లి యారూ మాడదే ఇరువ అతిమానుష, అశ్చర్యకరకార్యగళన్ను నడెసువ శంఖచక్రధారియాద నారాయణనల్లవే ఈ అర్జునన్ను శ్రేష్ఠుడన్నల్లి నరనల్లవే ఈ అర్జునన్ను నారాయణనే ఎందు తిళిదిరువ నాలవియుళ్ళవనను, ఈ జనరిగె నల్లియే యారిగూ సంశయవిల్ల.

10. మణ్ణిణెప్పెరుంబారమ్నీంగ ళిర్బారతమా పెరుం
పణ్ణి, మాయంగళ్ తెచయ్దు చేనై యప్పారత్తుప్పడ
విణ్ణిణెత్తాన్ తానాగమేగ మేయిన చేనైత్తలై
నణ్ణినాన్ వణంగి వైత్తేన్ ఎనశ్చార్ పిరార్ నాయగరే.

మణ్ణిణి = భూమియమేలే, పెరు భారమాయ, పారతం = అశ్వయవాదభారవన్ను, నీంగళ్ = నీవిరిసలు, శీర్ = కాటియిల్లద, భారతమన్ = పేరు భారమాయ వన్ని భారతం పెరుపోర్ప ణ్ణి = భారశమడాయుద్ధవన్ను నడసు, మాయంగళ్ = మోసు మాడి, తెచయ్దు = ఆశ్చర్యకరకార్యగళన్ను చేనైయ్ = సేనెయన్ను, పాళాగువంతే, నూట్రు = నూర్ప చేనై = సేనెగళన్ను కాళాగువంతే, నూట్రుట్టు నూర్ప ఇరట్టు = ఇవత్తైందు, శేలాయ్ పోగు = శోలిసి, విణ్ణిణెత్తాన్ = శ్రీకృష్ణ

వీరమవీదట్లో, శన కొమమీ చుడ కృణ కృణ ఉదుమ్ప కు : శన్న భూమవన్నే
శీఘ్రలు, మీఁవియు దుంయిఁయ = కొండరువ, శోంఁలది శన కృణాక్రీ కృణ :
వీరంజోగ్గాశియు, కొళ్ళ కృణాణ = శిరువడినళ్ళన్న, నన్దో నృణాణాణ్ = ఆశ్ర
యిసి, నాన్నృణాణ్ = నాను, వణాఁ పీఁబ్రీనో యిణాణుఁ కు శబ్దర్ణ
ణ్ = నమస్కరిసుశ్రేనే, ఎనశ్మ ణాణ కుక్ర = ననవే, ఆర్ పీఁ ఐర్ ఎస్ర్ బ్రిఁర్
మున్శే యూరు, నాయుఁడరీ నృణాయుఁ కుర్ = ఇడీయురు (నియుమశరు)?

భూగమియు మీఁలఁ అతిశయువాద భారవన్న నీఁగదల, నాఁటయిల్ల
ద భారర ఉ మడాయుద్ధవన్న నడసి, ఆశ్వత్థామ అలీఁన ళన్న మాడి,
సేనవళ్లోల్లవ్వ నాశవాముచేంశే భీఁకారీంట్లు, భోజ, వీరమవీదట్లో శన్న
స్థానవన్న దీఁరి శంఁకరువ వీరంజోగ్గాశియు శీరువడినళ్ళన్న ఆశ్రయించి
నాను నమస్కరిసుశ్రేనే. నినన చీఁరీ యూరు ఇడీఁబురు (నియుమశరు) (10)
ఇద్దారీ?

శ్రీకృష్ణావతారద ముఖ్యవాదలుద్దేశవే భూభారవన్న రుంచుఁవుదు. జో
శీనే, దుష్టనిగ్రహవ్వ, శిష్టరక్షణేయు, ధర్మవన్నుంరక్షణేయూ ధ్యేయవు
కొయిఁడీంట్లువాగిర్తు. అదర్శనగధమిద్దాదవాంతవరశీడీనీరి, దుష్టశాదశీరా
నిదళ్లన్న నిమూఁలిమాడిదను. మడాభారశయుద్ధవన్న అవరవరనడువే డ్రోడిసిదను.
ఉదినేంటు అశ్వత్థామ లోనీన్యవన్న నినాశమగొళిసిదను. భూభారవన్నళిసి
సు. ధర్మరక్షణేమాడిదను. ఇళాఁ, శన్న శ్రీకృష్ణావతారద కొయిఁడవళ్లోల్ల
వమనద ళ్ళిం, నియుఁడాడ్రోంది శన్న నొళ్ళినవాద వీరమవీదవన్న నీఁరిదను.

మడాభారశయుద్ధదల్లియూ, అదర్శే ముంఁజిశవాగియూ, మొండవరళీం
ళలుననాగి సంశ భిన్నవంశను నడసిద ఆశ్వత్థామచ్చశవల్లు అనేఁ: శ్రీకృష్ణదివూ
వూనగంరక్షణేగ్ అవళుఁ అశ్వత్థవన్న కలిసిశిత్తిద్దు), కొడినల్లు [illegible]దువూ
నమునిన శాపదింద అవరన్న (మొండవరన్న) ముర్శగొళిసిద్దు, శీరావళబళిసి
యుద్ధదల్లి శాను పాలుగొళ్లుళ్ళన్న వీఁల్లనేందు డీఁళి అజుఁనన సారథియూద
ద్దు, శాను శ్రీకృష్ణనన్నే శోడువీఁదిల్లనేందు డీఁళిద్దరూ, శన్న ఇశ్రీత్వయుళ్ళివన్న
కొయిఁల్లి బిడిసి నిలిసిద్దు, నమయుఁళిఁవశ నలడీవళ్లన్న యుద్ధభూమియల్లి
అజుఁనన శోడుత్తా, అవనుఁ జయుళిరుత్తా బందద్దు, అశ్వత్థమన్నుగనమూరి
నందభ్రీద్దల్లి అజుఁనన్న భేఁళిశిదనే శరీరవే యిద్దు, అవన మరణవన్న మొశ్ర
అజుఁననిగే వశీఁఁషవాగి శళిసిద్దు, శ్యేంధ్రవన్న శూయోధన్నన కొళ్లు
వుదాగి శాపవన్న మాడిద అజుఁననిగే నడాయుమాడలు సూయోధనిగే ఆజ్ఞెయా
శన్న శ్రీకృష్ణనన్నిరిసి, శక్తిలు శరిసి, అదన శొండిద్దశ్యేంధ్రవనుళ్లోరళ్లే
బిందశొడలో అవనన్న నీందతిను వంశేయూ, నంళియ అశ్వత్థామ ప్రాణవ మాడు
శ్రీద్ద అవనశరీరదియల్లి అవనశళళిఁళ్లువరిసియూ మాడిద్దు —
ఇళ్ళాద ఇన్ను అనేకవాగిర్ "మూయు" నళన్న నడసిద్దు శ్రీకృష్ణన సోజ్ఞా
శష్టనేయు కాఁపు.

ఆల్వారులు పాడినట్లుగా: భూమిలోనుండి వచ్చిన భూ భారమును పోవడానికి, దుష్టులను నాశనము చేయడానికి, సజ్జనులను పాలించడానికి, ధర్మమును స్థాపించడానికి అవతారమును ఎత్తి, త్రిలోకాలను, నానా అద్భుత లీలలను చేసిన, శ్రీకృష్ణుని పాదాలను మనస్సులో ధ్యానించి, ఆయన చేసిన దివ్య చరిత్రలను నోరారా పాడి, ఆ శ్రీకృష్ణుని సమస్త భక్తులు శిరసావహించి నమస్కరిస్తున్నారు అనడానికి ఏ సందేహమూ (నివాదకరము) ఇల్లా.

11. నాయకన్ తూత్తువెట్టిలుక్కుమాయ్ తుళ్ళువేట్టిలుకం, కోన్ వాయకం పుకళత్తుమిళ్ న్దాణైయాయ్ అణైయుమాళ్,
కేశవనాడి యిణైమిశై కూర్ చ్చడకోపన్ శొన్న
తూయవాయిరత్తిప్పత్తాల్ పత్తరావర్ తువళిన్ఱి యే.

నాయకన్ = ప్రభువు, తూత్తువెట్టిలుక్కుమాయ్ = పూర్తిగా వికసించిన, తుళ్ళువేట్టిలుకం = తుమ్మెదలు, కోన్ వాయకం = పూర్తిగా వికసించిన, పుకళత్తుమిళ్ = పూలతో, తాణైయాయ్ = పాదములు, అణైయుమాళ్ = పొందిన, కేశవనాడి = కేశవుని, యిణైమిశై = రెండు భుజములపై, కూర్ చ్చడకోపన్ = శఠగోపన్, శొన్న = చెప్పిన, తూయవాయిరత్తిప్పత్తాల్ = పవిత్రమైన వెయ్యి, పత్తరావర్ = భక్తులు, తువళిన్ఱి = దుఃఖము లేకుండా, యే = నిశ్చయముగా.

నాయకన్ = ప్రభువు, తూత్తువెట్టిలుక్కుమాయ్ = పూర్తిగా వికసించిన, తుళ్ళువేట్టిలుకం = తుమ్మెదలు, పుకళత్తుమిళ్ = పూలతో, తాణైయాయ్ = పాదములు, అణైయుమాళ్ = పొందిన, కేశవనాడి = కేశవుని, యిణైమిశై = రెండు భుజములపై, కూర్ చ్చడకోపన్ = శఠగోపన్, శొన్న = చెప్పిన, తూయవాయిరత్తిప్పత్తాల్ = పవిత్రమైన వెయ్యి, పత్తరావర్ = భక్తులు, తువళిన్ఱి = దుఃఖము లేకుండా, యే = నిశ్చయముగా.

Garani Srinivasan

నిమగ్నులవాడ మిందు నాపిలిచినపాత్రులెల్లరు ఈ దత్తపదిలోని పదాలతో
(11)
ల్లనదియేమి శ్లోకాలనుచ్చారే.

ఇదు ఈ శిరువాయ్ మొళియిరు రెండెయు వాశగ. ఇదర్వైకిష్ట్యానెందరే, భిన్నవంశన శ్రోత్రేష్ట్రినకారద అలలాడి సోదరగళన్న స్మరిసుత్తా, నిన్తిసుత్తా, శోకిర్దసుత్తా, ఎకెయిరదరంతే నామజి వివరిసుత్తా ఆనందిసువరు. భిన్నవంశన భీమ మిరియు వేలే నానా అవతారగళన్నెత్తి చ్రదక్కే కారణవాద దుష్టసైన్యద శిష్టపాలన, ధర్మసంరక్షణె మత్తు భీమభార్గవనిరోధన - ఎంబి నాల్కు లిష్టయ నళనన్నూ స్పష్టవాగి సేరిసిరు, కేళిరిరి, నడసిరువ కెలవు కార్యగళన్నూ ఈ శ్రేష్ఠ వంశద దల్లంయిరు. ఆద్దరింద, ఆలియారు ఇదర్నే ఈ దత్తపది వాక్యగళల్లి మడిట్టు కొండ్లు కూడిద్దారే.

వేద, శాస్త్ర, పురాణాదిగళల్లి భిన్నవదిష్టియవన్నే శరీరద ముమ్మనాద భాగగళ, కేళిగళ, ఆనందిసువుదాదరూ, అభ్యాసగళల్లి నడెయువుదు సందర్భక్కనుగుణవాగి బేరె బేరె విషయగళు సేరిరుత్తవే. అభ్యాసదింద భిన్నవదిష్టియన్నే శాశ్వతవాదంతే. ఆదరే ఆలియారు బరదిరువంతిందు నావెల్ల వాక్యగళల్లి శిరువాయ్ మొళియల్లి, భిన్నవదిష్టియాద పదగళు బేరేయనన్ను బళసి శాశ్వతవాగిసిదరు. ఆద్దరిందలే అవరు ఇదన్ను "శుంయు వాయిర మూ" (పవిత్రవాద నా మాత్ర) ఎందు కేళిద్దుష్టే.

ఇన్నొందు విషయ: ప్రతి వాక్యదకడెయల్లి ఆలియారు "ఇన్న నన సేనసుశొరశే?", "ననగే ఇన్న దుఃఖవనంకటగళుంటే?", "ఇన్న యావ ఆహారవనగే సరిబాగి?", "నన్న మనదాళే బేకేనిసే?", "ఈ లోకదల్లియే ననగే ధనవారు?", "ఇన్న ననగే బేకాదవరు (మిత్రరు) ఇద్దారేయే?", "ననగే బేకాద మనస్సన్నే శపిసబేకు?" - ఇత్యాది మాతుగళన్ను సేరిసుత్తిరు తు బాడుగళన్ను ముందిసిదరే. ఇదరల్లి 'నాను, ననగే' ఎంబుదు ఎల్లవుదకింతా తుబళియి తరు, ఆలియారంతే ఆ ఆడంబరవిల్ల. ఎళ్ళష్టూ ఇల్ల. భిన్నవదిష్టియవన్ను శిక్షిసువ ఆడంబరవిల్లదే ఎల్ల భిన్నవదిష్టరంతా తుబళియి ఎంబుదు ఆలియారన్ను ఆనంద పేరగదంతిరుత్తదే, అవరు ఎల్లా లోకదంతే సరళ మిగుళాగి; అవరింద ఏనన్నే బేకిద్దరూ, అవరింద ఏనన్నే నిరీక్షిసుత్తిరువుదిల్లి బేరెయవరాగి, చిన్న సంతవన్ను భిన్నవిసువవరాగి బేకిరు - ఎంబుదు ఆలియారర ఆశయ.

కిరుకొండురు స్మరిసువ కరసేవను (నమస్కారమాడువుదు) కూడా ఈ రీతియ కూడిరువ నావెల్ల వాక్యగళల్లి ఈ దత్తపది వాక్యగళు శ్రోత్రేష్ఠ వంశద లక్షణవాద ఆనందవన్ను ఎడెబిడదే స్మరిసుత్తవే. ఇవుగళన్ను ఎడెబిడదే స్మరిసుత్తా బరువుదరింద జనరు నిజవాగియూ ఆనందిసుత్తారే. భిన్నవంశన బహళ శిరువడియగళన్ను ప్రాయుష, శబ్దంయల్లి అవరు స్మారిసువుదు నిశ్శబ్దంకరవాగిరుత్తదే. మనుష్యను అంశవు వాగ వేదవుదేకొళ్ళలు ప్రయత్నిసి నువనాయికియ దివ్యవు వేదవన్ను నోరి, వేదానువాదగళాగుత్తారే. ఎంతహదే ఈ శిరువాయ్ మొళియు మైలక్రూరే!

21.6.83;

— o —

తిరువాయ్మొళి - ఆరనేయ దశకం - మిదనేయ్ తిరువాయ్మొళి.

తిరువాయ్మొళి - ఆరుంపత్తు - ఐన్తాన్తిరువాయ్మొళి

5. తువళిల్ మామణిమాడం - రువళ్ళుల్ మామన్ మందమా

1. తువళిల్ మామణి మాడ మోంగు తణ్ణాలివిన్నీ మంగైయీర్!
మివరిల్ల, నీరిణియన్ఱిల్లై మీర్! ఉమక్కాగా ఉయిల్వులగిల్
తువళాయవాణ్ శంగుచక్కరమన్ఱుం తామరైక్కణ్ణుం,
కువిరా యొణ్ మలర్క్కణ్గళ్ నీర్మల్క నిన్ఱు
నిన్ఱుకుడిగొండు.

కువళ్ళుల్ మామణిమేడైమీదు కోల్ల్ విల్ల మజ్జలమా శోలు
మివళ్ళై, నీరిణియన్ఱిల్లైమీర్! ఉమక్కాగా ఉయిల్వులగిల్
శివళ్ళోడు శెఙ్గుఙ్చిర్ మేనియుమా శామళ్ళ శరఙ్గణ్ణియుమా,
కువళ్ళైయోడు మలర్క్కోడళ్ నీర్మల్క నిన్ఱు నిన్ఱు కుడిగొండు
మూడుమే.

రువళ్ = ఇల్ తువళ్ = ఇల్ = యావకుందుచోరలేయూ ఇల్లన్న,
మా మణి మాడమా మామణిమాడం = శ్రేష్ఠమాదరత్నమ్లందఅలం
క్కరింప మడపడిమనేకళ్లు, ఏఱ్ఱు రాఙ్గు = ఎత్తరమాన నింశుళ్ళమువ, కోల్
ల్లైవిల్లి మఙ్గలమా తెణ్ణిలఙ్గిమిళిలి మంగలం = కోల్లైవిల్లిమంగళమా
ఎంల పుణ్ణియత్తిళివన్న, శోలుమా తెణ్ణం = భూజనువ, ఇవళ్ళై ఇవ
ళిణా = ఇవళ్ళన్న, నీర్ నీర్ = నీచు, ఇనిఱిణి = ఇన్న, అన్నైమీర్ అణ్
ణిణా మీర్ = శాయందిరే, ఉమక్కు = నిమన్, ఆళ్ళైయుల్ల ఆళి
ఆణ కుయిల్వులి = ఆజనువవళ్లు, విడువిసోలి ఇడు ఱిణ్ = విట్టు
విడి, శివళ్ళమా కువళం = విళయు (వంకుద్రవాది), ఏణ్ణార్ ణణ్ = నీలవర
ణాన, శఙ్గు ఙక్కరమా శంకు చక్కరం = శంఖచక్రాళు, ఎనలుమా ణణ్
ణుం = ఎందూ, రామళ్ళై శరమా కణ్ణా ఎనలుమా తామరై కడక్కణ్
ణణ్ణుం = రామళ్ళై శరమా కణ్ణా ఎనలుమా తామరై కడక్కణ్
కణ్ణైవిలియంశే, ఏణ్ణార్ ణణ్ = నీలందరవాన, మలర్ శోడళ్ మలర్
కణ్ణా కణ్ = అరళ్ళదర్ణ్ణాళ్లు, నీర్ మల్క నీర్ మంక = నీరన్న
నిన్ఱార్కళ్, నినలు నినలు నిన్ఱు నిన్ఱు = (అల్లల్ల) నింశు నింశు,
కువిలుమే కుడిగొండు = లుక్కడంచుక్కొళ్లన్న!

యావ బకేయం శొందుం శోరలేయూ ఇల్లన్న, శ్రేష్ఠమాదరత్నమ్లంద
అలంక్కరింప మడపడిమనేకళ్లు ఎత్తరమాన నింశు శోళ్లమువ కోల్లైవిల్లిమం
గళమా ఎంల పుణ్ణియత్తిళివన్న భూజనువ ఇవళ్లన్న శొంశు, శొయందిరే

నీలవిన్న ఆకాశంయన్న దట్టిశాకి శ్వేతవర్ణ. మిట్టుబడి. విశాలవాద చిలిపి
శంఖచక్రాలంది, శాంతరీయ్యింతో విశాలవాద శంఖు ఎందు, డోల్పుల్తా,
శస్త్రేవిదిలయుంతో భుంకర్వాన్నశబ్దాన్నళల్లి నీరు భీంబిరాలు, సింహు సాము (1)
లుక్కిడంస్తుళ్లు!

ఈ శిరువాంప్ వేంలియల్లి, ఆలిందారు 'నాయంచే' భావవన్న
శళ్ళిదిద్దాళే. ~~ఆ~~ 'నాయంచే' యు వర్ణనేయిన్న కండు మరుళువ కాయం
దిరు భద్రవుండు. 'నాంయుంచే' యు శాయియు నిలుపడెకరు అవరు. అవళన్న
డోకాదరిసిగి, ఎల్లరిద్దిమక్కళంశేయుడ బ్రామంఛర్ విషయాదల్లి
(రీతియల్లి) ఒరేశిరువంశే మండిద అవర ప్రేయశ్నేళ్లు వివిధలకొండప్ప.
అదన్న కండు, 'నాయుంచు' శాయి శన్న నళ్ళశియిరనే డోళ్లువలుంశిదు:
'నాంయుంచు' శాయిడోళ్లుత్తాళే: శాయుంచిరే, ఇన్న ఇవళ
ఆకాశయిన్న విట్టుబిడి. ఇవళ మనసోళోంచవన్న కడిసువుదన్నిగింత,
ఇవళన్న పమ్మదాగిసే శరువ్రాన్నగి మూడది. ఇవళనే శోగల్నేవిల్లి
ముంగళదల్లి సేలసిరువ విరమ పురుషనల్లి వ్యామోహవిదే. అవన
సేవేయింద నదాడంబరంయిశిరుత్తాళే. ఇవళాడువ మాతుగళన్నన్న
రూ శేళ్ళ: "నీవళ్ళ శాంత, శ్రీ శ్రీయివళిర్ర' ఎందు డోళ్లుత్తాళే.
"శందావరియుంతో మీకాలవూ నిందరవూ ఆదరశ్చన్నళు' ఎన్నుత్తాళే.
శ్రేష్ఠేవిలయుంతో నిందరవాద ఇవళ శబ్దాన్నళల్లి నీరు తుంబిరుత్తదే, శంతిరా!
శ్రేష్ఠ. ఆకాన్నే అదు ఇంబిడంయిశ్తదే, శంతిరా!

వాశురదల్లి శాయువ్రదు ఇశ్వర్యను అనుభవిసువవళిగాగి
ఇనవనిష్ఠయువన్నగి, భినవంశన అవతారవాద దివ్యదేశవన్నగి
అవన దివ్యాయుధగళ శ్రేష్ఠవన్నగి స్మరిసిదనుండల్లి, ఇశ్వర్యయు
అతిశేశవుంటాగా, ఇశ్వర్యశబ్దాన్నళల్లి నీరు ఇంబిడంయిశ్తదే. ఈ
వాశురదల్లి 'నాయుంచు' యు వ్యక్తవిశిసువుదు ఇవన్నే.

2. కుమిళు మొగైయవిళ్ళు వాయిత్తలైవాయిత్తలైయిల్ మణ్ణుకలం
ఎం కైకాణ్డుపుక్కు,
అముదమెన్నమ్మియాగిలు నోక్కుమక్కాలైయిన్ఱి
యకప్పుగిన్ఱీర్,
తిమిర్తైకాణ్డాలాత్తు నిర్ప్రుమ్ మఱ్ఱివర్
ఒళివొళివిరాణెన్ఱు,
నిమిర్పుమ్ వాయిలాడు కణ్కళ్ నీర్మల్క నినైక్కైకా
శిన్తు కణైప్పుమే.

రువిళుమేలళ్ళై విటుశ్వేలంకళ్ళిల్లి మక్కళ్ళమా శొండు వుళ్ళ,
ప్రముదమెన్నమ్మియాళ్ళై నీరుమళ్ళైయిన్నమ్మియుడన్ వుగందీర్,

శిమిర్ కొండాలొర్త్ని నిఱూచిమా మత్రివళ్లో శేవశేవ పిరానేనాలో,
నిమిరుయుమా వాయోడు కణోడళ్లా నీర్ మళ్లడ నేర్కొశిస్సు కొళ్ళయు మే

కుమిత్తుమా శేళ్ళే క్రుమిర్రుం ళాణాక = ఆశ్చర్యపిస్తువనద్దిసిరుంటలూ,
విలువ్వు శిల ఇవ్వి ళ్ళ ళాణి = లుక్షవకొలద నానాబకేయు కొంటాడలబింద
లూ కుంబిరువ, కొంల్లేవిల్ల మనుష్యలమా ఈ కాగిలు ఇవ్వినని మంత్రకాలం =
కొంల్లవిల్ల మంనళ్ళవంబ పేర్లు ళ్ళ షేఱశ్రేళ్ళే, (పాత్ర) కొండు ఈ కాణాక్రం =
కరేదుకొండు, పేర్కొ ళ్ళ ఈక్రు = ప్రేవేశిసి, అముదమూది అగ్రుహం = అమ్మ
శదంకే (పడళ్ళబంకవాద - భోంన్నవాద), మేల్ వేంలిలియుల్లే రుమంరుమా
ళ్ళియాళిగా = మృదుమధుర మూరు నాశిర్యయుద, ఇవళన్న, నీర్ క్రోధ =
నీవు, లుమళ్ళు ఒంకక్రు = నిమగే, ఆశ్చే ఇనంలో ళ్ళాణాక ఇగ్గిర్రి =
ఆశేయిల్లదంకే, అడ్రుస్ నీర్ అకర్రిగ్రి ణోర్ = కొలవిడం (కేడిసి
ఖచ్చిరి; అల్లిబిరి), శిమిర్ కొండాల్ మిర్రు కైమిర్రు ఈకాగాగ్రడాగి
ళ్ళాక్తక్రు = భ్రమిసుంబవళ్ళడాగే, నిఱూచుమా క్రోధక్రుం = నంశిరుళ్ళకే,
మట్రు మర్రు = మళ్ళు, ఇవళ్ళ ఆవుల్ = ఇవళ్లు, శేవశేవపిరానా ఎన్న
లుళేడళ్ళవ ళ్ళెవ పిర్రాణా ణర్ణ్రు = దేవదేవ, నవేర్ణ్ణర్, ఎందేల
నిమియుమా క్రోమియుం = నడుగువ, వాయోడు ఖాయిరు = బాయుంద
లూ, కణోడళ్లా ఈకాణాకాగ్ = కన్నుగళ్లల్లా, నీర్ మళ్లడ క్రోర్ంబక =
నీరుకుంబిరిలు, (నీరుడరియుత్తిరిలు), నళ్ళ ర్రిక్రు = దృష్టివిల్లదవళాగి
(గ్లాకోమ కట్టిదవళాగి), శిశిస్సు ళ్ళాక్రిక్రు = శ్రేశమించు, కొళ్ళయు మే
ఈకాగాయుత్తిరువ = శరీరవన్నోంయుత్తిరువళల్లా!

ఆశ్చర్యపదంశిరువనద్దలు బిందలూ, లుక్షవకొలద నానాబకేయు కొండా
లాడలబిందలూ కుంబిరువ కొంల్లేవిల్ల మనుష్యల నంబ బిర్రుష్టేశ్రేళ్ళే
అమ్మశేదంకే మృదుమధుర నాద మాశినవళాద ఇవళన్న (శాయుంద
శే) నీవు కరేదుకొండు పోగి, ప్రేవేశిసి, నిమగే ఇన్నివళ్ల ఆశేయి
ల్లదంకే ఇవళన్న అట్టిశేంలనబిడి. ఇవళు భ్రమిసుంబవళంకే
నిల్లుత్తాళే. మత్తు, దేవదేవ, నవేర్ణ్ణర్, ఎన్నుత్తాళే. నడుగువ (అదు
రువ) కాంయిందలూ, కన్నుగళ్లల్లా నీరన్న కుంబిసి డరియుత్తలూ, నా
నశిస్బిదవళాగి, శ్రేశమొందు, శరీర క్షీణవుత్తిదాళే. (2)

భ్రమవళ్ళో ష్టేశ్రేళ్ళే దావుంన్నలాగి, ఆశ్చర్యకరవాద ఘోరవన్న
నళింద కుంబి, శేనుమనదళన్న నీళ్లరియుచ్చుదు నడువు నాబద్ద. అదు
లుక్షవకొల వాదావలంతూ, అల్లిన దద్దలవన్న వర్ణిసి హేళలు సాధ్య
వే! స్నేహిత జనసందణియు మాశినవదద్దలన్నేను, దుర్, కొంయు, శబ్దళేనళ
ఆశ్చర్యబన్నేను, ముంనళ్ళవాద్యనళ్ళ ఆశ్చర్యగొయ్యేను, లుక్షవద
కొండాడలన్నేను, వేద ఘోషవన్నేను – ఇవే ఎల్లవూ కరుడికొం
డు

చిత్తరు మైరుంబువంశే మాడుప్పేదంరు నడజుగే.

'నాయుంశ' యు శాయియు గెందజినదు – ఇశరశాయిందిరు 'నాయ
శంయున్న బడుళ్ళవాగి మేచ్ఛ శాండవరు. అవరు 'నాయుంశ' యున్న అవ
శాయుంశ మేచ్ఛాగియు త్రిళకిస్తుశ్చిద్దరు. అవళ్ళ శోజన్యవన్న, నడన
యున్న, ముద్దురవాద మొశన్న శండు, అవళన్న శమ్మోడనేయుగి
ఇరిసిశాండిరలు ఆశ్రయిస్తుశ్చిద్దవరు. శొల్లేపల్లి మందళద లుక్ష్మవ్వ
అవళన్న అక్కశరియింద శమ్మోడనే శళెదుకొయ్దరు. లుక్ష్మవనల్లి ఎల్లరి
వాలుసొందు ఆనందిసిదరు. 'నాయుంశ' యుంద రింద భూనవద్దల్లి భూనవ
వన్న శండు దొరవశళాదళ్ళు. భూనవంశస్థరల్లదే అవళిగే ఈ శరియాయిరు.
యారూ ఇళెదవాగిరు. ఆగ నింద అవళ నడశెయుగి ఇగ శరియాయిరు.

'నాయుంశ' యు శాయిబేళుశ్తళ్ళ: శాయుందిరే, ముద్దియాగి
ద్ద ఇవళన్న, నీవు శొల్లేపల్లి మందళద స్వామియు లుక్ష్మవ్వనిందు
శళెదుకొయ్దిరి. నిమగూ ననగూ ఇవళు ఇల్లదంశే మాడిబిట్టరి. ఇన
ళ ఆశెయున్న నావిన్న ఇట్టుశొండు ఏనుప్పేల? బిడ్డంశళాదంశే
ఇవళు నిల్లుశ్తళ్. 'దేవదేవ', 'ప్రభు', 'పరమేశ్వర' – ఎందు
ముంరాగి భూనవన్న మనళన్న లుచ్చరిసుశ్తలే ఇరుశ్తళ్. భూనవంశ
నల్లి ఇవళు వ్యామోహద నొంబెరువళ్ళంతే ఇద్దాగి!
గళు అదురుశ్తిరుశ్తవె. శణ్ణినళల్లి నీరు శుంబి, దురియుశ్తదే.
ఇవళ మనోవ్యథెయన్న యారింగా శిళసదేయే, స్వాధీనశెప్పి
దవళగా, శ్రీశశొండు, శరగి హోదుశ్చిద్దళ్, ఏందిరా!

3. ఉరగిగాణ్ణ బంబెపాళ్గిల్ తణ్ణ బిణాళ్ తళిగిలివి
ల్లి మంబు గనం గాణ్ణు
పక్కు,
ఉరగిగాణిగ్ గమాళ్గియాగిన నీరుమక్కాగాశయిగ్
గిల్లి కణ్ణిగిగ్,
తీగిగిగాణ్ బెణవక్కు శుశళ్ళుతక్కుం తీగిశ
రూపం తాళియలగ్గుతక్కుం,
గిగిగాణ్ మేయ్క్కొక్కుమ బిగుశ్గి నీరుంగణ్ణీర్
మల్లగిగ్గుమే.

శళ్ళెశొళ్ళ పైమ్మేలిల్ శణ్ణవిళ్ళే రీతి లేపిల్ల మంచలమాశొండాంగిళ్ళ,
లుళ్ళెశొళ్ళనొ మేలియూళ్ళే నీరుమళ్ళిళ్ళేయినొలొయడ్రిసార్,
శిళ్ళెశొళ్ళ బొవశ్తు శ్థిరవాగిన్నదుమా శిళ్ళే ఇంబాలమా రొవియళ్ళనదుమళ్ళ,
నిళ్ళెశొళ్ళ మేలియ్శ్తదుమేల బిదట్టి నేదుగ్గిన్థిర మల్లడనిజూశువుళ్ళ

శర్మిష్ఠ కుమార్తలు = (శ్యామవర్ణం) నదియొడ్డున పుట్టిన వారు
కోళ్ళువంటి, పిల్ల పోలికలో ఉన్న బాలికలు = సుందరమైన లతావనములందలు
లూ, శరత్కాలపు క్షీణ చంద్ర = శరత్కాల నిర్మల చంద్రుడిలా సుందర్శనం
రుని, కోయిల్లవిల్ల మండల = కోయిల్ల విల్లు మండలాకారంలో వంపు తిరిగి
మండల షేత్రస్థ, కోణాల, బ్రహ్మ కుమార్తలు = శరీరమంతా ముడుచుకుపోయిన
ని వ్రేళ్ళు, లక్ష్మీ కోళ్ళ ఉమార్తలు = జనవంశనశించిపోయిన,
ఇన్ ఆకుల = ఇనుపదాన, మోలియంత్ర = మంత్ర నాడువన
భస్మ, నీర్ స్రోత = నీటి, లుమక్క ఒంటి = నిమగ్న, ఆశ్చర్య ఇన్నాళ్
ఉణాక ఇంగ్లీ = ఆకలేయుల్లడంతో (ఆకలేయున్న కోరిక), అడుక్కు నీర్ ఆక
స్రోత్రిణోత్ర = అట్టిపట్టిన, శర్మిష్ఠకోళ్ళ స్త్రీ కుమార్తలు = అలసట్టు కుంటి
ద, పిపాస్త బాణావ క్షత్ = శక్తిలనింద, శీర్ణదుమ = ఆకర్షిస్తుకుం
= బంధు (ఈ దివ్య షేత్రవన్న) షేంద్రన్ని, విళ్ళే స్త్రీ ఆకు = విర్మ్యలాంద పిలు
శవాన, ఇంగాలమ = స్రోతం = ఛిన్న మియన్న, శాపి కుమార్తి = ఆవరు,
అళన్నదుమ = తారస్తుకుం = అళిమ కొండదన్ని, నిళ్ళకోళ్ళ స్త్రీ కుమార్తి
లకు = మేయిసిద్దన్ని, పిదట్రి చిత్తస్త్రీ = పిదతకోళ్ళ (వటమయూరి),
నీకు కర్ణీర మల్ల ఇస్తు కుమార్తోత్ర మంక = ధారిద్ర్యాలు ఉ
శర్మాంద్ర లాంద నీరు నుంచియుశ్రీ, నిలుకుమ్ స్త్రీ ఉమ = ఇరుక్
ళ్ళల్లా.

కాయుందిరీ, (శ్యామవర్ణ) నదియొడ్డున పుట్టిన వారు ఆవరుకొండెడు
సుందరమైన, దనుకాద లుతావనములందలు, శంఖనిర్మల చంద్రుడిలా
సుశ్చవటిదిరువ కోళ్ళ విల్ల మండలమా షేత్రస్థ నీటి ఈ ఛిన్న వక్షీర్ణ
యున్న కోనళ్ళువ ఇనుపదాన మాంశివళన్న కర్ణకుండం కోలా అదన్న
ప్రేమించిపోయి. నీటి నిమగ్నమై అవళ ఆకలేయున్న కోరిక అక్షిబిం అలా
గళ్ళుకుంటిన శక్తి నుంచి ఈ దివ్య షేత్రవన్న ధ్వంసించవను ఎంది, దీన్ని
ధనశుద్ధ మండలియున్న కుంటి మేయిసిద్దన్ని (ఇవళ్ళు) పిదతకోళ్ళ
క్తా, ధారిద్ర్యాలు శబ్దాలంద నీరన్ను నుంచియుశ్రీ ఇరుక్తా ళ్ళల్లా! (3)

"లుక్ష్మీకోళ్ళ ఇన మోలియుళ్ళే" — ఈ నన్ను మనళు మృదుమధు
రశంఖనన్నళ్ళనళు. అవళ ఇనుపదాన మాంశివళంద ఛిన్నవంశనన్ను శీఘ్రంగా
క్తా కాలశళియు మవళాన దక్కే.

"శర్మిష్ఠకోళ్ళ ..... శీర్ణదుమ" — అలసట్టుంద కుంటిపాద
కాళ్ళతలల్లా శోకాశయినవాన, ఛిన్నవంశను నిలుపుశ్రీ నాన వివరిసిపిరువు
దన్ను బిడిసుంశి, ఛిన్నలోకవాసనళన్ను లుక్ష్మీంచుకోమ అనుకొన్న స్త్రీ

కొల్లేటి విలా మండలమా ముంతకొడ నివ్యాషేత్రవళ్ళన్నోలు పడ్డనే - ఎంతు
ఇవళు డేళ్ళకేళ్ళు భూనవంశవన్ను పేరెత్తుకొళ్ళ.

"శిళ్ళేకోళ్ళు ..... అళ్ళన్నదమళు" - వీర్ళు నళ్ళన్న మేఁగోయిన బళ్ళ
ద్ది ఈ విస్తారమాన భూమండల. అదన్ను భూనవంశను శన్నయిందే నీళ్ళే
యిన్ను విస్తరు, అవరు, అళ్ళదుశేంచదు బలభద్రాశ్రీనిధియింద మూరడి
దానవన్ను వోమనరూపియిసిందు భీడి వడేడుకొండాన. శ్రీవిశ్రాంతూను
భళ్ళేదు, శన్నయిందు దళ్ళేయిన్ను ఇజిరుళు భూమండలవన్నెల్లా కరతి అళ్ళదు
శొండ అన్నిశకాశి. మళే భూనవంశను భూలోకంలో నాశినళ్ళనే శన్ను శీరువడి
యు ఈక్రోంచవన్ను శల్బసశోకోట్టను.

"నిళ్ళేకోళ్ళు ..... మీఁరుస్తేదు నేఁ" - ఇదు భూనవంశన లోళ్ళే
ష్ణశకారద విషయ. నందమోఁలవల్లి బాలకృష్ణనాను భళ్ళేయిశ్రీనాన,
భూనవంశను ఇరేరమోఁలవళ్ళ బాలకర్ణనంతడ శోనూదనకరూపాళ్ళన్ను
మీఁరియిదలు శొడికే డ్రోఁనుశిద్దను. అదు అవనునడపిద నానా అశ్వమేధ
శొరక ప్రవంచనళు ఇంతర్ష్మారడోయిన్నాదవు.

'నాయుశ్' ంలు శొయి డేళ్ళుశ్తాళ్ళు. శొయుందిరో, నీవు ప్రీతి
యింద ఈనన్న మన్నురవానాయిద మనళన్ను శొల్లేటిల్లి మండళ్ళషే
శ్రేష్ఠ శరేదోయ్దిరి. అదన్ను నిశ్శ్వవంచిసిన సుందరనాభలు వనవళ
నేళ్ళు, శంవాద నీళ్ళేళేనళన్ను మూలం, అవ్రూళళ్లి నిశ్శ్తబ్ధవిదం
ఇవరింద, ఇవళు నిమ్మ ప్రీతిన వాక్కుల్యక్కే దూరనాయువంశేమణిశొండు
బిట్టరి. శన్న ఇనిదాద శంతోషింద భూనవంశన నానా అన్నిశకాయిదళన్ను
శీరేదనుశ్త కాలళ్ళేయిశ్తాళ్ళే. ఇవళ్ళశన్నళింద నీరు ధారిధారిలూ
నుంయిశ్తిదేశంటా! (ఇవళు ప్రాకాశిత్ వినోదవన్ను అశ్రేమిపడ్డళే).

4. నిన్రుకుం నూన్ మణ్ణయాణర్ వాళ్ళి నెడూవిల్లిమంగలం
కణ్ణపిన్,
అన్రుకణ్ణాన్ నుమక్కుర్ మనిన్రనూన్, కణ్ణబిరియల
న్ఱినమోర్!,
కన్రుక్కుకల్వి నియల్లాం కరుంగడల్వణ్ణన్ కణ్
ణపిరానెన్ఱె,
ఒన్రుకమాన్ఱు మిలర్ ఉకన్తుకన్తుళ్ మకిళ్న్తు
కూణాళియు మే.

నెలూరుమా నానమల్లేవాడార్వాలూ శొల్లేటిల్లి మజ్జలమా శొన్నపినో,
అలూశమోనలు మలు వులూళ్ళు మలనడ్డళో, శలోశనివళన్నేమిరో!,
శలూపుజ్జ లేయిల్లామూ శరుజ్జాడల్వన్నాన శొన్నవీరానేనలూళో,
నలూశమోనలు మిలళ్ళు ఖడనుబడనుబ్బళ్ళు మనులూన్నపు లక్ష్యయిసుళు.

నిఱుశుమా స్రైక్రుకుం = స్థిరవాద, నాల్ మఱ్ఱో వాఁర్ స్రుగళుమంగాల
ఖాణాస్ = నాల్కు వేదనళ్ళ వారంగళు, వాఁర్ ఖాష్టి = భాళువంథ, కోల్ల
విల్లి మఱ్ఱిలమా ఠిక్కాగిరువిల్లంణి మఱుకుఖుం = కోల్లేవిల్లిమంగళ్ళ షేఁత్ర
వన్న, కణ్ణి బిన కణ్ణాడ పిణ్ణా నందకిఁశదళిళ్, అఱుశమా ఆస్ర
కుం = (స్త్రీనదజనాద) అదశవన్న, ఖినలుమా ఠ్రాణ్ణుం = స్థేవవ్వా, అలు
లూళ్ళా ఆస్ర ఇస్రుల్ = ఇంథళ్ళిష్టాదరి పాలిసువ్రాల్ల, మఱుస్థళా మణి
స్రక్తాగుల్ = క్లేశప్పదవళ్ళాదళ్లు, కిరోఁర్ అన్నేమీర్ కణ్ణాస్ అణ్ణాగో
స్ = శంఠిరా కాయుంఠిరే, ఠలూశుమా కస్రుకుం = (శాను) శలశిరువ, శ్వేష
ఎల్లామా కుఱువినఁలుగుం = విద్యే ఎల్లవ్వా, శురుశఁడల్ వర్ణనా కస్రు కడ
ణ్ణు ఖుణ్ణాణాణ్ = శరియు (నీల) శఁడలవర్ణనాద, కణ్ణి పిరానో ఎనోలో
శలో, ఇఱుశుమా ఖినలుమా ఇలళ్ళా స్రుకుం ఠ్రాణ్ణుం ఖిలుల్ల
= నాఖిఁకే స్వల్పవ్వా ఇల్లదవళాగి, లుడుస్సు లుడుస్సు ఒకస్రుక్కు ఒకస్ర
క్కు = లుల్లోడుమొందు (లుబ్బి లుబ్బి), మఱుల్లుస్సు మంకిష్టస్రుక్కు = తినంథిను
స్రా, శుల్లోరయుమో స్రుణాక్షియుం = చకవాసుశ్రిద్దాళల్లా!

స్థిరవాద నాల్కువేదనళ్ళ వారంగళు భాళువ కోల్లేవిల్లి మంగ
ళ షేఁత్రవన్న నందకిఁశదళిళ్, శాయుంఠిరే, ఇవళు స్త్రీనదజనాద
అడశవన్న (మూనమంయూఁదేనళన్ను) ఖింనేళ్ళిష్టాదరి నాలిసువ్రాల్ల. నమ్మ
క్లేశప్పదవళాగిద్దాళే, శంఠిగా! శాను శలశిరువ విద్యేయల్లవ్వా శంయు (నీల)
శఁడలవర్ణనాద ఆకర్షణ సుందరనాదఖ్యనవంశనే ఎన్నశ్రలే ఇరుశ్రాళే.
నాఖిఁకే స్వల్పవ్వా ఇల్లదవళాగి, లుబ్బి లుబ్బి ఆనందిసుస్రా (కుణిదాడుస్రా) (4)
చకవాసుశ్రిద్దాళే.

'నాంయుఁ' యు శాయిసే శన్న మనళు శన్న డాసేయే భాళనే, భోఁ
డా ఖడిదు, శన్న క్లేశప్పిడ్రోఁదళల్లా ఎందు మరుఁ. శన్న నెడవరిగళా
ఇశర కాయుంఠిరల్లి అదన్ను కోఁలుశోళ్ళుశ్రాళే.

'శాయి' హేళుశ్రాళే: శాయుంఠిరే, ఈనన్న మనళు, శాస్త్రీశ
వాద నాల్కువేదనళన్ను విరంభోఁడవాగి అభ్యాస మాడిరువ మేదవిరం
టిశరు భాళువ కోల్లేవిల్లి మంగళ షేఁత్రవన్ను నిమ్మోదనే నందకిఁశదళి
ళష్టే. ఆగనిందలూ ఇవళ నడెనుడియల్లి శుడళ బవలావర్ణనేయాగిదే.
స్రాథంఖిఁర్ రీతియల్లి, ఇవళు నడెదుశోళ్ళుశ్రిల్ల. స్త్రీనదజనాద
మూనమంయూఁదేనళన్ను (అడశవన్ను) బనిసే శిక్షిసుశ్రిద్దాళే. ఎదిరిబం
దంశే భావవన్ను మనళన్ను శెలశిసుశ్రాళే. నమ్మ క్లేశే సుఖవనళల్లనాగి

కానుకంటిరువ (కలయువ) విద్యాయిల్లమ్మ కరుంబు కడలవణ్ణనా
అర్ణాకేష్టర్ గీసుందరనాద, భువనంబేనన్ను కరుణిక్కడే ఎందు నీచ్చేనా కూళ్ళు
కిరుత్తాళ్. # ఎళ్ళప్పూ నాకుంకే ఇల్లదంకే, ఉబి ఉబి శబ్దం దాటుత్తా,
భువవన్నెమళ్ళన్ను ఏలిర్దగుత్తా, అదర్ల్లంయిం శస్త్రయిళ్ళా, ఆనందిగా
త్తా శ్రీశకాశ్ చోలనుకిద్దాళ్లు!

ప్రాయంచిక్కనిమి భువవర్ష్ణనిమి ఇరువ వ్యత్యాస ఇదే. శన్నదార
యున్నోబదు, శన్నంకే ఇన్నొంకరనళ్ళ నుళియాలి నిశ్శేకాళ్ళల్లమ్మ
ఎందు భక్తనన్ను శండు ప్రాయంచిక్కనమరుకే. శన్నదేనిరుపుదాయం
దూ నంబుకే. ఆదర్, భువవంశవనిళ్ళన్ను పుట్టిక్కొండవనిదే భువవంశన్ను
బ్బనిదరిసాకం. అవనింబనిశాను బరియువుప్రాయందిమింబ ఎందుకుంబలు. అవ
నన్నర్ణయిం కాలక్కళ్లియువుప్రాయందే అవనిదే వీరమానంద. ఇన్నొంకర
ంబనాళ్ళక్కే నిక్కే బుళ్ళదన్నువ తీవమూర్ధవన్ను (లయాయువన్ను) శంబుంకాం.
కచిక్కం అవనలుశ్రీకుంగ్ ఆనందంగ్ యువ అక్కిరలుకే?

5. కుణిక్కయుం వాణ్ణముకక్కే కైణిక్కయుక్కే కైనాలుబిల్లిమంగు
తిణిక్కకాండ్ కాటిక్కనిక్కేమాగక్కణ్ పిరాన్ కలం కాణ్ణుపుక్కు,
మణిక్కయిల్ కానలాకుం కణ్ణణ్ నీరినైడు అణ్ణు తిరుక్కుణమక్కాట్టినీర్,
నుణిక్కయుం శిరుక్కైయిల్ అణ్ణాటీర్! కైనాట్టుమనమయానదు, ఇవళ్
యిట్రు నోకక్కియే.

కులుల్వేయుమ వాణ్ణముకక్కేల్వేయిల్ కొల్లేవిల్లమణ్ణలమాకొండ్రువన్న
ఇలుల్వేకొళ్ళ శోలదిచ్చేనమల్లేక్షణంపోరాన ఇరున్నదమ్పోక్కిచినీర్,
మలుల్వే పేయుదిలొక్కమాకణ్ణ నీరినొండు అనాలు శొంబ్బమ వేయుయన్ను
నులుల్వేయువళ శినేవియుళ్ళ అన్నేమీర్! కొలుమక్కిల్వేయుచ్చు
నోకక్కియే.

కులుల్వేయువళ కుణిక్కయుం = శ్రీశకాసుక్కిరువ, # వాళ్ళాముడర్చ్చు
వాణ్ణముకక్కు = కొల్లేయువ కొంకియిందక కుదిరవముఖద, విల్వే
యిల్ కైనాలుబిల = ఈ కొణ్ణన్నే (ఈ అలియువరళన్ను), కొల్లేవిల్లమ
ణిలమా కైనాలుబిలిల్లిమంగుకణం = కొల్లేవిల్లమండలమేల్కుల్లే
శొంబు కాణ్ణుగు = కరుదుశొండు, వుక్కే గుక్కు = ప్రయోజన,
ఇలుల్వేకొళ్ళ శోలది కైనాలుకాణ్ కాగాల్లే = ఆభరణవళం
దక్కొమ్మువ కొంకియన్ను, శీవళ కొమశ్రేకణా కాకం కైనాలుగా

Garani Srinivasan

కుణ = కొంచెం వశయుంచే విశాలమైన కళ్ళను, పిరాట్ పిరాణ్ = నవోత్పలమును (వ్యత్యాసము), ఇరున్ద మై = ఇరువు బనీయన్లు, కాట్టినీర్ కాటట్టుణోర్ = చూపించు నిధి, మలర్ = పూలు పోలె = లాగా ఒక్కటి మణిమైయప్పోల్ = మళ్ళీ సుందరముగా, కణ్ణీరు = కన్నీరు, కణ్ణా నీర్ = కన్నీరు సురిసుత్తు = అనటం కొట్టుమ, అన్ఱు = అందినందులు, మై = సుందరము, వ్యామోహమ్ = మోహం, ఇవళ్ ఇవర్ = ఇవళ్, ఇవర్ = ఇవరు, అంశోదరం = అందమైన, మై = సుందరము, యుళ్ళ = ఉన్న, నుణ్ణిడై = నడుము, కొమ్బు = కొమ్ము, అన్నైమీర్ అణ్ణామీర్ = అమ్మ అన్నలారా, కాయందిరే = కాయుచున్నారా, కొమ్బు = కొమ్ము, ఉరువ = రూపం, సీరియ = చిన్న, మరుంగు = వైపు, ఉట్రు = ఒంటరిగా (దిక్కులేని), నోక్కియే = చూస్తూ, ఉన్నాక్కిరుయ = చూడుతూ, కాయందిరే, కైకళాల్ = చేతులతో, కిళ్ళుగిన్ఱ = పట్టుకున్న, ముఖవళ్ళ = ముఖం, ఈ అరియిద = ఈ అరుదైన, కిణ్ణత్తై = పాత్రను, కొండు = తీసుకొని, పోగి = వెళ్ళి, ఆభరణాళిన్ద = ఆభరణాలతో, పూమున్ = పూలమీద, వీళ్ందు = పడి, కిడక్కుమ్ = ఉన్న, మలర్ = పూలు, పోల్ = లాగా, కణ్ణుడైయ = కన్నులు కలిగిన, నవమణి = నవరత్నాలు, వణ్ణన్ = రంగు, ఇరువ = ఇరువు, బనీయన్ = బనీయన్

నోఁర్క్కమగ విశ్శమేల్లామా కరుమ్బేడు జొన్నేల్లోఁలు శొన్నామర్శే,
వాయ్‌శ్శేమగ శరణోళ్ళోరునల్ వడశ్శేవణో శొల్లేవిల్లమంగళమా,
నోఁర్క్కమేలత్తిశ్శేయుంల్లాల్ మఱు నోఁర్శ్శలళ్ళా మేడల్ నాకోఁలు
వాయ్‌శ్శేళ్ళాళా మాశఱవమగ వండోవణ్ణనో నామమేయి వళ్ళన్నో.

నోఁర్క్కమా త్రోఁక్కుఁ = నోఁఱువ, విశ్శమా ఎల్లామా పఱకుఁ = పఱకుఁ, శరుమ్బేడు కుఱుంబాడు = కుఱ్ఱినోడనే, జొన్నేల్ = కొఱ్ఱాక్కులు = కడేశళ్ళోల్లా, శరుమ్బేడు కుఱుంబాడు = కుఱ్ఱినోడనే, జొన్నేల్ = కొఱ్ఱాక్కులు = శొంబిత్తమ్, ఎఱ్ఱర్శ్శే = ఎఱ్ఱర్శ్శే, వాయ్‌శ్శేమగ = వాయ్‌శ్శేమగ వాఁయు కుఱుం = నమ్మళ్వియుంగారువ, కాఁమాణా = కోఁడామరే, వాయ్‌శ్శేమగ వాఁయు కుఱుం = నమ్మళ్వియుంగారువ, శేళా కాణా = శంబా పఱశరవాద, శోరునల్ = వాఁగుఱీరదల్లి, వడశ్శేవిట కాణా = లుశ్శరకీరదల్లి, వడోశొల్ల కామ్రవర్ణోద్గనియు, వడశ్శేవిట కాణా = లుశ్శరకీరదల్లి, వడోశొల్ల ఎల్లామఱ్ఱలమా వణ్ణ కాణాయి విశలవిమఱుకుఁ = సుందరవాద శొల్లేవిల్లమంగళశ్శేత్రవన్న, నోఁర్క్కమా చిల్ = కొఱ్ఱాక్కుఁ = తప్పు = నోఁఱువళాదరే, అశ్శేశ్శే అల్లాల్ అశ్శేశ్శే = అశ్శేశ్శే అలవాపు = ఉదశ్శే నల్లదే, మఱ్ఱు నోఁర్క్క ఇలళ్ళా మఱ్ఱు = కొఱ్ఱాక్కు = కళయువ, ఎవన్నే (ఇవళు) నోఁఱువళ్ళి, వేడల్ = వాయకపు = కళయువ, నాళా శోఁలామగ = కొఱ్ఱాక్కు = దినవల్లళ్ళూ, వాయ్‌శ్శేళ్ళా వాఁయు = కాణాగ = భాయల్లి లుచ్ఛయువ (భాయల్లి కందుహోళ్ళువ), మా శఱమగ వాఁశకుఁ = మాఱుహోగద, మదశివర్ణనో నామమేయి పణ్ణివ = పణ్ణాణ్ = కొఱ్ఱాక్కు = నీలమదోవర్ణన నామవళ్ళే, ఇవళు = ఇవళ, అన్నేల్ = మోర్ = అణ్ణా = కోయంది శే.

శోయంబిరే, ఇవళు నోఁఱువవళాదరే, ఎల్లల్లూ (నోఁఱువరిద్దల్లూ) శొల్లేవిల్ల మంగళశ్శేత్రవన్నే నోఁఱువళు. కేందావరే నమ్మ ళ్ళియుంగారువ, శంబా పఱశరవాద, కామ్రవర్ణోద్గనియు లుశ్శరకీరదల్లి, వడోశొల్ల ఎల్లామఱ్ఱలమా వణ్ణ కాణాయి విశలవిమఱుకుఁ = సుందరవాద శొల్లేవిల్ల మంగళశ్శేత్రవన్నే నోఁఱువళు. ఇవళు కళయువ దినవల్లళ్ళూ బాయల్లి లుచ్ఛయువ మాఱుహోగద నీలమదోవర్ణన నామవళ్ళే! (4)

ఈ దినద వాఱుగళల్లి కాలు, కైయ, కద్దు, మనశ్శు ఈ ఇంద్రియగళు శశనుశ్శిద్ద కేలసవన్న మాడిదవు. శొల్లేవిల్ల మంగళశ్శేత్రవన్న కళ్ళోఁదద్దు, అల్లి నేలసిరువ అచ్చోద్శ్చర్యగళన్ను కణ్ణారే నోఁడిదవు. మనశ్శిగె కుంబళిసుత్తదే. కైయల్లి ముట్టియువుదు – ఇశ్శొందు కాయి గళన్ను చుంబిసుత్తదే. ఇల్లి, ఈ శొల్లేవిల్ల మంగళశ్శేత్రవన్న దశుశ్శలనమస్కారగళన్ను సల్లిసిద్దవసన్ను, అదరనడువల్లి దివ్యసుందరసన్ను ఎడబిడదంశే స్మరిసుత్తా, కీర్తిసుత్తా, శల్లాపగళన్ను మాడుత్తిద్దే.

నాయకి యొక్క లక్షణాలు: కాయందిరే, ఇవళ్ళ మనస్సు
ఖనవద్దిష్యయిదలం నేఱు డ్రోణదే. అదు డ్రోరళు ఇవళ్ళనే భోరీయించ
కుమ్మాగచ్చాభోడవాణదే. ఇవళ్ళు నోఱదువ్వనేల్లచ్చా ఇందే ఇందుచదేమే
అదు కొప్రువ్వణ్ణోనదియు లుక్కరదనదద. అల్లా కోల్ళవిలం మంగళ్ళప్పేళ్ళ
విదే. నదియు ఇక్కేలనళ్ళలూ కెబినగదినళ్ళోను, లేళ్ళిదుకొండ్డోడబ్బవన్న
దావళేయోను-ఎల్లచ్చా ఇంన్నెగి, దమ్మద్దియూ ఇళ్ళిదుకొండ్డోడబ్బవన్న
శరుళ్ళదే. కంపొన, ఉంశవాన, కొప్రువ్వణ్ణనదియూ ఉంటయుళ్ళదే. ఇవళు
నోఱదువ నోఱబవళా ఈ భుష్ళళ్ళశమ్మ ప్రేళ్ళశేయున్నె. అదరమాటిల్లా
నిలసిరువ మణోభవన్నోనపేళ్ళశేవన్న. ఇవళు ఎడెబిడదంతే ఆ మణోభవన్న
సదివ్యగామన ళన్నోలుళ్ళంతుళ్ళ దినళన్న శేళ్ళియుళ్ళాళ్ళ. ఇవళినే ఎం
ప్రకాశవాద భ్రమవద్దిమోళక దళ్ళిందే! ఇందిరా!

7. అణ్ణోడోర్! అణిమా మయిల్ కిఱు మాణివళు నుమ్మ మ
ణ్ణ బార్క్కణక్కుబం కెడుకురుళ్ కథాలియిల్ మిం
ముణ్ణం నొగట్ర మిళీకాలో మూకిల్ వణ్ణణ్ మా
కిణ్ణముం కీరునామముం కివళ్ వాయణకళ్ కీరు
న్తనవె.

అన్నైమీర్! అణిమామయిల్ శిలుమానివళ్ నమ్మైశ్శేవలస్తే,
ఎన్నవార్త్తైయుమాశ్చర్యమాళ్ కొండ్ళ విల్లిమంగలమేనోల్లాల్,
మున్నమా నోఱ్ఱ విదిశోలోమే ముంబ్వణ్ణనామయిక్కోలోమే, అవన్
శిన్నముమా కిరునామముమా ఇవళ్ వాయనదాళ్ తిరుగ్గవే.

అన్నైమీర్ అణ్ణోడోర్: కొయందిరే, అణిమా మయిల్
అణిమా మయిల్: సుందరవాద్యనవిలనంత, శిలుమాన్ కిఱు
మాణ్: ఎళియ జింశేయు మరియంత, ఇవళ్ కిఱుణ్: ఇవళు,
నమ్మైశ్శ నుమ్మ: నమ్మన్న, శేవలన్న దాకయిరుక్కు: శ్రేబిట్టు,
ఎన్న వార్త్తైయుమా రణ్ణ బార్క్కణక్కుబం: యావమోశన్న,
కేట్టు లయాళ్ కెడుక: కేళ్ళలు ఇచ్చనువ్వాల్లా, కొండ్ళ
విల్లిమంగలమా ఎనోలు అల్లాల్ రెకాలి షిల్లిమంగలం రణ్
ణు అళ్ళరాళు: కొండ్ళవిల్లిమంగళమా ఎంబువన్నల్లదే, మున్నమా
మూణ్ణం: ఐందినజన్మగళల్లి, నోఱ్ఱ నొగట్ర: మాతిర, (వ్రకారం
గళన్న నడువిదే), విది కోలోమే మిళీకాలో: శుళ్ళశేమే,
మువల్ వణ్ణన మాయుమా కోలోమే మూకిల్ వణ్ణణ్ మాయు
ణ్ రికాలో: మురిలువణ్ణన వ్రభావమోల, అవన అవణ్: అవ

చిన్నమ్మమా తిరుణాగుమం = లక్ష్మణాదళ్లనాళ్లా (చిన్నోదళ్లాన్నా), శిరు నామమమా తిరుగ్రనామంగుమం = వివిశ్రనాద నామదళ్లూ, ఇవళా తివంగ = ఇవళ, వాయనదళ్లా ఖాయణాకరగ = బాంయుల్లా బేళ గువవు, శిరుస్సుది తిరుగ్రక్తు శ = శ్రేష్ఠికరనాగిరుతే.

కాయుంబిరే, సుందరవాద దొండ నవిలనంత, బెళ్లరియు జుంగరియుమం యుంబ ఇవళు నమ్మన్న కాడిబిట్టు, కొల్లేబిల్లా మంగళమా బెంబుదన్న ల్లదే బేరేయూవ మూశన్ను కాళ్లలు ఇబ్బిసువుదిల్ల. బంబిన జన్మగళల్లి నడెసిద ప్రశాదిగళ సుర్ఖరిసలు? ముగిలు వర్ణన ప్రభావవల్లా? అవ న చిన్నోదళ్లాన్నా, వివిశ్రనామదళ్లూ ఇవళ బాయల్లి శ్రేష్ఠికరనాగిరుతే (7) బేళగుత్తిరువుదు.

"అతి మా మయిల్", "శిలు మాన" — ఈ ఎరడూ నాయిబింయిన్న సంప్రదనాగి వర్ణిసుత్తదే. నవిలనంతే అందవాద నడకేయిళ్ళవళు, బేడనుగాళి, ఆకర్షక్ యిర్వనవళి బెంబుదన్ను, జుంగరియుమరియుంబ ఇవళిలేయిందలే తుడిదనాట్యవుళ్ళవళు, భోరిస్ట భావదవళు, శుద్ధమనస్కళు బెంబుదన్ను గుర్తిసుత్తదే.

"ఎన్న వార్తేయు మా కేట్ట" — బ్రాహ్మంబిర్ మిగద బింద దూరవాదవరంతే బ్రాహ్మంబిర్ మూశన్నవళు, అవర నడకేయిన్నద అనుకరిసువుదక్కే ఒప్పువుదిల్ల. అద్దరిందలే 'శాయి' శబ్ద మూలు ఇడజ్ఞానదల్లే సంబంధిసద యూవ మూశన్ను కేళువుదక్కే ఆశయువుదిల్ల ఎందు మంయిస్తాళే.

"మున్నేమా .... ఎదిరే లోళ" — ఇల్లా 'మున్నేమా' ఎంబుదన్ను 'ఇవన్నే ముంబిశవనా' ఎందానళు, 'ఐందినజన్మగళల్లా' ఎందానళు అర్థవాగిరబహుదు. నావు మాడువ శిమణ్ణగళన్ను బీలు ఇద్దేయిద్దే. అవరే నావు, బ్రీజ్ఞానళు. నిక్కమణ్ణగళన్ను బీర్ఖవేలు. దుష్టమణ్ణగళన్ను వాపవేలు ఇవుగళన్ను అనుభవిసియే అనుభవిసబేకేందు హేళుత్తాళే. అద్దరిందలే 'శాయి' శబ్ద మనళు తుంద భగవద్విష్ణయగళల్లి భక్తి వహిసువుదక్కాగి, ప్రావంబిర్ విష్ణయగళల్లి మళ్ళి శోలరువుదక్కాగి దే తారనవన్ను బేళుత్తిద్దాళే.

"ముదిల్ వర్ణనా మాయుమా శేలలోళ" — ముదిలువర్ణనా భగవంతన శ్రీనామాంకిత యూర మేలాబద్దగా బరి, అవన్ను తొడుగిరబహుదు, తొయ్యోశాలయిల్లి ఇరబహుదు, అవన్ను కొట్టిదే చిక్కే అంపు తుమ్మువుదు. ఇడజ్ఞానదల్లి బేరేతరహ భగవద్విష్ణయిదల్లి భక్తిహీను నలవేనిల్లవుదు.

"అవనే చిన్నమువుమా ..... తిరుస్సుది" — భగవంతన లాంఛనగళల్లి — ఎందరే, కంఠి, కొండల, శిలర, దివ్యాయుధగళు,

Gayatri Srinivasan

అవయవస్తి, పొల్లలయిన ఆభరణములు, వస్త్రములు, దివ్య పుష్పమాల్యములు, పీతాంబర, లుడిదార, మున్నగు వస్త్రాలంకారములు-

ఛాదనన్న మవన్న ఛాదయతీతి ఛాదనః అని ఛాదయుచున్నందున (కిటికీ దువ్వరలందు) ఛాయాన్న అవు శోభాయిమానులు.

'నాయుం' అను శాయు పొల్లమున్నాళ్ళు: శోభించుటకే, పొల్లయుండుటకే అను సుందరమయిన ఈ నన్న మవళు నమ్మ క్షేత్రపవిత్రములు. శుభ్రమైనవిన్న మంగళ షేత్రపవిత్ర విషయమైనందున ఇవళ్ళనే మనదాన్న. చూడటమైన విషయమూ ఇవళ్ళనే ఖాదు. అదేగాను ఇవళ్ళ పూర్వజన్మ సుకృతాన్ని, భూనవంశన ఆకాష్ణయోయిం లీ శాణాలన్ను! ఇవళ్ళచాయిల్లి శోభిమను వ్రతాల్ని భూనవంశన దివ్యాంబునములన్ను భూమియందే మత్స్య ఛాదనన్నమ నగంటలేదనే - అంటిరా!

8. తీరుత్తు వెతకుమం వెణ్ణవియుం తీరుమా మకణిరుం తాం, మణిత్తు
తీరుత్తవాళ్ పొరుత్తుప్ పుడకణ్ణా వణ్ణత్తాలి
కురుత్తుడంగుకణ్ణిణకతాగుత అన్నాన్ తెతాడ
ఇరుత్తీరుత్తురవిన్తలోచన! ఎణ్ణెణ్ణెణ్ణెణ్ణ
న్తీర్తరుళుమే.

శిరుస్ను వేతమువ వేళ్ళవియువ శిరుమామణియిరుమాశామ్, మల
నిరున్ను వాలు పొరునల్ వడకర్పే వణ్ణ కోల్లే విల్ల మజ్ఞువమా,
కరున్నకణ్ణిణ్ణే కోలుద అన్నాన్ కుడత్తే మిన్నాళ్ కోలువమా,
ఇరున్నిరున్నరవిన్తలోచన! ఎన్నలోసోలాలే నల్లెన్నిరజ్ఞువిళే.

శిరుస్ను తీరుత్తు = పరిశుద్ధమైన, వేతమువ = వేదమువ = వేదశమర్థనళ్ళు (యజ్ఞ
ళ్ళు, వేళ్ళవియువ = వెయ్యేయిచ్చుం = వేదశమర్థనళ్ళు (యజ్ఞాదిశమర్థనళ్ళు), శిరుమా మణియిరుమాశామ్ తీరుమా మకణ్ణిరుం తాం = శ్రీలక్ష్మీదేవి ఇరుచ్చదన్నే, మలస్ను మణిత్తు
శుంబి, ఇరున్ను తీరుత్తు = ఇరున, వాళ్ వాళ్ = పొల్లయున,
పొరునల్ పొరుత్తు = శామ్రుతనోటనయిం, వడకర్పే వడకాగా =
లుత్తరదదకెద, వణ్ణ వణ్ణ = సుందరమైన, కోల్లే విల్ల మజ్ఞువమా =
తత్తాగిన యిల్లణి మణ్ణకలం = కోల్లే విల్లమంగళ షేత్రమల్లి,
కరు కుర = శ్యామనియు, శడ కూడ = విశాలమైన, కణ్ణే కణ్ణణి = కన్ను
గుళ్ళ కాడల్ల, కోల్లే లుద ణకతాగుత = కోమ్ముకనోటనయిం,
శుంబల్లే అన్నాన్ తెతాడణ్ణి = ఆదినదాద, ఇన్నాళ్ కోలువమా

Garani Srinivasan

తిరుప్పావై పాశురం = ఈ దినము వరకే, ఇదుస్న ఇరుస్న తిరుప్పావై
తిరుప్పు: ఇద్దక్కిద్దంశమే (ఎడబిడదేయే), అరమంద లోకవన అగ్ర
వితిరుప్పతి రెండో కూడా, = శావశేయుంశోకిద్దుస్నళ్ళవనే, ఎన్నయు ఎన్నాయి
తాన్ను తాన్డిరు: ఎందు బుచ్చియుళ్ళలే, తిరుప్పు: శ్రీశయనం
టు, ఇరబ్దుమూ తిరుప్పుడుమం - శరణ్ హోమువ్వి ద్దాళల్లు (నీవిదుళ్లో
మువ్వి ద్దాళల్లు!)

కాయుండిరే, శవ్వలి విశాలవాద శంఖళ్ళవళ్లాద కోడిద్దాం,
పరిశుద్ధవాద వేదవన్నూ యజ్ఞ యాగాది కర్మగళన్నూ, తొలచ్చే
దే ఇరుబ్రాహ్మణ, శుంబి కుతియుత భూళియిం శాస్త్రవిధిగళు
యు ఉశరద శీతదల్లిరువ గోపందరాద శీకొల్లేవిల్ల మంగళాష్టేత్తరవన్ల
(నేలపరువ స్త్రీమింగే) శ్వేవముగిద ఆదినదింద ఇందినవరేగూ, ఇద్దక్కిద్దం
శే (ఎడబిడదంశే) 'శావశేయుంశోకిద్దుళ్ళవనే' 'అరమంద లోకవన'
ఎందు కూళ్ళుశ్తలే శ్రీశకొండు నవవేదు భోమువ్వి ద్దాళల్లు! (8)

"తిరుస్న వేదముమ్ వేళ్వియుమ్" - స్నశ్, వణ్, విళి నళల్లు యిన
శుంబు శంఖగళేయూ ఇల్లదంశే పరిశుద్ధవాగి నడెయువ వేదఘోషవన్ను,
నళ్లూ, అవ్వనళ్ల మూలకనడెయువ యజ్ఞ యాగాది వైదికాంత్ర కర్మ
నళ్లూ - ఆ శీకొల్లేవిల్ల మంగళాష్టేత్తరవన్ల నదా నడెయుత్తిల్ల, అన్న
నళ్లంద శోఁళవిద్దువ్వి రువుదు.

"తిరుమా మణిగళ్ శామ మణిగళన్ను ఇరుస్న పోలా" - శ్రీమంత
ళ్ళిందలూ అత్యంతవాద విభూతియన్ను శరీరదల్లి ధరిసిరువ
మహాపురుషరల్లి 'నాయకనాయి నిన్ శీర్ మణిగళు భూమిగళ్ళిం
దలూ, వైదికకర్మగళిందలూ, శుంబి కుతియుత శాస్త్రవిధానద
శీరదల్లిరువ శీకొల్లేవిల్ల మంగళాష్టేత్తరవన్ను నమస్కరిసువ దినదింద ఇందినవరేగూ, ఈ శ్లోకవన్ను ఇద్దక్కిద్దంశే 'అరమంద లోకవన' ఎన్నుత్తా, శ్రీశ
కొండు శరణ హోమువ్వి ద్దాళల్లిరండిరా!

1. తిరుక్కురుగూర్ నంబి ఆళ్వాన్ అవరోడి తిరువళగణ్ణా
స్తోత్రకాలమున,

Ganapati Srinivasan

మరుకరుమిరుంగుం వణక మణివణ్ణవే లవణ్ణ
కూవుమాల్,
తురుంగుకం వాయ్ పిళందాణుణర్ తెరాలివిల్లిడుం
కలనమన్ఱు, తన్
కరుంగుకల్ కూప్పి తొరాళుం అవ్వూర్ తిరునామం
కఱ్ఱఱ్ఱుఱ్ పిన్నాయే.

ఇరజ్జినాకోలుమా వాయ్ వీఱిఇ ఇవళ్ శన్ణినీర్ కళ్ళలమర,
మరళ్గళు మిరళ్గుమా వడ్డై మణివణ్ణవోలనోలు శూవుమాల్,
శురజమా వాయ్ పిళందానులుళ్ళే శొల్లే విల్ల మళ్గలవీనోలు, శన
కరజ్గళ్ శూప్పి కొళ్ళలుమా అవ్వూర్ శిరునామమా చ్ఱుదలూవిన్నై
యుమే.

ఇరజ్జి ఇరుంకి = వృద్ధివడుక్కి, నాళ్ళకోలుమా (నాకోలుమా)
నాగం తెరాఱుం = యూనాకలూ (నదీతీరమా), వాయ్ వీఱిఇ వాయ్
వెరోఇ = చాయుల్ల కలుఖుళ్ళ, ఇవళ్ ఇవణ్ = ఇవళ్ళు, శన్ణినీర్
కళ్ళ కణ్ణాన్రోక్కుం = కణ్ణీరు శుఱుక్కుళ్ళ, అలమర అలమర =
వ్యాకులవడుక్కిరువుదన్న కండు, మరళ్గళుమా మరుంగుం = మర
గళ్ళూ, ఇరజ్జుమా వడ్డై ఇరుంకుం వణక = వృద్ధివడువ బవే
యుల్ల, మణివణ్ణా = ఓ మణివణ్ణా, ఎన్ఱు
ఱణ్ఱు = ఎందు, కూవుమా కూవుం = కూప్పిళ్ళే ఆల్ ఆగ్ = అయ్యో
కురజ్జమా వాయ్ పిళందాన్ తురుంగుకం వాయ్ పిళందాన్ = కూను
కయబాయున్న పేళ్ళవను, లుళ్ళే ఉణాఱ = నలపరుగ, శొల్లేవిల్ల
మళ్గలమా తెరాళివిల్లిడుంగుం = శొల్లేవిల్ల ముంగళ్ళపోలే
శ్, ఎన్ఱు ఱణ్ఱు = ఎందు, శనకరజ్గళ్ళా కూప్పి కైగళ్ కరుంగుకల్
కూప్పి = శన్ణిక్కైగళన్న జోడిచి, శొలుమా తెరాళిం = నమస్కా
రమున్న్ళే, అవ్వూర్ శిరునామమా అ ఊరి పేరు = ఆ
ఊరిన వఎశ్రవాద శివరన్న. చ్ఱుదలూవిన్నైయే కఱ్ఱఱ్ఱుఱ్ పిన్
ఱాయ = శలకుదర ఎందేయే.

రాయుందిరే, ఇవళు నదీతీరమా వృద్ధివడుక్కి, కలబుక్కి,
కణ్ణీరు కందుక్కి వ్యాకులవడుకుదన్న కండు మరవళూ నడి వృద్ధి
వడువ బవేయుల్ల 'ఓ మణివణ్ణా' ఎందు కూవుక్కిన్న అయ్యో! కూపుకి
యి చాయున్న పేళ్ళవను నలపరుగ శొల్లేవిల్ల ముంగళ్ళపోశ్రదవన
రన్న శలశబళ్ళి, ఆవిశరన్న డోల్లి అదర ఎందేయే శన్న కైగళన్న జోడి
కిచి నమస్కరియుక్కిళ్ళి, కొంటిరా.

(9)

"మరజ్గళ్ళు మిరజ్గుమా వడ్డై" — ఇలేతన వస్తువళు ఇనవవ్విషయు

దట్ల వ్యాధే వటుత్తిరునా, అవుగళిగుత్తే మురుళ అపేక్షెన వడ్డేగళు అవు
గళొందిగే ** ఆవ్యశ్యేంయుల్ల గొలుగేంబుళ్ళుత్తే ఎంబుదన్న ఇల్లి
గుంపిసిరువుదు స్టార్ట్ స్వార్థ. 'మడివవ్వా' ఎందు 'సాయిరి' శుగా రరేయు
కుళిళ్ళాడువుదన్న, అవళ గుత్తే మురుళ మరణళు డామేయిల్ శుగు
శ్వేయుంటే. అవళిగే రమ్మ ఇత్తాపి నిడలు.

"రురభమగ మాయ్ పిళ్ళన్నాన" — ఇదు భూనవంశన శ్రేష్ఠావశార
ద ముందు ప్రేరణ. బాలశ్రేష్ఠను నంద గోకులదల్లి బిళ్ళరియుత్తే, గు
వళబాలరర సంగడి దనశరుగళన్న మేళియిసలు శాడిదే హోగుత్తిద్దపు
ముందువల, దుష్ట కంసనింద ప్రేరితనాద, కేశి ఎంబ రాక్షసను శుముఖ
యు వేషదల్లి బందను. బాలశ్రేష్ఠను శాడినల్లి దనశరుగళ్ళు బళియుల్లి
రువాగ, కేశియు శన్న బాయున్న ఇట్టియుంశరాగి అగలిసికొంటు,
శ్రేష్ఠనన్న శబ్ది శేంబుడాంబువుదక్కే మునన్న బందను. నవద్దిజనాద
శ్రేష్ఠను శుముశియు (శ్రేజయు) ఎరడుదనవాగిగళన్న శన్నేరడుశ్లోగళిం
దంతిద్దు, ఇన్నష్టు అగలిసి, సిళ్ళు శొందుకొండను. కేశినంబ రాక్షసన్ది
కుదిరే.

'సాయుశంయు శాయి కేళుత్తళే: శాయుందిరే, ఈ కరేను ఎదేచి
కుదంశే కలుముత్తే, శేష్టేరు నుంగుత్తే, వ్యాపుల వీరుయున్న శంది,
నుత్త మురుళ మరణళు నద అవళుదుఃఖదల్లి అవళికొడనే నడందియి
శ్వనే. శంకుల్లే ఎల్ల మంగళ కేళిశ్రద్ధిదరన్న కేళుత్తళే, ఇవళు శన్నేర
కు శ్లోకగళన్ను శంకలిసి నమస్కరిసుత్తళే, శంబిరా!

10. పిణ్ణాగకాగి నిలమామకళ్ళాగకాగి తిరుమకళ్ళాగకా
ళ్ పిరగుగ్గిట్టాగ,
ణ్ణమాయ్ంగకాగలో ఇవళ్ తరుమాలెణ్ఱు
నిన్ను కూవుమాగి,
మున్నివందవళ్ నిల్ఱిరుందుణరియుం తెన్నిలంగిళ్
మిమ్ంగలం,
తెన్నియాగ్ వణంగుగుం, అవళ్తార్ తిరువాయమం
ఒగట్టపడు శిరుణాకథయె.

పిన్నేగోల్ నిలమామదళ్ళంగోల్ శిరుమదళ్ళంగోల్ పలసిద్ధాళ్,
ఎన్నమంయు ఇచ్చేలోకం ఇవళ్ నేదువలేనాయినాయనం
పుమాళ్,
మున్ని వన్నవన్ నినాయుయన్ను బాల్యయువమ శోలైవిల్లి ముజ్జలమా
శెన్నెయుల్ వణంగుమా, అవ్వార్ శొలుసొమమా శోట్టదు శిన్నెయు
దెయ్

పిన్నేపల్లి కొండ్ల పిణ్ణాగా రాకూడదు = నపిన్నేపల్లి దేవియో, నిలువుమా వుం
మడుళ్ళ కొండ్ల స్త్రీలుం మా మంకుగా రాకూడదు = భూదేవియో, కిరుమడుళ్ళ
కొండ్ల కోసిరు మంకుగా రాకూడదు = శ్రీదేవియో, పిలుస్తున్నాళ్ళ పిల్ల
స్త్రీలెట్టిటాగా = కూడబిట్టిదాళ్ళి, ఎన్న మాయమా కొండ్లూ రాగా
మాయం రాకూడదెనా = మిసుమాయియో (ఆశ్చర్యార్థం) కాణో,
ఇవళ్ళ త్రివుగా = ఇవళ్ళు, నీకుమాల్ ఎనాయో కొన్నాడు మాగు రాగా
దొర = నవనీతేశ్వరా ఎందే, నినాయు స్త్రీగాగు = ఇద్దు, శూపుమాల్
కూపు మాగు = చూసువ్యకాదరీ, (చూసువళ్ళల్లా!), మున్ని ఘాగా =
ప్రత్యేషనాగ (ముందునడియుళ్ళు), వన్దు బుత్తుక్కు = బిందు, అవనో అగా
ణా = అవను, నినాయు స్త్రీగాగు = నింశు, ~~ఆఆ~~ ఇరున్దు తిరుక్కుక్కు =
ఇరుక్కా, అలుల్లియుమా ఉణాగు బుం = నిశ్చనాధమాడువ (నలిసి
రువ), కొల్లేవిల్లా ముజిలమా రాక్షగాలు విశేషణి మంకుకవం =
కొల్లేవిల్లా మంచళ్ళ పేశ్రవన్న, కేన్నెయాల్ రాకూడాగు = శేల
(నేత్ర) యింద, వడియుమా వణాగుం = నమస్కరియుక్కుళ్ళ, అలు
ర్ తిరునామమా ఆగుం స్త్రీగాగుం = ఆ ఊరిన పవిత్రనాద
పేరన్న, కేట్టదు కెడబక్కు = కేళ్ళకూశేంబుదు, కిన్నేపల్లియో
స్త్రీకాంతాక్షరయ = (ఆవళ ఎల్లకాలద) పెంశేయో నరి.

నపిన్నేపల్లి దేవియో, భూదేవియో, శ్రీదేవియో పుట్టిబిట్ట
దాళ్ళ. ఇవళు 'నవనీతేశ్వరా' ఎందే ఇల్లాదు కూసువుదన్న కండరే,
అదేను మాంయియో (ఆశ్చర్యార్థమాల) కాణో. అవను బిందు ముంది
నింశిరుక్కా నిశ్చనాధమాడువ కొల్లేవిల్లా మంచళ్ళ పేశ్రవన్న శేల
యింద నమస్కరిసుక్కాళ్ళ. ఆ ఊరిన పవిత్రనాద పేరన్న కేళ్ళకూ (10)
శేంబుదే ఇవళ ఆశం.

భగవంతన నామస్మరణే మాడువుదు. అవనల్లదియో బేరళ్ళ
కీర్తనాగ అనురక్తళాగిరువుదు, అవను నేలసిరువ పేశ్రవళన్ని
నందకిరువుదు, అవనన్నే శరీరాగ ఎరువుదు, — ఇవుగళిల్లా
ఏను శారణా ఎరకూడేను?

భగవంతను ఇదల్లదే బేరేకనరన్న ఉజ్జీవనగొళిసువ
కారణదింద, కానే దగేగే ఇల్లదిరువుదు, నానాపవిత్రపేశ్రవళల్లా
పివ్వగిరుందరనాగి, అవర్ణనీయశాలియాగి, నింతేగే, కేళిశేగే, దివ్యవి
మానదల్లి నింతే, నిశ్చనాధమాడుత్తానే ఇదన్న కండ, అవన నిశ్చాను వాయిం
దలాద శ్రీదేవి, భూదేవి, నీళాదేవి ఎందరు, ఇల్లియూ అవన
దేవతేయందు అవకరిసబేడవల్ల? హేగాగి పుట్ట, పరిశుద్ధనాద

ఆంతియుల్లా భగవంతునన్న ప్రేమిస్తే, కాళ్ళూ చేతులూ ఇచ్చిన భగవంతుడనే
మనసారా కోరుకోవాలి కదా? అవరూ చేతనమంటేనే భగవంతునన్న
కాస్త ప్రేమను పంచుకులుసుకోవాల్సిందే కదా? అవన వాదాన్ని వదిలి
కొల్లాల్సిందే కదా?

'నాయనం' అని కొంచెం డీలాపడ్డాడు: కొంచెం అంటే, ఇవళ్ళు మామూలోళ్ళు
కాదు, ఎంతోమంది వల్ల మైండ్ బ్లాక్ అయ్యిందిగా! ఇల్లనా
దరే, ఎదిరిచెప్పడమంటే 'నమోదిశ్వరా' అని కుంబిలి మీద్ల్లే ఇరవు దాట్టే
వాళ్ళాకే? ధైర్యాన్నిచ్చేదుగా మాట మాడువళ్ళే? కొల్లేటి ముంద్ల
మోక్షాన్ని గురించి ఇవళ్ళు 'నమోదిశ్వరా' అంటూ
ఉపన్యసిస్తుంటే ఆపోశ్వరుడే ఎరుగుతాడు. ఆ మోక్షానికి దారిని
కొల్లుతూనే ఇరుగుపొరుగుకి కూడా. అదే అవళ్ళ ఎదిరిచెప్పడమంటే!
అదన్నమాట!

11. తిన్నతక్కయాళ్ళుం తెచాల్లాళ్ళుం తెచ్చుణకయిణ్ణుం కైవు
పిరాణెయే,
కన్నతకాయెన్నాణెడన్ను వణ్ణకురుకూరవర్ చడ
కొపన్,
మున్నతకాయిరత్తుళ్ణిణవ తెచాలివిల్లిమంగలు
త్తణకరతెచాన్ణ,
తెన్నతమిళ్ పత్తుం వల్లార్ అడిణమతెచ్చవార్
తిరుమాళుక్కే.

ఒన్నేయాలుమా తిన్నతక్కయాళ్ళుం = ఒంతసేయిందలూ, తోల్లాలుమా
తెచాల్లాళ్ళుం = మంచిసిందలూ, కేవ్చుకైయినాలుమా తెచ్చుణకయిణ్ణు
ళ్ళుం = కాయ్‌దిందలూ, కేవ పిరాన్నేయే కైవు పిరాణెయే = దేవరదే
వనన్నే, కన్నేకాయే ఎనలు తిన్నతక్క కాయ్ తణ్ణు = కందకాయి
ఎందు, అక్నేన్ను ఆణెడన్ను = వడేద, వణ్ణకురుకూరవర్ వణ్ణకురు
కూరవర్ = సుందరనాద శిరుమ్మరుకూరినవనాద, శఠకోపన్ చడ
కొపన్ = శఠగోపదను, (నమ్మాళ్వార్), మున్నే మున్నతక్క =
పురాతనవాద, అయిరత్తుళ్ ఆయిరత్తుళ్ = ఇంద నాలిర పాశురగళ
ళ్ళు, ఇన్నే తిణవు = ఇవుదళాద, కొల్లేటివిల్లి మంగలత్తే తెచాలి

Garani Srinivasan

విపణి = మంచి కాలక్షేపాలకై = కోల్లేటి విల్లమండల పేరశ్రీవన్నె (అల్లనేరేడు సరువ వ్రీఛువన్నె) చీరలకు మోజున్న రాజకుమారులు = పేరిమిన, శోభా రమిలూ రాజీవం కాదిష్టి = శుద్ధవాద శమిళిన, విశ్వమాన ఐశ్వర్యం = పెద్ద వాశువనళ్లన్నీ, వల్లార్ పుల్లలగా = మిల్లవారు, అడిమ్మే కేయ్ వార్ = అభిమానరాజు ఖుగా = స్థిర్యంయ్యడ = పడ్డవారాముళ్ళ, శిరుమాలుక్కే = క్రీ.శ. 1000 = శ్రీవిరియాద వ్రీఛువిన్నే (శ్రీవన్నెరాయుడినే).

వంశనేయిందలూ, మాశినిందలూ, కేలదిందలూ దేవదేవన్నే శంఖశాయి ఎందు పిడిద సుందరవాద శిరుశ్శిరు బ్రాహ్మవర శతమానే నను (నమ్మాళ్వార్) పేరాద వ్రీకాశనవాద వింద సావిర పాశురవళ్లు కోల్లేటి విల్లమండల పేరశ్రీవన్నె (అల్లనేరేడు సరువ వ్రీఛువన్నె) చీర, శుద్ధవాద శమిళిన ఈ పెద్ద వాశువళ్లన్నీ మిల్లవారు శ్రీయం వహియూ ద శ్రీవన్నెరాయుడినే నిశ్శబ్దంయ్యడ మాడువరాముళ్ళారే. (11)

ఇదు ఈ శిరువాయ్ మొలియు రచియిం పాశుర్ల శిరువాయ్ మొలియు లింయు మొదలనింద శేడియిశనర్, స్థిరశ్రీభూదిన్నాళ్, భవనంశనళ్ల అనన్యభక్తం యిన్న మోటిగుళ్ళది.

శామ్రవిఘ్నేశనదియిలుళ్ళ రచదదల్లి కోల్లేటి విల్లి మండళ్ళ ఎంబ దివ్వ పేరశ్రీయిదే. అదు సుందరవాద వ్రీశ్రీకే ఆగర. అల్లదే, నమ్మళ్వారియూ నా మళ్ళెదు నింశు శేర్మానవళ్లన్ను కణోనువ, శేంబళ్ళద మళ్ళు శ్రీచినవదీవళ్ల నడువే అల్లల్లి శేందావరెయూ నేరుంబాగి మోళ్ళదు, ఎల్లిలూ నేరుబున్న మోళ్ళుళ్ళది. ఇంథ సుందరవాద పేరశ్రీదల్లి నలుసరువ అభోద్ధ్యశ్రీయిందలే దవళ్ళశ్రీవన్నన్ను భక్తియింద ఎడెబిడదే భాజనవ్రీయజనువవరు పడదే నిజళ్ళ శ్రీరాముళ్ళారే ఎంబుదన్ను బడవళ్ళరనవళ్లిగే వర్ణిసుళ్ళలాగదే.

శిరుశ్శిరుద్రూపిన నివాసయూద శరమేళనే (నమ్మళ్వారు) అవరు, నాయుశీ భావదల్లి కోల్లేటి విల్లి మండళ్ళ పేరశ్రీదల్లి నలుసరువ వ్రీఛువన్ను ప్రేమిసిద వీరియిన్ను ఈ పెద్ద వాశువళ్లల్లి వర్ణిసుళ్ళలాగదే. పరే శునవళ్లు 'నాయుశీ' యను శాయిరు. శిన్న నంబడివరాద ఇశరరాయిరుంబుంబే ఈశే పేళువుదు. శిన్న మనళ్ల పెరిశ్రీవళ్లన్ను, ఎళ్లరుగియిదవళ్లాగే వ్రీవిరంశనరరిశియిల్లి అవళు మళిన్నదే, భవనంశనబిదే వ్యామోహద శెళ్ళిదరు వుదన్ను, అదరిందాగి నాను అవళన్ను ఈ శేరియింద కోల్లేటి విల్లి మండళ్ళ పేరశ్రీగే అవరు శరేదుకొండ్ద విషయావనన్ను, ఆ స్థానమియన్ను అవన లుళ్ళనద వ్యే భవనవన్ను తంద అవళు ఇదే లున్నళ్ళలాగిరుళ్ళ దన్ను పేళుత్తారే. శిన్న నంబడివరన్ను దూషిసువళ్లు ఈ భూమియమే వళ్లుగే పేళ్ళలు అనవరంతే పేర్గేదుకొండిదే.

రాను శ్రేష్ఠపద జనకిన బుద్ధార కొల్లగొన్నరవే భిన్నవంశను విరళ్ళ
వన్న శల్లదుశొండిద్దరు, భ్యూద, బిభ్న, ఆభాద్, అంకయ్యూ మిశ్రాలన్న
బిళ్ళసిశేంబు, శ్రేష్ఠియు నాసాడంశవళ్ళనే ఎఱుపువంశే ఆని, ఎల్లరాను
లుజ్జీవనమాళ్ళలు అవశాంశవన్ని శ్రేష్ఠిసిద్దాని. ముఖ్యవాని, భిగులూరువాపి
నళ్ళు బుద్ధారశ్రేష్ఠి అంగీకరిస్తామియు ధైరియిల్లి, నానాదివ్యాషేశ్రేనళ్ళని ఆన్య
సుందరనాద అభోద్ధస్తలం వియాగా శంసిళ్ళసుశ్తాని. మగనవను ఈ ఏషే
శ్రేనళ్ళన్న సిందశిద్ధ, స్తామియి లుక్ష్మినాదినళ్ళని బొలుసుంబు, అవనన్ని
భ్ధంయిన్న బిళ్ళిసిశేళ్ళబేశిందు. శేనుల్లిలర్ శ్రీశర్ధని మ్రోవర్ధంలాగా అవన
నేశేయిల్లి శొంపనబేశిందు, అదే అవనన్న భిన్నవంశన నిశ్యశింశరనన్న
A మాతు వ్రదేందు (అదశ్యేశర్ధ అర్ధశేయిన్నంబు లాడువ్రదేందు) బేళ
లాగుశ్తదే.

శిరుశ్నిరుద్ధాంత నివాసియాద శతమన్యేలను భిన్నవత్సీళ్యు
నాద ఆనందవన్ను శొను బిశ్నాగి అనుభ్ధిసి, ఆదరశ్ధవింబిన్న ఇశర
మానవలా నవిదు సుంశరనాళ్ళలంబు, ఆ మూలలం లుజ్జీవనగొళ్ళలం
బు, సుందరనాద మత్తు వరిశ్ధ్యనాద శమిశ్ధిగల్లి బిందు నా బిరిబిశుశ
దళన్న రతిసి డాబిబ్దారి. శ్రీశాలవిల్లి మంగళ ఆశ్రేశ్రద స్తామియిన్న
శుంశను డాబిరు వ నేబడశ్తు వాశ్సురనళ్ళన్నిదరు ఆదరబింద బిశేన్నగి
శలశు, ఆశ్ధర్యవాబిరిసుంబు, ఆదరంశినదేయిలశ్ధినంతే బిరవు బిదనాన
వూ, భిన్నవశ్స్తంభ్యార్ధద ఆనందవూ శాశ్వతశనాగి లభిసుళ్ళము. ఇదే
ఈ శిరునాయ్ళమ్మ ఆబిదర్ధ వైలశ్ప్రుశి.

7.7.85

Garani Srinivasan

తిరువాయ్‌మొళి — ఆరనేయాదశర్ — ఆరనేయ్ తిరువాయ్‌మొళి
తిరువాయ్‌మొళి-ఆయిరం పత్తు- ఆయిత్తిరువాయ్‌మొళి

6. మాలుక్కు వ్వైయుమళన్ద- మాయ్‌క్కుణ్ణువయుమళన్ద.

1 మాయ్‌క్కుణ్ణువయుమళన్ద మణాళ్‌క్కు,
నీలక్కరునిఱ మేగనిఱియాట్టుక్కు,
కోలత్తిరుత్తాయారక్ కణ్ణాళ్‌క్కు, ఎన్‌ఱెన్‌ఱుక్కుమ్
కాలక్కళియే యిలున్ద్దు శెయ్దీరే.

మాలుక్కు మాయ్‌క్కుణ్ణు = వ్యామోహకారినీ, వ్వైయుమ అళన్ద వాయువుం అళన్ద = భూమండలమన్ను ఆక్రమిసికొండ (అళిచుకొండ), మణాళన్ను = పుక్కొక్షద్ధినీ, నీలమ్ = నీలమణ్ణు నిఱమున్నాలుం కరు నిఱం = నీలమణ్ణు శ్యామ మిశ్రవర్ణద, మేగమ్ = నీయాయలూరు మేఘం కణ్ణినియాయట్టుక్కు = మోహమన్ను ధరిసువవళినీ, కోలమ్ = రూపవన్ను ధరిసువవళినీ, సుందరవాద, శ్యామశ్యామళై కణ్ణాళ్ = ఈ రూపం కాలమాత్ర కణ్ణాళ్ కు = కందావళియుంరే కళ్ళుళ్ళవళినీ, ఎన కోళ్ళు ఎన్‌ఱెన్‌ఱుక్కు = నన్న ఱేనుముంబువ, అలర్ అనై = రూపిన, వీలమ్ = గానం = వీరిముళద, కులాల కుత్తి = శలనాదలుళ్ళవళు, ఇలున్ద్దు = కళిసికొండదన్ను, శెయ్దీరే = చేబళ్ళవళే.

చేబళ్ళవళే, ఱేనుముంబువ రూపిన వీరిముళద శలనాదమినవళాద నన్న(మనళు)వళు వ్యామోహకారియాద ప్రీతియినీ, భూమండలవన్ను అళి ముకొండమిక్కొక్షద్ధిసినీ (ప్రయత్నిసినీ), నీలమణ్ణు శ్యామ మిశ్రవర్ణద మేఘవన్ను రూపవమనినీ, కందావళియుంరే కళ్ళుళ్ళవమనినీ చేశసికొండదల్లి. (1)

ఇల్లి 'నాయకియాయి శెన్న మనళు ఖండితాదద్దక్కే కారణవన్ను ఖలవత్తాగి హేళుత్తారే.

"మాలుక్కు" — శ్రేష్ఠియు ఎల్లా వస్తుగళల్లూ వ్యామోహవన్నుంటు మాడి, శెన్నళన్ను అవ్యవళన్ను ఆకర్షిసువవను - ద మోహన్ చూ.

"వ్వైయుమళన్ద మణాళాళాగియే" — ఇదు ఖర వంశద రామన - శ్రీవిశేషణ అవతారగళన్ను సూచిసుత్తదే.

"మణిగాళ్ళతూ" - ఎందరో, 'మనోజ్ఞదాంతి'యాని బలిచక్రవర్తిని యున్న ప్రవేశించిన కుళ్ళ బ్రహ్మచారి వేషధర (వామన వటువాకులంగా భావనం. యున్న శాలిని యున్న ప్రవేశించిన కొడుకో. అవన రూపళ్ళో, అవన అభూతపూర్వశోభనే బలిచక్రవర్తిని మురుళ్ళాడ. అవనన్ను ప్రేమించి, అవనే మూశుళ్ళాడే మరుళాడ. వనుభోదించు శేళ్ళిద. 'మూరుడిళ్ళేయునేల' ఎంద వామనవటువు. అదన్ను కోళి బలి ఆశ్చర్యమొంద. 'అట్లు అల్పస్థిరుడానో?' ఎందుకోళిద బలి. ఆదరో, ఆవళో వామనను త్రివిక్రమనాని ఒళ్ళిదు, బ్రహ్మాండవన్నెల్లా ఆక్రమించి, శన్న జంఘకిళ్ళి యున్న మిత్తళ్ళు ఇడియ ఖుమండల వన్న అళిదదంద శరియున్న 'మ్మేయమా అళ్ళన్న" ఎంబుదు నిజు ఒంగిపుత్తనే.

"నీలమేఘ శరు నిలిమా మేరంమా నిలియాయిరారు" - నీలు, రప్పు శూడద బణ్ణద మేఘ - మళ్ళమోడ - కాముకిలు. కాముకిలన్న కూలల శ్యామవను ముసిల్వణ్ణనాద భవవంశ.

"ఎనకొంజలకేలశ్శలు" - అరళిద కూలినంతి ఆశ్చర్యకొళ్ళు, పరిమళ నిజు శువశలీమానవలను ఆదనన్ను మనళ్లు.

'నాయం' యు కాయిడేళుత్తళే: శ్రీ బళ్ళెనళ్ళే, తానన్న అవిలావి నుందరియూద మనళ్లు వ్యామోహకారియూద, నవద్వ్యక్తనాద, మునిల వద్ధనాద, శాందావళేయు శిష్యనద నదేద్ధశ్చరనిగే మనసోళిశు బిడలాదలు శంకిరా!

2. శంఖుకవిల్వాళ్ళ తణ్డు చక్కరక్కాకయుర్కు,
చెంఖుకణివాయ్చ రచయ్యకామరైక్కణ్ణార్కు,
రకాంఖుకలర్ తణ్ణాన్తుళ్ళాయ్ మూడియాణుక్కు, రాణ్
మంఖుణకయిళ్ళన్తకు మాణమన్రిరమే.

శఙ్ఖువిల్వాళ్ శణ్డ ఒక్కర్కేయుయారు.
శెఙ్ఖుణివాయ్ శ్యేయ్యకామర్పైక్కోడి యారు,
కొఙ్కలర్ శణ్ణన్తుళాయ్ ముడియానుశ్క, ఎన్
మఙ్గళ్ళయిలున్నదు మా మ్మేనిలిమే.

శఙ్ఖు = శంఖ, విల్వి = బిల్వ, వాళ్ = ఖడ్గ, శణ్డు = కాణాచ్ఛ = గదే, చక్కర = చక్రం = ఒర్రాయుధ, ఏవుగళన్న, కైయయారు = ణాయుర్కు = కైయల్లి ఇరువవనిగే, శేమరనివాయ్ రచన = కణివాయ్ = కోమళే శేండే దన్తనంతే అధర వన్న ళ్ళవనిగే, శేయ్యకామర్పై శక్తనాయారు = రచయ్యకామనాద కణ్ణాన్కు = శోణాపశేయం (విశాలనాద) రణ్ణళ్ళ వనిగే, కోమళ అలర్ రకాంఖుకు అలర్ = వరిమల్లవన్న దరిదువ కైయి బిరిదిరువ, రేనో కాణ = శంఖాద, అమ = అం = సుందరవాద, శుబ్రూయ

కుచ్చాయ్ = శులసియ దండియన్న, ముడియూనుచ్చ్ = ముడిచుగాణ్ణు, కలయుల్లా (ంరీటదల్లా) ధరించువనినే, ఎనమనుష్యాళ్ళ్ = ఎణ్ణంగుణాక = నన్నమళ్ళు ఇలుస్తదు, ఇచ్ఛస్తకాత్తు = కళ్ళను కోండిడ్డు, మామ్మేనిఅమ్మ బాణుం స్త్రీ రూపవన్ను, మేద్దావన్ను. (సుందరవాదమ్మేబణ్ణవే)

శంఖ, చిల్లు, ఖడ్గ, గద, పద్మాయుధగళన్న కైయల్లి ఇడిదవనినే, కోండిడణ్ణో నంతే అధరవన్నుళ్ళవనినే, కోంకావళియంతే విశాలవాద కణ్ణుళ్ళవనినే, వరిమళవన్న కరదువర్ణూ బిద శంఖాద సుందరవాద శులసియ దండియన్న ంరీటదల్లా ధరిసిరువనినే, నన్నమనళు కళ్ళిదు కోండిద్దు సుందరవాద మేబణ్ణవన్నే.

"శఙ్ఖ ..... కైయుయుగళు" – ఇదు భృగువంశవు నిర్మాణం చాయుత్తిరువ నవవిగ్రహగళ శంఖవన్ను హేళుత్తదే. పాంచజన్య శంఖ, కౌమోదకి గదే, సుదర్శన చక్ర – ఇవు భృగువంశద నిర్మాణం చాయుత్తిరువ నవవిగ్రహగళు.

"శోభనవాయ్, శోయ్య శోమర్థ శ్శోభ్ణా అగళు" – ఇదు భృగువంశద అప్రూవ్డ్ బ్రోందయిగళన్న సూచిసుత్తదే. ముఖక్కే అందవన్ను కొడుత్తు కణ్ణు, మూగు, బాయి. భృగువంశదవరుగళు కోందాళరాయి ఎదళుచంతే మూకవాగి, ఆకర్షకరాగి, సుందరవాగిరుత్తారే. అవన కుటిగళు కోంచేయి దండియంతే కోంచే ఇరే.

"కోఞ్జళర్ ..... ముడియూనుచ్చ" – భృగువంశద చరిత్ర కేళిదవరు తుంబా సుందరవాద తులసియందార, అవన కైయల్లి కోడిసిరువ చిన్నద మోదిగళన్ను సూచిసుత్తవే.

'నాయుం' యు తాయి కేళుత్తిళే: ఈ నన్న మగళు దివ్యవంశద యువకరన్న ధరిసిద జగద్రక్షకనే, కోండేడణ్ణోనంతే కుటియన్ను కోందాళరాయి ఎదళుతంతే కళ్ళన్ను లుళ్ళి సుందరమూర్తియే, చరిమళద్లి వరిమళవన్ను సూసుత్తా శంఖాద సోభన తులసియందారవన్ను ధరిసిద వనినే మనసోళిరు, నన్న సుందరవాద రూపవన్ను, అదరబణ్ణవన్ను కళ్ళిదుకోండళ్ళు!

3. నిరుంగరియాణుక్కు నీరలగుండ,
తిరుంగినార్ వాయ్ తిరుక్కణ్వరవుక్కు,
కరుంగియకక్కరక్ కణయవణ్ణుక్కు, ఎణ్
పిరుంగిరుంగూర్తలు తిరుత్తలు తోడ.

మిలుచ్చరియూనుచ్చ నిలములద్దాయి,
శిలుచ్చిళర్ వాయ్ తిరుత్తులుక్కళ్ వరవల్లార్,

కలిజ్ఞాయ శశ్వర్శశ్వే యివనుశ్క, ఎన్
పలిజ్ఞారు జ్ఞానాన్లల్ ఇలిన్దను ఱ్ఱిడే.

నిజిమగ క్రీరిం: బణ్ణదల్లి, కరియానుశ్క కాగ్రియాణ్ణుక్రం: శప్పనే ఇరువవనిన్నే, నీటు క్రోర్డ: విస్తారవాద, బులబ్బులుంద ఒబ్బక్రం ఉణ్ణ L = లూంశర్మళన్న శెబళ్ళిసిద, శిజిమగ క్రీరిం: రీశియల్లి, శ్వేతవర్ణ వాయ్ క్రిణార్ ఇణాయ్: శోంశిళ్ళిసువ బాయుళ్ళ, శిజు శశ్వోవర్ అవర్ శ్క క్రీర్ణు కణావర్ అవర్క్రం: ఒంశ్క ముయి కారనావనినే, శశుజ్ఞాయ కాగ్రిణుక్రిణు: నుళ్ళిసుశ్కుక్కిరువ, చశ్శర్శశ్వేయువనుశ్క ఒంశ్కర్శశ్వేయువనుశ్క ఈక్కక్రాక్కణాక ఎబణ్ణక్రం: ఒంక్రాంయుద్ధవన్న శ్వేయుల్లి ఉడిదవనినే, ఎన్ పిజ్ఞాజ్ఞు ఇరుశోన్దల్ ఈణ్ణ ట్రిగ్రణుక్ర ఇరుక్రాన్క్రాక్రు: నన్న శోంశిళ్ళిసువ దబ్బనాద శ్బందలు (శ్బుదలినమూశళ్ళు), ఇబ్బదు ఱిట్టక్రాక్రాక్రు: శశ్వోదుశోంబుదల్ల, పిలిడే ట్రోర్డ: బరిసువుయిస్నే.

బణ్ణదల్లి శప్పనే ఇరువవనినే, విస్తారవాద లూంశర్మళన్నుంద ఱిశియల్లి శోంశిళ్ళిసువ బాయుళ్ళవనినే, ఒంశ్క ముయి కారనినే, వరగరనే శిరుసుక్కిరువ ఒంక్రాయుద్ధవన్న శ్వేయుల్లిద్దరిబిదవనినే దబ్బనాగి శోంశిళ్ళిసువ శశ్వలీనాదలినవళ్ళాదనన్న మూశళ్ళు మనసోశ్కు శశ్వోదుశోంబుద్దు (3) అవళ్ళ బరిమెయిస్నే.

"నిజిమగ శరియానుశ్క" – బ్రాహ్మణవంశను బింబింద్దు యిదల్లి బందూ దు బణ్ణదవనాగిరంబు బరుత్తానేందూ, శ్వేశయుదల్లి అవనదు శుద్ధభావ బిళియు బణ్ణవేందూ, శ్రీశాయుదల్లి మూరిబు బిళుపేందూ, వ్యాపారదల్లి కుళ్ళ దియుందూ, శలయుదల్లి శుద్ధశ్బబణ్ణవేందూ వర్ణిసలాగుత్తదే. ఆగన్నే శశ్వంతే ఆలుమారరు బ్రాహ్మణవంశవన్న 'శరియు' నన్నుత్తారే.

"నీటుములదుల్లి . . . . . మాంస" – బ్రాహ్మణవంశను ప్రశంసియాగలద బ్బిగె నమున్న లూంశర్మళన్ను బిటిదే శబళ్ళుద బాయువను. అవను త్రిశ్వే ష్ణనాగి, నంద సోశరులదల్లి ఖిళ్ళేయుత్తిద్దాగ, మధ్యాహ్నదంబ శ్రద్ధి దింద రాంబు రియుశోంబదే అవనన్ను నదరిసి, బాంబు శీశిసి, బాయి బళ్ళసి ఇడియలు ప్రయత్నిసువవన్నే నోడి బేశ్బదెబరవాదళ్ళబ్బే.

"శలయు శశ్వర్ అవశ్" – బ్రాహ్మణవంశను "ఒంశ్కర్శళ్ళ" ఎనిసికొండద్దక్కే ఎరడు నందర్భగళల్లి. (1) శుళ్ళబ్రద్ధ చారిత్రుగా బలు ఒత్తాయకరిగి రుద శాలేయన్ను ప్రవేశిసి, శన్న రూపద శ్వేజిస్సు నళ్ళిందలూ, సశ్వశ్రూష వాద ఒత్తుళ్ళశద మూశేరుళ్ళిందలూ, బలరిన్న వంచిసువాగ (2) లూ శ్వేష్ణనాగి అవశరిసి, నందసోశరులదల్లి శన్న మనేయల్లూ, సోశరులద ఎల్లి మనేయల్లూ కాలు చెల్లల్లి యిన్న, యారూ అరియదంశే శరసు,

Garani Srinivasan

రాయి యక్కంటదియింద పిరక్షణ శిక్షిదాంపిహొండాన.

'నాయక' యు రాయి హేళ్లుత్తళే: నన్న మక్కళు నిలుష్మనివశి. దబ్బనాం శలసిహొండలన్నల్ల నుందరి. అంతహమళ్లు, శరియి బిద్దిద, ఛోట్టోభాశనంశ్ నైజియి నిక్కిదవనే శబ్దకోశదల్లి, ఓక్కళ్ళు (వంబళి) నన్న, ఈ శిరుముత్తిరువ ఓత్రెయుద్ధిరిందే మనదిరోళు, శన్న ఒందేయు స్నేహళ్లిముశొండిద్దళ్ల!

'ఒందే' ఎల్లిందే? యారదు 'ఒందే'? భిన్న వంశదన్న మోహిసి శళ్లిసుండిద్దీరే? శిష్టసంది, ఛోట్టోభాశన్న, నుడియల్లద 'శళ్ల' నిమగే మనసోల్ల శరదల్లే? ఇల్లవే, ఈ శిరుముత్తిరువ ఓత్రెయుళ్లిరువన్న రోల్లయిల్లి ఒండు నిదా జనప్రుత్వనోయుల్లే నిరశనాదవనదే? ఎంథ హొసనాద నిందాస్తుతి!

4. పీడుడె నాణ్ణు ఉకొణప బాడ కేణాణుక్కు,
మాడుడె మైయమ అణంత మణాళరిగె,
నాడుడె మన్నరిగె కూడు శేల నమ్మిగె, ఎన్
పాడు దేయుల్లుల్లి ఇలుసదు వీణోళే.

పీడు లుట్టే పిడుకు ఉణ = ఒందేయుళ్ళ, నాన్నాదనే నాణ్ణు ఉకొణ = నాల్కు ఐనన్న, పేణ్ణే కేణ్ణు బాడ కేణాణుక్కు = పేదేదవనిగే, మాడు లుట్టే మాడు ఉణ = సంపత్తన్నుళ్ళ, మైయమ = భూమియం = భూమియ తలవన్న, అళద అణంత = అళిదుహొండ, మణాళరిగె = మనుష్యరిగె కు = మనమోహదవనిగే, నాడు లుట్టే నాడు ఉణ = దేశవన్నుళ్ళ, మన్నరిగె = రాజరిగే, కూడు శేల = కుశలవన్న నడసువ, నమ్మిగె = విశ్వాస పురుషనిగే (పురుషోత్తమనిగే), ఎన్ణాణ = నన్న, పాడు లుట్టే పాడు ఉణ = విశాలవాద నిశంబవనుళ్ళవళు, ఇలుసదు = (మనసోఱెదు) బిడువ = (నడజ్ఞనదిగే).

ఒందేయుళ్ళ నాల్కువు నన్న పరిపాలకనిగే, సంపత్తన్నుళ్ళ భూమియన్న అళిదుహొండ మనమోహదవనిగే, దేశవన్నుళ్ళ రాజన పౌరుష్యవన్న నడసువ పురుషోత్తమనిగే, నన్నే విశాలవాద నిశంబనవనుళ్ళవళు (మనసోఱెదన్న) బిడువాదద్దు అవళ నడజ్ఞనదింద!

(4)

"పీడుడె . . . . . పేణ్ణే కేణ్ణు' — భిన్న వంశద నాల్కు తమళరిగె

అయిఁగానఁజనాఁ బుట్టిన్దు శకుమణ్డినఁ కిందుఁబంమి. భూదవంశసంభవుఁడే వదేదుఁకొంఁడ వేఁదనళ్ళ మూలం జినశ్రేన్ను స్తోష్టసిన్దు అవన ముశ్కొందు బంమి.

"మూదుఁగే. . . . . మణాళ్ళలూఁరు" – నీం వశ్కు కుంబిన్దు భూమి భూదవంశను మునమోఁడం నాద వామన వలూనాఁ బుందు, శ్రీవిశ్రేయునాఁ బెళ్ళిదు, శన్నఁ బుందుఁజ్ఞేయన్ను విద్ధరిసి, ఇడియు భూముండలవన్నిఁవంఁ, అదన్ను అళిదుఁకొంఁడను.

"నాఁయుఁగే. . . . . నమ్మిఁబ్ళ్ళ" – దేశవన్ను ళ్ళవరు దుంయోఁడి ద్దనాది రాఁజరు. దేశవన్ను కళ్ళిదుఁకొంఁడవరు వొంఁడవరు. భూదవంశను శ్రీశ్రేష్ఠనాఁ, వొంఁడవరర్ధదింయి రాజదొంశనాఁ, రాజ్యమున్ను రాఁజకీర వరబళిఁడి ద్రోఁ, అవరనడుఁజే నిందిచ్చొంఁడిన్దలు ప్రియరుర్కి సిదను.

"నాయుఁంయి శాయి మోళ్ళుఁకొళ్ళి" – దరిలుయున్ను ళ్ళ శకుమణ్డిన నన్ను బిడిదవనిఁ, శ్రీవిశ్రేమునాఁ భూమండలవన్ను స్థాపిసవిఁజి శొంఁడమునమోఁడంసిఁ, రాజ్యమున్ను రాద కొరనాదనళ్ళబళిఁ గొండవర కదేయు రాజదొంశనాద వీరుష్పోక్తి మునిఁ, విశాలనాద నిశంబనళ్ళు నన్నమనళ్ళు మునదోఁలు బడనాదద్ద అవళనడుఁజ స్థాపిసిరవే.

5. పణ్ణుఁడ ఱెక్తం బయన్తక్కు బరాఁజుఁక్కు,
మణ్ణుఁణరాఁబయం కిడన్తవరాగుఁక్కు,
ఱెణ్ణుఁణఁబ్ళ్ళి ఎం ఱెవబిరాఁజుఁక్కు, ఎన్
కణ్ణుఁఱిణ ఱెకాణాత కిట్టిన్తక్కు కుఁబే.

వణ్ణుబ్ళ్ళే వేదమా వియన్ద వరనుర్కి,
మన్నుప్ళే మ్మేయుమా ఇడన్ద వరాఁడలారు,
శన్నుఁనలా వీళ్ళి ఎమ్మ దేవబిరానుర్కి, ఎన్
ర్ణంో పున్నే కొంఁటే ఇలియన్ద ర్ణంో మే

వణ్ణు బుడ్డే వేదమా పణ్ణుఁ ఉఁడ ఱెక్తం = అర్హర్కే మ జ్ఞాన కర్మదళన్నుళ్ళ వేదనళన్ను, వియన్ద బయన్తక్కు = బవిర్ధంసద, వరనుర్కి బరాఁజుఁక్కు = వరమపురుష్కనిఁ, మణ్ణుప్ళే మ్మేయుమా మణ్ణుఁణరాఁబయం = మట్టినింద ముచ్చిరువ భూమియన్ను, ఇడన్ద కిట్టిన్తక్కు = నిడిదు ఎత్తిన, వరాఁడలారు వరాఁజుఁక్కు = మహావరాఁడనిఁ, శన్నుఁనలా వీళ్ళి ఱెణ్ణుఁణఁబ్ళ్ళి ఎం = శిల్పయూన నిరీక్షణప్రవాద నల్లి వివరిసిరువ, ఎమ్మ ఱెం = నమ్మ, దేవబిరానుర్కి ఱెవబిరాఁజుఁక్కు = దేవతేగళ్ళ ఒడేయనిఁ, ఎన్ ఱెణ్ణు = నన్న, ర్ణంో పున్నే కణ్ణుఁఱిణ = కర్ణాటగళన్ను ఆకర్షిసువంతే అలంకరిసిరువ, కొంఁటే ఱెకాణాత

Gaan Srinivasan

కలకుండలన్న వ్యవళ్లు, ఇలిన్నదు తిట్టినకైకు: [redacted] బడవాదమ్ము,
కలూపే కుర్రబె = (అవళ) మాశిప్రశ్నేలే (శ్రోష్ఠ్యాదజ్ఞానలే).

అమ్మోర్తమ జ్ఞానశమ్మదళన్నళ్ల మేదనళన్న నీటి బుశంచుద
విరమ మ్మెరుష్ణనికే, ఇమ్మధోనింద ముక్కిడుచ భూమియన్న నిటిదు
బుద్ధరుచుద మడావరాడనికే, శిల్పియాదనిలిన ప్రపాదదల్లి వివరిసిబు
వనేమ్మదేవదేవనికే, (ఇతరర) కణ్ణుగళన్న కొశష్టదంవంశే అలంకరి
సిరువ కలోపాసనలన నన్న మనళు బడవాదమ్ము అవళ మాశిప్రశ్నేలే (5)
(శ్రోష్ఠ్యజ్ఞానలే).

"పణ్ణుబిద్దే . . . . . పరసుత్తే" — జ్ఞానకాండ, శమ్మకాంబదళింద
కూడిదు మేలే. భూవలయంశవు మేదనళన్న శశిరు ముఖ్యనినే పిడసిసిబేకు
ఒట్టు, అవన శ్రేష్ఠకాయిద్దే బిళ్లాగలేమాడిదనాదరు, అవను పరాశక్తిలివస్తు లే.
(ఇల్లి భూవలయంశవన ఎరడు కుణగళన్న బిత్తిడేళుత్తిదే: లుశరాశ, మశ్శ్యపుత్తి

"మతో . . . . . వరాడబారదు" — భూవలయంశవ ముడువరాడావ
శారద ఎష్టంబా.. పరణ్యాష్టనంబ రాష్టగళు భూమియన్న శత్రుగళు బిట్టుబిడదే
శత్రుగళల్లి ఎల్లరుమోలె బిట్టుగళు అడగశాండాగ, భూవలయంశవు ముడువరాడదే
గ అవశరగళు, నిలుచల్లి ముళ్ళు, ధుమ్ముధుమిసి, అడగద్ది పరణ్యాష్టనన్న
కొండుబిడదు, కొందు, భూమియన్న రక్షణెయల్లి సంద గడిదు, మేలు
క్షేత్ర, అదర/[redacted]దల్లి నిల్లిసదను.

"శతో . . . . . పిరానుత్తే" — విద్వాశరాద బాల్లగదల్లి, శ్రేష్ఠ
శరయనాగి, మవదిసిరువ దేవాధిదేవనే భిదరంశ.

'నాయం' యు శాయి బేళ్లుత్తాళే: ఒళ్ళు ముళ్ళినినే మేదనళన్న బిద
గళు, దుష్ట పరణ్యాష్టనన్న ఖండిసి, భూమిదేవియన్న రక్షిసి, నిరన్తరవాగి శత్రుగళు
బాల్లగదల్లి మవదిసిరువ పరమపురుష్ణనికే, అశష్టరవాగి కలోపాసనలన్న
అలంకరిసికొండిరువ (శ్రీలదాదేవియందద్దే) నన్న మనళు, ముగిదుహోగదు
బడవాదమ్ము అవళ సాశ్చలవాద మశిభక్తియిందలే.

6. కుర్రబకక్కావణ నుర్రబలకొణాట్టకు,
బెరుత్తు కూడర్కుణ్ణుణ్ణ బూర్తకణ్ముడియట్టకు,
నుర్రబలకొమణ నుణాణ మనర్కణెకయట్టకు, ఎణ్
విర్బురువక్కకగడి కొణాట్టకుమయ్యయ్యె.

శతురవడబ్బెవన నలూవలకొండబారదు,
పోలా శూడర్కొణాన్న మొన్నదో ముడియలారదు,
నలూవల కొమర్బే నాలో ములర్బేరియలారదు, ఎన్
మలూపిరువక్కొడి శొలబ్బదు మేయయ్యో.

కల్పవృక్షమా? అన కర్ణపుటం కాగా అణా = కల్పవృక్షపు బలవన
దంకే, నల్ పిల కోలళ్ళూరుమ్ నాపు బలకొకాగాగ్రకు = లుక్మమువూ
బలప్పిమూ ఆవ కులవు కోలళ్లు (భుంజి) గ్రళ్లుళ్ళవనికే, ఖూనకోడర్
అనే
(శునాలయ్ గిరిబాణ్ కూడర్ కుణ్ణు) అణ్ణు = పొన్నద ప్రకాశ (కాంతి) వుళ్ళ చల్ల
దంకే, మూ కణాల్ల్ కాణ్ = సుందరవూ అంకరంరవూ ఆద, వంబియలూ
కు ప్రతియగ్రకు = ఉరిఆవుళ్ళవనికే, నల్ నాపు = విళ్ళియ, బలబు =
కులవు, కొమర్చే నాళ్లూ మలర్ కొగాయణా నాపుగాగ్ మంలగ్ = ఆదలోబం
ద కొమరే కూబినంకే ఇరున, కోయలూరేం ణాకయగ్రకు = కోళ్లనళ్లుళ్ళవనికే,
ఎనగాణ్ = నన్న, విల్ బ్రీరు వమూ కొండి యిప్ప గ్రుయిం బకొగాళ్ళి =
బిల్లనంద్ తులబ్బిన్నళ్ళే, మనళ్లు, కోలక్కరు కొకాగాగ్రకు = వుననగోల
కద్దు (బిడవాదద్దు), మేయల్బ్ర బంయ్ కయ = నిజవే.

కల్పవృక్షద లుర్వనదంకే, లుక్మమువాద వుకక్కు బలవ్వాద అనేక
కోలుననళన్నుళ్ళవనికే, ఒన్నద కోళ్ళకోళ్ళ బట్టదంకే సుందరవూ ఇంక
శరవూ ఆద కంఠవుళ్ళవనికే, ఆదళ్లే బిందు లుక్మమువాద కులవు
కోళ్లనళ్లుళ్ళవనికే, * బిల్లనంకే బూనకుర్వనదుబ్బిన్నుళ్ళే నన్న మనళ్లు (6)
మనగోలకేద్దు (మర్చిబిడవాదద్దు) నడబిమే (దిశ్యనూల).

"కల్పవృక్షద ..... కోలళ్ళూరు" — యూవ మనవమురదటి
బిల్లనంకు ఖోటిదన్న అదు కొంకబల్లదేనో అదు కల్పవృక్ష, అంద్
కల్పవృక్షనళ లుర్వనదంకే ఇరువ ఖ్యనవంకేనకులవారు కోలళ్లూనళ్లు
సుందరవూ బలప్పిమూ ఆనికే.

"పొలూ కూడర్ ..... మునకియూ ఖూరు" — ఒన్నద కోళ్ళకోళ్ళ
బళ్లద కూకే ఎళ్తరవాద, నేంగకు సుందరవూ ఇంకరంరవూ ఆద కంఠవ
వన్నుళ్లనుబువవను ఖ్యనవంక.

"నలూవల ..... కోయలూరు" — ఆదళ్లే అరళిద బిళ్ళి
యూ నేంగవాద కొమరే కోనళ్లంకే సుందరవూ (కొరష్టంకవూ), మృదుంవూ
ఆద కోళ్లనళ్లుళ్ళవను ఖ్యనవంక.

నాయంకేయ కొయిలుకోలళ్లుళ్ళే: నాటియిల్లదంద్ల కొండుకోయియ
ళ్ళవను, బలప్పివాద ఖ్యుజనళ్లుళ్ళవనూ, ఒన్నద కోళ్ళపిన ఎళ్తరవావ,
ఇంకరంరవాద, నేంబుసన కంఠవుళ్ళవనికే, కోనదాగ అరళిద కొమరే కూ
* దళ్లంకే మృదువూ సుందరవూ ఆద కోళ్లనళ్లుళ్ళ వీరమ చీరుపుసుకే
బిల్లనంకే మాటవాగి బూనకుర్వనదుబ్బిన్నళ్ల సుందరియూద నన్న మనళ్లు
మనగోలకేద్దు నిజవే! (మాత్స్యవాదద్దే!).

ఎల్లా బకేయలూ బల, బీరియర్, శోరియర్, స్టోరవియర్ లావర్స్
నళన్నుళ్ల వీరమ చీరుపుస బిల్లకే ఆంధ్రశవాసువూ, ~~ఆంధ్రశవాసువూ~~
అవనన్న వీడదే కోళ్ళవుదక్కాగి కొరన బిడవాసుళుగి నదజవాదవిషయ

7. మెయ్యమర్ పల్ కలన్ నన్ కణిన్ తాణుక్కు,
అయిరవినిణప్ పణ్ణియిరణ్ణుక్కు,
కయొడు కాల్ సెయ్య కణ్ణ పిరాణుక్కు, ఎన్
తయలిరుత్తు తన్నుడైచ్చాయే.

మెయ్యమర్ విల్ కలన్ నన్నడనోన్దానుక్కి,
పెయ్యిరవినల్లే పెళ్ళియి నానుక్కి,
కెల్లెయిండు కాల్ సెయ్య కణ్ణ పిరానుక్కి, ఎన్
కెయ్యిలుత్తదు కన్నుక్కె చ్చాయే.

మేయ్ అమర్ మెయ్ = నిజవాసియు (వీరపాండ్యనిలో) కొందిరోజు
ఉరువ, విల్ పల్ = అనేక, శిలన్ కొణ్ణ = విద్యాభరణములన్ను, నన్నడ్డుకొన్న
తిరువ, కణ్ణ పిరాణుక్కు = శ్రీకృష్ణునకు; తొణ్ణూరు చనినే, వెళ్ళి అరక్ష
మిన్ ణాడ అరాయిన్ = పరిపాలనలో ఉన్న నగరమున, అల్లి అణై = రాజమందిరమున,
వెల్లియినానుక్కు పణ్ణియిరణ్ణుక్కు = ప్రవర్తిస్తున్నవానికి, కెయ్యిండు
తాల్ ణెడుయాడు కాణ్ = కైమళ్ళ కాలములను, సెయ్య నెడుయ = శ్రేష్ఠ
మే ఇరువ, కణ్ణ పిరానుక్కు కణ్ణా పిరాణుక్కు = అర్జునుడనే
ఇనవంశనికి (క్షత్రియ్లావశాలియందు జనవంశనికి), ఎన్ ఎణ్ణ = నన్ను,
కెయ్యల్ ణెడుయ = మనసు, ఇలున్నదు ఇరుత్తిన్ తది = కోరిక కొండదద్దు,
కన్నుక్కె తన్నుడై = కన్ను, కాయే నెడుయ = బ్రహ్మవన్నే (రూపంయున్నే)

వీరపాండ్యన్ కొ నాన్నవనాగ కొందిరొకొంచిరువ అనేక విద్యాభరణాన
కన్ను చెన్నా శోభిరువనినే, పిడిలయుళ్ళ నివాసదానములయుల్లి వీచడి
పరువనినే, అంకై అంగాలనకు కేంవనే ఇరువ అశ్వారోహణం సుందరనాన
ఇనవంశనికి (క్షత్రియ్లావశాలియందు జనవంశనికి), నన్న మనసు కృష్ణుడిం
దద్దు (మనసోకేదన్ను) కొన్న కన్నకొంటియున్నే. (7)

మెయ్యమర్ . . . . . నన్నడనోన్దానుక్కి - ఇనవంశను, శిలలిలో రక్షించి
జీవనున్నూ, ఎంచిన మంత్రంబండలన్నళ్ళన్ను, రంధనల్లి ఎంబిను బాధదవనున్నూ,
లేయున్ను, వ్యాజంబుంబి మాటలియున్ను, కన్నుబిరక్షణన్నూ, కోరుగుణ్ణనే శోభి
కెళ్ళేనళ్ళన్ను, కోలనళ్ళనే ఎరరాలంబినవళ్ళన్ను కీరు, శోభిసుత్తానే.

" పెయ్యిరవినల్లే . . . . . నానుక్కి" - ఇనవంశను వివరిసియున్నాను
వాల్లకులల్లి. అదిశేషనే అవనదాసనే. శేషనుకన్న పిడిలళ్ళన్ను విష్ణు
ఇనవంశనిదినే జనన బరదంతే పుటిదిరుత్తానే. అష్టదిగ్గజ స్వామియినే
యుల్లకొండనగరుత్తారే. నరుక, ఎష్టోనేన, ఆంజనేయిరు, అవన ఆజ్ఞాలు
నేనాన పడ్డవాగి కాదిరుత్తారే.

నాయనా' అను కొయి పిల్లులకళ్లు:— విద్యాభరణా భూషణశర్మా, కాలదేవుల్లా నవవిశేషణనామా, అర్ధాంగిణం నిందరి నామలవ భిన్నవంశనికి నస్సు మనళ్లా మనగోడు, తన్నదేశ కొంశియున్నే ళ్లిదు కొండిద్దాళ్లి.

8. కాయకుక్కురున్తకం ధాకిక్కైకామియుర్కు,
మాయక్కాకడం ఉణైక్కైమణ్ణాల్కు,
పేయప్పిణం పడ పాల్వుణ్డ పిరానుక్కు, ఎన్
వాశక్కుళిలి ఇలున్దను మూట్టోళే.

కాయా కురన్దమా కాయకురాన్తకం = ఎల్లు మేలానువంశి, అజుని
వృషస్సు, పిళక్క ధాకిక్కై = ముందు నాశనకిసవ, శపించుటాడం కామియ
ర్కు = ఒంటినవని, మాయమా మాయం = వంచనెయ, శడదమా కాకడ
ం = శరీరవన్న, లుణిక్క ఉణైక్కైక్కై = ఔదీవ, మణాళ్లలూరు మర్కాణార్
కు = మనోడురనికి, పేయప్పే పేయాయ = రాక్షసియన్న, పిణమా వీడ
పిణం పడ = దీనవాగి ఇల్లువంశి, పాల్వుణ్డ పాపు ఉణ్డ = తిన్న
ఎకిడాలన్నుంచ, పిరానుక్కు పిరాణ్ణుకు = నవనీతచోరనికి, ఎన్ తాణ్
= నన్న, వాశమా కుళిలి వాశం కుళిని = వంశమళ్ల నోనువశలోనే
లవళ్లు, ఇలున్దను మిళిన్తకాతు = ఇల్లిదొసక్క (శ్రీకృష్ణాదుడు), మూట్టోళే
మాణ్ణ = ఒళ్లెయుశసద ఉంశమొయిసిక్కే.

అజుని వృషస్సళ్లన్నుయిడనేలాగా ముందు నాశమాడదవనాగి,
వంచనెయ బింద శరీర వన్న ఔదీవ మనోడురనికి, రాక్షసియన్న
కొంచాగి బిళ్లువంశి, (అవళ) కాలన్నుంచ నవనీతచోరనికి, నన్న వంశమళ్ల
నోనువశలిగొండలవళ్లు శ్రీకృష్ణాదుడు అవళ్లు ఒళ్లెయుశసద ఉంశమొ (8)
యిసి.

ఈ వాశగదల్లి శంకు బరువ వసుదేవ సహశరనవళ్లు భిన్నవంశన
శ్రీకృష్ణావతారద బాలలీలెగళన్నే నోందవరు.

"కాయు . . . . . శమియు అూరు" — మనుష్యాదిగళ్లన్ను
బిట్టిరువన్న శవ్దవు ఎందనోందు తోరిసికొంచ కాయి యు శబ్దదింద అవనన్న
ఒందు సంబంధదింద మనుష్యయి ముందిన జీవళ్లు శబ్దమాత్రదింద,
కేలవర్నొందిగు బిళ్లలారదవళు. శ్రీకృష్ణను చిల్లచిల్లగి అంచెగాలల్లుకొండు,
బిసిగుళ్లన్నన్ను ఎళెయు కొండు, ఎదురాగి బిళ్లిదు సంహర్

~~ఈ~~ అవళ్ళు అజుర్ణవ్వష్ణవళ్ళు ~~ఉన్నారు~~. అవ్వనళ్ళ నడువల్ల నిందినళ్ళ శూంరవు. శమ్మ ~~దినళ్ళ~~ పిరళ్ళు శళ్ళనళ్ళూ శన్న చడనే ఎళ్ళదు కొళ్ళలు ప్రయుత్నిశిన అప్పరందళ్లో, ఆ వీరడు అజుర్ణవ్వష్ణవళ్ళు ~~ఇరిరు నిలిచి~~ బుద్ధ మూ లూన, వాల, వుంచుదుబ్బచ్చు. ఇటియు నంచవకీశులనగా ఈ అస్పిశేవన్ని శండు స్రోంశరాదరు. "యు మళ్ళాజుర్ణవ ఖ్యాంజన" వద్ర్రసిద్ధ ఇదు.

"మారు . . . . . మురాళ్ళుతారు" — శ్రీకృష్ణను ఎళ్ళశాసినాశ, నంద శోగాశేలదల్లి కళ్ళియుత్తిరువాగ, చంద్రనంద ప్రోంశరు నాగి అల్లి బంద శారణాది ర. శింటియింద మున్నేయ దుర్యోధనళు ములవాగి మూరు ఎనమళ్ళనూ శొంరు అవనన్ను శొలచళ్ళోంబ దుర్వణోపాయంద అవను శింతియింద అనకబంద. మనవు ప్రాచ్చి మంత్రా శన్న శ్రీకృష్ణరాలన్ను తడెయుత్తిరువ దాశేయిం, శ్రీకృష్ణను శాలన్ను తెసుత్తా, నువ బంద శింతియన్ను శిదేదు, మురిదు హ్యాపీ వీక్షిసిదా, ఎందను. "శార్టా సిుర్ శ్రీకృష్ణ" ఆదవ్వి కూడ.

"మీరిల్ల . . . . . ఏరానున్న" — రంనశింద ప్రోంశరూ నంద నగొ లంబళ్ళే బంద్రు ప్రీశన ఏంబరాష్ట్ర. మను శింతియింద రువ దినమురువన్న శాదిద్దు. యుశోదేయింద మీష్ట్రగళు, మనవన్నే శొందు, అదన్నే శన్న ఎష్టదవిదేశాలన్ను లూడిసిదళు. మూనూవరీమే అదన్న ఇట్టుకొండ్రా శొడిదు, అదశ్లింద అవళ్ళ ప్రాణవన్ను ఉళిశొండు కూశిదను. "ప్రోశసియసంహార" ఇదు.

'నాయుం' యి శొయ్యు డోళుశ్శళి: శ్రీకృష్ణనాద చళ్ళిదు నంశదద అవళ్ళ అజుర్ణవ్వష్ణవళన్ను శుంద మేలు మూడి మురిదు కూంద వనసి, ఎంబంశే యుంద శేళ్ళలు బంద శాటవనన్ను శాలసింద శిదేదు శొండ వనసి, రాష్ట్ర యు ఎష్టదశాలన్నుంచు ఉదరిసిదనే అవళ ప్రాణవన్నే ఉళిదనసి, వింవళ్ళ ప్రోంశశేలసాదలనవళ్ళాద వళ్ళు మనసొళశిద్ది అవళ్ళిల్లిందలశనద బంధివయిు.

ಶ್ರೀ. ಮಾಣಪಣಮ ಕೊಣಲತ್ತು ನಮ್ಮಾಯಕ್ಕುಱನಾಱ್ಕು,
ಕೇಣ್ಣ ಕೂಡರ್ಕ್ಕುನ್ಱನ್ನಾ ಕಂಱ್ಱುಕೂಡರ್ಮುಲ್ತಿಕ್ಕು,
ಕಾಣ್ಣಿಪರುತ್ತ ತೊಱ್ಱತ್ತು ನಮ್ಮ ಕಾಱುತ್ತ ನುಮಿಕ್ಕು, ನಣ್
ಪುಣ್ಣ ಪುಣ್ಣಾ ಮಣ್ಣುಲಿಲ ತೊಱ್ಱತ್ತು ಪಾಱ್ಱುವೆ.

ಮಾಲ್ಮಾಮೈ ತೋಲಲ್ತು ಎಮ್ಮಾಯಕ್ಕ ಲಾಳಲಾರು,
ತೇನಾರ್ ಶುಡರ್ಕ್ಕೊಡಿಯನ್ನ ತೇಂಜುಡರ್ ಮಾರ್ತ್ತಿಕ್ಕ,
ತಾನಾಱೀರುನೋಂತಿರುತ್ತು ಎಮ್ಮ ಕಾತಲರ್ತ್ತ ನಮ್ಬಿಕ್ಕ, ಎನ್
ಪೂನೋ ವೈನೈ ಮೇನೀಮುಲ್ಲೈ ತೋಲ್ತ್ರುದು ಪ್ರೋಲುಮೇ.

ಮಾಲ್ಮಾಮಾ = ಸೌಂದರ್ಯವು, ಅಮ್ಮೈ = ಅಣಿಮ = ಶುಂಬುವ, ತೊಲ

లక్ష్మీ సకాశాత్ = రుచివుళ్ళ, ఎమ్మ రాం = నవ్వు, మురిపించే, యం = అర్ధాశ్చర్యార్థక, కులాశ్చలూశు క్రూరాత్ = వామన మూర్తిని, శేషో శుభర్ = ఉన్నతమైన శేషజుట్టుని, కుంటలమ్మ అన్న కుత్సితం అణ్ణా = కిట్టుద డానే ఇరువ, శేమ = శుభర్ మూర్తిని, రాణం చూడి = సుందరమైన శేషుంటమూర్తినే, రాణో వేదు కోటక్కు = కాణ్ణ పెరుతక్కాత్ = ఎలా లోకంనల్లూ కాణువ డానే కోటరువ, ఎమ్మ రాం = నవ్వు, శాంతిని నమ్మిస్తి కాకుక్ తనుం = శాంతిని వీరమ వీరుష్ణనే, ఎన రాణ్ = నన్న, పొలో వున్నే పుణ్ = అక్షరానభంద అలా అలంకార్ = మెల్ మల్లే రమం = మృదువాద మాలేనల్ల (పిల్లియడరియద) వళు, కోటక్కాను రక్షాత్ = మనసోశేదు, పోలూవే రపాత్ = అవళ అంద వన్నే.

శ్రీంధయినే కుంబిదరూ వివస్త్రాసాళ్ళ నవ్వు అర్ధాశ్చర్యార్థక వామ నమూర్తినే, ఉన్నతవాద శేషజుట్టుని బెట్టుదడారువ సుందరవాద (ఆకర్షణీయ నాద) కేశజూటమూర్తినే, ఎలా లోకంనల్లూ కోయివ డానే చంకోచిసువ నవ్వ శాంతిని వీరమ వీరుష్ణనే (వీరుష్ణోత్తమనినే), నన్న అక్షరానభం ద అలంకార్ళింద ఎల్లరూ మడరియుదవళు మనసోశేదు అవళ అందవన్నే. (9)

ఇల్లి ఋదవంశన మూరు అవతారనళన్న నైతిసిచరిత్రళల్లిరుత్తిదే. మొదల ఎరడు వామన-త్రివిక్రమావతారనళు: ముందర రుంబేయోళు మంకిద్దుంద ముందు ఆ ఎరడరింద అల్పశక్తియన్న నరవేషంది లోకళన్నుచ్చదు. మూరనేయదు శ్రీరామావతార. గ్రామీణ మానవనాగి అవతరిసి, సత్యనిష్ఠర వంశవన్నే సాశ్వతగొడద సీతెయింద, దుష్టరాద రావణాదిరాక్షసరన్ను సంహరిసిదనల్లదే అయోధ్యాధిపతియాగి రాజ్యభారవన్ను హొరలిల్ల. అవను లోకాభిరామనేనిసిదనల్లదే రామ.

నాల్కనే రాయిం రాయిం డేళుత్తారే: శ్రీంధయినే రూపళిసి ముందంశ బందు, కశ్న బాటయిల్లద కేశజూసింద ఎల్లరన్ను మోహనగొళిసి, మూరులోక నళన్ను ఇవరు సింహ కేశజూటమూర్తినే, ఎల్లా లోకవరూ ఆనందిసు వంతే మాడిద వీరుష్ణోత్తమనినే, ఎల్లరింద కరెయిసుత్తిద నన్న మనళు మనసోశు కుశళోదుశొండవన్నే అవళ నివాసవన్ను శ్రీంధయినే.

10. పొన్నపణమన్నోణ్ణుడిప్పున్నకాణ్ణుడిప్పాయిరాత్తుక్కు,
మన్నరొరుత్తరాల్లుడ మాయప్పిరాట్టుక్కు,
నిన్నపణ పల్లుగువాయ్ నిన్రుకుమాయిరత్తుక్కు, ఎన్
కన్నుడయాట్టి తిరుత్తకత్తుకట్టే.

పోలూవి మ్మై నీలోముది పూసేడి
మలూపూరు కోలుక్కై మాయు మ్మిరా నుర్కై,

నిత్యపూజ చేస్తారు వాళ్ళు నిత్యశుభాలు పొందుతారు, ఎన్ని కల్పాలైనా ఇలానే ఉంటుంది కదా.

పూర్వాపర అనేది విపరీతార్థ వాచకం = సంబంధం లేనిది అని మొదలు, పూర్వ = ముందరివాడు, కణ్వ కణ్వ = శంఖాల, కులాలయందు జరిగే ప్రతిగ్రహణ = కులసంబంధమైన, మల్ + పూరు = మల్లపూరు అనే ఊరిలో, పూరు మల్లరేడ్డి గారు = మల్లరేడ్డి అనే (ఇట్టిపేరుగల) వ్యక్తి, శోణాళువాళ్ళ కథాగ్రహణాల = శోణాళువ అనే ఇంటిపేరుగల, మాయమూ పీరానుష్ఠాన, నిత్యపూజా వేళలు అంటే గ్రహణ పరులు ఉండే = నిండిన, మనుష్య, ఇతరులు, కులవారు వస్తూనే ఉన్నా, నిత్యశుభ గ్రహణం = ఇరువై ఆశ్వయుజశుద్ధ, ఏనాటి = నాడు, కల్పాలైనా కూడా ఉంటే, పంశుద్ధమైన జ్ఞానవంశాలాదమూలు, ఇలానే ఉండాలి కదా కథాగ్రహణ = నోరి దుష్ట, శిష్ట లక్షణ = లక్షణవంతమైన.

నోరి వంశం అనేది విపరీతార్థ వాచకం, అందరూ మనకు శంఖాల కులపు ధర్మదాతలు, ఇట్టిపేరుగల వ్యక్తి, ఇతని వంశం వారు నిత్యపూజ చేస్తారు, నిత్యశుభాలు పొందుతారు, ఇతరులు వస్తూనే ఉన్నా, ఆశ్వయుజశుద్ధ పాడ్యమి నాడు ఈ వంశం వారు ఎవరైనా ఇలానే ఉంటుంది కదా. విశుద్ధమైన జ్ఞానవంశాలాదమనే మనకు నోరి వంశం వస్తుంది.

వాశురద మేదల వాదంలో జ్ఞానవంశం మనమోడం అనే అర్థం వస్తుంది, ఎరడనేయ వాదంలో శ్రోత్రియ వంశాల అమ్రేశం వస్తుంది, మూరనేయి వాదంలో వైష్ణవులు ఎల్లా బతకాలి వస్తుంది, శుంబి శోణాళువాళ్ళకు, అవ్యక్తంలో బ్రహ్మం అనే నాదం నాగిరువ జ్ఞానవంశం దివ్యాదేశ నామధేయం వస్తుంది, కాల్మనేయి వాదంలో భోక్తను కన్నట్టు దేవతలు ఎంత బతిమాలినా వస్తుంది. ఎందరో, కన్నడవారిని, మనుష్య కన్నడిగులు భ్రమవంశం అని పిలుచుకొంటారు. భ్రమవంశం అనేది వాడకూడదు. ఇదన్ని 'భ్రమ విద్ధ' అన్నారు. ఇది మ్రింగిన రుచి బలు మృష్టాన్నం అంత.

'రఘువంశము' — "రఘువు' ఎందరో, 'లజ్జ', 'మాన', మర్యాద', మంచితనం' స్త్రీ సహజమైన గుణములు. 'వాక్పుష్ప', అల్పమైన వంశమున జన్మ - ఎందరో #తక్కువ వంశంతో సంబంధమైన జన్మ. ఆదరంతో మృదువైన పదములను 'గన్నవారలు' అని 'భూమిపాలకులై నిష్ఠులు' అందరూ పోల్చబడ్డారు.

సాంఘిక 'యుగాలు పోల్చుకొనుట: స్త్రీలు గతంలో చాలా వర్ణనలు కానీ, అవసరమైనంతగా ఉన్నా, ఉన్నదానిని కొంత అతిశయోక్తి, అచ్చతెలుగు పదాలు ఉన్నా, వీరమైన పరాక్రమవంతులు పురుషులతో సమానంగా స్త్రీలు మరణించడం వంటి అంశాలను అంగీకరించలేము కదా.

11. కట్టడిలోని రాజు రెక్కలు కత్తిరించినట్లు,
కట్టడిలోని రాజు కూర్చున్న కటకాపు రాజులు,
కట్టడిలోని రాజు రాజ్యాన్ని పాలించువారు,
కట్టడిలోని రాజు రాణివారు చూడరు.

కట్టలో శోలలో నల్ల మేకవంటి,
కట్టలో కన్న కురుడుపై ఎగిరే శోల,
కట్టలో లారియర్ను పెట్టుకుని వల్లువర్,
కట్టలో నివసించే వేడుక మనుషులు.

కట్టలో కట్టడిలోని = తనకు తానే బంధించుకొనుట, శోలలో రెక్కలు = శోలపక్షులందు కూడిన, నల్ల రాజు = శ్రేష్ఠమైన, మేకవంటి రాజు = తిరువళ్ళువర్ త్రియ మీలో నిలిచిన వన్నె (ఋషివంశమును) చూపు, కట్టలో కట్టడిలోని = సొంత గుణమును నిలుపుకొనుట, కన్న కురుడుపై రాజు కూర్చు = దృష్టాంత తిరుశ్శిరుద్రాంత, శిరుపడ్డోలనం కట్టకటాపు = శరీరమంత్రం (నమ్మకమైన), శోల రాజు = మంత్రులైన, కట్టలో కట్టడిలోని = మూర్ఖత్వమున్న, లారియర్ = పిండు నాయకులు, ఇ-వీక్షమా ఇ-పత్తుకుం = ఈడుకు వచ్చిన, వల్లువర్ అనువారు = బిల్లివరు, కట్టలో కట్టడిలోని = వీరమైన చలిపుణ్యాదన, వాసవర్ వారు = మేలుమాలోకంలోని వారు (నిశ్శబ్దంగా), వేడుక మనుషులు = భోజనమును, లుక్కారో ఉన్నారు = అనుభవిస్తున్నారో.

లున్నశోలా రాజు శోలపక్షులందు కూడిన, శ్రేష్ఠమైన తిరువళ్ళువర్ త్రియ మీలో నిలిచిన ఋషివంశమును చూపు, సొంత

(111)

గుహాగుహ దష్టాంత శిరుమొళియిన్ద్రుంద తత్వమేలిన (నమ్మాళ్వార)
మోక్షవళాద గూఢార్థవన్న ళ్ళి ముందు నాలిరదల్లి, ఈ దశ్యన్న బిల్లవది
వీరమ విలుషీకారాద మేలిన లోకదవర (సిర్యసూందళ్ళ) భోధనవన్న
అనుభవిసిరువవరాదుత్తారే. (11)

ఈ శిరువాయ్ మొళియల్లి మొదలాంద శతరియ శతక భోళాటుల
దు భగవంశన ఫ్రోడ్రాండనుక్రమవన్న వివరిసుత్తా ళ్ళ భోధనన్న మాడి
ఇహజీవనక్కే సంబంధిసద ముందాంద నన్ను కవిసిదే, శరీర ఎల్లవన్ను
కళెదుకొళ్ళబేకు. ఇదు సామాన్య క్రోవేంకటేశనే ఎంబ శ్రీనందుగా
డాగ్యాక్షవనొందూ శండరగా ఇంతిరియల్లి. ఇహజీవన మన్న నడసలు
శక్తిళీ, భగవంశనల్లి తన్న సమర్పణెయన్ను మిట్టిసి బిడబేకు ఎంబుదన్ను
ఇత్తి ఇత్తి హేళుత్తానుత్తదే.

భగవంశన తిరిదాగలే ఎంబుదన్ను మనగండు, తన్న
దేంబి తను మునగళన్ను డాగి తన్న సమర్పణెయన్ను అనసరిసి అవిట్ట,
అవను కొంచిత మూగద్దల్లి నడెయువవరు ప్రపంచ మాగద్దన్ను
అనుభవిసుత్తారే. అవరిగే ఈ జీవన కళెదు కొండిళీ వీరమనద
వాక్యగళు, భగవద్గీతెయల్లి, అల్లిన నిత్య నందనుభవగళన్ను పడెదుకొళ్ళలు
సుళువాగబందు గూఢార్థవన్న కొండిసి హేళిరువ ఈ శిరువాయ్
మొళియు స్ఫూర్తిదాయకవాగిదె.

ఈ శిరువాయ్ మొళియల్లి ఇనేన్నిందు విశేషవన్న గమనిసబహుదు
"వేళ్ళిక్కిడమాగి" ఎందరే, శిరుమళెయు మేలే నేలసిరువ అభిమానవశాత్
భగవంశ. ఈ పదవన్ను, శతరియ మాతుగళల్లి పోరశళ్ళిసుత్తిరువ మాతుగళు
దల్లియూ కాణుబరుత్తిల్ల. భగవంశను భూలోకదల్లి సనాతనళాగిద్దా
శత్తిరువ శిరుమళే ముంతాద నానా దివ్యదేశగళల్లి అభిమానవశాత్
యాగి నేలసిద్దానేందూ, జనరు శబ్దదింద, స్థానగళన్ను సందశదిందా,
అవనన్ను శ్రీయింద, ఉజ్జీవనగొళ్ళబేకేందు భోధిసుత్తదే ఇల్లిగె ఇనేన్నిందు

23.7.83

గూఢార్థ.

———— o ————

Garani Srinivasan

24.7.85

— శ్రీః — — శ్రీవాత్సాయనమః —

తిరువాయ్మొళి - ఆరనేయ దశకం - మేల్నిలై తిరువాయ్మొళి

తిరువాయ్మొళి - ఆఱుం పత్తు - ఏళ్నూఱ్ఱు తిరువాయ్మొళి

7. ఉణ్ణుం శోఱు వరుత్తునీర్ - ఉణ్ణుఱుంశోఱ్ పరుకునీర్

1. ఉణ్ణుఱుంశోఱు పరుకునీర్ తిన్ఱుం వెఱ్ఱిలైయు మెల్లామం
కణ్ణన్, ఎంబెరుమానెన్ఱెన్ఱెకణ్కళ్ నీర్కళ్ మల్కి,
మణ్ణినుళానవన్ శీర్ వళమం మిక్కవఱ్ఱార్ వినైయి,
తిణ్ణమన్నినుళాన్ పుగుమూర్ తిరుక్కోళూరే.

ఉణ్ణుం శోఱు ఉణ్ణుం శోఱు: ఉణ్ణవ అన్నమూ, వరుత్తమ నీర్ పరుకుం నీర్ = శుచియువ నీరూ, చిన్నమ వేట్రిలైయుం = మీదు చిన్నువ వీళ్ళియాదియూ, ఎల్లామాగ ణుం వెఱ్ఱిలైయుం = ఎల్లవూ, కణ్ణన్ కణ్ణాన్ = అక్కారక్కనాన శ్రీకృష్ణన్ రియాన), ఎమ్బెరుమాన్ ఎంబెరుమాన్ = భూదవంశనే, ఎన్నుం ఎన్నుమే ఎన్ఱు ఎన్ఱు = ఎన్నుక్క ఎన్నుక్కే, కణ్ణుళ్ కణ్కళ్ = కణ్ణుదళ్ళాల్, నీర్కళ్ మల్కి నీర్ కణ్మలుకి = నీరు తూరుంబిదం యుక్క, మణ్ణినుళ్ మణ్ణినిల్ = భూలోకత్తిల్, అవనాయ్ = అవన్ = అవను శీర్ కూర్ = గంభీరమ్, వళమా వళం = సౌందర్యత్, మిక్కవనాయ్ = అతిశయమాన ఇరుదయత్తిల్, ఊర్ ఉళార్ = నివసిక్కిఱవన్న, వినైయి వినైయిన్ = కేళ్వినైకళ్ళుక్కే, చిణ్ణమా తిణ్ణం = నిళ్చలమాయుం, ఎన్ఱాన్ = ఎన్న, ఇళ్ళమాన్ = ఎళ్ళియుడంబియంబిరువ మనిదర్, పుగుమూర్ ఉళార్ = నేరువ ప్రవేశిక్కవిల్లాదు, తిరుక్కోళూరే తిరుక్కణ్ణపురం ఉళార్ = శ

ఇదుకుంబ స్థారశ్శ్వోర్ణాదశిరువాయ్ మేల్. ఇదర్కు ఛ్నవంశమి అవనభర్త్నిమా ఇరభోదవ సంకటనిబంధ్రవన్న గరళవాద ఒండు సిదళ్ళనవ మూలం శిళిసలాగువుదు.

మనుష్యను బిదుంరలు, కడియొండలు, శేలనమండలు శత్రు లోడువంతే అవను ప్రతిదినవూ అన్న నీరు - ఇవ్వనళన్న లుల్యోలనగళలోళు శత్రు చూపువవస్తువళన్ను అన్న నీరిన జొంతినే లుల్యోలనగిళోరు. ఇవ్వనళన్న 'స్థారం చుచ్చు' ఫోఇష్ వస్తువళు ఎందు ఎంకడంతిలాగువే. ఇవ్వళల్లవే, అవనిగే అనందవన్నుంటుమాడలు, ఇంద్రియనళిగాగువనన్నిగా లుల్యోజన సొళగలు, అవను 'భోగ్య' వస్తువళన్ను బళసుత్తానే. ఈ స్థారం, ఫోఇష్ ం, భోజ్య వస్తువళంతేయిల్లి, నిర్వర్ణిసిదవల్లూ నిర్వర్ణిస్థవూ ఛ్నవంశనే ఎంబ దృఢ్ద ఎశ్వాసవన్న బళిసికొండు, ఆజ్ఞెయ ప్రయుక్తంతే ఛ్నవంశనన్ను అనుశ్వసిసుత్తా బరువవనే నిజవాద ఛ్నర్త్తనెనిసుత్తానే.

లుల్యోవ అన్నవూ ఛ్నవంశనే. కొడియువనీరిగా ఛ్నవంశనే. ఎం దబళళ ఇణ్ణిశాది ఎందాగలి, ఛాయు ఔషధగళు ఎందాగలి బళసువవెల్ల యుదేల్ల, అకా, ధుని) శాంఖుల వూ నిదఛ్నవంశనే. తాను బదుకిరువష్టు దొలవు, బళసువ వస్తువళల్లవూ ఛ్నవనిర్మితవే, తాను అనుశ్వసిసువ దు ఛ్నవంశనన్నే ఎంబ దృఢ్ద ఎశ్వాసవన్న ఛ్నర్త్తను రళిదరబేకు.

ఈ శిరువాయ్ మాతుగళు సాయుశం యు శొయిదయే తన్న ముద్దిన మనళ నడశెయన్న వర్ణిసుత్తాళె.

శాయి డేళుత్తాళె: ఎళెయు జాశేయుంతే అంజిరెయుళ్ళ నన్న మనళు ~~తన్నన్న~~ తాను లుణ్ణుత అన్నవూ, కొడియువనంతాగి, శిన్నవ శాంబూలవూ - ఎల్లవూ ఆ ఛ్నవంశనే ఎందు స్థాపిసువుదన్ను ఎడెబిడదంతే ఘంశిసుత్తా, అనుశ్వసిసుత్తా, నడెదుకొండిదారు. అన్న, సాను శాంబూలవన్ను శణ్ణాగిరండు, అనుభవిసువంతే, ఛ్నవంశనన్నే సారవాగి ంబందు అనుభవిసువుదక్కే తమగల్ల వల్ల ఎంబుదంతెయే అవళిగే! తన్న ఈ ఘంతెయన్ను ఫోశిసుగొంతిరుళ్ళు వుదక్కేందరే, అవళు కడ్డాయం స్థిరాగిరండాగి, నీరు నిలిసుత్తా, రండ శండవరన్ను శేళి శిళియుత్తా, దీక్షాసాగియూ అవళు శిరుశొళ్ళూరన్ను ప్రవేశిసిదళు.

శిరుశొళ్ళూరు ఎంబుదు దక్షిణ భారతద ముక్యరిందు కొండాడుత్తారె. ఆళ్వారుగళిగింతలూ మొదలిన ఛ్నవంశనన్ను గురుతిసి శ్రేష్ఠరాద ఛోళ రాజరు 'సాయుశం' యు బయసిదరు.

5. ఉరుం నాడుముగుం తన్నొబ్బోల్,
అవణుడయ పెరుం తారత్తురుమే
పిరుత్తుక్ కర్పువానిడత్తి,
చెరునల్ వళర్ చేర్ పళనత్తిరుక్కోయిల్ కొండు,
పెరుం తవత్తాయ్ పిరవియేన్ కొడియేన్ పూవైగళే.

ఊరుమా నాడుమ ఉలకమేమా శన్నెవె హ్వోల్, అవనుడ్యెయ
పేరుమా కోర్డల్లుమేఁ పిదట్ర బ్యెనాసిడతో,
శేరు నల్వళంజిల్ర వ్యెనశ్శిరు శొల్లోల్లూర్శ్నే,
పేరు ఖుల్లుశ్యెయిర్ శొండియేనా శెండి వోన్వోడల్లో.

ఊరుమా ఉరుం = ఊరన్ను, నాడుమా నాడుం = దేశవన్ను,
ఉలకమేమా ఉలకుం = లోకవన్ను, శన్నెవె హ్వోల్ కాణ్గిణాప
బోం = శన్నెడాం(దాన్ను), అవనుడ్యెయ అయ్యణాడ = అవన(భ్రవం
శన), పేరుమా బెరుం = జోగదూళన్ను, కోర్డల్లుమేఁ కారకుర్రు
బె = దివ్య లాంఛనగళన్నే, పిదట్ర బిక్కర్రు = పిదరుచూడశ్నే, శతూవ్రనా
ఇతలి కర్పు యాణ్ కిడర్రి = స్తోభదజవాద మయూరపీగళన్నెల్లా కొంగోడు,
శేరు, నల్వళము బెర్ర నుసువుణాం = లుత్తమవాద నవ్వీనగళు, శేర్
బెర్ర = మొంచిదున, వటినము పట్టణం = నీర్నెలెగళ, శిరుశ్మోల్లూర్
శ్నే శ్రీర్ర బెరుకాణ్ర్ర్ బెర = శిరుశ్మోల్లూంనే, పేరుమా శొండ్
బెరుం తెకాణ్ = నేంద్రోనుత్తళనే?, ఉర్శెయిర్ ఒణాగుర్ = దేశ
ళిం, శొండియేనా తెకాడియెణ్ = వాపిస్మోదనన్న, శొండి తెకాడి
= మనళ్ళు, హ్వోవేడల్లో ట్టణవకరెగా = మ్మేనాడశ్మెగళల్లో.

మ్మేనాడశ్మెగళల్లో, వాపిస్మోదనన్న మనళ్ళు ఊరన్ను, దేశవన్ను, లోక
వన్ను శన్నెడాం(దాన్ను) అవన(భ్రవనంశన) దివ్యనామనళన్నే, దివ్యలాంఛన
గళన్నే పిదరుచూడశ్నే, స్తోభదజవాద మయూరపీగళన్నెల్లా కొంగోడు, శేషిన
లుత్తమవాద నవ్వీనగళు, శుంబిద నీర్నెలెగళ శిరుశ్మోల్లూంనే నేంద్రోనుత్తె (2)
శ్నే డ్రోనుం? డోట్టిం

ఇల్లి నాంయుశం'యు శాయి, నాయుశీయు ఖిడనాడియూద మ్మేనాడశ్మె
గళన్ను శుంబళ డ్రోల్లుశ్తాళే. నాయుశం'యు అవుగళిగు శింబు నామ్మగళన్ను
కంబుకొంబగళు బీళు. డుశ్మెగళు ఊంబద ఊంనే, దేశవిలద దేశశ్నే,
మళ్ళె లోకం బింద లోకంశ్నే ఆనంద బుధ దారాడుత్తా, ఇంబాగ దాడుత్తా
రాలశెళ్ళరియుత్తవె. దారియల్లి, శన్న మనళు ఛ్రవనంశన దివ్యనామనళన్ను
దివ్యలాంఛనగళన్ను కంబు ట్రోనళ్లి దాడుత్తా ఎల్లోల్లూ సుత్తాడుత్తా, స్తో
భదజవాద మయూరపీయన్నెల్లా కొంగోడు, రాలశెళ్ళరియుత్తాళకో డోనకో ఎం
దు శాయి బయసిద్దిల్లూబీళు.

శాయి డ్రోల్లుత్తాళే: మ్మేనాడశ్మెగళల్లో, నిమ్మ దారియల్లి నన్న మన
ళు ఛ్రవనన్న మన్నరనోగిడుత్తా, శీలశిదనుత్తా, లోకరూఢి నిద్దాగిన
రేందు నాను బయసిద్దే. స్తోభదజవాద మయూరపీయన్నెల్లా బిట్టు కొం
డ్బు, ఇల్లింద ద్వారటుట్రోనద అవళు శిరుశ్మోల్లూరిన విశాలవాద

కేదరుగదిగళంతలూ, విస్తారవాద నిల్లలేగళంతలూ, సుస్వరవిద కీర్తనేగళా ఆ
శానవ దోషమందిరద సేంబగినే భీరదాగి అల్లియే యుత్తమ పట్టు
డేయోణ? ఈ విషయ గమనిసిరువుదాదరే, నీవు హోగుత్తీరా?

3. పూజెయ పంక్తిగళల్లి బరుత్త కూతిద పుంపుటగళల్లి
యాగవన్నుం శ్రీరంగన శ్రీనామగళన్నే కూగియాడువుదు, ఎం
బాగవతరొడనే శ్రీరంగక్షేత్రక్కే,
కొంబేయ మాయ్ తుడిప్ప మణ్ణిన కణవన్ను ఎణిసువుదు ఇవు
గళల్లి కాణబహుదు?

పూజెయ పూజెయ = మేలినాడిన, పేళిదగళ పంక్తిగళు = దొడ్డదు
రుగళు, బరుద పంక్తి = ఇరిండు, కుంకుమ కూతిద = ఆటవ
కుడిదే మడిదేవళు, పొ పుట్టిల్లల్లి పుటగళు = పూజెయల్లిరు
యువ పుష్పగళు, యాగవన్నుం = ఎల్లవూ, శ్రీరంగ శ్రీనామగళు = నామ
ధేయగళు (శ్రీయుక్తవాద), శ్రీనామగళన్నే శ్రీరంగనామగళు = పవిత్రనాద
నామధేయగళు, కుంబి కూయి = కుంచి, ఎలుమార = ఏళుం = లుజ్జీవనవిరు
వుదిల్లవో, ఎనోమాయ్ = ణన్న పాణవు = నన్న మనసు, పోలి బోయ్ =
పోలిదు, ఇనిదిగిణి = ఇన్ను, శంఖ కూణ = శంఖవన్ను, ఫలనమార = ఫల
ం = నీర్నేలేగళ, శ్రీరంగశ్రీనామగళన్నే శ్రీరంగనాథ = శ్రీరం
గళూ ఒంటే, కొంమాయ్ కణ = శ్రీరంగనాథ = కొండి దర్శనం
ఒందుటగళు, కుడివ్ప కుడిప్ప = కొటియుళిదవు, మణ్ణిన కణవన్ను
మణ్ణ కణ్ణిగణ్ణు = మళ్లిదనగళంతే నిసుళిదువు శంఖనాళదంత,
ఎనో కేయ్యువుదో కాణలిల్ల ణన్న తలెయ ఎళుత్తిదే = ఏను
మాడుత్తేనేంబుదే తిళియదల్ల!

మేలినాడిన, దొడ్డదు నిళగళు, ఇరిండు, ఆటవ కుసిదే మడిదేవళు,
పూజెయల్లిరువ పుష్పగళల్లవూ నమ్మ శ్రీరంగనాథన శ్రీనామగళే ఎందు కుంచి
నామధేయగళే (ఆళ్వారిగళు) లుజ్జీవనవన్నే మాడుత్తవే నన్న మనసు, ఇన్ను, శంఖ
ద నీర్నేలేగళ శ్రీరంగశ్రీనామగళంతే నీరు సుళిదువు శంఖనాళదం
తవిరువుదరింద ణన్న తలెయ ఎళుత్తిదే = ఏను మాడుత్తేనేంబుదే
తిళియదల్ల!

'నాయుకి' ఎం తొయి శన్న వెళ్ళియి కురియిన మనళ్ళు శన్న బళి ఇన్నవ
కేవళ ఆనంద ఉంద కొలంళ్ళోయిశిద్దళ్ళు ఎంబుదన్న స్మరిసకొళ్ళుళ్ళే.
గండ్ల పుట్ట ఆఱుద నాముసుమళ్ళూ, మైనా, గిళిమళ్ళూ ఇవ అవళిగె ఆనంద
వన్న శరుసిద్దవు.

మనళ్ళు అప్పనళన్న బిడసిశి, శ్రీవంశద విచిత్ర నామధేయళన్న
స్మరిసుత్త, అదరిందల్లిరువవరిగె ఉజ్జీవనవందు కుతూహల (శ్రమిసి), అవళు
శిరుసొగళిగె రన్న శేలు పదళ్ళుత్తే. అల్లి అవళు కేవళ కొలంళ్ళోయిసుత్తిళ్ళిల్ల
శిళంయదల్లి ఎందు తొయి కుంబళిసుత్తిళ్ళు. ఇదేందు చిత్రవన్న తెరిసుత్త,
శండ్రీరు సురిసుత్త ఇరువళిగె కేళిసిదే?

రొయిలు కేళ్ళుత్తిళ్ళే: నన్న మనళు నన్న బళియల్లిరుత్తిద్దిద,
మైనాదళ్ళ, కపురుసళిగళు, ఆఱుద కొబ్బరిమేమకిసేదళ్ళు, కుబుటిద
ళ్ళు - ఇవెల్లవూ అవళ ఆటద నామధ్రేయగళాగిదవు. శ్రీవంశద శ్రేష్ఠియు
ఎల్లావస్తువనూ శ్రీవంశద విచిత్ర నామధేయళన్నే కేళలుయెందూ, అవన
బళియల్లిరువవరిందల నశ్శానందవుంటాగువుదెందూ భ్రమిసిదళు. అవన
ల అవళ మిసి మిరిద ప్రేమవన్ను కీలాగి, అవళశబ్దగళింద మళ్లోమురి
యువంతే శండ్రీరు సురిసుత్త, అవళ ఇదేందు చిత్రగళన్ను కుడిసుత్త, కిల
కొళ్ళుంతే నగిసిదళు. అల్లి అవళు కేవళ కొలంళ్ళోయిశ్రోతళాగి!

ఆటద వస్తుగళింద లక్ష్యవువుదు అల్పవంశోక్తి. శ్రీవవన్ను మనసంతే
శబ్దగళింద, శ్రీవవశ్లేషణెయిందల లక్ష్యవువుదు ఉజ్జీవన మంత్ర మాడు
వానంద (నిశ్శానంద).

4. కొంతలిరియబ్బరకొరలో? కుణం మిక్కరణరాణ్బర్
కొరలో?,
కిల్లిలువాయ్పెణ్డుకళ్ అయ్తకెరియుళ్ళారురుమళిలి!,
రకుల్వమం మల్కియవణ్ కిడంద తిరుక్కోణార్క్కరక,
రమల్నిడెన్రుడుక్కుళినమాణ్ రకుల్ల మోయినరె.

కొల్లమయిస్వర్శోలలో? కుణమా మిక్కనళ్ళస్వర్శోలలో?,
శిల్లమాయ్ పైణ్డుడళ్ళు అయుయా కేఱియుళ్ళురు మిల్లే!,
శెల్లమా ముల్లయివనో కిడన్న శిరుకొళ్ళుగళార్శ్చే,
మిల్లుడ్రైనుడళ్ళు ఇళవయినో శొల్ల మోమినళే.

కొల్లమ = ఎల్లే మీరిదవళు (దారితప్పినళు; దుర్మమి
ఉదవళు), ఎన్బర్ కోలలో = ఎన్నలాకోలే,
కుణమా మిక్కనళు కుణం మిక్కరాణ్ = బలుహెచ్చిన (విలక్షణ
గుణవంత,

ఎన్నెర్ కొలోఁ రణ్ పర్ రకు గలుగా : ఎన్నక్కొండు, చల్లని వాయి
క్కిపుల్లి యాయు : ఇతరులన్ను ఎత్తి ఆడువ (దూషించువ, అవమానపరుచువ)
బాయుళ్ళ, పేణ్డాడళ్ రపణ్ణుకుర్ = డొంకదారు. అయాల్ జోఁ
యుళ్ళారుమా అయు రకు గ్రీయుర్ణారుం = చేరిచుదివళ్లు
రువవరూ, ఎల్లోఁ రన్లె : అయ్యో, చెల్లమా మళ్ళ రకుల్యం
మంకి = పొండయ్ రుంబి, అవన్ అవుర్ : అవను, రిడన్ద కిడర్
క్ = ఇరువ (వివరించువ), శిరుచెట్టుళ్ళూర్క్కోఁ కిరుక్ రకు గాలూర్ క్క
రకు = శిరుచెట్టుళ్ళూరుంకోఁ, మేల్ ఇడ్డే రమంబి రిణా = నేర్ల నడువ
నుబడ్డ క్రుడుక్క : అదుం నోఁయువంకే, ఇళమాన్ రిణమాన్
ఎళ్ళియు ఇంకేయుంకే, చెల్ల రకులు = పూలందలు, మేవినళ్ళోఁ డుమాచి
రా రెణా = ప్రీయుళ్ళిసిదళ్లు (లుల్లోడనకొండళ్లు!)

ఇతరులన్ను ఎత్తి ఆడువ బాయుళ్ళ డొంకదారూ, చేరిచుదివళ్లు
రువవరూ (డొంకదారి) 'ఇవళ్లు రదు మేలిందవళ్లు' ఎన్నక్కొండు, 'చెలు
కొట్టిన బిలప్షణ ముద్రవళి' ఎన్నక్కొండు? అయ్యో! నేంబిదు రుంబి,
అవను వివరిసువ శిరుచెట్టుళ్ళూరుంకోఁ, నేర్ల నడువ అదుం నోఁయువం
కే, ఎళ్ళియు ఇంకేయుంకే, పూలందలు యుల్లోడనకొండళ్లు! లుల్లోడనకొండళ్లు! (4)

ఈ దారియుర్ళ్ళ డొంకదారున్ను ఎరదుబదియూ బింరటిసి చేళ్లలూ
క్కినోఁ భ్రమవట్టిప్పుయిదళ్ల దారమొట్టిరుంబవరిళ్ల కొట్టి చిక్కి, శిలవళ్లోఁ
రళ్లలదవరు సిందుబడేయువరు. అవరు నిందారిళ్లూ, రాంనాంరుంబవ
నవళ్లోఁ ముళ్లూ శోలశక్కవరు. శిమ్మంకే అల్లదే ఇతరడొంకళనడకేప్పవ
భోగ్యాదరు అవరన్ను శేంతు రుబ్లు, రుంబ, అది మూరాడకళ్ళువరు.

దారమొట్టిరుంబవరిళ్ల అల్లిప్పట్టవాదరు ఆనందియుళ్ళవరు,
రుంబారిళ్లోఁ ఆనందరు, అవరు శిలవళ్లోయిళ్ళజన. శిమ్మంకే యుంరు
అల్లదే, ~~అరణ్యనడకేయిల్లి~~ అవరు చేళశాలియిల్లిద్దరు, అదన్ను అవరు నిం
యాదరిశియుల్లి అభ్యర్థిసుతిసిళ్ళువ బుద్ధియుళ్ళవరు, మళ్ళోందు బాఁ
యూ డొంకదారు.

ఎలుం వీంరడద డొంకదోఁ ఆవరలు, సామన్యరాగి అవరదు
ముదరు బాయి. జోఁకే సిక్కొండలోఁ అవరు ఇతరరన్ను రుంబరు మూశనాదు
వర్ణభావ అవరిం భడజనాదద్దు.

కొంబి డేళ్లుక్కాళే: నన్న మనళు నేంబిదు రుంబిదవళ్లు.
బిల్లుంబువ దర్జి నడువుళ్ళవరు. ఎళ్ళోయి రుంరేయువ నుందరి. రన్న నేర్ల
వ్యాపారద నడువన్ను బిల్లుంరి నోఁయుయిసుక్కా, ఎళ్ళోయి జుంరేయుళే,
అవళ ప్రీయుశమనాద బ్రిదనరంశను వివరిసువ శిరుచెట్టుళ్ళూరుంకోఁ
యుక్కొండ బంద మున్నసి పూరటు పూలందళు. నమ్మ శేరియు డొంకళు

అవళన్న శొరకు "కదు విందవళు' 'దారకవిహవళు' ఎన్నళ్కాకీ? భీరి శేలియు దొంగళదాగి 'విలష్ణనుద వళ' ఎన్నళ్కాకీ? నన్న మనళ ఖనిగి యారు మిసేనిన్నవకీలి శిళియదల్ల!

5. మేవి ణాగుత్తు ణాగుత్తు విహాయాటదల్లి రుగు తణ్ణ కిర్రు కైవి పోయ్, ఇనిశ్తన్ శిరుమాల్ తిరుకకోలారిగి భూవియల్ పొళిలుమా శవమువవనశేలియలుమారడి, ఆవియుళా శుళ్ళర ఎద్దనేయుడర్న ఇద్దలనాలిరే.

మేవి మెవి = భవవస్తుగళనుభవదల్లీ తొడకు, నేగ్గిన్ద నేగ్గిదణగళు, ణాగుత్తు = ఖడళవాగి కేసరగొండు, విళ్ళేయాడల్లి లుయాళ్ విహాయాటదల్లి రుగు = ఆటవాడువుదన్ను ఇష్టపడదవళాగి, ఎనశీలు కేళి తణ్ణ కిర్రు కైవి = నన్న ఒంక్క దేవియు, ఇని ణి = ఇన్ను, శవ శిరుమాల్ తన్ తిరుమాల్ = శన్న స్వామియుయి శ్రయంపకియు, శిరుకోళాయిల్ తిరుకకోలారిగి = శిరుకోళాయిల్లి రువవళ్లి, పొ ఇయిల్ భూవియల్ = భూమియల్లి రువవళన్ను, శవమువమా లుళ్ళ, పొళిలుమా పొళిలుమా = లవవనళన్ను, శవమువమా తొడుమం = శటాశవళన్ను, అవనశేలియలుమా అవన్ కణ్ణ భిళ్ళుం = అవన విన్నమందిరవన్ను, శన్ను కణ్ణు = కంబు, ఆవియుళా శుళ్ళర భూవి ఇరుగు = ప్రాణవూ అంశరంవూ శంవి కరుగు, ఎద్దనేయ ణాగుత్తు = కీళనే, లుదళ్కమా రోల్ ఎకకు ం ణకుగళు = లుళ్ళుదనుకొళ్ళువళ్లిరు, ఇనలోయే ణాగుత్తు = ఈవళలే.

నన్న ఒంక్క దేవియు భవవస్తుగళనుభవదల్లీ తొడకొండు, ఆటవాడువుదర్న ఇష్టపడదవళాగి, ఇన్ను, శన్న స్వామియుయి శ్రయంపకియు శిరుకోళాయిలల్లి రువవళాగి లుళ్ళ లవవనళన్ను, శటాకర్మళన్ను, అవన దోవమందిరవన్ను కండు, (అవళ) ప్రాణవూ అంశరంవూ శంవిదరలు అదనీవే లుళ్ళుదనుకొళ్ళువళ్లిరు ఈవ తొడోనల్ల!

(57)

శాయి ణంబలవస్తుక్రాళి: ఎళియు ణరియుదవళాదరూ లుళ్ళమాన

జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యాదులన్న ళ్ళ, పెద్దలే అనవళ్లు నన్న మనళ్లు. ఆవయస్సునే శక్తి దామే, అవళ్లు శన్న జ్ఞానేంద్రియళ్లంబడగొండి ఆటవళ్లన్నే తట పట్టలవ్వా ఆసక్తిమాళ్లలల్లా. ఇనవద్దుమానుష్య దల్లంమే శేవిసా, కేంద్ర, కేంద్ర, శ్రీశైవాదళ్లు. నమ్మన్నేల్లా దూరమాడి శన్న గ్రామియుంద శ్రీయుం వికియు శిరుశ్శోళ్లూంమే ఉద్భోధలు. అల్లి ఎడిబిడదంశోభ్రుబిడు వలుదవనవళన్ను, శిళినిలింప శబ్దాంశళన్ను. గ్రామియు నోదవలుంబర వన్నుశెండు అవళ్ల ప్రాణవ్వా మనస్సు శంపూర్ణంబిరబేశు! అల్లి అవళు డిళే ఆనందిసువళ్ళంశ! అదన్ను నోడి ఆనందిసువళ్ళ నన్నల్లనల్ల!

6. ఇన్రైణ ఉదయాత్తమన్ను ఇలమానిని వ్లేలయ్,
తేన్ శీణై శుత్తిలదమన్నెయ శిరుశ్శోళ్లూర్ వ్లే
శేనలు, శెన్ శిరుమాల్ శిరుక్కణ్ణుమా శేవ్వాయుమా శాయ్,
నినలు నినలు నైయుమా నేడు శెన్ఱోడళ్ళ వసి మల్కువే.

ఇనలు ఇన్ఱు = ఇందు, ఎనశ్శెణ ఉదయాత్తం = నన్నే, లదనాద రువ, ఇళమానిల్ ఇణమాణ్ = ఎళ్ళెయు జంశేయు, ఇసిణిణి = ఇన్న, పోయ్ పోయ్ = పోశి, శేనశేర్ తేన్ శీణై = దట్టం బిళ్ళే, శిలదమా అన్నెయ శీలత్తం అణైయ = శిలశ్దంశే ఇరువ, శిరుశ్శోళ్లూర్ వ్లే శిరుక్కోవూర్ ఉక్కు = శిరుశ్శోళ్లూరిలే, శెన్లు శెన్ఱు = పోశి, శెన్ శిరుమాల్ శిరుక్కణ్ణుమా = శ్రీమన్నారాయణన్ను, శేవ్వాయుమా = సుందుటియన్ను, శాయ్ కణ్ణుం = శాంతమాన శణ్ణుళళన్ను, శేవ్వాయుమా నైయుం = శ్రీశైవాశాస్త్రగళన్ను (శైవరువళ్లు), నేడు శెన్ఱోడళ్ళ శిరుకణ్ణుకళ్ = విశాలవాద శణ్ణుళళు, వసి మల్కువే = నీరు నిలుంబుశ్శే.

ఇందు నన్నే మిదనదే సన్నన్న బిట్టు శ్రీవరువ ఎళ్ళెయు జింగా యు

ఇన్న డోలా, దష్టా బిళ్ళనే శిలం దంరిరువ శిరుశెల్గాళ్ళు ంక్కే ప్రేళ్
ా, శన్న ద్దామిండు దివ్యనాద శక్తుావళ్ళన్ను ఇందు టియున్ను శెండవ
ళ్ళా, నింశెం నింశెం శొంరా (బిడవాముళ్ళకాల), మిశాల నాద శక్తుావళ్ళు (6)
నీరు నుంయ్యశ్తాళే.

తాయి దుంబలయ్యశ్తాళ్: ఎళ్ళండు జంంయిందన్న మనళ్ళు, సనకే
భడాయిం ళ్ళాం ఇదిా బరదంశే సన్నన్న అనలిదళ్ళు. దష్టాబిళ్ళనే శిలం
ప్రేంయునాద శిరుశెల్గాళ్ళుంమే ప్రేళదళ్ళు. ళశొసు మిళి శొండ ద్దామిండు
దివ్యనాద శక్తుావళ్ళన్ను, ఇందు టియున్ను శొండవళ్ళాం, ద్దామిండు
భమ్మనిదల్లి నింశెంనింశె, శిన్లోలరుదీయుయ్తాళ్, శొంరా బిడవాముళ్ళంత్తి
ంందిన ఘాశ్చరదల్లి అవళు డోశాదళ్ళే ఎందు శొంరనుశ్తిద్ది
శాయి, శన్న మనదల్లి అవళు ఆనందవన్న అనుభవిసుళ్ళందాం, శనకే
అదన్ను శొండు నింశిసిదువ భాగ్యవిల్లవందళ్ళనే. ఇల్లి, తన్న మనళ్ళు
భవనంశవభమ్మనిదల్లి నింశెం నింశెం మోరయుశ్తాళేందు నింశెంశొన్న
డోళ్ళుశ్తాళే.

భవనంశను రక్తాష్మనువ వరేగా ఇశేశనను ఎష్టేళ్ళు కంబ
ఆసదల్లి ప్రయోళిసిద శెడమే ఎంబుదన్న డోళ్ళుశిరబద్రాశి నుశ్తదే.
ఆదరే, భవనశ్నలోగానంయే అవను శశే ప్రయశ్న మాడలారదిరల్లవే?

7. మళుశ్రోక్కణ్ణరెణ్ణు మయ్యల్లుర్ర మనశ్తనాయ్,
అల్లునన్ బకల్లుం నెన్నుమాలెన్ర ణిళశ్తిణి బోయ్,
శిశువం మళ్కియవన్ కిడన్తశ్తి శిరుక్కోలూర్ప్పక్కె,
ళుళ్కియాళ్కిన్నడన్తు ఎన్నునే పుగుళ్ళకాలెయాళ్
న్తకిత?

మళ్లు నీలశ్కణ్ణోడు మళుశ్రోక్కణ్ణరెణ్ణు = నీలు నుంయుశ్తి
రువశ్నాళిందలూ, మ్మేయుల్ లుచ్చమనశ్తనళాయ్ మయల్ ఉర్ర
మనశ్తనాయ్ = అశ్యంశ అశిశయవాద వ్యామోహద మనదవళాం,
అల్లుమా నల్ బిడలుమా అల్లుం నిల్ బకల్లుం = రాత్రియూ ఇళ్ళియ
కూడలూ, నేడుముల్ ఎనోలు నిన్ను మనాళ్ ణన్ను = దవేరిశ్తర ఎందు

Garari Srinivasan

అలోక్కు అణిచ్చిక్కు = శూన్యంలేదు, ఇని పోయి ఇణిగిపోయి = ఇన్న పోలా, చిల్లమూ మల్లి ఇశ్వయం మళ్ళి = సౌందర్యం శుంభువ అవన శిక్షన్ద అయ్యణ్ణి కిడక్కుత్తు = అవన వివరిసువ, శిరుశ్శోళ్ళూర్క్కే కిరుక్కుకొణ్ణిరుక్కుకే = శిరుశ్శోళ్ళూరన్నందే, ఇల్లి ఇల్లి నడన్నే ళ్ళిక్కి ళ్ళిక్కి నడక్కుత్తు = సుందర సుందర నడేయు, ఎన్దినే ఇరుత్తిరుత్తే = కీళే, బిద్దుమాశొల్ ఒళిన్దే పుకుం ఇరుగాల్ ళ్ళిక్కిరుక్కు = కుళిత సుందరనాగి కాణువళ్ళలే?

నిరు సుంభువ శబ్దాంశగళంతే, అల్పాంశ అశేశయువాద వ్యామోహద మనదవళాద, బిళ్ళెయు దనలు రాత్రియు 'సర్వేశ్వర' (శ్రీమన్నారాయణ) ఎందు రూపిసిరువ శిరుశ్శోళ్ళూరన్నందే సుందర సుందర నడేయు, శైశవదింద రూపిసిరువ శిరుశ్శోళ్ళూరన్నందే సుందర సుందర నడేయు, శైశవదింద (7) కీళే సేరువళ్ళలే?

ఈ వాక్యదల్లి, తాయి తన్న మగళు శ్రీకృష్ణనే ఇద్దాగ మాత్ర అవన వంశదల్లి అశేశయువాద వ్యామోహదిందు, అవనన్ను ఎత్తికొండరంతే స్నానమాడిసి, అవన దివ్యనామగళన్ను కేశిసిదుళ్ళి, శ్రీకృష్ణను సుళ్ళిత్త బళిక దళిందలూ, బళిక అవళు తన్న మగళన్ను కొండరు, శిరుశ్శోళ్ళూరన్నందే, దివ్య సుందరనాద అవను వివరిసువనెందే కీళే సుళిదుత్తా నడేయుత్తిరువుదన్ను కండు, శైశవదింద అవళు తిరువయ్యాళ్వరన్ను కీళే సేరువళ్ళలే ఎందు పంబలపడుత్తిద్దళు.

8. ళిక్కిరుత్తా కుణ్ణిగాడుమేల్ నాకణ్ణెయణ్ణెవక్కు నిన్రాన్దు
కళిన్దా నిన్రుళిగిణ్ణెనాయ్ క్క కణ్ణానీర్ తుళుంబచ్
చెళుత్తుగొణ్ణాల్ళి
ళిక్కిరుత్తా రవాణ్ణ మలరాన్ నాభీ కమలత్తిన్ మీరుక్కా
ణ్ణార్క్కిడ,
కళిన్దా నిన్రుళిగిణ్ణెనాయ్ నంబియె నీళిత్తా రవంకా
ణినాకయె.

ఒశిన్ద నుణ్ణీ క్కైమేల్ క్కైయిట్టై వైత్తు సొన్న సొన్న,
కశిన్ద సొంజినళాయ్ళ్ళిన్ణీర్ కుళుమ్బిచ్చిల్లుగొళ్ళ?
ఒశిన్ద పూనోమలరాళ్ కేళలు నీక్కి శిరుశ్శోళ్ళూర్క్కే,
రశిన్ద సొంజినళాయ్ ఎమ్మై నీత్తి వేమాచరిక్కైయే.

ఒశిన్ద ళిక్కిరుత్తా = శైశవదింద, నుణ్ణి ఇక్కైమేల్ కుణ్ణిగాడు మేల్ నడుచిన మేలే, క్కైయిట్ట వైత్తు నాకణ్ణెయణ్ణెవక్కు

కోయిస్నిమ్మ కొండు, నొంన్న నొన్న ఎరుగాన్తు ఎరుగాన్తు = బదలాగి
నొంద వళ్ళా, శశన నేంజనళ్ళాంయ్ కళిన్తు ఎరుగ్గినాగాయ్ =
లుడేవనందకుంబర్ మనదవళ్ళా, శద్దు నీర్ కుళ్ళుమ్మ కణ్ణా నీర్
తుర్గుంబ = శద్దువళ్ళా నీరన్న కుంబిసుంబుత్తా, కేట్ట మూకేల్ తకప్ప
మ్మం ఎకాగ్ = నడేదు హోగుత్తిళ్ళోరే హేగే? ఇశన్న రాత్రి = నాళె
నేయింద కూడిద, ఇల్లో మలరాళ్ రాణ్ మలరాగ్ = నొంఖనగలూ
నవళాద (లష్మీదేవియ), కేలుసన్న ఎకాగిరుత్తాన్ = మతియ, తిరుళ్ళో
ళూర్కేరే హొరిక్కె కోలుర్ట్టక్కె = తిరుళ్ళోళూరిందలే, కేశవ
నేంజనళ్ళాంయ్ కళిన్తు ఎరుగ్గినాగాయ్ = తరవాద మనదవళ్ళా
శీ ఎవ్వ్ ఎంబాగి = నమ్మన్న, నీత్త నూక్తు = బిట్టు హోగద, ఎమగాగి
= నమ్మ, శాంతేయింద కారిణిక్కె = విశ్వనుందరియాద నన్న మనళు
నాళెంయింద కూడిద నొంఖనగలూ మనవళాద లష్మీదేవియు
మతియ తిరుళ్ళోళూరిందలే, తరవాద మనదవళ్ళా, నమ్మన్న బిట్టు
హోగద నమ్మ విశ్వనుందరియాద నన్న మనళు శ్రీశనొంద నిద్దానకు
మన మేలే కోయిస్నిట్టు కొండు, నొందు నొందు, లుడేవనొందవ
ళ్ళా, శద్దువళ్ళా నీరన్న కుంబిసుంబుత్తా, నడేదు హోగుత్తిళ్ళోరే
హేగే?

ఇంతన మాతుగద కాళియే, తాయియు తంబియుమవరన్న
ఇల్లియూ కాణబార్దు. తిరుళ్ళోళూరన్న ళేంద్రదింద నింతిద్దళు.
ఇల్లవాదరే హోగిరేనెంబుదే తాయియ మనెయల్లి

తాయిహేళుత్తాళే: ననుందరియాద నన్న మనళు లష్మీవల్లభ
నాద విష్ణువంశద నేలసిరువ తిరుళ్ళోళూరినందలే ఇల్లింద, నమ్మ
న్నగలి హొరటళ్ళు. అవళ మనదల్లి లుడేవనొందిదళ్ళు. మళె బరువాగ
మేవరలే నిద్దానకు అవళిగు. శ్రీశనొందు ఇన్ను నిద్దానవ్వి అవ
మేలే కోయిస్నిట్టు కొండు, శేద్దువళ్ళా నీరన్న కుంబిసుంబుత్తా,
నొందు నొందు, నడేదు హోగిరబేకు. అయ్యో!

೧. కారియం నల్లవనాగణవు కాణిసి ತನ್ನ కಣ್ಣಾ
ణುಕ್ಕಂಕಣ್ಣು,
೨. ಶ್ರಿಯಾಗಿರುಪ್ಪವಳ್ ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲವಾಗಿ ಕೆಡಕ್ಕ, ಮನಸ್ಸು
ಬೇಯ್,
೩. ಕೆಡುಪಪ್ಪವಳ್ ತಾಯಿನೈಪ್ಪವಳೈ ತಿರುಗಿಪ್ಪಾರ್ಕ್ಕವುಮ್,
೪. ನೆರಿಸಿಯ ನಡುನಡುಗುವಾಳ್ ತಂಮಯನಾಗಿಯುಮ್ ನಿನೈಕ್ಕ
ತ್ತಿಲ್ಲೈಯೆನ.

Garani Srinivasan

కొంతమంది నల్లనివాళ్ళని చూసి ఎగతాళి చేస్తున్నారు,
ఈ అమ్మాయి మాత్రం ఇదేమీ పట్టించుకోకుండా, ఇసి పోయి,
తోటి పిల్లలతో కలిసి ఆడుకోవడానికి వెళ్ళిపోయింది.
నేటిలో నవ్వుతూ ఎమ్మెల్యేగా నామినేషన్ వేస్తుంది.

కొంతమంది కాకపోవడం = విషయం, నల్లనివాళ్ళు ఇష్టంలేనివాళ్ళు = (వస్తు)
ఇళ్ళలోవారు, అమ్మకి కాకుండా అమ్మమ్మ కాకుండా = అవ్వాళ్ళన్నమాట,
ఎగతాళి చేస్తున్నారు ఎగతాళి చేయడం = అపహాస్యం చేయడం, అంటే
అపహాస్యం చేయడం (ఎగతాళి చేయడం), అందం, ఈ అమ్మాయిలు చదువుకోవడానికి
= కరుణించే మనస్సున్నవాళ్ళు, ఇలాంటివాళ్ళు ఉన్నారు = ఇదిగో ఇదిగో, ఇదుగో
ఎక్కడో ఉన్నారు ఎవరో ఎక్కడో = ఇదిగో, ఇదిగో ఉన్నారు = ఇదిగో ఇదిగో,
ఇసి పోయి వెళ్ళిపోయి = ఇస్స (ఇష్టంలేని) భంగిమ, నేటి కాలంలో
లేటి ఎలక్షన్లలో పోటీ చేయడం = పోటీ చేయడం, ఎన్నికలలో పోటీ చేయడం,
నేటి ఇలాంటి ఈరోజుల్లో కాకుండా = ఇప్పటి ఆధునిక కాలంలో ఈరోజుల్లో = ఇరవైయ్యవ
శతాబ్దంలో నేటి ఇలాంటి ఈరోజుల్లో కాకుండా = ఇప్పటి ఆధునిక కాలంలో ఈరోజుల్లో = ఇరవైయ్యవ
వాళ్ళు ఇంకా ఈరోజుల్లో కాకుండా = ఇప్పటి ఆధునిక కాలంలో ఈరోజుల్లో = ఇరవైయ్యవ
శతాబ్దంలో నేటి ఇలాంటి ఈరోజుల్లో కాకుండా = ఇప్పటి ఆధునిక కాలంలో ఈరోజుల్లో = ఇరవైయ్యవ
వాళ్ళు = నడివయస్కులు, ఎమ్మెల్యే ఎంపీ = నమస్కారం, ఇంకా
అయిపోయిన కాలం = వ్యవహారం, నిన్నటికి ఇలాంటి ఈరోజుకి ఇలా
రాలేం = వ్యక్తపరచలేము!

ఇళ్ళలోవారు విషయం వస్తువులన్నమాట చూడక, నన్ను ఆపహాస్యం చేయడమే (ఎగతాళి
చేయడమే) అందం, కరుణించే మనసున్నవాళ్ళు ఇరువురు. ఇదిగో ఇదిగో,
ఇన్ని చోట్ల, కేటియ జనం చులకనగా నిందనీయాలన్ని శుద్ధంగా పూర్తిగా
టిసుకుంటారు, ఆభరణాలన్ని శక్తికొద్దీ ధరించేవాళ్ళు, తిరుచ్చోట్ల
తిరుగుతూనే నడిచేవాళ్ళు, నమ్మకాన్ని వ్యవహారం వ్యక్తపరచలేము! (9)

కొంతమంది అనుకోవచ్చు: యువ సుందరాంగ, ఇష్టంగా, ఆకర్షణీయ
వస్తువులను చూడక, నన్ను మనుషులు 'ఇదుగో నన్ను ఆకర్షణీయమే, నన్ను
ప్రేమిస్తున్నారే' అందం, కరుణించే మనస్సుతో చూడటంలేదు! ఇంతే ఎల్లుండి
వస్తువులన్ని ఇల్లులోనే కొంటారు, కేటియ జనం నానా బయటి నిందనీ
గురించి లోకువగా, తనలోలోపలున్నవాటి పూర్తి ప్రేమను ఇవ్వలేని
నన్ను గుర్తించి, తిరుచ్చోట్ల తిరుగుతూనే చూడటంలేదు! నమ్మకాన్నైతే
వ్యక్తపరచలేని మనిషిని చేసేశారు!

ప్రపంచంలో ఎంతోమంది ఆకర్షణీయ వస్తువులూ, అనియంత్రిత

ಚೆಂದನ ಭಾವನೆಗಳೊಂದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೂರವಾಡಿ, ಭವಬಂಧನಕ್ಕೊಳಪಡಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು ಎಂದು ಶಿಷ್ಯನು. ಅದರಂತೆ ಯೋಚಿಸದೆ ಬೇರೆ ಬೆಳಕನ್ನು ನಿಜವಲ್ಲ.

ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದೆ ಯೋಚನೆಗೆ ಬಾರದ ಅಭ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಕುಂಚಿತಗೊಂಡಿರುವ ಭವಬಂಧನವನ್ನು ಕಾಣಲು.

10. ನಿಗಿಣಾಕ್ಕಿಲೇಣ್ ತಕ್ಕಾಯ್ ವಳ್ಳುಕಾಣ್ ತಿರುಡ್ಡುಕಣ್ಣಿಗಾ
ಮಾಣಿಣಿಪ್ಪಬಾಯ್,
ಅಣಕ್ಕೆತ್ತುಲಕ್ಕುಮುಡೈಯ ಅರವಿನ್ದಲೋಚನತ್ತಿನ್,
ತೀಣಕ್ಕೆತ್ತಣಿಯುಂ ವಿಡಾನ್ ಅವನ್ ತೆಳ್ತಿರುಕ್ಕೆಗಾ
ಮಣಕ್ಕುವಾನ್ ಪತ್ತಿಯುಂ ನಿಗಿಣಾಯಾನ್ ತಕಲ್ವಲ್ಲಾನಿ
ತ್ತಾಣಾಗಿ.

ನಿನ್ನಕ್ಕಿಲೇನ ಶೆಯ್ವವರ್ಗಳ್ ನಲುಜ್ಞಾನಿಗಳಾನಿನಿ ಪ್ಪೋಲ್,
ಅನ್ನೈಕ್ಕಲಪ್ರಮುಡ್ಡೆಯ ಅರವಿನ್ದಲೋಚನತ್ತಿನ್,
ತಿನ್ನೈಕ್ಕಳಿಯುಮೆಡಾಳ್ ಅವನ್ ತೆಳ್ತಿರುಕ್ಕೋಳಾರ್ಕ್ಕೇ,
ಮನ್ನೈಕ್ಕುವಾನ್ ವೆಂನ್ ವೆಲಿಯುಮೆ ನಿನ್ರೆಯುಳ್ಳಾಳ್ ಶೆಲ್ವನಿತ್ತೆನಳ್ಳೇ.

ನಿನ್ನೆಕ್ಕಿಲೇನ ನಿಗಿಣಾಕ್ಕಿಲೇಣ್ = (ಹೀಗಾಮುಪದೆಂದು) ನಾನು ಪ್ಪೆಲ್ಲ ಪ್ಪೂ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿರಲ್ಲಿ, ಶೆಯ್ವವರ್ಗಳ್ ತಕ್ಕಾಯ್ ವಳ್ಳುಕಾಣ್ = ಪ್ಪೆಳವರ ಳ್ಳೇ, ನಲ್ಲ ಕಣ್ ತಿರುಡ್ಡುಕಣ್ = ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳ, ಇಳಮಾನ್ ಕಿಣಾ ಮಾಣ್ = ಎಳೆಯ ಜಿಂಕೆಯು (ನನ್ನ ಮಕಳು), ಇನ ಪ್ಪೋಲ್ ಕಿಣಾ ಬೋಲ್, ಇನ್ನು ಹೋಲ, ಅನ್ನೈಕ್ಕ ಲುಲಪ್ರಮ ಲುಕ್ಕೆಯು ಅಣಕ್ಕೆತ್ತು ಉಲಕಂ ಉಣಾ ಲ = ನಮಸ್ಕರಿಸುವರಲ್ಲಿ, ಅರವಿನ್ದಲೋಚನನನ್ನೆ ಅರವಿನ್ದ ಲೋಚನ = ಅರವಿಂದಲೋಚನವನ್ನ, ತೀಣಕ್ಕೆತ್ತು ಅಣಿಯುಂ ವಿಡಾಳ್ = ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಅಲ್ಪರಲಿಯೂ ಬಿಡಳು, ತವನ ತೆಳ್ ಅವಣ್ ತೆಳ್ = ಅವನು ನೆಲಸಿರುವ, ತಿರುಪ್ಪೋಳಾರ್ಕ್ಕೇ ತಿರುಕ್ಕೆಗಾಣ್ರ್ ತಿರುಕ್ಕೆಗ = ತಿರುಪ್ಪೋಳಾರಂನೇ, ಮನ್ನೈಕ್ಕು ಮಣಕ್ಕುವಾನ್ = ಮನೆಯನ್ನೆ ಬಿಡುವ, ವೆನ್ ವೆಲಿಯುಮೆ ಯಾನ್ ಪತ್ತಿಯುಂ = ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಅವಾದವನ್ನು, ನಿನ್ರೆಯುಳ್ಳಾಳ್ ನಿಗಿಣಾಯಾನ್ = ನಿನೆಯುಳ್ಳು, ಶೆಲ್ವ ನಿತ್ತೆನಳ್ಳೇ ತಕಲ್ವಲ್ಲ ಣಾವಕ್ಕೆತ್ತಣಾಗಿ = ಶ್ರೀರಚ್ಚೇ ಹೋಗದಳ್ಳಲ್ಲ.

ಪ್ಪೆಲ್ಲವನಳ್ಳೇ, ಇಲ್ಲಾಮುಪದೆಂದು ನಾನು ಪ್ಪೆಲ್ಲ ಪ್ಪೂ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿರಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಎಳೆಯ ಜಿಂಕೆಯು (ನನ್ನ ಮಕಳು) ಇನ್ನು ಹೋಲ, ನಮಸ್ಕರಿಸುವರಲ್ಲಿ ಅರವಿಂದಲೋಚನನನ್ನ

Gurani Srinivasan

ఎళ్ళప్పు అల్ప కాలవ్ చిడల్లు. మనశేనక్ బరువ భారి అనావశ్యకవన్ను
నినేయుదే, అవను నేలపరువ శిరుమోళ్గేళ్గూరినే ధోరబేకల్లు! (10)

కొయిడేళ్తక్కళే. విశాలవాద కల్పనెగళల్లి ఎళెయిజొంయంతే బదుకువ
వ్యక్తియన్న ఎళెయిదరియిద మనళు సంతెయాగి, శత్రు మనోబల్వన్ను ధోరెసువ
దరింద, మనశేనద సౌరవవన్ను కళెయిసువుదల్లదే, కాల్పనిక అవిశ్వాసియన్ను
ఉదయిసి ధోరుదంతాగువుదిల్లవే? ఆదరు యా వ్యక్తియన్ను లక్ష్యవాగిసి, అవళు శిరుమోళ్గే
గూంటే ధోరెయదు ధోరెయల్లవే! సమస్త లోకవల్లవూ ఆధారనాద, అరవింద లోచనన
మనోహరవు సర్వేశ్వరనల్లవే నంబి, ఎడెబిడదంతే నేనే మాడువుదక్కింత
అవళు శిరుమోళ్గేళ్గూంటే ధోరదిద్దు. నన్న దౌర్భాగ్య ఎంతాదుదు కండిరా!

భగవంతనల్లే తన్న సర్వస్వవేందు నంబి నడెదుకొళ్ళువ భక్తనిగే అవన
ధోరెతన బళెయువుదూ బహుళవాగిరుత్తదే. భగవంతనొబ్బనే నిత్యనేందూ,
మిక్కిల్లవూ నశ్వరవేందూ నంబి, అవనన్ను ద్వేషిసి ఆశ్రయిసి, నిత్యానందవన్ను
అవను కుంతరేనొ శబ్దక్కే నే. ఇదిరువాగ, అవనిగే బ్యాగ, అర్థవాగువుదల్లవే
యుంటే?

11. ణయత్తమాన్రిధియాం మదుశూదనయ్యే యా లబ్రి,
ధకాత్తలర్ పొళిల్ శులూ పురుళూర్ చ్ఛేవధోలిన్నొన్నె,
వళ్ళనూట్రుళ్ళ పత్తు అవన్ శేర్ శిరుమోళ్గేళ్గూర్క్కే,
శిత్తమా వైత్తుళ్ళార్ శిదలూ వోన్నులగాళ్ళు చారే.

వైత్త వైయత్తై = భద్రవాగి ఇరిసువ ప్రాణవన్నొందు శరీర),
యామే మాన్రిధియాం = మహానిధియాగిరువ, మదుశూదనన్నే యే మత్తు
శూశ్తనాగియ = మధుసూదనన్నే, అలబ్రి అలర్ = కూగి కరెయుత్త,
కొంశ్తు అలర్ ధకాత్తు అలర్ = సొంతలు సొంతలాగి అరళిరువ,
పొళిల్ శూళ్ తొట్ట పొళిల్ = లవనవనల్లింద సుత్తువరిద, పురుడ్ర
శ్రీరుగూర్ = శిరుమొగ్గుగళంత, శబ్దిసువ సొన్న కడగాయ్
ధకాణ్ణ = శరసోదరను హేళిద (నమ్మాళ్వారు హేళిద), వళ్ళనూట్రుళ్
పత్తు నూట్రుళ్ = పద్యనూరుగళల్లి (ఇందు నావిర పాశురగళల్లి),
ఇవ్వత్తు తిరువాయ్ = ఈ పద్యగళు, అవన శేర్ అయ్యన శేర్-

అవసునేలసరువ. కరుప్పులల్లూర్కో తిరుక్కరంగొణ్ణూర్ క్కరం = శిరు
శెప్పులల్లు అనే, శర్కమా వ్వేళ్ళు శ్రీకృష్ణం ణవుక్కు = శిఁశ్శవన్నిట్టు,
లర్వేవ్వార్ ఎణ్ణాప్పణ్ణ = కేళ్ళువరు, శిరుల్లూ తిగళ్ = ఫ్రోళ్ళరియువ,
ప్రేనోలులద్రు ణెయాణ్ ఎనుక్ = ఇన్నేదలోగరహస్య (విరమువదవస్థ), అల్లా
వాళ్ళే త్యాగ్వాగ్ = అళ్ళువరకీ ఆముక్కొళ్.

భద్రువాగా ఇంతు కామ్ చేసుకొండు ఎరువ మడానిగళియంగళన్న
తూరనగనన్నే శుద్ధ చేయుత్తే, మేంబోంలు మోంబలూగా అరళ్ళువ పుల్లుగళన్న
లరవనగళింద గుర్తిసి తరిసిరువ శిరుశ్శిరుప్పూరిన శర్కరెయన్ను (చమ్మాట్టూ
రరు) కేళువ మందు సామానుగళల్లి ఈడుక్కన్ను అవసునేలసరువ శిరు
శెప్పులల్లూరినల్లి సంబంధిసిద్దన్ను బిక్కవన్నిట్టు కేళ్ళువవరు ఫ్రోళ్ళరియువ ఇన్నేద (11)
లోహవన్ను (విరమువదవన్ను) అళ్ళువవరీ ఆముక్కొళ్.

ప్రీక్షికరమ్ముగాద శిరుశ్శిరుప్పూరిన సిగాసరియాద శర్కరెయన్ను (సమ్మ
డ్డూరరు), అక్కూరల్లి బేరేబేళ్ళువ మడానిగళియంతే భద్రవాగి అంతరంగదల్లిరు
ఇరిసి, కామాక్షియెంబంతువరువ గదగేడ్ళల్లరసన్ను శుంకు సింగు సామాగ్రిగళ
నల్లిట్టు చొంగాటదిందలే. అవుగళల్లి తేళేడుక్కు బొకేగళు శిరుశెప్పులల్లూరిన్ను
అభివృద్ధిగొసిరువ నేలసరువ మద్దుగూడనవాద భ్రమరవంశన్ను తోరిళ్ళ డాదు
వవు. ఈ అపూర్వకాగిరువ భ్రమరవంశనల్లే ర్పద్రవాగి పెక్కేపిట్టు, తమ్మ
బొకేగళన్ను సిమ్మనదింద డాతి భ్రమరవంశన్ను నేంబొడువవరు శబ్దవేధరహు
వదవన్ను పడెయుత్తారే మత్తు అల్లినవర్ల మాన్యరాగుత్తారే. ఇదరల్లి శిరు
నాయ్స మేలుళరు ప్రశ్నిసుత్తారే.

S. S. S.

Garani Srinivasan

5. 8. 85

తిరువాయ్మొళి - ఆరనీయా దశర్ - ~~తిరువనీయు~~ తిరువాయ్మొళి.

తిరువాయ్మొళి - ఆరుమ్పత్తు - ~~తిరువాయ్~~ నాట్టా తిరువాయ్మొళి.

8. పొన్నులగాళీరో - పొన్నులగాణీరో.

1. పొన్నులగాణీరో? పువణిముళుదాణీరో,
నన్నలప్పుళ్ళినఙ్గళ్ విణ్ణయాడి యేన్
మున్నులగఙ్గళైల్లామ్ పడైత్తు ముగిల్వణ్ణన్
నాన్ఱిరున్ఱేన్,
ఎన్నలమ్ తిగాణ్డ పిరాన్ తనక్కు ఎన్నిలైమైయుమ్
యిరైత్తేన:

పొన్నులగాళీరో పువనిముళుదాళీరో,
నన్నలప్పుళ్ళినఙ్గళ్ విణ్ణయాడియేన్ నాన్ఱిరున్ఱేన్,
మున్నులగఙ్గళైల్లామ్ పడైత్త ముగిల్వణ్ణన్ కణ్ణన్,
ఎన్నలమ తేళ్ండ పిరాన్ తనక్కు ఎన్నిలైమైయురైత్తే.

పొన్ను = బంగారు వంటి, ఉలగు = లోకాలకు ఆధారమైన, పువనిముళు = భూమి అంతటికీ, తాళీరో = దయచేసి రండి. నన్ను = మంచి, అప్పుళ్ళి = బ్రాహ్మణుడు, అఙ్గు = అక్కడ, విణ్ణయాడి = ఆకాశంలో, యేన్ = నేను, నాన్ఱిరున్ఱేన్ = నిలబడి ఉన్నాను, మున్ను = ముందు, ఉలగఙ్గళ్ = లోకాలు, ఎల్లామ = అన్నీ, పడైత్త = సృష్టించిన, ముగిల్వణ్ణన్ = మేఘశ్యాముడు, కణ్ణన్ = శ్రీకృష్ణుడు, ఎన్నలమ = నా మనస్సు, తేళ్ండ = తెలుసుకొన్న, పిరాన్ = ఉపకారకుడు, తనక్కు = తనకు, ఎన్నిలైమైయుమ్ = నా పరిస్థితులు, ఇరైత్తేన్ = విన్నవించాను.

పొన్ను ఉలగు తాళీరో పొన్ను ఉలకు ఆళీరో = పరమపదమును ఏలువంశానికి, పువని ముళుదు ఆళీరో పువణిముళుదు ఆళీరో = సమస్త భూమండలమునకే ఏలువంశానికి, నల్ నలమ = మంచి మనస్సు. ఉళ్ళెయ నఙ్గళుళ్ళ = లోపలి మనస్సులలో, పుళ్ళి ఇనఙ్గళ్ పుగ్గిణఙ్గళ్ = పక్షి సమూహములు, విణ్ణయాడి యేన్ = ఆకాశమునందు నేను, మడవాపిళ్ళైయానాను, నాన్ ఇరున్ఱేన్ నాన్ ఇరున్ఱేన్ = నేను (నిమ్మన్ను) ప్రార్థిస్తున్నాను, మున్ను = ముందు, ప్రారంభమున, ఉలఙ్గళ్ ఎల్లామ = లోకములు అన్నియు, పడైత్త = సృష్టించిన, ముగిల్వణ్ణన్ = మేఘశ్యాముడు, కణ్ణన్ = శ్రీకృష్ణుడు, ఎన్నలమ = నా మనస్సు, తేళ్ండ = తెలుసుకొన్న, పిరాన్ = ఉపకారకుడు, తనక్కు = తనకు, ఎన్నిలైమై = నా పరిస్థితి, ఉరైత్తేన్ = విన్నవించాను.

ఉళ్ళెయ నఙ్గళుళ్ళ పుగ్గిణఙ్గళ్ = మనస్సులలోని పక్షి సమూహములు, మడవాపిళ్ళైయానాను నిమ్మన్ను ప్రార్థిస్తున్నాను. ప్రారంభమున మనస్సులలోని పక్షి సమూహములు మేఘశ్యాముడు అయిన శ్రీకృష్ణుడు నన్ను ఉళ్ళెయుండినట్లు అవతరించి పరమపురుషుడు, నన్ను దుఃఖస్థితియందు నీవు విన్నవించినట్లు, పరమపదమున ఏలువంశానికి, ఇల్లవే సమస్త భూమండలమునకే ఏలువంశానికి.

ఈ శిరువాయ్ మొలి యి వొళుశవళ్ళ ఆటుూరరు నాయంం
శమ్మ విరుదసంశ్చవస్న, శమ్మ గివర్ద్ధవస్ను శసిదు జ్ఞాండిర్న వీరమ
పృథ్వీనాదవిగివంశస్ల ~~భన్నవిమువంశ~~, గ్లజ్ఞాండనాగా డాగాడువ్/విష్ణిశ
మూడవళ్ళన్ ~~[illegible]~~, దొళ్ళనడదువంశ ఇట్టిదొళ్ళుళ్ళ.

వీష్ణవళ్ళు భూమియిన్ను ఆశ్రయవన్ను రమ్మిష్యదంశ బిల్లాసికొళ్ళ
శళ్ళవు. అవ్వనళ్ళవాగ భూమియి మేలె. ఇంతొర, డూాటవళ్ళల్లి ఆశ్రయ
దల్లి భూమియే అంతియాగిత్త. అల్లినశ్రేష్ఠ గివర్ద్ధినళ్ళల్లి భిన్నభిన్నభావద్ద
రు, భూమియిన్ను విభాగిసిరువళే అదన్నేల్లా మురేరు ఆనందదింద ఇరళ్ళిల్ల.
ఇదు అవ్వగళ్ళ గణవు.

'నాయుకి' హేళుళ్ళ: 'వీష్ణుమూడనళ్ళే, శ్రేష్ఠవదువనంతే,
దుకమిగళ్ళు, మరుజనళ్ళు నీవ్వలు అధికారమాడువుదిల్లవు నిజ్ఞీభూత
వన్న ళ్ళవరు. వీరమ వీదదల్లిరువనను, అశ్వగ్రీవ్రన్ను మంత్రిలవర్గి
ను, ఎల్లా లోకవన్ను శ్రేష్ఠిసిదనను ఆదరవీరమ భీమసేనను నన్న
గవర్ద్ధవన్ను శసిదురేంబు హేళిదాగ. అవనింద అనఅలయ దుఃఖిసిదే
నన్నన్ను శంబిడిదాగ, నీవు అనవశ్యకవాగి నన్నీదుఃఖిసిరువుదన్ను
విన్నవిసి, నన్నన్ను శసిశ్రీయనుంచే మాడిరి. నివ్వుళిగె అధికారక్కే భూమియంతల
వన్ను వీరమ వీదవన్ను అళువంతాయితి.

అధికారక్కే వ్రశ్నాతీతవాగి మనుష్యనిగి. ఇదనంతరవింద
అవరు, రాజరుగళ్ళ బంధనదల్లిరువ నాయుకనే అధికారమాడి, అవళు
శన్న వీరమ భీమసేనన్ను హోరువంతే మాడువ యుద్ధదనంతరక్కే ఇద-వీర
గళ్ళోకవన్ను హేళ్దురువ భాగవు ఎన్నలాగుత్తదే.

2. నెమయుమర్ వాళ్ నెరుంగుకణ్ మంగైకుమార్
మున్బెన్నైకయిరుంద్దు,
నెయ్యుమరిన్నాడి నీళ్ నిక్కసల్ పాలైయాడుమవోరో?
నైయుమర్ కైక్కరత్తు ఎన్ కణివాయ్ప్పెరుమానై
క్కణ్డు,
నెమయుమర్ కాదల్ నినైత్తొళుంగిక్ కిణ్ఱీర్గళ్! విరైర
నీడిదాగి వందిదే.

మల్లియుమర్ వాళ్ళ సేడుళ్ళ తోమళ్ళే మోర్ముళ్ళే నోళ్ళియుదున్న,
సొంబుమరున్న డిళిల్ నిళ్ళల్ వాళొడు మీళవిలేనే?,
కొయ్యుమర్ ఈర్కరత్తు ఎన్ శనివాయ్ పేరుమనై శ్రేడి,
మెయ్యుమర్ శొదల్ శొల్లి శ్రీళిడుళ్ళీ! విరైసెండివనే.

Ganji Srinivasan

మ్మే అమర్ణాఁ అఁగ్ = కొడినే శీటిరువ, వాళ్ళా ఁఁగ్ = సుందర
వాద, నేదు శణా ఁన్రుడుకణ్ణ = విశాలవాదశ్శుగళ్ళ, మఱ్ఱో మూఁ
ణాఁకుఁగ్ = యువతియర, మున్బ ఁణ్ణ = ముందే, ఎన్నశ్శే ఇరుస్సు
ణణ్ణాఁక ఇరున్తు = నన్న శ్శేయిందలే, సాయ్ అమర్ ఁన్రుఁ అఁగ్ =
రుప్పిక్కు బందకూబిద, ఇన్ ఇణ్ణ = ఇనిదాద, అడిశల్ అడిఁకళ్ = అన్న
వన్న, నిళల్ ఁన్రిఁకళ్ = నిళ్ళలో, పొలుదు ఁణాలాడు = డాలన్ను
మేలిరుళా ఁఁమ్ ఁగా = లుణ్ణువిరంగే, శ్శే అమర్ ణాఁక అఁగ్ =
శ్శేయుల్లన్నరుబిరువ, ఇర్శిర్ర్ ఁఁక్కాశ్శు = ఇర్శ్రయుబ్రవన్న ళ్ళి,
ఎన్ ణణ్ = నన్న, శనివాయ్ ఁణాఁబాయ్ = కొండాడద్దోనంబ్ర ఁఁం
దుబిరువ, బేరు మనస్సే శణా ఁబెఱుఁగాఁణా ఁణాఁగ్ = ఖీరవు
ళ్ళ, పీరుష్ణనన్న శంకు, మ్మల్లయ్ అమర్ ఁమయ్ అఁగ్ = మ్మల్లయుద్ధం
ళిరువ, శాదల్ శొల్ల ఁకాశ్శు ఎఁకాఁబ్బణి = ప్రేమవన్న శిళ్ళి,
శ్శేళ్ళాళా ఁకీణిఁకాఁగ్ = నిళనళ్ళే, విర్శ్శిద్ది ఁబిణాఁన్రుక్కు =
ఖేద, శ్శిబిరవన్న ర్శ్శిబిరవన్రుక్కు = శిబిరం.

నిళనళ్ళే, శ్శేయుల్ల ఖర్ర్ర్

మూడున ఉదయకాలమే ప్రకాశమాన, యున్న వశియరాదనన్న నీళ్ళశయార
కణ్ణ మునందియట్లు, నన్న కేల్యుండలోన్, నిముడి కుప్పెన వస్త్ర ధరణ
ధరిస్తోనే. కాలన్న కుడి చేతిస్తోనే. (కుప్పెన వస్త్రం కాలన్న వస్త్రం ఉంచిస్తోన్
నే). నిముడి శ్రేష్ఠమైనవస్త్రం ఉంచిన వస్త్రం నిలుపుతోనే.

3. కొడి వున్నతకున్ కుట్టుపడెమల్ కొణ్ణి మాలయిల్లాతోరా,
కూడియవణ్ణిన్ కాళ్ళిన్ కాల్ కురుసాడుణ్ణాయవర్ కూట
ఆడియమారుదుక్కొర్ప్పడై నీరిలిళ్ళిచ్చైత్రవిరాన్,
కూడియ తణ్ తులావుమ్ణ్ణ తూమదుమాయ్ కళ్ళకాణ్ కోడ.

కొడివస్తే కులిల్ మేల్ వెళ్ళమూమలరూదిడాతో,
కూడియవణ్ణినగ్గాళ్ళా కురుసాడుణ్ణెయ్యిల్వర్ణట్టాయ్,
ఆడియమానేడుసేర్ప్పడై నీలోళి జోత్ర పిరాన్,
కూడియ కణ్ తుళవముమ్ణ్ణ శుమదుమాయ్ కళ్ళకాణ్ కోడ్తోనే.

కొడివస్తే కొడివున్నకు = కొడిబంధు, ఎన్ కులిల్ మేల్ ఎన్ కుట్టు
టుడిమల్ = నన్న శలీరావయవంలో ముడిదిరువ, వెళ్ళమూ మలర్ కొణ్ణి మా
మలర్ = ప్రకాశిస్తువ దొడ్డ పూవళ్ళలోల్, రూదిడాతో ఎన్న కోరా = రూదా
ది, కూడియ కూడియ = చుట్టుమాడిరువ, వణ్ణు ఇనవా
ళ్ళా వణ్ణు త్రిణ్ణుకాణ్ = దుంబియు బండువళ్ళే, కురుసాడు ఉట్టేయ
కురుసాడు ఉడెయ = కురుసాడన్నళ్ళ, డివర్డళ్ళు ఆయ్ ఐవరకట్
కు ఆయ్ = డివరంగే ఒదగిబందు, ఆడియు ఆడియ = వీకాడు (పరంధా
డుత్తిరువ, మూమా = దొడ్డ, నేడు రాడు = విస్తారవాద, శేర్ వచ్చే
కొర్ పణడ = శేలిన సైన్యవన్న, నీలు ఎలు నోల్ల రాజ్ = చ్చుడి
ప్పడియు నువంశే, జేత్ర రాశిత్ర = నాశమాడిద, పిరాన్ పిరాన
ణ్ = పరమపురుష్ను, కూడియు కూడియ = ముడిదిరువ, కణ్ కాణ్
= కంవాద, శుళ్ళవమా తులాబమ్ = శులసియన్న, లుణ్ణి ణ్ణ = లుంబి
కొ మదువాయ్ళళ్ళ కొండ్డే తూ మత్తువాయ్ కళ్ళకాణ్ కోడ =
పరిశుద్ధవాద జోలసుదమిద వాయున్నిల్ల కొండే.

ఒట్టుమాడిరువ దుంబియు బండువళ్ళే, కురుసాడన్నుళ్ళ డివరంగే
ఒదగిబందు, నుల్లి బందాడువ దొడ్డ విస్తారవాద కోలిన సైన్యవన్న
ప్పడెప్పడియు నువంశే నాశవిడిప్పద పరమపురుష్ను ముడిదిరువ

Gayathri Srinivasan

ಕಂವಾದ ಕುಲಸಿಯನ್ನುಂದ ಶುದ್ಧವಾದ ಜೀವನ ಬಾಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ, ಕೀರ್ತಿ
ಬಂದು, ನನ್ನಕಲೆಗಾದರೂ ಎಂಬಿದಿರುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ③

ಅರ್ಥವಿವರಣೆ:

ಮಂದಿನ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 'ನಾಯಕ' ತನ್ನ ಉದ್ಗಾರವನ್ನು
ಪಟ್ಟಿಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ನಾಟ್ಯವಾಗಿದ್ದ
ನ್ನು ಪೂರ್ತಿಸಿದ್ದಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತುವೆ ನೆಂದಳಷ್ಟೆ. ಈ ಬಿಸಿಯು ಕೆಂಪುಮೆಯು
ಬಿಸಿದ ಅವಳನ್ನೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಚಿನವಂಶದ
ಕರ್ತೆಯ 'ಪ್ರೇಮಾದ' ನಿಂದು ಪಿದ್ದದ ಪ್ರೀತಿವಿದಲ್ಲಿ) ನೇಂದರೆ ಶ್ರೀ ಭಂಶೋಷ್ಣವಾ
ನುವ್ರದು ಎಂಬಂತೆ, ಅವಳು ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ಕೂರಿಕು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ನಾಯಕ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ದುಂಬಿಯು ದುಂಡಾಗಿ ಇರಲಿಕ್ಕಿರುವ ಸುಂದರವಾದ
ದುಂಬಿಗಳೇ, ಧರ್ಮಕ್ಕೇ ಜಯ ಕರುವಂತೆ ಪೆಂಬ ಮಾಂಡವರಿಂದ ನಿರಾಯಂ
ನಾಗಿ ನಿಂತು, ಕುರುಷೇಶ್ರೀದ ಮಹಾಚ್ಚಿರಕಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನುಸ್ಸಿ
ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಲಪೆಂಡಿದ ಇಂಕುರಿಂದ ಬಲವನ್ನು ಸುಟ್ಟಿಕ್ಕಿನುತಿ ಮಾಡಿದ ವೀರಮಳಿ
ರುಷನು ತನ್ನ ಕಂಠೀರವದಲ್ಲಿ ಮುಚಿದಿರುವ ವೀರಮಳ್ಳಕುಂಬದ ಕುಲಸಿಯು ದಂತೆ
ಯು ಮಂಕರಂದವನ್ನು ನಿವಿಯುತ್ತಾ ಇರುವ ನೀವು, ಹಾಕೆಯೇ ನನ್ನಳಿಗೆ ಬನ್ನಿ
ನನ್ನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚಿದಿರುವ ಪೂರ್ಣವಿನ ಮೇಲೆ, ~~ಆ ವಿಂಚಿಯಿಂದ~~ ಆ ವಿಂಚುಳಿನು
ವ ವೀರಾನಗಳನ್ನು, ಅವನ ಕೈನಾ ಪ್ರೀತಿವಾ, ಬುದುಂಸಿ, ನನಗೆ ಕಷ್ಟವನ್ನು
ತಿಸ್ಸಿ.

4. ತೂಮತುವಾಯ್ಕಳ್ ಕೊಂಡು ವನ್ತು ಣ್ಣುಲಿಲು ಮೆಂಲ್
ಪೂಮತುಣ್ಣಾ ತೆಳ್ಳಿಲ್ ವಿಣೆಯೋಪ್ಪಾಯ್ ತೆಯ್
ಮಾಮತುವಾ ತೂಣ್ತುಟ್ಟಾಯ್ಮುಡಿ ವಾಣ್ವರ್ ತೊಟಾಣೊಕ್ಕ
ಯಾಮಿತುವೋ ತೊಕ್ಕವಾಱು ಣ್ಣವೇಂಡುಂ ಕಣ್ಮಲರ್
ನುಂಗುಕಟ್ಟಕ.

ತೂಮತುವಾಯ್ಕಳ್ಳಾಲೊಂಡ್ರಿ ವನ್ದ ಎನ್ ಮುನ್ನೆಮೇಲ್ ತುಮ್ಬಿಡಾಳ್!,
ತ್ರೂಮತುಪುಲ್ಲಿ ಷ್ಟೇಲ್ ಎನ್ನೆಯೇನ್ನೆ ಪ್ರೋಯ್ ತೆಯ್ದಿರನ್ಮಲಿ,
ಮಾಮತುವಾರ್ತೆನೋರುಲುಂಬ್ ಮುಟಿ ವಾನವರ್ ತೊಟಾನ್ಮೆರ್ತ್ತಿ,
ಯಾಮಿತುವೋ ರೆಕ್ಕವಾಱು ಎನ್ನವೇಣ್ಣಿ ಮಾತೆಯೋರ್ನುಜ್ಞಾಚ್ಚೇ.

ತೂಮತುವಾಯ್ಕಳ್ಳಾ ಕೊಂಡ್ರಿ ವನ್ದ ತೂಮತುವಾಯ್ಕಳ್ ಣಕಾಣ್
ಡು ವನ್ತು = ವಿರಿತವಾನ (ಪೆವಿಕ್ರಾನ) ಮದ್ದುವಿನಲ್ಲಾಟ್ಟಿದ ತಾಯನ್ನು
ರಂದು, ಎನ್ ಮುನ್ನೆಮೇಲ್ ಣ್ಣುಲಿಲು ಮೆಂಲ್ = ನನ್ನ ಮಾನುಮುಡಿ
ದಾವನ ಮುನ್ನೆಯ ಪೂರ್ಣಳಮೇಲೆ, ತುಮ್ಬಿಡಾಳ್ ತುಂಬಿಕಾಣ್ = ದುಂಬಿ
ಗಳೇ,

భూమండు లుండ్లా మ్మా మంత్రు ఇణ్ణాణా = ద్రౌపిన మద్దునన్న లుండ్లా చ్రవర్తి,
శేల్లల్ రాజసూయిప = ధర్మరాజు. విన్నేయిల్లే ఇరిణాడుయిణా = దుఃఖియై
ఎరువనన్నన్న, ప్రేంవ్ చేయు రిపాయ్ రాజ్యు = వంశము, అధనాయ
అకుణ్ణు = అనాథురువ, మోమండు వార్ మాగా మంత్రువాగ్ = ధైర్యంతో
విమ్మీరాగా నుండియుక్కిరువ, శేణో శులూయ్ ముది కాణ్ణ క్రుష్ణాయ్
ధృష్టి = రంపాద కులసియు దారవన్న ముడిదిరువ, వానవర్ కోగన్నేశ్ణి
వాణావ్ర్ ఉకాగిణా కణ్ణు = పీరమవదనా సన్నళ్ళబిడియువన్న
శంకు, యుంమ్ యుగం = సాపు, ఇదున్నో ఇక్కువు = ఇదేలా,
(~~ఈ~~ (ఈ మద్దునానన్నే), శర్క ఆలు కాక ఆన్ను = శర్కడాక్
(ఇందిద్దీవో), ఎన్న వేణ్ణిమా శేణోర్ ఆణ్ణా ఉణ్ణుం కణ్ణ
ఇ? = ఎన్నచోర్ శంకిరా, నుళ్ళట్టే క్రుష్ణ ఉటకి = నీవ్రగాళ్లే.
(నిమదినీవో).

పంశుద్ధ్ పవిత్రపూ ఆవ మద్దు వినల్లట్టిద్ద బాయన్న, శదుంబ
గళో, నన్న మల్లన్ పూవిన మేలే, ద్రౌమద్దు వన్నణ్ణా ~~ఉ~~ ధోఁదరే,
విరఢనంద దుఃఖి ~~ఇ~~ పడుత్తిరువ నన్నన్న వంశ అనాథరువ, ధైర్యంతో
పుద్దువన్న ముంచుత్తిరువ, శంఖాద కులసియు దారవన్న ముడిదిరువ,
పరమవీద వాసన్నళ్ళ జిడియువన్న శంకు, ఇదేలా నాపు ఈమద్దువాన
శ్రీకృష్ణ శర్కడాక్ బందిద్దీవో ఎందు ~~నీమ~~ నివూ నీవే ఎన్న చోర్ శంకిరా! (4)

ఈ బాళుద్ద్లి నాయక్ కాను వీరమవదన జిడియువన్న కేళిదె
యాలు శర్కవల్లు బంబుదన్న ఖడ్గ ఇత్తుకొండ్ వాగ దుంబిన్నళ్ళ మేలు
శ్రీకృష్ణ బందుకొట్టాళే. ఇల్లి దుంబినళ్లు దొర్కి నడెస్తిత్తే.

నాయక్ కేళ్తుకొట్టాళే: దుంబినళ్లే, వీరమ పేరుష్ నాద ఖిన
వంశను ముంచిదిరువ కులసియు దారవిద వీరశుద్ధ్ పవిత్రపూ ఆవ
మద్దువన్నంతు బందవరు సాపు. ఇల్లిగే బందు ఈద నాసు ముటిద
రువ వీరమళ్ళిరువ మల్లన్ పూవిన్ల పూమద్దువన్న ఉళ్ళిస్తిద్దీరి.
నీవు మత్తే వీరమ పేరుష్ నవు బళిగే కోలదుబరువుదరే, అవనల్లి నన్న
అధరంయు గౌరవవన్న శేళిసి. అల్లదే, నన్న బళ్ళమొదిద్దమ్మ పిన
రుతియు, వీరమ పేరుష్ నవు బళ్ళియల్లి మూడువ కులసియవరూ
పినరుతియు ధరిత్రమ పాదువందూ, నీవు స్వామియ బళియల్లి తప్పదే
మద్దునాన మూడలు శర్కడాక్ సిద్ధవాగి బందిరువుదాగియు అవనల్లిన్న
ఎసి.

'నాయం'యు ఎల్ల విద్ధనల్లూ వీరమ పేరుష్ నిగే శర్కవల్లేందూ
అవళన్న స్వామియు కేట్టాశ్చర్యదింద నోడుత్తా నిల్లుకొండు కేళిదంశే.

5. நுங்கடகு யாறுரைக்கேன் வம்மின் யான் வளர்த்த
கிளிகாள்!,
வெங்கண் புள்ளுர்ந்து வந்து வினையேவினை நெஞ்சு
சுங்கவர்ந்த,
செஞ்கண் கருமுகிலுசெயய வாய்ச் செஞ்சுங்க
ற்பகத்தை,
எங்குச்சென்றுகிலும் கண்டு இதுவோதக்கவா
றுரன் மினே.

நுஞ்ஞ்ய நுள்ளேன் மம்மின் யான் வளர்த்த கிளிகாள்!,
வெஞ்ஞ் புள்ளுர்ந்து வந்து வினையேவினை நெஞ்சு சுங்கவர்ந்த,
செஞ்ஞ் கருமுகிலுசெயய வாய்ச் செஞ்சுங்கற்பகத்தை,
எஞ்ஞ்சென்றுகிலும் கண்டு இதுவோதக்கவாறுரன் மினே.

நுஞ்ஞ்ய = நீமக்கே, யான் யாண் = நான், நுள்ளேன் உரைக்கேன் = கேள்ளுங்கே, வம்மின் வம்மின் = வருங்கள், யான் யாண் = நான் வளர்த்த வளர்த்து = பள்ளி, கிளிகாள் = கிளிகளே, வெங்கண் புள் = கொடூரமான பறவை, உர்ந்து = வாகனமாக, வந்து = வந்து, வினையே வினை = தீவினை, நெஞ்சு சுவர்ந்த = மனதை அபகரித்த, செஞ்ஞ் கண் = (கொடூரமான) கண்கள், கரு முகிலு = கார்மேகம், செய்ய வாய் = சிவந்த அலகு, செஞ்சுங்கற்பகத்தை = அழகான கற்பகத்தை, எஞ்ஞ் சென்றுகிலும் = எங்கு சென்று ஆகிலும் கண்டு = பார்த்து, இதுவோ = இதே அல்லவோ, தக்க ஆறு = தக்க முறை, என்ன என்றே = என்று.

நான் பிள்ளை பருவத்தில், நீங்கள் என்னை கொடூரமான பறவை வாகனமாக வந்து தீவினை (கொடூரமான) நெஞ்சை அபகரித்த கொடூர கண்கள், கார்மேகம்,

పోందుటిచళ్ల సుందరవాద శిల్పవ్యాప్తవన్న ఎల్లనే ప్రోఁచియుదరాం (5)
డు, 'ఇదేయోళ్ళాశిక్కిరిలి'? ఎన్నిరి.

ఇందిన వాశుగళల్లి, శిన్నన్న వంశ, విరహియున్నాగి, ప్రో
టు ప్రోఁచ విరహవిరుష్ణిసిదు, విష్ణియిందుళన్ని, గిళియిందే
ళన్న, దుంబియు ఇందుళన్న దోళ్ళ-బిడుశ్తాళే. అవు విరహవేదనెన్న
శలువిల్లదే అవళు నంబిద్దళు. అవు అల్లనే ప్రోఁచదుపోలే, గ్రామియు
న్న శేందు నాయికెయు బిన్నడవన్న అరిపేవనాడిదవోలే శిళియదు. ఆద్దరిం
ద, అవళు శిన్న నాంసగళన్నే తోర దోళ్ళ-బిడుశ్తాళే.

నాయుం కేళుశ్తాళే: నిన్న నాకుగళిళళే, ముస్సి నిమగే శిందు
ముశిన్న కేళుశ్తిళేనే. గరుడవాహనగా బందు, నిన్నన్న వంశ, నిన్న
మనస్సన్న అవిడంశిద, శేందావరెయుంశే శేర్దిళ్ళి, శొందుటిచళ, కొమ
గిలు, సుందరవాద శిల్పవ్యాప్తవన్న నీవు శండుశేళ్ళుళ్ళిచేపు. అవన
ఎల్లిరిబరలు, అల్లనే కేళలు "ఇదేయోళ నిన్న శర్త (యోగ్యవాద) నడతెయ
ఎందు కేళిదళు.

(శేందావరెయుంశే శేన్ను) 'శేజ్ఞా', 'శేష్టాయ్' 'శయ్యానాయ'
ఈ పదగళు క్షత్రవంశద అరుళ్ళిసుందవుగు, ఆ శ్లోకగళన్న నుంబం
దిశ్తవే. శేరుముఖం 'ఎంబుదు కాముకనలుంశే అవరిమిశిరోదాయ్
వన్న నిరూపిసుశ్తవే. "శేజాపీడవు" ఎంబుదు, శిల్పవ్యాప్తదవనే
బిడిదిద్దన్న నీడువ శోదాయిగవన్న సూచిసిరుశ్తవే.

"ఎబుళిసినాయాంబలు మగ" - 'ఎల్లనే ప్రోఁచియాందరూ', ఎందో,
క్షత్రవంశసాధన శీక్షెయాగువుదో అదన్న ప్రకటిసి, రండు సొందు ఎంద
ర్థ. భనోజ్ఞరనే 'విరహవిద', 'పొల్లదలు', స్థళియ నేళలే బవ్య
ట్టేశ్రగళు, ఎల్ల ఋతిగళ అంశగళు, మత్తు రన్న శైల్పియు ఎల్లిరూ
శ్లాళనందు ఇల్లి వరిసిదష్ట సూచిసిదరంశే.

6. రణమిన్ను నూల్మార్వన్ రన్ కరుం బెరుమాన్
కణ్ణాన్,
కణ్మన్ను నీళ్ కళిల్ కమల్ తణ్ తుళాయ్ నుమక్కణ్
ణినల్కాన్,
కణ్మిన్కనైన్ ఱుమ్మయాన్ కట్పియాణవత్తు
మాట్రుం శెనాల్లి,
శెన్మిన్కళ్ శోళిగినయెన్ వళర్ త్తశిఱు పూవ
కనె.

ఎనమిన్న సూల్మార్వన్ ఎన్ రరుమ్బెరుమాన్ శేన్ఱాన్,
రన్నమన్న నీళ్ శలిల్ మేల్ రణ్ కులుయ్ నమక్కాన్
నల్కాన్,

Sarani Srinivasan

రణ్మోనాడళ్ళోనటిమామ్మే యూన్ కలూపియూ మ్మేళ్ళ మూట్రుమూ
శేనామినాడళ్లూ కీలిన్మేయోన్ వళ్లర్ళ్ళ శిలు వ్రోమ్మేడ్ళోళ్లో.

ఏనోణాణ్ = నన్న, మిన్నమిణ్ణు = డ్రోళ్లరియువ, నూల్ మూర్వన్
న్నూపమాగ్రయిణ్ = యజ్ఞోళ్లవీశవన్న ఎదయిల్లా లుళ్ళవను, ఎనశేలు
పేరుమాన్ ణాణ్ ఈ ఇరుమాణ్ = నన్న కలియు వీరమువురుష్ణను,
రణ్డోన్ కణ్ణాణాణ్ = అశ్వశేష్ణర్ణను, శేనమన్న ఆణ్ణ మణ్ణు =
రన్నన్న ఆశ్రయిసద (ఆశ్రయిసువ), నీళ్లూ కలుల్ మేల్ స్రోగ్ ఈట్టిన్
కిమ్ = లుదనాన్ (ఆశాలవాద) శిరువడినళ్ల మోలణా, రణా కాణ్ = రంనాద, కులూ
యు క్రుట్టాగుట్ = కులసయన్న, నముచ్చ ఆశ్రయిసువంత్ = ఈ
= నమనల్లనే, నల్ శాన్ స్రుప ఈ కాణ్ = కొండను, రణ్మోనాడళ్లూ
కణ్ణ మిణ్ ఈ కణ్ = (ఇదన్న) శలుశేళ్ళరి, ఎన్నుట ణాణ్ణు = ఎం
ను, ఉమ్మేళ్ ఉమ్మమ = నిమనే, యూన్ ఒణాణ్ = నాను, కలూపి
యూ మ్మేళ్ళ ఈస్రుపియా ణాయిక్ ఈ = కలసరిక్ట్ల, మూట్రుమూ మాగ్రం
స్రుమ = మూట్రునే, శేళ్లా రీకానుళ్ళి = డోలి, శేనామినాడళ్లూ రీకాణ్
మిణ్ ఈ కణ్ = నమీలిపసరి, శేవిన్మేయోన్ కోయిశాణయిణ్ = యుదా
వావియూద్ నాన్ను వళ్లర్ళ్ళ వుణాక్ ఈ = చెళ్లేసద, భూమ్మేడళ్లో ఒణాయి
ఈణా = మ్మేనాడళ్ళినళ్లో.

మడావోపియూద నాను చెళ్లేసద మ్మేనాడళ్ళినళ్లో, వీరమవీరు
ష్ణనన్న నమీలిపసి, నన్న డ్రోళ్లరియువ యుజ్ఞోళ్లవీశవన్న ఎదయిల్లా
లుళ్ళవను, నన్న శిరుం వీరమవీరుష్ణను, అశ్వశేష్ణర్ణను, శేన్నన్న
ఆశ్రయిసువ విశాలనాద శిరువడినళ్ల మోలణా రంనాదకులసయున్న
నమనల్లనే ఓళిరియువరుణ్ శేణాదను ఎందు నాను కలుసిశేళ్ళ మోశ్ర (6)
మోడ్రోళ్ల.

పందినవాశూరద్లి శ్రీవంశనన్న మూరలుసి ఆడిదద్దయిరు.
తన అవనన్న స్తుశిసి, ఇలసిశేళ్ళలు ప్రయత్న నడెయుత్తిదే. అదన్నా
ని నాయుం శోను నాంద మ్మేనాడళ్ళినళ్లనే మూశేన్న శ్రీవంశ బళి
రుయిల్లా ఆడళోశాద మూశన్న కలుసుత్తాళే.

నాయుం డోలుత్తాళే: నాను నాశేద మ్మేనాళ్లో, నీవు నన్న
ప్రాయరమనాద వీరమవీరుష్ణనన్న నమీలిపసి, అవన ములక, నాన
కలుసిశేళ్ళష్ట మూరుళ్ళన్న మోశ్రనడోళి: "నన్న డ్రోళ్లరియువ
యుజ్ఞోళ్లవీశవన్న ధరిసిదవను, నన్న శిల్పబణ్ణద వీరమవీరు
ష్ణను, అశ్వశేష్ణర్ణను, శేన్నన్న ఆశ్రయిసువ విశాలనాద శిరువడి

మేఁటరువ శంకాద శులసయి ప్రీదాదవన్న నమకల్లది బీరేయాంతి
నాశొందతను" ఎందు మూశ్ర డేళి.

7. పూణవకళ్ పోల్ నిర్మక్కతణ్ పుణ్ణడ్రోకంగుకళ్ పోల్లు
యాణవయుం యావరుమాయ్ నిన్ఱుమాయతణ్ణుళ్ళి
మాణవవప్ వాయ్ పిరన్ద మదుశూదత్తాల్ మాఱ్ఱు
పాణవకళ్ తీర్క్కుగిఱ్ఱిలై యిరినాయాట్టియేన్
పాశఱవే.

పూవైడళ్ పోల్ నిఱత్తణ్ వణ్ణడిశ్చిళ్ళాల్ పోలుమ కణ్ణాన్,
యువ్వైయుమా యావరుమాయ్ నినైత్తు మూయనన్నెంజిల్ పిరాన్,
మావైవల్ వాయ్ పిళన్ద మదుశూదనాశనమూర్తియు శొల్లి,
పావైడళ్ శీర్ క్కట్రిరే విన్నైయూ చ్చియేన్ వినాయాట్టియేన్
పాశఱవే.

పూవైడళ్ పోల్ పూణవకళ్ పోల్ = అనగనేయ రూపిన
డాగి, నిఱత్తణ్ నిర్మక్కతణ్ = బణ్ణవుళ్ళవను, వణ్ణడిశ్చిళ్ళాల్ పోలుమ
పుణ్ణడ్రోకంగుకళ్ పోల్లుం = బళిదావరేనళన్న పోలువ, కణ్ణాన్
కణ్ణాన్ = శణుగళుళ్ళవను, యువ్వైయుమా యాణవయుం =
సకల అచేతన వస్తుగళు, యావరుమా యావరుం = ఎల్లా చేతన
వస్తుగళూ, ఆయ్ ఆయ్ = ఆశ, నినైత్తు = ఇరుత, వుంయనా
మాయన్ = ఆశ్చర్యకారియు, ఎన్ ఆలిప్పిరాన్ ఎన్ ఆళ్విప్పిరా
ణ్ = నన్న ఉత్పత్తియుద్దవ విరమ వ్యాపుష్ను, మావై వల్ వాయ్ పిళన్ద
మాణవ మవప్ వాయ్ పిరన్ద = కుదుళియు బలష్ఠవాదబాయన్న
వామనాకార, మదుశూదనాశ మదుసూదనన్న,
ఎన్ మూర్తియు ఎన్ మాఱ్ఱం = నన్న సంకల్పవన్న, శొల్లి
= డేళి, పాపైడళ్ పాణవకళ్ = ఈటదనేం బోనళ్లే, శీర్ క్కట్రిరే
క్కోర్ క్కుగిఱ్ఱిలై = శీరిసి, విన్నైయూ చ్చియేన్ వినాయాట్టియే
ణ్ = పాపియూద, నన్నుడైయ శేయన్న వణ్ణ బీనశేయన్న
పాశఱవే = వర్ణబీనశేయన్న.

ఈటదనేం బోనళ్లే, అనగనేయ రూపినవాగి బణ్ణవుళ్ళవను,
బళిదావరేనళన్న పోలువ శణుగళుళ్ళవను, ఎల్లా అచేతన
వస్తుగళూ, ఎల్లా చేతన వస్తుగళూ ఆగిరువ ఆశ్చర్యకారియు,
నన్న ఉత్పత్తియుద్దవ విరమ వ్యాపుష్ను, కుదుళియు బలష్ఠవాద
బాయన్న వామనాకార మదుసూదనన్న నిమ్మ నన్న సంకల్పవన్న డేళి
పాపియూద నన్న వర్ణబీనశేయన్న (బళిచేతండిరువుదన్న) శీరిసి.

ఈ కాశురదల్లి నాయకి తన్న గిండవన్న కొండిరువ్ల్లు వ్రతక్కె తన్న ఆభరణగళన్నే బయసుత్తిద్దాళె. ఇదు తన్న కడ్డిగళన్న, దుంబరగళన్న దొర్కనదిరువంతె మాడికొండిద్దళు. ఈ అభరణగళన్న గంబుగళిగె సుత్తాళె.

భగవంతను ఎల్లా జీవర అభీష్ట వస్తుగళ కొడువవను ఎంబుదన్ను తోరుసువుదక్కాగి ఈ ఆభరణగళు తనగె బడాయి మాడువుదు ఎంబ ఆతె నాయకి ఇద్దిరబహుదు. అల్లదె, దినబళిగె బేకాగువ వస్తుగళు అవు ఆద్దరింద, అవుతన్న ఇంతవన్ను మాత్ర అతిశయిసికొండిరువ ఎంబ ఖ్యాతియూ ఇదె.

"మాయై పల్ మాయ్ వీళ్ళన్ద" - భగవంతను శ్రీకృష్ణనాగిరువాగ నడసిద మొదలు ప్రతిసంగవు. తందెయింద ప్రేరణెసాద శకటాసుర ఎంబ రాక్షసను బాలకృష్ణనన్ను కొల్లలు కుదురెయి వేషవన్ను ధరిసి బందను. తన్న బాయిల్లి మోసమాడి అవనన్ను సంహరిసిదను, కృష్ణనన్ను రక్షిసికొండ్లు మయిల్లిద్దా గ, బాలకృష్ణను తన్న పుట్ట కైగళిందలే ఆవుదురియ దనగళన్ను పిడిదు, అవుటి, సీళి, అదన్ను తిందు హాకిదను.

మన్ను ఎంబ రాక్షసనన్ను తిందదరింద, శ్రీకృష్ణన నిజ మహత్వవన్ను దన ' ఎందు దీక్షరాంతిరు.

నాయకి హేళుత్తాళె: ఆభరణగళల్లి, ఇంద్రియార్థగళు యూ, పరమ పురుషార్థవాద, శ్రేష్ఠతియ నిత్యవస్తుగళ రూపదల్లి తోరి బిదువ తన్న పరమపురుష నిగె, తన్న అపరాధ భంజనవన్ను తిళిసి, అవన మనవోలిసబారదే?

ఆ. పాశుర

ఆశుకూవి వెళ్ళాంగు కురుగే! అరుళాయెనాయ్ నీగణ్ణా వేణ్,
మాశుర నీలక్కడల్ మూడి వాణవర్ కోనాడ్ కణ్డు, నాణ్,
రాశుమ్ నుమ్మయల్లాల్ మత్తు నోక్కిలళ్ పరక్కుమ్ మత్తేర్.

పాశవు వేయ్దియన్నే విన్నైయేనాయ్ మూళ్నేవేన్,
ఆశవు శూవి వేట్టైక్కురుదేల! అదుళాయ్ందారు నాళ్,
మాశవు నీలచ్చుడర్ ముడి వానవర్ కోనాడ్ కాణ్బాన్,
వీశవు మనుమ్మైయుళ్ళాల్ మత్తు నోక్కళలాళ్ వేర్క్కుమత్తే

పాశవు ఎంబుద పాశుర తాయ్ కి = దేహదబంధవన్ను కళెదుకొండు, ఇన్నే తిణ్డిన = ఈ రీతియల్లి, విన్నైయేనాయి నియోగగళ = దొరిసిద్దళాద నాను, ఎన్నై నిన = ఎన్ను, మూళ్ = ...

Garani Srinivasan

ఖాళ్ళి = కాలవస్త్ర (యువనగళన్ను), స్త్రీమేన కాన్రుకియణ = కొరసుత్తిరువ
వను, ఖచు అలు ఆశ్రు ఆగ్రా = స్థబ్ధచూశళుంటవిల్లద (కోళ్ళియిల్లద), చూ
విక్తూయిని = రేష్మేనళ్ళ, వేళ్ళల్లి కురుడే గవళగొంగ కుగ్రుకు = విళిసిలు
కొంళ్ళరిసిమే, అరుళ్ళూ శ్రీయుద్ధ అగ్రుగ్ర ఈచుక్రు = శ్రీశిమొడి, ఒడనాళ్ళ
ర్యాగ్రునాగ్ర = సిందుసిన, మూశు అలు మగ్రు అగ్రు = స్థబ్ధచూశళుం
రవిల్లద (వీరశుద్ధవాద), నీలమా శుడర్ ముఖి స్రోణం కూడ్రు మధ్యం
నీలకేశిస్సన కీటవన్ను ధరిసిరువ, దాసవర్ మోనస్సే రీతి యాగాగ్రు
ఓకాగొ కణ్ణు = వీరమహిద్ధ (దూషణన్ను) అవరాశవిల్లద (స్థబ్ధచూ కాంక్షాబ్ధవల్లద),
మా ర్యగ్రు అగ్రుం = అవరొంద్ద కళ్ళి
నుమ్మై అల్లాల్ స్రుంగాం అసలాగు = రమ్మన్నల్లద, మలు నోడిల్లి
మగ్రు ర్యాగ్రునాగ్ర = ఖేరిసిద కీటవన్ను, ఇలళ్ళ అగిలగ్ = ఇల్లదవళాగి
ద్దాళే, పేరర్కు మట్రే ఓబ్రక్కు మత్తొబ్రు = అనుభవిసుత్తారె.

కొళియిల్లద బిళియ శళ్ళినళ్ళ కొళ్ళిరినళ్ళే, వేడద ప్రేమవన్ను
శళ్ళిదు కొండు ఈ కీశియల్లి ఇన్నొబ్బరాల (యువనగళన్ను)
శళ్ళియుత్తిరలు? (నీచ) ర్భవీమూడి సిందుసిన వీరశుద్ధవాద నీలమ్మ
శియ కీటవన్ను ధరిసిరువ వీరమహిదవాసనళ్ళ బడియనన్ను రండు,
దూషణనే స్థబ్ధచూ అవరొంశవిల్లద రమ్మన్నల్లదే చోరర్ద్దాష్ట (నోళ) ⑧
వన్ను, అనుభవిసుత్తారె, ఇల్లదవళాగిద్దాళే (ఎందు విన్నవిసి).

ఈ వాక్యదల్లి నాయకి మత్తే, బిళిదు కొళ్ళిరినళ్ళన్ను కండు, రన్న
ఎరడన వర్ణనేయన్ను, రన్న వాశుద్ధియన్ను, రన్న నిశ్చలప్రేమవ
న్ను భవవంశదల్లి బిన్నవిసువంతే తోళ్ళికొళ్ళుత్తాళే.

వీరమహిదూషను నాయకియన్ను రన్నడెడే ఆకర్షిసి, రన్న ప్రేమ
వన్ను కోరిదు, అవళు రన్నల్లి వీరప్రేమవన్ను అనుభవిసువంతే
మాడి, ఈ కీశియల్లి అవళన్ను అలంకరిసిద్దాళే. అందిసంద
అవళు కొరగుత్తా, బళిక్కె కరెందు, కాల కళ్ళియుత్తిద్దాళే. ఇష్టొం;
అవళు రన్న ప్రేమవన్ను ధరిసిరువుదల్లి స్థబ్ధచూ కొంచవిల్ల. అవనల్లి ఎళ్ళవన్నూ
కొంచవే మనోనుభవవాగిల్ల. కొనేవరి. అవను వరిశుద్ధవు ఎందు శీలియు
త్తా, అవనన్నే నంబి, అవనల్లి నిశ్చల వాద ప్రేమవన్ను భవ్యనళాగిద్దాళే.
ఈ విషయవన్ను రన్న ప్రేమియల్లి బిన్నవిసి బేరెందు కొంళ్ళిరినళ్ళన్ను
బేడత్తుత్తాళే.

నాయకి హేళుత్తాళే: శుద్ధ వాద బిళియ శళ్ళినళ్ళ కొంళ్ళిరినళ్ళే,

Ganesh Srinivasan

నాను క్యాశమొళ్ళుక్త, నీడద బిన్నవన్న కళిసు బేకందు, బేకాదుష్ట
ఇన్నేష్టు కాల కళ్ళోయుత్తిరలి? నీవు బ్రేమిసుత్తిల్ల, బిన్నహాంశియింద బళి
సువ శీలవన్న నోడుత్తిరువ, వీరమవీదనాసకళ్ళ ఒడెయనన్న బళిగే బంద
బనవీలి. ఆ నన్న ప్రియతమనన్న కండు, స్నేహయు నన్నన్నకుద
బళిక్, అవన బగెగే ననగే కేళబేకాగిత్తల్లవే? కూలి బిల్లదంతా, అవనల్లి నోడువ
వన్న నాను ఎనిసబేకాగిత్తల్లవేందా, అవను బరిశుద్ధనూ నోడువ దొరెయందా
అవనన్నకుద మేలి ఇరదలూ నాను అవనన్నల్లదే అన్యరల్లియుళ్ళవళా
ల్లవేందా, నన్నను నిశ్చలప్రేమవేందా విన్న విసిబేకు, రండిరా! ఇదే నన్న
వ్రతవు.

೧. ಪೆರ್ತ್ತು ಮತ್ತೊರ್ವಕೊಂ ಕಣ್ ವಿಣಾಯಾಟಿ ಯೆನ್
ನಾನಲ್ಲಾಂಗಿಲ್ಲ,
ನೀರ್ತ್ತಿರೆ ಮೇಲುಲವಿ ಇರೈತೇರುಮ್ ಪುದಾವಿನಾಙ್ಗಳ್!,
ಕಾರ್ತ್ತಿರುನ್ ಮಾಮುಗಿಲ್ ಪೋಲ್ ಕಣ್ಣನ್ ವಿಣ್ಣವರ್
ಕೋವಿಣಕ್ ಕಣ್ಡು,
ವಾರ್ತ್ತೈಕಳ್ ಕೊಣ್ಡಾಡುಮ್ ಯಾವುಳ್ಳಿಯುಮ್ ಪೆಱಾ
ವಣ್ಣಂ ನಿಱುತ್ತುವೇನ್.

ಪೇರ್ತ್ತು ಮಱ್ರೊರ್ ಕಳ್ವಿಕಾಣ್ ವಿನ್ನೈಯಾಟ್ಟಿಯೇನ್ ನಾನಲ್ಲೇನ್,
ನೀರ್ತ್ತಿರೈ ಮೇಲುಲವಿ ಇರೈತೇರುಮ್ ಪುದಾವಿನಾಙ್ಗಳ್!,
ಕಾರ್ತ್ತಿರುನ್ ಮಾಮುಗಿಲ್ ಪೋಲ್ ಕಣ್ಣನ್ ವಿಣ್ಣವರ್ ಕೋವಿಣಕ್ ಕಣ್ಡು,
ವಾರ್ತ್ತೈಕಳ್ ಕೊಣ್ಡಾಡುಮ್ ಯಾವುಳ್ಳಿಯುಮ್ ಪೆಱಾವಣ್ಣಂ ನಿಱುತ್ತುವೇನ್.

ಪೇರ್ತ್ತು ಪೆರ್ತ್ತು : ಅನಂ, ಮತ್ತ ಮತ್ತು : ಬೇರೆ, ಒರ್ ಒರ್ತ್ತರ್ : ಒಬ್ಬರು, ಕಳ್ವಿಕಾಣ್ ಕಣ್ಣಾಕಣ್ : ಸುಂದರ ನವರನ್ನ, ವಿನ್ನೈಯಾಟ್ಟಿಯೇನ್ ವಿಣಾಯಾಟಿ ಯೆನ್ : ಮೋಹವುಂಟುಮಾಡುವವಳಾದ ನಾನು, ಯಾನಲ್ಲೇನ್ : ನಾನಿಲ್ಲದವಳಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನೀರ್ತಿರೈ ಮೇಲ್ ನೀರ್ ನಿಱುತ್ತು ಇರೈ : ನೀರಿನ ಅಲೆಗಳ ಮೇಲೆ, ಉಲವಿ ಉಲಾವಿ : ಸಂಚರಿಸುತ್ತ, ತೇರ್ತೇರುಮಾಲ್ : ನೀರಿನ ಅಲೆಗಳೆಂಬ ರಥವನ್ನೇರಿ ಬರುವ, ಪುದಾ ಇನಙ್ಗಳ್ ಇರೈತೇರುಮ್ ತಿರೈ ತೇರುಮ್ : ಶ್ರೀಕಾರವನ್ನೇರಿ ಬರುವ, ಪುದಾ ಇನಾಙ್ಗಳ್ ಪುತ್ತಾ ತಿನಾಙ್ಗಳ್ : ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಸಮೂಹಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದುನಿಲ್ಲುವ, ಕಾರ್ : ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ, ಕರುಳ್ ತೇರ್ಗಳ್ : ದಟ್ಟವಾದ ಮಬ್ಬು, ಮಾ ಮುಗಿಲ್ ಪೋಲ್ ಮಾಮುಗಿಲ್ ಪೋಲ್ : ಮಹಾಮೇಘದಂತೆ, ಕಣ್ಣನ್ ಕಣ್ಣಾ ಣ್ : ಅರ್ಜುನನೆಂಬ, ವಿಣ್ಣವರ್ ಕೋಮಾನ್ ವಿಣ್ಣವರ್ ಕೋ : ದೇವೇಂದ್ರನ ವಿಣ್ಣಾಣವರ್ ಕೋವಿಣ ಕಣ್ಡು : ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಕಂಡು, ವಾರ್ತ್ತೈಕಳ್ ಕೊಣ್ಡಾಡುಮ್ ವಾರ್ತ್ತೈಕಳ್ ಕೊಣ್ಡಾಡುಮ್ : ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿದ, ಅದರಲ್ಲಿ

Gerard Srinivasan

అర్రుగా = ~~పిల్ల~~ పిల్లవాడి, బుర్రయిలా ఉంగర జోర్ = నునుపు దోళ్ళు, వెన్నెముక = యూనాగలు, వస్తు ఇరుస్తే వుక్కు తిరుస్తుక = (నన్ను బిగి) బంధం ఇరుక్కో.

నీలిన అలేగళ మేలే సంభరిసుక్కా ఆధారవన్ను కొడువ నీరు కోలెయుగళ్ళవుంబ్రేగళే, (నన్న ప్రియతమనింద) అవళు మోసంబ్ల మాడిదవరన్ను మోసియూదనగనే గాయిత్రియు భవరన్ను కండిల్లా. మళ్ళీనాలద దు దట్టవాద మడా మోళ్ళుగళ్ళ డాకి అశ్చర్యకుట్టర్నాద వీరమవీదవాసి నగళ ఇడియనన్ను కండు, ధమ ఓంకారవన్ను శిళిదు, కెంపీమూతి (నన్న బళి) యూనాగలూ బందు ఇరుక్కా, నననే డోళాడి. (9)

ఇల్లి నాయకి నీరుకోలెయగళన్ను కండు కన్న విరడవన్ను డోళాడిక్కు ళ్ళుశిద్దళే.

నాయక డోళుక్కాళే: నీలిన అలేగళ మేలేయే నంభరిసుక్కా నిమ్మ ఆధారవన్ను కొడుతంకెకొళ్ళువ నీరుకోలెయగళే, నాను నన్న ప్రియతమనింద వంచిసల్పద వీరమ. కెంపు పీతి. నన్న డాకి నంశోట వీదువవరన్ను కోలెయూరన్ను నానుకండిల్లా. నన్న వీరమ పోరుష్టను మళ్ళీనాలదదట్ట వాద దుష్ట మోసదంతే అశ్చర్యకుట్టర్ను. వీరమవీద వాసిన్న బిదీయిను. నింవు కెంపీమూతి అవనన్ను కొంతి. నన్న బలనే అవనింద నివోంచోళ్ళవన్ను శిళిదు, యూనాగలూ నన్న బల్లంయే ఇరుక్కా, అదన్నెల్లా ననగే శిళిసి. నన్నమనస్సన్ను నిమ్మదిసుళ్ళి.

10. వుక్కతిరుక్కుంబ్రుడెయ మణిచ్చేవుళ్ళుం క్రోరుమంబ్రుగాం, అక్కరమాగ్రు మిణ్ణి అవర మేలణాసయుమన్నగుగాగ్, ణణ్ణతిరుమార్వుక్కు కెణ్ణిగ అన్నవాగ్రిబుగ్గాగాణ్ మరణవన్ను, మక్కతిరక్కతాగ్రుణార్కెళియుగార్ మగు మాగ్రుగు గళు.

వస్తిరుస్తు మిల్కెయ మళిశ్చేవలుమా నీరు మిల్లామా,
అస్తిరవేగనోటు మినోటు క్రోధ మేలల్లేయుమన్నజ్జాళే,
ఎనకిరు మూర్ఖయల్లేక్కన్నవె ఇన్నవాలివళు రోమ్మనోటు,
మస్తిరకోస్తనోటు మార్కియు శ్లేయుల్లర్ మనుజుమా (ప్రజ్ఞాళే.)

వస్తు ఇరుస్తు వుక్కు తిరుక్కు: నామాన్యవాగి బంధిసువ,
లమ్మక్కెయ ఉంబ్రుడెయ = నిమ్మ, మళి మణి = నిలుదర్పవు,
శేవలుమా చేవుళ్ళుం = కిల్లు దుక్కగళు, నీరుమూ క్రోరుం = నీళు,

ఎల్లామా గాల్లగాడం = ఎల్లవూ, అన్నరమూ మినాలుమూ ఇనాలూ అన్నక్కా
డం ర్యాణ్ణుడం తిణ్ణాల్ = నీవల్లవూ వ్యాళ్ళవి ఎల్లదంతో (నీవల్లవూ అంతర
ఎల్లదంతే - ఇందనన్నిందుడ్రోంది నీంతు మిట్టాడ్డాను), అలల్ మేలో అల
ర్ ఓడుడం = పూవుళ్ళమీలో, అక్కోయుమూ అణాకాయుడం = ఆడుతిరువ
(నీంజరుతిరువ), అన్నక్లూళూ అణ్ణాణుకాణ్ = డుంధవష్టనళ్ళో,
ఎనాణ్ = నన్న (నీవ్వమియూద), తిరుమార్వలారం తిరుమాణ్ణిక్ =
~~ఆణ్ణిక్~~ లష్మీ (నీదేవియున్న ఎదలియుల్లి లుళ్ళవనినే (లష్మీవల్లభనినే),
ఎన్నేణణ్ణిణ = నన్ననున్న శుంతు, ఇన్న ఆయి ఇవళూ శాంతినో ఎనాయి
తిణ్ణా ఆణ్ణి తివణ్ కాణ్ణుమిణ్ణ తాణ్ణు = ఈ తీరియువళు
ఇవళు శాంతి ఎందు, మన్నిరిన్న మన్ర్తిరాక్షత్తు = (ప్రశాంత) మంబారదల్లి,
ఒనాయి ర్యాణ్ణు = నీవల్ల, లుణర్త్తి ఉణాగ్ర్తిక్తి = శిళియువళు తిసి, లుళ్ళి
యిర్ ఉణాగ్రయోగ్ = (ననగే) కోళలి, మరు మాత్రజ్ఞళే మరుమాగ్రత
ణుకరణా = ప్రశుశ్రూశ్రీకరవన్నే.

~~[redacted]~~ నాలూన్నవాను ఎమురల్లి బందిరువ నిమ్మ నుందరవాద
కోడ్డాడర్శనళూ నీలవూ ఎల్లవూ నీవల్లవూ అంతరవిల్లదంతే కిట్టాడ్డాను
పూవళ్ళవేలే కాడుతిరువ డుంధవష్టనళో, నన్న నీవ్వమియూద లష్మీవ
ల్లభనినే నన్ననున్న శుంతు ఇవళు ఈ ఒనీయువళు శాంతి' ఎందు (ప్రశాంత)
మంబారదల్లి నీవల్ల శిళియువదిసి, అవన ప్రశుశ్రూశ్రీకరవన్న ననగే కోట్టిరి. (10)

ఈ కాణుకరదల్లి నాయక శన్న నడశేయల్లి బాంధవ్యశేయున్న శన్న నాయిం
నిదే బిన్నవిసలక్కేందు డుంధవష్టనళన్ను ప్రార్థిసుత్తాళే.

డుంధవష్టనళల్లి గండు, కిన్నరళు కిట్టాడ్డాను నిర్మలవాళల్లి
బళెయువ శావరకూపళల్లి వాసిసుత్తారే. అవుగళ నడశేయన్ను కండు నాయింగే
కోడనిసిదే! మానవరులల్లే అనుమాన, అనవంబిరే ముంగాదవరు అంత
ఖండితవాగిరే! శన్న జీవ నీవ్భావనళల్లూ నవోద్భోగిసిదే అవరు
నవరే? శన్న అంతరంగదల్లాద్దుకొండు, శన్న రుద్ధాశుద్ధశేషళన్ను అవను నమ
నిసదే ఇరువనే? కాసు యోజిసువ, నుటిరువ, నడెయువ (మాడువ) ఎల్ల
క్రియే, ఎల్లకాలద్ల అవను నాటియల్లవే? ఆదరిం ఖండితవాగిల్లి. శన్న
శుద్ధశేయన్న కుంతు ఇతరరింద (రందవరింద) కోళిసువుదు లుఖితశరం
దూషిసలారదంతెందూ నాయకనిగె అనిసిద్దనే ఖండిసిదళు.

"ఇన్నవాణివళు కాణ్ణోనా" — నాయక డుంధవళ మూలక
కోళిద రీతియింద అవరిగు ఇవళ మనస్సిన్నాద్దు, నడశే ఎంథాద్దు,
శన్న ప్రియుతమనింద అగలిదిరలు ఎందు షోదిసిదరు బిడదే దూరదే
ఇవళు భీతిపడుత్తిద్దాళే, దూర శొంటరా కొంటరా శ్రీశాళాదవళే, ఎంబ

Gerard Srinivasan

విషయ వన్న కుంశు కన్న ప్రియనాద లష్మీవల్లభనినే నుట్టా రిళిలు
వితిను, అవన మనస్సన్న బ్రీభన్న మోళిమువంశే ఓడిదుక్కళే.

ఇక్కన మనస్సన్న శోదం, శోదం, కాను అనుస్మరిసలు అవను శక్తనల్ల
ఎందు ఇవనంతను ఏండుకొళ్ళుత్తానేందు శోంరుత్తదే.

11. మాట్రంగకణాయ్ నిత్తు తకాణ్డు మదుశూదపిరాణడిమేల్,
నూట్రంగకాల్ పూంబాళిశూళ్ తరు కూర్చ్చడకాపణ్
తోట్రంగకణాయిరత్తుళ్ ఇణైయుమరుపత్తుమ్ వల్లార్,
ఊట్రినార్కణ్ నుణ్ మణల్ పోల్ ఉరుకాణిర్పర్ నీరాయే.

మూట్రిడ్గళాయిన్నుం కొండు మదుశూద పిరానడి మేల్,
నాట్రిశైయోళ్ పూవ్బలిల్ శూళుం కురుగూర్ చ్చడకాపణ్,
కేట్రిడ్గళాయిరత్తుళ్ ఇవ్వైయుమరుపత్తుమూ వల్లార్,
ఊట్రినార్కణ్ నుణ్ మణల్ పోల్ ఉరుగా నిర్పర్ నీరాయే.

మూట్రిడ్గళ్ = మూశుగళన్ను, ఆయిన్నుం కొండు = ఆరిశుకొంండు, మదుశూద పిరాన్ అడిమేల్ = మధుసూదనన నాద స్వామియు శిరువతిగళ మేలే, నాట్రిశై యోళ్ పూవ్బలిల్ శూళుం పూంబాళిశూళ్ = పరిమళభరితవాద పూ మాలెయల్లి, కురుగూర్ చ్చడకాపణ్ = శ్రీవనశఠకోపయతిగళిందను కొండ, కురుగూర్ చ్చడకోవీను (నమ్మాళ్వారరు), శొన్న తకాణ్ణ = హేళిద, కేట్రిడ్గళ్ = నిందు నావిరదల్లి, ఇవ్వైయుమూ = ఇపత్తనాల్కు, ఇర్ పత్తుమూ = నాల్వత్తయిదల్లద, వల్లార్ = నాలిగయిల్లద శుద్ధ పదగళన్ను, వల్లవరు = బల్లవరు, ఊట్రినార్కణ్ నుణ్ = ఊచెయల్లి ఇరువ, నుణ్ మణల్ పోల్ = సుణ్ణనాద మరళువంతే, ఉరుకాణిర్పర్ = నీరాయిసి కరగిహోగువుదు, నీరాయే = నీరాగియే.

మంశుగళన్ను తిరిశొంండు, మధుసూదన నాద స్వామియ శిరువతిగళ మేలే, పరిమళభరిత పూదండెయిందను నమ్మ వరద శిరుక్కురుగూరిన జరయనేలోను (నమ్మాళ్వారరు) హేళిద నశ్యాంశగళా వద నిందు నావిరదల్లి నాల్వత్తయిదల్లద శుద్ధ నాశగళన్ను బల్ల వరు ఊచెయల్లిరువ సుణ్ణనాద మరళువంతే, నీరాయిసి కరగిహోగువుదు.

"లూక్రినేశతో సుతో మణాల్ హోల్ లుదు దాశిదూ వశ్ నీరాయ్"
– ఇదు ఖలు పుండరకాద లుచిమాన. నేలదింద నీరు లుక్కి దరింపుచు
దన్ను 'లూచీ' అత్రహాం లుచిలి' ఎన్నుశ్తారే. లూటోయింద నీరు రశ్మిదాన,
పుండరీకమునాన, దరిందు ఖలుశ్తిరుశ్తకే. అదర ఖాంయుల్లరు రశదగ్గ మనరాలు
పుష్పం దరింపువ నీరిన్న రఖ్మా దశ్తో సమిశ్తవే. దీవేయిశ్తనే. బిరబలుశ్తా
ఆశీరాదళ్లో బాయిరాలుశ్తవే. ఎందరే, అవు ధనికేదు దరిద్ర నీరిన్నల్లాయిం
దీరన దుందు డ్రోలుచిశ్తనే. దానేయిం, ఎడేబిడదంతే ఖ్మనవన్ను ణాలుఖిరద్దగ్గ
యిం ముళ్ళూరువ# భక్తిను, ధ్వర్యాంశరాళ్లబంద లుక్కి దరింపువరు
దాణాలుఖివదల్లాయిం దనేదు ధనేదు రశిసి కాలు అదర్లో పుండాన
ణాలుఖివదల్లాయిం దనేదు ధనేదు రశిసి కాలు అదర్లో పుండాన
డ్రోలుచిశ్తనే. ఎందరే, ఖ్మనవం రనమిదళ్ళయిం లం ఖ్మనవంశవల్లాంయిం
అవను శెలిశు డ్రోలుచిశ్తనే.

ఖ్మనవంత దశ్తశ్రేష్ఠరాది. అవనన్ను శుంఠిదూళ్ళుపూర్లగ్గ మాదశ్తం
శదళ్లో. శిరుశ్మీరు డ్రోరిన నిబాసియాద శరీరకేలిను ప్రమఖ్లాల్లా
శరు) ఖ్మనవంశన సుదాశ్రేఖ్మనవళ్లన్ను ఎడేబిడదే అనుఖివిదుశ్తా, ఆ
అనుఖివవళ్లను రుంఠిశు, ఆరిసి పోలోసిదంతే, పుండరకాద మిశూన
ళింద పిందు గొంబర మీశుదళ్లన్ను రఖిసి దాబిదనే. ఆ దాబర మీశు
రనళ్లల్లి, ఈ శిరు వాయిమే లుయి ఉర్కు మీశుదళ్లన్ను యారిగూ
తరిసికొండు, శలకు, అదర నాభిపద్మవన్ను యారు బల్లవరాగుశ్తారో,
అవరు ఖ్మనవద్దుణాలుఖివదల్లాయిం నోడి డ్రోలుచిశ్తరే. ఖ్మనవంత
నన్ను శప్పదే, దశ్తశ్రేంశవళ్ళ మూలం దశ్తశ్రేష్ఠరాగి యిసన్ను, నోడిరంతే ఖ్మనిశ్తరే.
ఇదాదే ఈ శిరు వాయిమే లుయి వ్రేలశ్రుశి.

14.8.రూ

———o———

15.8.85

- శ్రీః - - శ్రియ్యైనమః -

తిరువాయ్మొళి - ఆరనేరు వగైత్ - ఇంబత్తినరియశివాయ్మొళి.

కిరువాయ్మొళి - ఆరుమ్ పత్తు - ఇన్బతాగిరువాయ్మొళి.

9. నీరాయ్ నిలనాయ్ : నీరాయ్ నిలత్తాయ్.

1. నీరాయ్ నిలత్తాయ్ తీయాయ్ క్కాలాయ్ తొడువానుయ్,
నీరార్ సుడర్ మిళిరణ్టాయ్ క్ కనివత్తాయయత్తాయ్,
కారార్ మిడిత్తుణ్ కడల్ కిడన్ద కరుమాల్
వారాయ్, ఇరునాళ్ మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ మగిళ్వే.

నీరాయ్ నిలనాయ్ తీయాయ్ క్కాలాయ్ నేడు వానాయ్,
శీరార్ సుడర్ మిళిరణ్టాయ్ ఇవ్వైయాయయు నానాయ్,
కూరార్ వేల్ కొణ్డు శలత్తై త్తడియుమ్ మాల్
వారాయ్, ఇరునాళ్ మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ మగిళ్వే.

నీర్ ఆయ్ నీర్ ఆయ్ = నీరు ఆగి, నిలన్ ఆయ్ నీలమ్ ఆయ్ = నేలవాగి, తీ ఆయ్ నీర్ ఆయ్ = చీరంయూగా, కాల్ ఆయ్ కానమ్ ఆయ్ = గాళియగా, నేడు తొడుత్ = విస్తారమాన (లున్నతమాన), వాన్ ఆయ్ వానమ్ ఆయ్ = మానమ్ (ఆకాశమాగా), శీర్ ఆర్ నీర్ ఆగి = శ్రేష్ఠమైన కుంభిన, శుడర్ మిళిల్ = సూర్యకిరణ్, ఇరణ్డు ఆయ్ మిగ్ణ్డు ఆయ్ = రెండు అగి, శివన్ ఆయ్ శీవన్ ఆయ్ = శివనాగి, అయన్ ఆనాయ్ అయన్ ఆగియ్ = బ్రహ్మనాగి, ఇత్తొళిలయ్ (ఇవరువరనే), కూర్ ఆయ్ కూర్ ఆగి = కఠినమైన వస్తువు, మీది తొడుత్తీ = దీసి, కోళ్ మీన్ వాల్ ఏకాగ్రమైన చేపయొక్క శేట్టవనాద (వాపియందు) నన్న బళిన్, వారాయ్ వారాయ్ = కారణమై, ఇరునాళ్ ఇరుళ్ = చీకటి, మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ = భూలోకమూ, మేలణ్డలోకములూ, మగిళ్వే = ఆనందమువంటి.

భువనం, నీను, నీరాగి, నేరాగి, చీరంయూగి, గాళియాగి, విస్తారమాన (లున్నతమాన) మానమాగి, శ్రేష్ఠమాన కిరణములుగల సూర్యకిరణములాగి, బ్రహ్మనాగి ఇవరుక్కి, కఠినమాన వస్తువు వీడియుండు చేపయొక్క కారణమాగి, భూలోకమూ మేలణ్డలోకములూ ఆనందమువంటి చూశాయ్.

ఉందిన తిరువాంపు మేలిదళ్లు కౌర్వవ మూలక ఛావవంశవన్ని పిలుచు
కోళ్ళువ ప్రియుళ్ళనళ్లు నకేది వష్టే. నాయంకి (ఆల్టూరయే) అదుంపిలకొం
యుల్ల ఎన్నిసకేంలకొంగో. ఆల్లసింద ఆశ్చీలు నాన శేలనవామవుదుబిలో?
నదుజనే? ఆపుగాంద్రవన్ని శేంశేము నేరస్తాయిలో ఛవవంశవన్ని భోడిసిలిసి
శేంళ్ళువదు చిళ్ళతు ఎన్నిసరభోదు. ఇల్లు సావు కాదువదు ఆదన్నే.

నాయుం (ఆల్టూరయు) పోళ్ళుర్తాళ్: ఛవవంశ, నీలను పంఛిచ్చు
శనళ్ళాద నీరుు నోం, చేంం, నాళ్ళ, చావు ఆన బెచ్చవ్యాపయూనద్దీం.
జనశ్తన్ను చెళ్ళనదువ పిర్వశేజోగల లింపనళ్ళాద దీపయాంత్ర చంద్రులు ఆనద్దీం
జనశ్తిన గ్రీష్మ లయువళ్ళన్ను నూంటిసోళ్ళలు ఆజమా పరనూ ఛిసిద్దీం.
ఇడింపు ప్రుడ్డాంధవ్ళ ఆనందిపువంశే, శంఖిఛక్రధారియూద పుండవిష్ణు
నాగా ఇందు దిన శేంటిశోళ్ళచారదోం?

జనశ్తిన ఎల్లా వస్తువళ్లా ఆసారువదు పంఛిచ్చు శనళ్లంమ. జనశ్త
న్ను చెళ్ళనదున్నదు దీపయాంద్రం. జనశ్తిన గ్రీష్మ లయువళ్ళన్ను
నివర్తనదువ కాయాంద్ర ఆజనదు మళ్ళ పరనదు. నవాంద్ర శేశనాన, జనశ్త
న్ను రష్టనువ నూమంయిలో శంఖిఛక్రధారియూద శ్రీమన్నారాయుడను. ఆ
ంబ్బనే ఎల్లవో ఆన బదిబంధయు రాంకళ్ళన్ను శళ్ళిదు నింశేయుశ్తిద్దలా,
ఆవనన్ను నీవ్వర్తనివదల్లంయిలో నోంటి ఆనందినచ్చోదనే? తేలపుంది
శీతరువ్రదాదరా ఎందిక్కో? అవను శ్రీశేమండిదశీవాశ్ర అల్లనే.

2. మణ్ణుయుం వెణ్ణుయుం మంకిట్టక్కుణాణాయ్ వులుకు కాటట్టి,
మణ్ణుయుం వెణ్ణుయుంరికాణ్ణడ మాయవుంమానే,
నణ్ణణియుగినాన్ కణ్ణుకన్తు కూళ్తాడ,
నణ్ణణియొరునాన్ రూలత్తూడెనడవాయే.

మణ్ణుమా వెణ్ణుమా వుంటులిల్లాయ్ వల [illegible]
మణ్ణుమా వెణ్ణుమా శోణ్ణి మాయవమ్మానే,
నణ్ణయు నైనానా కణ్ణిడుస్తు కుంశ్తాన,
నణ్ణంబిరుసాళ్ళా ఇూలత్తూడేనడవాయే.

మణ్ణుమా వెణ్ణుమా మణ్ణుయుం వెణ్ణుయుం = భూలోకం
వో, వేలనాలోకశనళ్లూ, వుంటులు మంకిట్ట = ఆనంది వంవంశో, రుం
ళో ఆంప్ కుణాణ్ ఆయ్ = వామనబ్రుడ్మ ఛోరి ఆన, వలమూ కాట్ట
వులుం కాటట్టి = శన్న నామధ్యేవన్ను కోలిసి, మణ్ణుమా మణ్
ణుయుం = భూలోకనశనళ్లను, వెణ్ణుమా వెణ్ణుయుం = వేలనాలో
కనశనళ్లను, శోణ్ణి కాణ్ణడ = స్వాధీనవడిసుకొంద, మూయువ
అమ్మానే మాయుం అంమానే = అద్భుశశాంయుంద స్వామియే

నల్లో నాణ్ణాణి = శత్రువులు, మున్నె ఒరిణా = నిన్నన్న, నాన్ నాణ్
= నాను, కళ్ది కణ్ణు = కన్నుకుంబిసోడి, ఉదన్ను ఒకన్తు =
ఉష్ణకుంబు (ఉచ్ఛ్వాసనింబు), శూక్తిత కొట్టాట = శుణిదా
కునంత, నల్లో నాణ్ణాణి = నన్నవనియిల్లి బందు, ఇరునాళ్ వెళ్ళు
నాణ్ = ఇంబుదన, భూమాలక్ష్మి మూడో క్రూరాలక్తు ఉణ్ణుట =
ఈ భూమియ మేలేయిల్ (నడుమనియిల్), నడవాయిల్ నడబాదెయ =
నడెదాడబేకు (నడెదాండ బారదే?)

భూ లోకద మేలణ లోకగళూ ఆనందిసువంతే, వామ
నబ్రహ్మచారియాగి, వామనద్వవన్న కండు, భూ లోకవన్న మేలి
ణ లోకగళన్ను స్థాపిసిద నీవు బలియన్ను అద్భుతరాగియూ స్థాపియి
సిన్నన్న నాను శత్రువు, కళ్ళుకుంబు నోడి, కష్టగళన్ను కుం
బిసికొండు కుణిదాడువంతే, నీను బందుదన్న నన్న భమియిల్లి బం
ఈ భూమియ మేలేయిల్ నడెదాడబారదే? (2)

బందిన మాతుగళిల్ల నాయకరు (ఆలుగారరు) భువనవంతనన్న
కేళిదరు "స్వామి, నిన్న స్తుతిగళిందలూ బందు, బందిరువ బంధు,
నవన మేలె దయ్యోగబారదే?" ఎందళ్ళి. అదేవిషయవన్న ఇల్లి
ముందు వరిసలాగిదే.

నాయక (ఆలుగారరు) కేళుత్తారే: స్వామి, నీను బంది
ద్ద బలి చక్రవర్తియన్న అనుగ్రహిసువుదక్కాగి, ఆవన యజ్ఞశాలెగె
వామనవటువాగి బంది. భూ లోకద మేలణ లోకగళూ నిన్న
ఆశ్చర్యచకిత వామనత్వవన్న కండు ఆనందిసిదవు. బలియుందలూ
మూరడి నేలవన్న దానవాగి బిడిదు కొండ బిళిక, ఆశ్చర్యదిందలూ
త్రివిక్రమనాగియూ ఇళిదు బందే. భూ మియన్ను, మేలణ లోక
గళన్ను నిన్న ఎరడే హెజ్జెగళిందలే క్రమక్రమవాగి, అవెల్లవన్ను నిన్న
స్థాపిత బిడిసికొండే. మూరనేయ శిరువడియన్న బలియ శిరదిం
మేలే ఇరిసి, అవనన్ను అనుగ్రహిసిదే. నిన్నన్ను బిట్టరే ఆశ్రయిసువ
నన్న బళిగి బందిరువ కష్టగళన్ను పరిహరిసి రక్షిసబారదే? నిన్న దివ్యమంగళవి
రిడియన్ను కండు, దుష్టరిందలూ నాను కుంది బాడువంతే, ఈ సల
దమేలేయిల్ నీను నడెదాడబారదే?

3. కాలక్కెత్తూ డెనడంతు నిన్ను బుం కిడంతిరుంతుం,
కాలప్పన నాన్ ఒకన్తోరుయిర్ కళ్ కాప్పానే!,
కోలత్తిరుమామకళోడు ఉణ్ణాక్కూడాతెన్ఱు,
కాలప్పన నాన్ అడియేణిన్నం తొళార్వేతెన్ఱు?,

ఇలలక్కుడే నడనబ్బి నినోమా కిడన్దిరున్నుమా,
శాలవ్వలనాళా లుడనోలయిర్డళా కావ్వానే!,
కోలలక్కిరుమా మడళోలపు లున్నెత్తి కొళ్ళకాదే,
శాలవ్వల నాళా అడియీలిన్నమా శెళ్ళర్వేనోలే?

ఇలలక్కుడే రూలక్కుడే = భూమియు మీలియీలే, నడనబ్బుమ
నడక్కుం = పీఠాదియు, నినలుమా నిన్రుం = నింశు, కిడన్నుమా
కిడక్కుం = వివటిసియు, ఇరున్నుమా ఇరుక్కుం = శొళ్ళశు,
శాల వీల నాళా కాల బల నాళ్ = బలు దీర్ఘకాల, లుడుమా
శోలుమా ఒకం తోన్రుం = లయుడయుడల్లయు, లయిర్
డళా ఉయిర్కళ్ = ప్రాణికళన్ను (చేతనవళన్ను), కావ్వానే కా
పాడుణా = రక్షిసువనే, శోలమా శెరు మా మడళోలపుకొ
లం తిరుమా మకణాడు = అనుపమ సుందరియుద లక్ష్మీదేవి
యొకనే, లున్నెత్తి ఉణ్ణా = నిన్నన్ను, శూడాదే కూడాదే = శూ
డికొళ్ళదీలీలే (శూడిశ్చరించుదీలీలే), శాల వీల నాళా కాల బల
నాళ్ = అనేక దినవళకాల, అడియీలిన్ అడియేన్ = దాసుడే
వళ్వినాదనాను, ఇన్నమా తిన్నం = ఇన్ను ముందరియు (ఇన్ను
కొంచెం కాలం), శెళ్ళర్వేనోలే తెలుగు = చూడిచిత్త దొరసువనే?

ఇలలక్కుడే = భూమియు మీలియీలే పీఠాదియు, నింశు, శొళ్ళశు, వివటిసి
యు, బలు దీర్ఘకాల, లయుడయుడల్లయు ఇతేశనవళన్ను
రక్షిసువనే, అనుపమసుందరియుద లక్ష్మీదేవియొడనే నిన్నన్ను
కూడిశేళ్ళదీలీలే అనేకానేక దినవళకాల దాసనేవళనాను (3)
చూడిచిత్త దొరసుత్తిరువనే?

ఎందినవా శేతనళన్ను కంబచక్రత్రిధారియుద భూదవంశనన్ను
కణ్ణర్ శాడాభేశంబ కొశరవన్ను ఆలిలూరిల్ శొలశిదర్ప్పే, ఈన
అవరై శ్రీదేవి నడశనాద భూదవంశనన్ను (శ్రీలక్ష్మీనారాయుణన్ను)
శంకు చక్రయుడనభేశంబ కుంబల.

ఆలిలూరిల్ కోళ్ళుకొళ్: లయుడ లయుడల్లయు నానాంవి
ధళన్ను శళ్ళను, నిశల చరాచరవస్తుకళన్ను రక్షిసువనే, శ్రీ
దేవినాంశనాద నిన్నన్ను కూడిశేళ్ళదే ఇద్దరిదీర్ఘకాలవన్ను తానా
లీశళ్ళదిద్దీనే. ఇన్నెప్పుకాల నిన్నన్నేవల మీలియీలే బాడిబళులుత్తిరుత?

4. కూణార్కుంబుర్రిక్కుం శకడవశురుడన్ తెరుమానే!,
పిణక్కుయీయ తిరుక్కాలాణ్డ పెరుమానే!,
కీళార్కుపిరమన్ శివణ్ తిరుక్కీరన్ విణ్ణవర్
వీళుంగు తెవారునాన్ కాణవారాయ్ విణ్ణమ్మే తే.

కళ్యక్స్మదమగ ముంటిస్మదమగ శతదవశుశరుంతల్ వ్మేయాగా,
పిల్యస్మ బిడ్డయు శిరుకొచ్చిలాండ్రి పేరుమూనే!,
కళ్యక్స్మద పరమునా శివనా ఇన్దిరనా విష్ణ్వవర్ శూలి
విళ్యజ్ఞ వ్యోరు నాళ్ళా శాణావారాయ్స్ విణో మీదే.

కళ్యక్స్మదమ = కాణాక్రాక్కుం = బలవంతనవాగియూ, ముంటిస్మదమా (పుట్టి) క్రాక్కుం = ముందు పుడివిడ్డియాగియూ, శతదమా = శతటా (బండియు), అశురర్ ఉడల్ = అసురన పెండవు, వేలయి = రెండు ఆ = పెళ్ళకోరియాగువంశియు, పిల్యస్మ పిలాక్కు = సాళ్ళ (ఎరడుబ్బిగనాగా), బిడ్డయ్ = నాశనాగువంశ, శిరుకాల్ క్కిరు కాణు = వివిక్రవాదశక్తమ్మ, ఆణ్ణా ఆణ్ణ = దేవ్మేయం దబళ్ళసద, పేరుమానే (పెరుమాళ్ = విరమ పురుషనే (ప్రయుషోత్తమనే), కళ్యక్స్మద కాణాక్రాక్కు = లుళ్ళాడుమాండు, పరమనా ప్రిగుమ ణ్ణ = బ్రహ్మనా, శివనా కూయిణ్ణ = శివను, ఇన్దిరనా కిరుక్కిగాణ్ణ = ఇంద్రను, విష్ణువర్ యిణ్ణాయిర్ = మేలణలోకదల్లువరు, శూలి కూట్ట = శుక్ల వరియువంశ, విళ్ళజ్ఞ యిణాక్కు = శోళచ్చిగలు, పెరుమాళ్ నా ఇరుక్కిగాణ్ = ఇందుదిన, శాణావారాయ్స్ కాణాయిగాగాయ్ = శంఖు ఛారయ్స్, మీణో మీదే యిణ్ణ లోకత్తై = నదనదల్లయిలే (ఆదరి).

ఇంతియు (శతటాసురనూ) అసురనను బళ్ళకోరియాగి ఇచ్చివ వాగ, బలవంతనవాగి, ముందు పుడివిడ్డియాగి నాశనాగువంశ పవిత్రనాద శాలన్న దేవ్మేయింద బళ్ళసద పురుషోత్తమనే, బ్రహ్మను శివను ఇంద్రను మేలణలోకంగళల్లరూ దుష్టరాద క్షాడనాద శుక్ల వంబిరువంశ శోళచ్చి గళు, ఇందుదిన, నదనదల్లయిలే ఆదరి రంబుచారయ్స్ (శంఖుచక్రధారియే!) (4)

ఇదు నమగే, ఆళ్వారరు శమ్మ ఎదురల్లయిలు బందు మెల్లగోరి శమగే ఆనందవన్న కొట్టరూ నన్ను లుంటుమాడకొళ్ళోందు ప్రార్థిసిదరల్లవే. ఈవ, స్వామియు బ్రహ్మ రుద్రాది దేవతెగళింద నోడివిరువాగి, నదనదల్లయిలే మెల్లగోరి శమనే ఆనందవన్నుంటుమాడకొళ్ళోందు ప్రార్థిసుత్తారే.

"కళ్యక్స్మదమా . . . . . పేరుమానే" — మొదలాద మొదలు ఎరడు పాదగళల్ల డోళ్ళరు వ్యూహ చ్యవనంశద శ్రీవల్లభనాగారద ఇందుమణియు. కడుశక్తవాద శంఖాసురనింద, దురవాగి, నందగోపరులదల్ల శ్రీకృష్ణను బళ్ళెయుత్తిరువాగ, శంఖను మొళ్ళ మొదలు అల్లవే శీల్లుసిదను ఘోరవు ఎంబ రాక్షసియన్న. అవళన్ను కొంది బిసుకియు బళ్ళెయు మీటుత్త న్నళనడిసికొండు బందు, ఇంతిరియాది మనలిదళ్ళ. బళ్ళియు మనసాగి శ్రీకృష్ణనన్ను ఎత్తికొండు, రన్న ఎష్టద గోపబాలరన్ను బిసిదళు. శ్రీకృష్ణ

అదన్న మిడుల అర్థాలయింది కుడియిర్కే, అదకాదనే అనుకున్నాడన్నా నీలి కొండు కాంతిని. మ్రోశనియి ఇందిలోనే బంధువను శాంటాపుర. బండియి రూపవన్న కళ్ళకు, ఇంటియిలాగ ములనిరువ మూలనున మేలి నూగా దండు అన్నా కొలుచుకోవాందు శాంటాగురుగా దవతాలో. సమయువన్న ప్రోంచి, శాంటాను త్రోల్చి ప్లేస మేలి నూగా బందను. ఆన, ఎల్లయి మను నిద్దజ్ఞానా రాలువళ్ళన్నా బిసుకొని ఇరువంశంలోనే, క్రీస్తునూ శన్న ప్రేమ్చాలనిండ్/నూగా మేలి బంద శాంటానన్న మిడిదను. అదర పడుచుకే, బండియూ అనురనూ భోర్వర్ట్లను; బలనుండిదరు. బంది వుంది చూడాలిలేరు. అనురను అల్లంలో బిడుగ్రిశ్వను. భ్రమవంశన శిలువది యు కొమర్ధ్వ అంద్రాన్ది!

ఆటూరరు పోలుకాశే: నా మిత్రులు మోక్షమునే, నీవను ఎల్లయి మను మానిరు నాకలే బండియను రాగదల్ల బంద శాంటానురనన్న నిన్న ప్రేమ్చ శాలన బిదేశదిందలో ధ్వంసమాటదే. నిన్న దివ్యమంగళరూపవన్న ప్రార్థన, లిక్తి, ఇంద్ర, దేవశేవళు – ఎల్లరూ స్వర్గ్ వందు ప్రోజనంవంశే, నవనవల్లయూద రూ కొండు దిన మ్మెనోలి, ఆనందవన్నంటూమాడబారదే?

5. యిణ్ మీతి తిరుప్పాయ్ మలి మేలి నిల్పాయ్ కడలు తెర్ప్పాయ్!
మణ్ మీతు ఇళ్పువాయ్ తివట్రుళెల్లుం మణ్ణుక్కుం వాయ్!
ణణ్ మీతియన్ఱి పుఱవణ్ణత్తాయ్ ణణ్ణాయి
ఎణ్ మీతాటి ఉరుక్కాట్టాత్తై యాణ్ణిప్పా యో?

ఎణో మీదు ఇరుప్పాయ్ మల్లే మేల్ నిల్లూవాయ్ కడల్ శేర్ప్పాయ్!
మణో మీదు లుల్వాయ్ ఇవట్రుళ్ళెల్లుమా మ్మే ల్లేస్తు లల్లోవాయ్!
ఎణో మీదియున్ఱు ఎణ్ణిలవర్ తాత్తాయ్ ఎనదావి
ఎణో మీదాటి ఉరుక్కాట్టాదే యోళి ప్పాయమే?

యిణో మీదు = వీరమ
వీదదల్లి సిడిశేనవు మూలువనే (నేలసిరువనే), మల్లే మేల్ నిల్లూవా
యిణ్ మలి మేలు నిల్పాయ్ = భోజ్యదమేలే నింతిరువనే (ఇరువన
నే), కడల్ శేర్ప్పాయ్ కడలు తెర్ప్పాయ్ = పాల్లకలల్లి వివతిసి
రువనే, మణ్ మీతు ఇళ్పువాయ్ మణ్ మీతు ఉళ్తుల్వాయ్ =
భూమియు మేలే నింతిరువనే, ఇవట్రుళ్ తివట్రుల్ = ఇవు
గళల్లి, ఎల్లుమ్ ణణ్ణుక్కుం = ఎల్లరియూ (ఎల్లవస్తుగళల్లి), మల్లే
స్థు లల్లోవాయ్ మణ్ణుక్కు ఉణ్ణవాయ్ = శన్నిధియూ వాసి
నువనే, ఎణో మీదు ణణ్ మీతు = ఎణికేనే మీరి, ఇరువా
ట తియన్ఱు = భూనళ బద్రదాద, యిలుమ్ పుఱం = కడియల్లి,

అల్లాశ్వాస్ అణ్ణ ఓక్కాగాయె = బ్రహ్మాండదల్లిరువవనే, ఎనదు
ఆవియుళ్ళ రణ కు ఆశ్రయిసుత్త = నన్న అంశకరందదల్లి (ప్రాణనళ్ళల్లి,
ఆత్మనల్లి), మిళిదాడి మోక్షగాళి = విడల్లవాగి నడెదాడి, ఉరు కాట్టాకే
ఒరు కాటట్టాగిసు = నిన్న నిజస్వరూపవన్న తోరిసికొడియే, విళివెయ్ము
ళ్ళాగిప్పుగాయె = ముసుకిరువంతే?

పరమపదదల్లి నెలసిరువవనే, వైకుంఠదల్లి నింతిరువవనే,
వాల్మీకిగళల్లి వివరిసిరువవనే, భూమియ మేలే నంతరిసువవనే,
ఇవనళ్ళిన్ ఎలేల్లియూ ఎల్లా వస్తుగళల్లియూ శాశ్వతవాగి ఇరువవ
నే, ఎనోశేషే మొదలాద భక్తాదాకరేయల్లి (లోకదల్లి) బ్రహ్మాండదల్లి
రువవనే, నన్న ఆత్మనల్లి విడల్లవాగి నడెదాడి, నిన్న నిజస్వరూపవన్న తోరి (5)
సికొడియే ముసుకిరువంతేయే?

"ఎతో మీదిరువ్వాయ్" — ఇదు భక్తవంశన 'పరభక్తి - పరజ్ఞాన.
~~పరమభక్తి~~ పరమభక్తిగళిగె సులభవాగి ఎట్టుకొడుత్తి.

"మల్లే మేల్ నిల్లువ్వాయ్" — ఇదు భక్తవంశన 'అర్చా' స్వరూప.
భూలోకదల్లి దేవాలయగళల్లి అర్చామూర్తియాగియే, నానా దివ్యక్షేత్రగళల్లి
భక్తవంశను దివ్యపురుషరల్లి విగ్రహవాగి, నెలసిరువ రూప.

"కడల్ శేర్వ్వాయ్" — వాల్మీకిగళల్లి భక్తవంశను శేషశయన
నాగి, లక్ష్మీదేవియొడనె నిత్యవాగి, విశ్వవ్యాపారవన్న బ్రహ్మాది దేవతెగళు
అల్లగే బిందు, భక్తవంశనల్లి శేషశాయిగె శుశ్రూషెయన్ను అరిసి మాడిసి
కొళ్ళువ రూపదల్లి, నెలసిరువుదు.

"మణ్ మీదు ఉళువ్వాయ్" — భూమియ మేలే, ప్రాణ
అవతారగళన్ను తళెదు దుష్ట నిగ్రహ, శిష్టపరిపాలనె, ధర్మసంరక్షణె
కార్యగళిగాగి అయుధవన్ను హిడిదు భక్తవంశను అవతరిసువ
రూపదల్లియూ భక్తవంశను అవతరిసువ.

"ఇవర్ ఎల్లిల్లుమ ముళుదాగి నిల్లువ్వాయ్" — సర్వవ్యాపకరల్ల
ఇరువంతహ వస్తుగళ అంతర్యామియాగి భక్తవంశను ఇరుత్తారే.

"ఎతో మీదియనాటి వీళువడ్డిరువ్వాయ్" — అనేకరొందిగె బ్రహ్మాది
దేవతెగళ నాయకనాగిరువవను భక్తవంశ.

"ఎనదావి లుంతో మీదాడి" — నన్న (అంశకరందదల్లి) చిదేకన మాడు
వ 'అంతర్యామి' భక్తవంశ

ఈ లుప్తారరు హేళుత్తారే: భక్తవంశ, నీను పర, వ్యూహ,
విభవ, అంతర్యామి మత్తు అర్చావతారగళు నిద్దీ. నన్న

అంతరంగదల్లి నీనిద్దు నన్నన్న నివడిసుత్తిద్దనా, నన్న నిజద్వ
రూపవన్న కోలందదేయిల్లి (నన్నన్న) ముసిసువేనేంహే?

6. పాయోరాధి వైకుంఠదొళు కోట్టప్ప పరాక్రమియాద మహా
యోధనే! ఉన్నొడెయ కాణ్బాన్ వరుత్తి
రువ నాల్వరొడనే కూడి మత్తు కాయ్ ఉలకిగె తీర్గిసువే
నయ్యా.

పాయోరధివైకుంఠదనే కీళాద వీరవైనాళలమేల్నామా,
రాయ్ కిరడియల్ ఎల్లా చులదుమా శఠవన్న
మాయోనే! ఉన్నై కాణ్బాన్ వరుత్తిరువ నాల్వరుమా
కీయోడనే జేర్ మేలుడాయ్ ఉలహిల్ తిరిగేనో.

పాయ్ పాయ్ = విస్తర, కిర్ అడి వైకు = ఒందు
డెళ్ళెయన్నిట్టు, అదన కీళాద అకాణ్ కోట్ట = అదర కెళగడె, వీరవై పా-
ణు = శఠలసింద నుళ్ళు వంచిరువ, నిలమా ఎల్లామా త్రిలోక = ఎల్లా
= ఎల్లా భూమియన్నూ, రాయ్ తాయ్ = అవసిసిట్టు అళిదుశొండు,
కిర అడియల్ కాల్ అళియాగ = మక్కళందు డెళ్ళెయింద, ఎల్లా ల
దుమా తళవా ఒళకుం = ఎల్లా లోకంగళన్నూ, శఠవన్న కూడి వరుత్తి
= ఆశ్రయిసికొండ, మాయోనే మాయోగణ = అద్భుతగళింద, ఉన్నై
ఉన్నొ = నిన్నన్న, కాళ్బాన్ కాణ్బాన్ = కాణబేకెందు, వరుత్తి
వరుత్తి = ప్రయత్నపట్టు, ఎన్నై నాళుమా తాయ నాల్వరుం = ఎష్టో
జనరళు, కీయోడు ఉడనే కోడియోడు ఒడనే = చింతెయల్లి, జేర్
కేళ్వోనే = నీలిసెకొండ, మేలిరు తాయ్ = మేణనాగ,
తిరివేంగడనే తీర్గిసువే = ! అలీనాడుత్తిరువుదేయోనాను?

ఒందు డెళ్ళెయన్న విస్తరిసిట్టు, అదర కెళగడె శఠవసింద నుళ్ళు
వంచిరువ భూమియన్నెల్లా అవసిసిట్టు అళిదుశొండు, మళెయింద
డెళ్ళెయింద ఎల్లా లోకంగళన్నూ ఆశ్రయిసికొండ అద్భుతగళింద,
నిన్నన్న నోడబేకెందు ప్రయత్నపట్టు, చింతెయల్లి బిద్ద మేణనాగనా
ప్రయత్నవిముక్తా ఇన్నేష్టు కాల అలీనాడుత్తిరువుదేయోనాను? (6)

ఈ పాశురదల్లి భగవంతనన్ను శ్రీవిక్రమావతారద అద్భుతసామర్థ్య
వన్ను హేళలాగిదే.

"కీయోడనే ..... మేలుడాయ్" — ఇదొందు సుందర
లోకవెంబుదు. అనుభవామృత. మేణను తాళిద్ద రమణనదరే, అదు చెలువిల

నుట్టుకొస్తా, శాపనార్థాలు పెడుతూ, మళ్ళీ అదే శాపాన్ని వెళ్ళుకొస్తా, చలాకుగల దారాన్ని, కత్తితో నుట్టుకొరకొస్తా వెళ్ళుకొస్తాడు. భవబంధనాన్ని కొనసాగించే ఆలోచనతో యిందు అలవాటుపడిన ఆలుమగల స్థితి దానియొక్క. భవబంధనాన్ని తెంచుకోవాలనే ఆలుమగలకు ఆలోచనే రాదు.

ఇల్లు కొందుకొనుక్కోవడాన్ని మొదలుపెట్టినప్పుడు ఆలుమగలకు భవబంధనాన్ని తెంచుకోవాలనే ఆలోచన రాదు. అంటే భవబంధనాన్ని తెంచుకోవాలనే మోక్షాపేక్ష వాళ్ళలో లేకపోవడం వల్ల, భవబంధనాన్ని కొనసాగించే ఆలోచనతో ఇల్లు కొనుక్కోవడం మొదలుపెట్టినప్పుడు, అది పూర్తయ్యేదాకా ఆలుమగలకు భవబంధనాన్ని తెంచుకోవాలనే ఆలోచన రాదు. అలాంటి ఆలోచన రావాలంటే భవబంధనాన్ని తెంచుకోవాలనే మోక్షాపేక్ష వాళ్ళలో పుట్టాలి.

ఆలుమగలకు పుట్టుకొస్తారే: భవబంధాన్ని నీవు శ్రీచిత్రమనాలని చెప్పిన నవవిధ అద్వైతవాదాలూ - నిన్ను ముందు పొందాలన్న మిత్రులు, ఇతరులు భూమండలమంతటినీ ఆవరించుకొంటే. మళ్ళొందు పొందాలన్న ప్రేమలూ, మోజులూ ఎల్లాలోకాలన్నీ ఆక్రమించుకొంటే. ఇంతే అద్వైతమయమైపోవడానికి నన్నన్న కొనసాగించే ఆలోచనతో నువ్వు ఎల్లాల్లో ఎలా అలవాటవుతావు. అదొక్క వ్యవధానాన్ని ప్రేమానవనీయకుంటే? ఇన్నేళ్ళు కాలం ఇలా అలవాటుపడుతుందా? నన్నన్న కనిపెంచినవారేమో?

సృష్టి సమస్తాన్ని తన్ను ఎరుకపరుచుకొనుటకే అనుకొనుకొంటూ విశ్వమయమయిన చైతన్యాన్ని తనలో నిజస్థలంగా చేసుకొని, సృష్టి ప్రారంభానికి ముందు ఉండి, సృష్టి ప్రారంభానికి ముందు ఉండి, సృష్టి ప్రారంభానికి ముందు ఉండి

బలియుమా ఆనాయ్ ఒబ్బ (రుడం ఆత్రుయు = ఆర్మమే ఆశీరువవనే,
పృలుమా అన్నాశ్చ ప్రుమం ఆణ్ణ టక్షక్షు = బ్రుహ్మాండదింద భోరగడే ఇరు
వవనే, అలద్దు ఇల్ అలక్రుబ్బిం = ఎల్లిగలూ ఇల్లదే, బోలన్న రుపాయ్ని
క్ష = బేళగున్న, శిక్ష బీర్చు ఆయు క్షీణాశ్చ పక్షక్షు ఆయు = దుర్బుద్ధిర్ద్దళ్లూ
ఆశీరువవనే, అలద్దు ఇల్ పూలన్న అవక్రు బ్బిం రుపాయ్ని క్ష = ఎల్లరేమ్మ
మీరి బేళగున్న, అజ్ఞాని యాద నీచ మనుష్యరల్లి అగ్రగణ్యరు = అజ్ఞానియాద
నీచ మనుష్యరల్లి అగ్రగణ్యరు ఆశీరువవనే, అరుళ్లాయ్ = క్షేమ మడలారేయా? (క్షేమవిదేవా)

లోకద్దల్లి వ్యవస్థ మాడుత్తిరువ (వ్యాపారవాగి నడెయువ) త్రియందు
(శమణధార్మిగళు) నడెయుత్తిరువ (మూఢనే) ఆశీరువవనే, ఇదియు ఎల్లరిగే
ఆశీరువవనే, విశ్వక్కే మొట్టమొదలిగిద్దు ఆశ్రయవాగిరువవనే, బ్రుహ్మాం
డదింద ఆచేగే ఇరువవనే, విస్తారవాగి చీరి బేళగువవనే, ఆదరిందలే
ఆశీరువవనే, ఎల్లరిగింతలూ మీరి బేళగువ అజ్ఞానియాద నీచ మనుష్యరల్లి
అగ్రగణ్యరు క్షేమవిదేవా. (7)

"ఉలబుల్ ..... శరుమనరి ఆయ్" - జనత్తిన్నల్లి నానానమ్మణిగళు
ఎంతిరువదంతే నడెయుత్తిరువుదల్లదే. అవుగళల్లి కేలవు నీడజ్ఞాన, నామాన్య
వాద నడెయుశక్తవు. దుడుబు రాక్షసరు, బేళకు, బేసుగడళు, బళ్లంబర్తలాగి
నానా మియుగళు, దివగడళూ మున్నాదవు ప్రీతిగే సంబంధవాద క్రమగళు.
క్లేష్టయాద ప్రాణిగళ బ్రాణ్య, రాచ్యగళు, అవుగళ బళ్లనడెయువుల్లి బాల్య
రోగాయ, యౌవన, ముప్పు మున్నాదవూ, అవుగళల్లి నడెయువ రాజ, దేవ
మున్నాదవూ, మైత్రి దర్శన మున్నాదవూ ఎల్లవూ వ్యర్థాబీజాధారిత్తిరువుదు
బనియు శ్రమగళే. ఇవుగళల్లదే భవనవన్ని క్లేష్టయాదవు బీజవిదుంటు మాడువ
జ్ఞాన, శాసులు దార్శనిగళు మండువ శ్రమగళూ ఇవుగళూ - ఈ ఎల్ల
బనియు శ్రమగళూ, వాదగళూ భవవంశవే ఎన్నలాగుత్తదే. అవుగళ
నడెయూ భిన్న భవవంశవే. అవుగళ అంశిమ ఫలవూ, ఫలవన్ను నీడువవరూ
భిన్నవంశవే ఎన్నలాగుత్తదే. ఎందరే, ఎల్లరూ బనియు శ్రమగళూ భవవంశద,
అవుగళన్ను నడెదువవరూ, ఫలదాయిరాగి భవవంశవే ఎందంతే.

"ఉలబుమా ఆయ్" - జనత్తిన్నల్లి శంసారిసువ ఎల్లా మైత్రిద్ధ
మత్తు వాద క్లేష్టయ వస్తుగళల్లవూ భవవంశవే. నానా రూపగళల్లవన్ను
గళాగి కాణిసువవరూ ఆవనే.

"ఉలబుల్లే ఓర్ ..... ఆనాయ్" - జనత్తిన్నల్లి క్లేష్టయాగరు
వస్తుగళల్లవన్ను నిమగింతిరుత్తారే ఆర్మక్లేశగళు భవవంశ.

"బీలు వడ్డిర్ద" - రూపు క్లేష్టసిద బ్రుహ్మాండదింద ఆచేగే,
అవుగళింద రోగియాగి, వర్తమాన దల్లి రూపు బిడి కనమాడువవరు
భవవంశ.

"అలబుల్ ..... వర్తాయ్" - దళదిర్ద్దళూ ఆద బేళగువ
వవనే.

"అరువాయిలో" - ముక్తాక్షర క్లేశగళిల్లదే ఆశీరువవనే, దూర
రవంశనే.

"అలుంల్. . . . అలోవిలోసుష్ణ అరుళ్లాంయే" – అజ్ఞానవళ్ల సుప్రసిద్ధ నాశరువ నవనే (అల్పూర్ణంకే), పూర్ణ అజ్ఞానభ్యంగివాడుయే ఇరువనవనే (అల్పూర్ణంకే) – ఎంద్దిశే.

ప్రవిక్తియుల్లా – భ్రమవంశను (పూర్ణ జ్ఞానభ్యంగి, ఇశేశనను అష్టే మత్తుద అజ్ఞాని; భ్రమవంశను అవనే "ప్రాప్యను" (ఎందరే, అవను నిజర్ణయోగ దన్న భ్రమవంశనన్ను), "ప్రాపిందను" (ఎందరే, శిష్యన్న నిజరువంశమాడువవను), మత్తు 'లుబ్ధాయను (ఎందరే, శిష్యన్న నిజరుళ్లదక్కే దాతయూనారువవను). ఇవెల్ల వన్ను ఇల్లి సంప్రదాయాద మేళ్లలు వ్యవల్లదే, అజ్ఞాని యూ దశమన్ను శ్రీలోయిం దలుష్కథ ఇశేశన్న లూనదే.

8. అరివిలెణుక్కరుణాబ్ధి అరివారుయిరాయ్,
వెరివిలెకాళ్ శోలైమూర్త్తి అడియేన్ నెరుంగాన్,
కిరివిలెయ్యాదున్నిన పుఱత్తిట్టు ఇన్నమా శెరువ్వాయ్,
పిరివిలెనాన్ అయ్యో వడివేన్ ఆవిక్కిణక్కదవే.

అరివిలెణుక్కరుణాబ్ధి అరివారుయిరాయ్ = అజ్ఞానియూదవనే, ఉపళాంయ్ అరుణాబ్ధి = శ్రీపతికాడు, అలమార్ అరివారుయిరాయ్ = జ్ఞానళ, బయర్ జనాయ్ ఉయిర్ ఆయ్ = ఉళ్ళవే ఆకారువవనే (జ్ఞానళన్ను నిన్న ఆశ్రయాబుళ్ళవనే), వెరివిలెకాళ్ వెరివిలెకాణ్ = విరిమళ్ళరుంబిద, శోలై మూర్త్తి = ళ్ళోళ్ స్వీకారియూదవనే, అడియేన్ అడియేన్ = దాసనేనర్థ, నేరు నిన్ను: ఎదుళ్ళగాళ్ళవాద, మేళ్ మాడలు = వ్యామోహగళంయే, శ్రీలో శ్రేయస్సు కన్నిణ = నన్నన్ను, పిఱప్పిత్తు ఇన్ను పుఱత్తిట్టు = దూరదల్లి ఇట్టు = దూరమాడి (సామాన్యవాగి ఎంబుద), ఎన్నై ఎణ్ణిణ = నన్నన్ను, ఇన్నమా శిణ్ణం = ఇన్ను ముందియూ, శేరువ్వాయ్ = శేరిసువనేయో, పిఱవిపు పిఱర్కు = సినగం శ్రమొద్దవస్తు, ఒన్ఱుం ఇల్లాద = ఏనూ ఇల్లదంథ, అరివిలా = అరివు (మనస్సు) అడియేన్ అడియేన్ = దాసనేనర్థ, ఆవి ఆవి = ప్రాణ, శిక్కిణక్కదవే = నవేదు ప్రోషసుత్తిరలు.

జ్ఞానళ ఆశ్రయబ్ధిసిదవే (జ్ఞానళన్ను ఆశ్రయాబుళ్ళవనే), ~~అజ్ఞానియూద నన్ను శ్రీలోసిదను~~, విరిమళ్ళరుంబిద దివ్యజ్ఞానళి

స్వరూపించియే, పాదపద్మవర్ణన విలాసాద్భుతాద వ్యాఖ్యాకర్తలందరూ, నన్నన్ను
శ్రీరామ శ్రీరామ (శత్రుభంజనాయ), నిన్నింద్ర ధ్యానవిధాన, ఇన్నే ప్రార్థనా
(ఇన్న పుండరీయా) కోటిసూర్యే, నినమంత్రాలూ ఉచ్చరించాలన్నీ
మోద్వహస్తునందు అంటియ పాదపద్మవర్ణన మనస్సు నివేదించాలి (6)
రులు, అజ్ఞానియూ సరువ నసమే శ్లోకాలరు.

ఇందిన పాశుర విషయం ఇల్లాయూ ముందువరించుకొన్నది.

ఆళ్వారులు చెప్పుకొన్నారే: జ్ఞానులన్ను నిన్ను ఆశ్లేషాలు ఉన్నవనే,
నన్న అధర్మిక వ్యామోహాద కారియే, పరిమళకుసుంభ దివ్య జ్యోతిస్వ
రూపియే, నన్నన్ను శత్రుభంజనివనుగా చేసుకొని, నిన్నింద ధ్యానించి, ఇన్న
పుండరీయా కోటిసూర్యే? నినమంత్రాలూ ఉంటివన్ను చేరుకొందన్న
ఉంటుంద నిన్న పాదపద్మవర్ణన మనస్సు నివేదించాలి. అజ్ఞానియాన
రువ నన్నన్ను శ్లోకాలుగా చెప్పగలారాయూ?

9. ఆషిక్షణికక్క ఐవర్ కుణమక్కుం శిఱ్ఱఱివుం,
పాషియేణప్పలన్నీ కాటిప్పడుప్పాయా?,
తాయినైయుం తికాణ్ట తొడర్తామరైకట్టిక,
కాయిన్ఱవణ్ణా ఉన్ పాదమే కాట్టుం పరిశినాల్
ఓయాదే ఉన్నై ఉళ్ళత్తిల్ కొండు నిత్తలుం వాళ్గిన్ఱోమే.

ఆషి = మనస్సు, శిఱ్ఱఱివు = కలం, కుణమక్కుం = పీడిసు
ఐవర్ = వంచేంద్రియనళ్ళు, పాషియేణ = పంచ, శిత్రుక్కళ్ = శత్రువులు,
కాటిప్పడుప్పాయా = కోటిసు, వధించాయో (అన్నిం చేసి మాటువేసో),
(ఆశ్రయించుకొండు), మైయుం = అజ్ఞానం, తాయినైయుం = ఇచ్ఛాలోభాదులన్ను,
తొడర్ = ధ్యానించి, తామరైకట్టిక = విస్తారవాద కోవళాయంత్ర తిరువడిదళబలనే,
కాయిన్ఱవణ్ణా = కోటిసూర్యే కాంతిగల, ఉన్ పాదమే కాట్టుం = నీ పాదపద్మ
మా కాయిన్ఱవణ్ణం = చుటు చీకటిసుకొళ్ళువ, పరిశినాల్ = కాలమా కాలం =
కాలవు (రేమయినవు), ఇన్నైమా తిణ్ణాం = ఇనుప, కుణమక్కుం = చీడ
తుఱుకాతికా = పంచేంద్రియనళ్ళదో (చీడమేయుదో, పీడసు ఖరదో?

మనస్సు కలం చేసుకొన్నవంచే, పంచేంద్రియనళ్ళు పీడిసువంటి అల్ప
సంతోషనళ్ళు కలవన్ను పాపియాద నినమే నీసు కోరిసి రోళ్ళో రోతల

Ganesh Srinivasan

వేయించి, మిగిలిన భాగాలన్నింటినీ ఆశ్రమమిస్తూ, స్థాపించబడిన మహిమగల వాడ కావలియుండి తిరువడిగళ్ళ యిళమే నన్నును కూడా రక్షించుకొళ్ళువళ్ళల (9)
ఇన్నుం బోడలే బిడిమిరదోడే?

తిరుమూలరంతే ఇడైచ్చేవనదల్లి భగవద్భారదల్లి బోధిసిరువుదాగిదే. రమ్మ మనదాళియల్లి అవరు భగవంతనల్లి కొండిగొళ్ళుత్తిద్దారే.

మనస్సు, ఇంద్రియగళు సీడువ ఎష్టయిస్తుగళల్లా ష్టానవాగదు. అల్ప సంతోషవన్ను కరుణిస్తదే. అదరింద మనుష్యనిగే బుద్ధిరవేంబుదేల్ల? అగ్నిందలగబేకు. శాశ్వతవాద శాంతి, శాంతి, ఆనందగళన్ను సీడువుదిందరే, అవు భగవంతన చరణ. శాశ్వతవాద మత్తు వ్యర్థవాద ఆశ్రయగళ్ళింద.

తిరువడిగళ్ళ వ్యర్థవాద ఆశ్రయగళ్ళింద.

తిరుమూలరు హేళుత్తారే: దయావంతరా, నన్న మనస్సు కలం కాణదంగే పంచేంద్రియగళు పీడిసువంతే, నన్న ముందే శేలువ అల్ప సంతోషగళన్న కొడిసి, అవుగళల్లి నాను సిక్కి బీళువంతెయూ, కొళ్ళుత్తా అనంతకాల ద్రోహవంతెయూ మాడువంతెయే? ఇల్లవే, నిన్న విస్తారవాద కరుణెయింద నన్నన్న కూడి కరెదుకొళ్ళువెయే? దాసమూలగళు ఇన్నేష్టు కాల కాదిరబేకు? అదు బోడలే బందిరలే?

మనుష్యను ఆశిసబేకాదుద్దు ఇహజీవనద అల్ప సంతోషగళన్ను.

పరమపదద శాశ్వతానంద వన్ను.

10. తుణుకానీలా తిణుక్కీ కూడారైయిల్ ఊళ్ళి,
కీణుకా రైపరుంబిల్ అణైయిన్ పడం కేళ్ందాణుం,
మణుకానిన్ఱి మాయోనే! ఉనక్కేయాణాగుం,
తీణుకానత్తాళ్ పణియుమాపోలే.

శుణుడాశైయా ఇలుది రుండా వన్నెయుం లి,
శుణుకా పేరుదా అళవిలిన్బం శేర్ందాలుమా,
మణుకాలనేయుం మరుయోనే! ఉనక్కేయాళాగుమా,
శణుడాలత్తైయుం ణుమోడే? అన్దోశొరియిలే.

తుణుడా తుణుకా = ఇచ్ఛదాసియూ (దంశాంశియూ), నీలా నీలా = ఉదనాసియూ, ఇల్లవే, ఇలుది రుండా తిణుక్కీ కూడా = మిగియుల్లద, ఎన్నే లూలే ణాణా ఉళ్ళి = యావ కాలదల్లూ, శణుడా కీణుకా = శేయవల్లదే, పేరుదా ణపరుకా = వృద్ధియుల్లద, అళవిల్ అణైయిన్ = మిగియుల్లద, ఇన్బమా తిన్బం = ఆనంద వు, శేర్ందాలుమా కేర్ందాలుం = బందు సేరిదరూ, మణుడాల్ ఇనోజో మణుకానిన్ఱి = మళ్ళె కాలవెంబుదే ఇల్లవే (అల్పకాల), మాయోనే మాయోణా = ఆశ్చర్యకారియాదవనే, ఉనక్కడిమై = నిన్నవనే, ఆళ్వా ఆద్రుమా ఆళ్వయిర్కాంబోమే, ఆళాగుం = ఆళాగువ, శణుడాలత్తైయుం కీణుకానత్తాళ = అల్పకాలవన్ను.

లలుమోల ఒబ్బుమోగా = సరిపోయిందువుమోల? అన్నట్లే అన్నగా = అయ్యిం
శేరయిలో రత్నగిరియిగలు = శిల్పము నేర్చుకొనుదారి.

ఆశ్చర్యకరంగా, శిల్పము నేర్చుకొనుదారి, సంగీతం వచ్చినవాళ్లిల్లనే.
యువకులలో వ్యక్తీకరించుకొనుటకు ఇల్లనే. ఇరువు, మిశ్రయిల్లని ఆనందమును
పొందు నేరుదురా, అక్కల్బకాలసినవాళ్లే ఆళ్లానువకాలమన్ను సరిపోయిం (10)
దువుమోల? అయ్యో!

పందిన బాధలనుల్లి ఇదలోకాంద ఆల్బానందమ్మ వరలోకాంద శాశ్వ
శానందమ్మ పోలుకోవుమండిదాయిరు. ఈవ వరలోకాంద ఆనందదల్లయిం
ఎరతుపుకోయిన్నవంది అవ్వనళ్లన్ను వరస్పర పోల్చులనులాంకొదే. ఇదు
పలు స్థారమ్మ పోండ్వాద విష్యం.

పందే భమనాద ఆనందదల్లి యావ పుకోయిం వ్యక్తీవ్రా ఇల్లనం
శే ఇరుచుదు పందు పుకోయిం ఆనందమ్మ పొంకొల్లుదే. ఈ వీరవన్ను నోందవనికే ఇదు
శవ్యమేలచ్చనాయుత్తదే. ఈ పుకోయిన్ను ఆనందదల్లి యావ నేనపిదేయుంటాన్నో.
అక్కల్బకాలనే ఆదరిం భావనంకన శిరువయిసళబల్లియిల్లి నోవనాయిం
వ్యదర్లి బరువుదు మశ్శొందు పుకోయిం ఆనంద. ఇదు షేనర్నే ఆదరిం
ఇదర్లిరువ స్థారమ్మ సరంశోరనాద ఆనందవన్ను అనుభవసంవ్యదర్లి ఇల్ల
ఎంబుదు ఇల్లియు మిష్యయు.

చాళినల్లి యావ వ్యదర్లి పుడళ్ల దేవ్వన శిలవికేయుంటాన అదే నిజ
వాద ఆనంద.

ఆలుచూరరు కేళ్లుత్తారే: ఆశ్చర్యకారియాద స్థామియుంటాన,
పందు నేళ్లే సనగే యావ వశాలర్గి వ్యక్తీకరించుకొనుటక్కంద ఆనందవు
కుండి పందిశేందరే, అదన్ను అనుభవిసువవరర్లి ఎష్టు పంశవిదే? ఇల్లన్ను
సిన్నకిరువయిసళ షేనాశాలద నేనపయుల్లి దొరేయిన అశ్చర్య ఆనందదల్లి
పంశవిదేయుంటా? విపరీతంద ఇదన్ను యుంటాపంసుకొంటిదరే, యావుదు
కేవల ప్రయోజనకారి ఎంబుదు శిల్పదు బరుత్తదే. ఆభాస్య సనగే
ఇన్ను ముద్ద బరలల్లవల్ల!

11. రత్నగిరిమల్లిగాయ్ రత్నవణ్ణలాగాదత్తిరుమాలుక్కు,
ఉరియ రత్నవణ్ణర్ రత్నవణ్ణడర్ రత్నవణ్ణడర్ కూడగోపన్,
రత్నగిరియ చంగవణ్ణ ధారాయిరత్తుళిప్పకత్తుమ్,
ఉరియ రత్నవణ్ణడరాగక్కుమ్ ఉలకముళ్ళడాట్టుక్కు.

శేరదల్ నిన్నేదల్ ఎల్లోరుడాత్తిరుమాలుక్కు,
ఉరియు తొండ్డర్ కొండ్డర్ శొండ్డర్ ఆదరిప్పోవిన్,
శేరయిల్లోన్న ధారాయిరత్తు ఆవ్వేశ్వరమ్మా,
ఉరియు కొండ్డారర్శ్మా ఉలకముణ్డాట్టాకే.

Ganapati Srinivasan

కేవలజ్ఞానదీపకులు = శాస్త్రజ్ఞానదీపకులు, నిస్పృహ నిస్పృహాగుణులు = మనసులోస్పృహలేనివారు, ఎల్లలు లేని అనంతగుణగణాలు ఆకరం = ఎల్లలు లేని అనంత, శిరుమాలుర్కు శ్రీకృష్ణమాన్యుడు = లక్ష్మీవల్లభుడే (శ్రీమన్నారాయణుడే), అరిదు ఒగ్గిన = అసాధ్యుడైన శేషభూశాయి (అనన్యభక్తి), కోండార్ కొండార్ కొండార్ తిరుగాణ్ణర్ తిరుగాణ్ణర్ తిరుగాణ్ణర్ = భక్తర భక్తర భక్తరాడ, శరడ్ధోలవిన్ ఈడగొరుపణ్ = శరణాగతులను (నమ్మినవారు), శేరియి చేర్చిన తిరుగాళి తిరుగాణ్ణ = అద్భుతవైభవం శేడీళ్ళద, ఏర్ ఆయిరర్కుళ్ తోన్ఱి ఆయిరత్తుగా = ఇందుగాపరదల్లి, ఇ-పర్కుమా తి-చక్తుం = ఈ ఉర్కు వాశురగళు, అరిదు ఒగ్గిన = అ-శ్యంక శ్రేష్ఠరాడ (అనన్యభక్తశేషభూశాయి), శేరిందార్ ఆర్కుమా తిరుగాణ్ణర్ ఆగుక్కుం = భక్తరన్నైనవిధువ్రతుడు, బలవంతుడు అనాయాసుడే (లీలామానవవపుడే) ఉణ్ణడాగ్గ = లోకానందకారుణ్యవరదన్నే (లోకానందకారుణ్యవరదుడే)

శాస్త్రజ్ఞానదీపకులు మనస్సునిండలు స్మరణలోయిండలు ఇంతినిలాగే లక్ష్మీవల్లభునినే అతిశ్రేష్ఠరాడ (అనన్యభక్తశేషభూశాయి) భక్తరభక్తరక్షకాదాద శరణాగతులైన (నమ్మినవారు) శిష్యయువంశోద్భవ ఇందు కాపరదల్లి ఈ ఉర్కు వాశురగళు అశ్యంశ శ్రేష్ఠరాడ భక్తరన్నైనవిధువ్రతుడు. (11)

ఈ శిరువాండు మేలియు కదిరు వాశుర ఇదు. ఇదర ఉర్కుగాకుళ్ళ భగవద్భక్తరాడ భూదవంశన మునిగానమాడుత్తా, అవనిగాగి కేళ్దోరు నుడియుత్తా, కంబలపుత్తా, అవనన్ను కొండాడోదందు, అవన దివ్యశయనవ నళ్ళ ఆశ్రయిసబేకేందు, ఆశిరువదిక్కళ్ళ నేరేయిరువంతే శోభిసువంతే చేందు, భగవత్కైంకర్యదింద బిడుగడెయువ ఆనంద పరమపదవాసద ఆనంద శ్యంశలు సందేహవిల్లదే బడగళ్ళప్పట్టవాగి శిళియు బేళబూనిదే.

శ్రీమన్నారాయణన అశ్యంశప్రియ భక్తర శరణమంత్రగళల్లి ఒబ్బ భక్తనాద శిరుకిరుమాలైయ్యంగార్ తమ్మ శరణాగతియన్ను శోభిసుత్తిరువుదు ఇందు నాలవ వాశురదల్లి. శాస్త్రపరిజ్ఞానదిందలూ, మనస్సిన పరిశుద్ధియిందలూ, ఇంతటన మనుష్యజన్మదల్లి భగవత్కైంకర్యదల్లి శేళ్ళలు బయసువ భాగ్యవల్లవే లక్ష్మీవల్లభనాద శ్రీమన్నారాయణనన్ను నమ్మి శరణు హొందిరువ ఈ ఇందుగాపరదల్లి ఈ ఉర్కు వాశురగళన్ను ఛెన్నాగి అరిదుకొండు పాడిదవరు లోకాంతరగళల్లి నిత్యసుఖవవరు లోకాంతరగళల్లి ఇరువ అనుభవగళన్ను అవరు భగవంశన అశ్యంశ భక్తరల్లి ఇరుత్తారె. ఇంతప్పటి శిరువాండు మేలియు శ్లోకశ్రుతి.

21/8/83

21.8.85

తిరువాయ్మొళి - ఆరనేయదశకం - పత్తనేయి తిరువాయ్మొళి.

తిరువాట్టరుమాళ్ళి - ఆరుంపత్తు - పత్తాగ్ తిరువాయ్మొళి.

10. ఉలగముండ్ పెరువాయా ఉలగుముండ పెరువాయా.

1. ఉలగముండ పెరువాయా ఉలప్పిల్ కీర్త్తియుమ్మానే!,
నిలవుమ్ తుడర్ శూழ్ శుడరాళి మూర్త్తి నెడియాయడియేనారుయిరే,
తిలదముళరిక్కియ్ నిన్రు తిరువేంగడత్తెమ్ పెరుమానే,
కులశేగరా! అడియేనున్ వాదమ్ కొండు మీట్టి కొళ్ళాయే.

ఉలగమ ముండ్ పెరువాయా ఉలగం ఉండ పెరువాయా:
లోకంకళన్నెల్లా శబళిసిద దొడ్డ బాయుళ్ళవనే, ఉలప్పి ఇల్ ఉలప్
ఉణ్ణుం: కొనేయిల్లద, కీర్త్తి కీర్త్తి: కీశిర్వంశనాద, అమ్మానే
అమ్మానా = స్వామియే, నిలవుమ్ నిలయుమ్ = విశిష్టనాద (అ
శ్రీశనాద), శుడర్ శూழ் ఈడర్ శూழ்: తేజస్సినింద శుర్యు వంది, ఒళి
మూర్త్తి చక్రనాద), నేడియోన్ నిడియాయ్: అత్యున్నశనాదవనే, అడియేన్
యిల్), తిరువుళ్ళత్తై: శేజోరూపమూర్తియే (శ్రీవళియువమూర్తి
ఆర్ అయిరే అడియేన్ ఆర్ ఉయిర్: నాదనేవశనాదనన్న
వరిప్పోన్ ప్రాణనళే (ప్రాణనే), శిలదమ లులగుల్కే ఆయ్ తీలక్కుమ్
ఉయిర్ కెల్ల ఆయ్: లోకంకళ్ళా శిలం ప్రాయమా, నిన్రు నిన్ర:
ఇరువ (నింశిరువ), శిరు మీ ఇడర్ళ్ ఎమ్బిరుమానే తిరువేంగడత్
తు వాழ்బవరుమాగిణ = శిరుమాంశ్చ సంయు స్వామియే, ఉలగిల్ శీ
ల్ అడియేన్ కుణం ఎదాల్ అడియ = శులవిదరం
వరియుంద వాదనేవశనాదనననే, లున ఉణ: నిన్న, వాదమ పాదమ
, వాదవన్న, శుండుమ ఆలు కూడుం ఆగు: నేరువడాగ, శీలా
యిల్ కూర్మయు = వేళ్ళలారియు (శ్రీనివాసవలారియు).

లోకంకళన్నెల్లా శబళిసిద దొడ్డ బాయుళ్ళవనే, కొనేయిల్లద శీశిర్
వంశనాద స్వామియే, విశిష్టనాద నేలోకమయనాద్ధమూర్తియే, అత్యు
న్నశనాదనే, వాదనేవశనాదనన్న ప్రాణనే, లోకంకళ్ళా శిలం ప్రాయమాగా
రువ శిరుమాంశ్చ సంయుల్ల సింశిరువ స్వామియే, శుల విదరంవరియుం వాద
నేవశనాదనననే నిన్న వాదనళన్న నేరువడాగ శ్రీనివాసవలారియుం? (1)

"ఉలగముండ పెరువాయా" — భగవంశనదు ఇదర్ధ్రుష్టియ కాయర్.

సామాన్యకాలదల్లుంచు ఆ రాయబ్రవస్న ఆదరదింద స్వాగతిమాడుత్తానే. ముడా వ్రళయ కాలదంద, అదు నిచ్చ నాశవాదువ రాలవాద్దంద, స్వాగతియు పాఠ ఎల్లా లోకవన్న ఇట్టాగి రక్షిసి, అవర ళ్లన్న మోక్షదల్లి రేస్న దోళ్ళోళు ల్లిట్టు కొంటిరు త్తానే. ముడు నీవ్ళు కాలబరువవరేగూ రేస్న దోళ్ళోయిల్లాయే అవేల్లవన్నూ రక్షిసుత్తానే. భక్తవంశను ఈ రీతియల్లిరాయబ్ర మాడిద ఎష్టు దినద బాయిన్న వరిదిర బేకు! ఆద్దరిందలే అవను "వీరునాయం – దినద్డి బాయుళ్ళవను.

"శిలదమా ..... శిరు వేళ్ళ ప్రతిక్షే మ్మేరు మూనే" – శిరు వేంకటాగ అథవా 'శిరుమలే' ఎంబుదు ళ్ళు లోకక్కే శిలర స్వామియవాదద్దు. అష్టు ప్రసిద్ధి వేడద శిరుపతి (దివ్యక్షేత్ర). ఆ బెట్టద మున్నల శిఖరదల్లి భక్తవంశను ఆ భగవాన్ వశాయిసి, దివ్యసుందరనాగి, ళ్ళు లోకవన్నే పాలిసువళ్ళన్న లక్ష్మీవనమాళెయన్నుద్దేశిసి, నేలసిద్దానే.

"శులతోల్లకాయిసే ..... కూటాయిసే" – నాను అనేక జన్మగళిందలూ నిన్న దాసనేనే. ఆదరు ఇదువరేగినిన్న వాదనెగళన్న కేళి, కొళ్ళువుదక్కే నన్నన్నే పాత్రళాగిల్ల. నిన్నల్లియవర్గవరు అదు ఆదువుదల్లవాద్దరింద ఆభిన్నవన్న నన్నన్నే కళిసిమాడి కరుణిసు.

2. కూరుగ్ నీరుగ్ నిలమ్ ఐంగిళ్ తగాడు వళ్ శూరర్ కులమ్ ఎన్నుమ్,
శీరార్ వరైయిల్ తిరునేమి వలవా తిరువుక్కు ఎన్ఱుమ్ ఎన్ఱుమ్!
శేరార్ శునైక్ కామర్ శెన్ఱు శెన్ఱు తొళుమ్ తిరువేంగడత్తాన్
ఆరావణ్ పిన్ఱాడి యెన్ ఉళ్ళాడి శేర్ వణ్ణమ్ అరుళాయే.

కూరుగ్ నీరుగ్ నిలమ్ ఐంగిళ్ = శుత్తుపల్ల శూరర్ కులమెల్లామ,
శీరార్ వరైయిల్ తిరునేమి వలవా = దివ్యశోభెయు ళ్ళ శిరునేమి వలవా,
శేరార్ శునైక్ కామర్ శెన్ఱు శెన్ఱు తొళుమ్ తిరువేంగడత్తాన్ = శోభెయు ళ్ళ తిరువేంకటదల్లి నెలసిరువ శ్రీనివాసన,
ఆరావణ్ పిన్ఱాడి యెన్ ఉళ్ళాడి శేర్ వణ్ణమ్ అరుళాయే = రామనాగి బందు నన్న మనదల్లి నెలసిరువుదన్ను కరుణిసు.

కూరుగ్ నీరుగ్ నిలమ్ ఐంగిళ్ = భూమియల్లి (భూలోకదల్లి), నీరు ఆయ్ కూరుగ్ నీరుగ్ ఆయ్ = పుడి పుడియాగి (భూరుభూరాగి), నీరు ఆయ్ నీరుగ్ నిలమ్ ఐంగిళ్ = భూమియాగి, (భూమియాగి), నిలనే ఆం నీరుగ్ నిలన్ ఆగి. మళ్ళాగి, కూరుగ్ వల్ తొగాడు వళ్ = బడళ్ళబలవ్ళరాద, ~~తొగాడు~~ అ శూరర్ కులమా ఎల్లామా అ శూరర్ కులమ్ తన్నుమామ్ = అసురర కులవన్నెల్లా, శేరార్ శూరై (శేరుత్ శూరై ఆ) = కోపదింద బుసుబుట్టువంతే, ఎరియుత్తిరువ వా తిరుయిడమ్ = ఉరియుత్తిరువ (జ్వలిసువ), శిరునేమి వలవా = శ్రీకృష్ణన చక్రవన్న ధరిసిరువవనే, దివ్యవాగి వానే తిరువుక్కు ఎన్ఱుమ్ ఎన్ఱుమ్ = దేవతెగళ్ళ ఒడెయనే, శేరార్ తిరుగ్ ఆర్ = శత్రుగళిందశుంబిరువ, శునైక్ కామర్ = విషాదగళల్లి (ఇచ్ఛిత రుచిరగళల్లి),

[illegible] కామక్రీ క్రామణార = కావరేవళ్ళు, శీమ శీ మలరుమా రకం క్రీ మంచి రుం = కేంవసే కేండదడాడే అరళ్ళుళ్ళే, శీరు వేళ్ళిడర్శనే క్రీరుమేంగుక టక్రక్రాగణా = శిరువేంకటాద్రియల్లి నేలసిరువవనే. ఆయుం అన్నిన అది యేనా ఆగ్రు అణ్బిగిన్ అడియేణ్ = శ్రేష్ఠియల్లద (ముశియల్లద) ప్రేమవన్నళ్ళ నాను, లునా అది ఒణ్ అడి = నిన్న శిరువడియన్న, శేర్ కెచ్ర్ = శేరువ, వణ్ణామా యణ్ణాణం = మానర్వన్న (భక్తియన్న), అరుళాయిల్ అరుళాగయే = శ్రీనీవాసుడలారియా? (శ్రీనీవాసు.

బడవళ బలవ్మీరాద రాష్ట్రనశేల్లరు శూరుశూరాగి, మూబయుసి, మత్తొంది శ్రీమానవంశ అవరవులనళ్ళన్నెల్లా ధ్వంసమాడలు శేకాలదింద బుసుకుట్టు ఒ అనువ భక్రేయుద్ధవన్న బలభ్రాదల్లి లుళ్ళవనే, దేవకేవళ్ళ ఒడియనే, కేదరుశుంబిరువ శోల్బాదర్శురనళ్ళలి శేంవనే శేండదడాడి శావరీగళ్ళు అరళువ శిరువేంకటాద్రియల్లి నేలసిరువవనే, ఎశియుల్లదవ్రేమవన్న నిన్న శిరువడియన్న నోడువ మూఢ వన్న శ్రీనీవాసు. (2)

ఖండవాడి శావరీగళ్ళు అరళువ శిరువేంకటాద్రియల్లి నేలసిరువవనే, భూనవంశనన్న నోడువుదక్కే మూఢ అవనా లుణాయు శిళువుద్దే అల్లవే అవనన్న శోడువుదు. ఆదరింద, ఈ నాతుశదల్లి భూనవంశనన్నే ప్రార్థిసలూయుత్తేవే-నిన్నన్న నోడువ బగే కూడలే ఎందు.

భూనవంశన శ్రీయుంరువ భక్రేయుద్ధ అశ్వంశ శ్రీళళ్ళేళ్ళిద్దే, ధరిత్రనా, దుష్ట దమన మూడలు డా శ్రీకేశియుత్తా. ఇదు వ్యవహారే.

శిలుగరరు కేళుత్తారే: పరమ ధర్మశ్రీద నావు గ్రామంయే, ధరి నావు భక్రేయుల్ల బిరింయే, దేవకేవళ్ళ ఒడియనే, ప్రార్థిశిరువ్యుదిం శేరువేంకటాద్రియల్లి నేలసిరువవనే, నిన్నల్లి ఎశియిల్లద ప్రేమవన్న ళ్ళ ఈ దాసను నిన్నన్న కూడి కొళ్ళువ లుణాయువన్న శ్రీనీవాసు.

భూనవంశనే నంది. అవనే లుణాయు.

3. వణ్ణామరుల్ తొగాణాణి మేఘవణ్ణ మాయవుం మానే,
ణణ్ణప్పుకుంకు శ్రీత్తిక్కుమూరు కిణియోగ
శ్రీపశ్రీయే,
తెణ్ణాలరువి మణిపాన్ మూన్నిలుక్కుం శ్రీరు
వేంకటన్తానే,
అణ్ణావేయున్ననడి శేర్ అడియేర్ కావాయవి
న్రు యే.

వర్ణ మురుళా కాంక్షణో మేఘవర్ణా మయూఖమ్మానే,
ఎర్ణాబ్జ పూన్పు శిక్కిచ్చు మముదే ఇమ్మేయూంగరవి మోకియే,
కిర్ణాలరుమి మణాభోన మున్కెలే చ్చిమూ శిరువాళ్గిడకర్కమ్మానే,
అర్ణాలో యున్నటి శోర అడియిలే యూ కావావేన్నయిలే.

వర్ణమ అరుళ్ కొళ్ వణ్ణాణం అరుగా రకాగా: శ్రీరేయిలే
రూపవన్నాంశ ఓకేయిల్లా, అణి మేఘవర్ణా ~~ఆణి~~ ణి మేఘవర్ణా
(ణా: సుందరవాద శామువర్ణాల విణ్ణాదవనే, మూయుమా అమ్మానే ణాయ
ణం అంమగాణా = ఆశ్చర్యుడ కార్కానుదనళ్ళాళ్ళ స్నేహియిలే, ఎర్ణామ
ఛూన్పు రాణ్ణాణం ఓకుంతు = అంకరంవన్ను ప్రేళిసి, శిక్కిచ్చుమ
కొక్కొక్కిరుం = (అదన్ను) సుందరూపదువ, అముదే అరుకొక్ = అమ్మ
కవే, ఇమ్మేయూంగర్ అడియిలే ణిణం యోగా అక్కిపక్కియే:
దేవకోళ ఒడియానే, కోళ్ నళ్ అరుమి (కోళ్ + నళ్ + అరుమి = కోణ్లోల
రుమి) కొకాణా నూప అరుమి = శిళియూద సుందరవాద చిళ్ళ వర్ణుంగళు,
మణి మేన మున్కె మణి యెణా ఓకుంతు = రత్నగళన్ను, మంన్నవ
న్ను, ముత్తుగళన్ను, అల్లచ్చుమ అళిలకుం = దడచ్చే కళ్ళువ, శిరు
చిట్టాడ్రియు స్థామియిలే, అణాలో అణ్ణాణంగళు = నిమ్మేర్ళ్ళానే,
లున అటి శోర ~~ఆన అడిళ్లే~~ ఉణ్ అటి యెర్ = సిన్న శిరువడిగళ
న్న నేరువదచ్చే, అకింయిలాంశు అటి యెర్ణాంగు: రాదసేవకనే,
ఆఆ ఎన్నయిలే ప్రాణాణ్ణాయె = అయ్యో ఎంద రసికంగళారీయా

శ్రీరేయిలే రూప శళ్ళిద డాసరువ సుందరవాద శామువర్ణాల
వర్ణానే, ఆశ్చర్యుడ కార్కానుదనళ్ళాళ్ళ స్థామియిలే, అంకరంవన్ను
ప్రేళిసి అదన్ను సుందరవాదువ అమ్మానే, దేవకోళ్ళ ఒడియిలే,
శిళియూదసుందరవాద చిళ్ళ వర్ణుంగళూ రత్నగళన్ను, మన్నవన్ను, ము
త్తుగళన్ను దడచ్చే కళ్ళువ శిరువంకటాద్రియు స్థామియిలే, దేవకోళ్ళర
నే, సిన్న శిరుమడిగళన్ను నేరువంకే రాదసేవకనన్ను అయ్యో ఎం (3)
దుంకరుణిసలారీయా?

ఇందిన వాక్యగళల్లి, ఆళ్వారరు తమగే భగవంతన శిరుకటిగళ
న్న నేరువుదు దొడ్డ ఎంబుదన్ను శిక్షిసబేకేందు భగవంతనన్ను ప్రార్థి
సదిరు. భగవంతను కరుణిసదిరల్లవే అదు సాధ్యవాగువుదు? అదక్కా
గి ఆళ్వారరు ఈ రీతియల్లి తమ్మన్ను కరుణిసెందు భగవంతనన్ను
ప్రార్థిసుత్తారె.

తిట్టూరరు దీవెళ్తుక్కారే. భక్తవంశ, శ్రీవాసుదేవ నీవేను. కామున్
సిలంశే ఉత్కర్షణకసు, వీరమలదాంయు అనద్దీ. నన్న అంతరంవన్న
ప్రేమేశ్ అదన్న మాడువవన్నవమంజిద్దీ. దివ్యామృతశక్తి నీవేను. దేవశేషళ్ళ
బడియుత్తు. ప్రకృతిసుందరవాద శేషవేంకటాద్రియల్లి నేలసిరువ అభిమానకాశ.
నవనీతకృష్ణనాద నిన్న శేషవడిగళన్న సేరువ బహేయన్న ననగే శరుణిసు.

4. ఆవాగవుగ్రహుగళకత్తణకయిలక్కుం అసురర్ వాణుగళ్
మేల్,
తీవాయ్ వాణి మణ్ణు పొళ్తిన్తకుళియా తిరుమాడగళ్
కణ్ణా,
తేవా, సురర్కళ్ మునిక్కణాగళ్ విరుంబుం తిరు
వేంగడక్కోణ్,
పుణ్ర్కళ్ కణారు విణ్ణవియేన్ పొరుత్తుమారు
పుణరాయ్.

శివావిన్నదులడక్కియల్లిన్న మా అసురర్పాడాళ్ మేలే,
కేవాయ్ వాళి మల్లే పూలిన్న శిల్పియు తిరుమామడళ్కేళ్ట,
దేవా, శూరర్కళ్ మునిక్కణాళ్ విరుప్పువగ శేషవేళ్దవక్కనే,
పూవార్శలుల్డళరువిన్నేయిన పొరున్నుమా యిదునారాయణ.

పదవిన్నాను ఆ ఆగణ్ణుగళు = రనిరవిల్లదంశే, ఉలడక్కియ ఉలకక్కు
ణక్క, లోకనరన్న, అల్లిన్న మా అసురర్కుం = ఐంసిసువ, దుశురర్ అ
రక్ష = అసుర, వాళ్నాళ్ (వాళ్ + నాళ్ = వానాళ్) వాగణ్ణుగళ్ = ఆయు
స్సిన, మేల్ ఏమం = మేలే, తీవాయ్ వాయ్ = ఐంతయన్నుళ్ళువ,
వాళ్ మల్లే వాణి మణ్ణు = భూమియల్లియున్న, పొయిన్దవు
పొళిన్ద = ముసిద, శిల్పియు తిరువు = ఇల్లన్నుళ్ళవనే,
తిరుమామడళ్ కేళ్ట తిరుమాడగళ్ కణ్ణా = లక్ష్మీదేవియు నా
ణనే, దేవా తేవా = దివ్యాధీశ్వరనే, శూరర్కళ్ శూరర్కళ్ = సుర
రు, మునిక్కణాగళ్ మునిక్కణాగళ్ = మునివరుగళు, విరుప్పు
మా విరుంబుం = ఆశిసువ, తిరువేంగడక్కోణ్ తిరువెంగడక్కో
ణ = తిరువేంకటాద్రియు ఒకేయునే, పూ ఆర్కలుల్డళ్ పూ ఆర్ కళి
ళ్కళ్ = భూవనగళింద శుంబిల్పట్టిరువ (దిన్న) తిరువడిగళన్న, అరుళ్ సెయ్
న్ అరుళిగొండ = మడావాడియూ వనాను, పొరున్నుమా అయు
పొరుత్తుం ఆగు = భొందువడాన, పుణరాయ్ పుణరాయ =
పదవిన్న ర్థవేదోళారు.

రనిరవిల్లదంశే లోకనరన్న ఐంసిసువ అసురర ఆయుస్సిన
ల ఐంతయున్నుళువ వానాద మల్లేయున్న శుళిన్ద ఇల్లన్నుళ్ళవనే,
లక్ష్మీదేవియు నాథనే, దివ్యాధీశ్వరా, దేవశేషళూ మునివరుగళూ
ఆశిసువ తిరువేంకటాద్రియు ఒకేయునే, భూవనగళింద శుంబిల్పట్టిన్న

Garani Srinivasan

శిరువదినళ్ళన్న ముడా వాపియుద్ దాను వడీదురేకొల్లువంళ ఒదనిసి రైలో (4)
కూరు.

"ఆవావన్నాదు . . . . . శిల్లీయూ" — ఇదు ఛ్ఛనవంశన శ్రీరామావ
శారవన్న మూఢంసువ ఛ్ఛ. ఆవ ఛ్ఛ మియుల్లి ఎల్లీ ఆదురరు రామోషరు
శుంఖికొండిద్దరు. స్వల్పమూ రసాభంగవిల్లదే అవరు నాశ్తి రాజనరన్న తుంపిసుర్తి
అవరయుజ్జిలూనాది శేముర్దనళ్ళన్న సాశువడిసుశ్తా, ధ్వమర్ధంటరాన్ని చశిరిసు
శ్తిద్దరు. దుష్ట దమనక్కా, ధ్వమర్ధరక్షణేనా, ఛ్ఛనవంశను శ్రీరామావనూ, నా
మన్న మానవనూ, అనశరు, శన్నశ్రీయు చేంఆదంది దిందల్లో ఆ ఆప్తశ్రీయు కుల
వన్నెల్లా నాశమీడిసిదను. లోఁఁ శ్ఛ నీవు శాంశియున్న శందను.

"శుశర్ . . . . . శిరుమేఱ్ఱుక్తాన్నే" — 'శిరుమల' శిరువశియు
న్న 'ఛ్ఛ లోఁఁ మైశుంద' ఎన్నుక్తాళ్. ఛ్ఛనవంశను అల్లి అభ్యంగశాంయుం
ఆశీయుంద బందు నేలుసిద్దానే. శిరుమల యి ఉస్సుశ్త చెలిశర్దల్లి నేలుసువ
ఛ్ఛనవంశను, మేనళీనళ్ళూ ముసి నదినళ్ళూ అల్లినే బందు శన్నన్ను భ్రోజనువం
శియూ, లోఁఁకీశరు అల్లి ఛ్ఛనవంశనన్ను శేంబు అభ్యంసు ఉదారనాళ్ళవం
శియూ రచిశరుసిద్దానే.

ఆటూ రరు మోళ్ళుక్తారే: శారుణీయిల్లద రాష్ట్రీర శీలవన్ను
నాశవడిసద దివ్యశేఁఁదందదరియో, లట్నీవల్లఛ్ఛనే, ధ్వజోత్తరనే,
దేవకీనళ్ళూ మునినదినళ్ళూ ప్రశిదినబందు నిన్న శిరువడినళ్ళన్ను భ్రోజన
లు అనుకూలవశువంశే నింశిరువ శిరుమలేయు ఒడేయానే, భ్రూమినంద నిన్న
శిరువడినళ్ళన్న మడా పాపియుద్ దాను ఆ శ్రీరుశువంశే నవన ఆదన్ను ఒదనిసి
కొండ్రు, శైకేమాడు.

5. పుణరాస్రీణ్ణ మరమేఱ్ఱి అన్రరైయ్క్కరవొరువిల్వలవాళ్క
రవో,
పుణరాస్రీణ్ణ మరమిణ్డిన్ నుడువే పోణ మూక్కుల్వా
రవో,
తీణరార్ మేకమెనక్కరుణ్రు శెరుం శీరువేఙ్గడత్తీ
రుళారెణ,
తీణరార్ శారల్గుడి పాదమే శేర్వదఱిందుమే నెన్నుళ్ళే.

పుణరా నినై మరమేలూ అనలోయ్దవోరు విల్వలవాళ్,
పుణరా నినై మరమిణ్డిన నడువనే పోల్ల ముదల్వాళ్,
శిణరార్ మోడు మనక్కుళ్ళలు శీరుమా శిరువేఙ్గడత్తానే,
శిణరార్ శారల్గుడి పాదమే శేర్వదఱిందుమే నెన్నుళ్ళే.

పుణరా నినై పుణరాస్రీణ్ణ = భ్రోందిరోయిల్లనే నింశిరువ మురమ
మరం = మరనళు, మీలూ రాస్తే = మీళన్న, అనలు అణ్రు = అందు,
ఎయ్దద రాయుక్త = శుంశ్తరంద (రంభ్రమోళిద), ఒరు విల్వలవా ళ
రవో = సాటియిల్లద బిలుమ్గబల్లవారనే, మీరార్ మయి

పుణార్ ఆబు = మోసోదుకొండు, సినాలు క్రోణార్ = సంశ, మురమా బరాం = మరదళ్లు, ఇరన్డోన నకువే త్రిణాణ్ణిణ్ నుడువే = ఎరడరనకువే, పోలన బొణా = నుబుళ్ళ ధోల, ముదలవా = ప్రతిపులు ఆగా = ఆదివు రుషనే, కణార్ ఆర్ క్రోణార్ ఆర్ = [redacted] దక్కవాగా శుంబిశోండిరువ, మోకమూ ఎన బెమకుం ణా = మోషోదల్లోఁ ఎన్న వంశో, కళ్ళలు కణ్ణి ణు = ఆనేదళ్లు, శోరుమూ తిరుగుం = శూబిరోండిరువ, శిరుమోఇదళ్తోనే క్రోరువెణుకడ క్తోణా = శిరునోక్కవగిరువుదాగిండే, శిణార్ఆర్ క్రో ణార్ ఆర్ = అక్కంశ్ళలువాద (శక్తియుళ్ళ), శారిజక్కు తగార్ణు తక్తోక్కు = శాంతిద్దనుబ్బన్న ళ్ళ, లున వాదమూ ఇణ బాతకుం = నిన్న శిరువటియున్న, శోర్వదు తిరుగువుతకు = సోరదువ్రదు, అదియోనో అడి బెణా = వాదసొనరిను (నాను), ఎన్నళోఁ ఎక్కనాగబెణా = అనందిసోఁ?

అందు, మందరమ్మొందు ధోండిసో ఇల్లదంశో సంతోద్ద మీల్లు మురదళ్లన్న శంద్రు సొంతిసద శ సొంతియుల్లద బలు నారనోఁ, మందరమ్మొందు ధోనోదు సంతోద్ద ఎరడు మురదళ్లనడువే నుబుళ్ళ ధోల శ ఆదివారూప్, దచ్చవాగ శుంబిసోండిరువ శిరునోక్కవగిరువ మోషోదళ్లోఁ ఎన్నవంశో ఆనేదళ్లు పూతిశోండిరువ శిరునోక్కవగిరువ యు నామియోఁ, ప్రబుల శక్తియుళ్ళ శారిజక్కు తగార్ణు తక్తోక్కు నిన్న శిరువటియున్న ళ్ళన్న వాదనోదరిను శోరదువ్రదు అదియోనో అడిదెణా = వాదసొనరిను (5)

"పుణాశిలు ..... మిల్వలవా" — ఇదు భ్రవనంశను రామన వశారదల్లి నడెసిద మందు ఆశ్వయుద్ధర ప్రసంగ. శ్రీరామను సీతెయిన్న కూరుబరుశ్తా లక్ష్మణనొందిగినే శత్రుఘ్నోద్దేశ మందాగ, కనుమంశనొంబ రీతి మాడుత్తా రన గదాయుధంద శత్రుఘ్నన్ను రాక్షసైశ్వర్యద నుస్రీవనొడనే నిల్లిసిద్దను. నుస్రీవన అర్ధనాద మాల అస్త్రీశమ బలకాల. అవను నుస్రీవనన్న పరిహరిసు. నుస్రీవన అర్ధనాద మాల అస్త్రీశమ బలకాల. అవను నుస్రీవనన్న రాక్షసుంద దూరవిదు అట్టిద్దను. నిల్లిసిన్న మూరిరొంది బల్లే శ్రీరామన శక్తియన్న నిల్లిసిద బళిక నిసదు, నుస్రీవనినే శిశ్నశక్తియన్న అవనన్ను కోరిసువుదక్కాగి, శ్రీరామను అల్ల అక్కాబిట్టి బళిక్కద్ద మరుశాళయి మరదళన్న మందే బాణదింద శంద్రమూరిదను.

"పుణాశిలు ..... మునల్వా" — ఇదు భ్రవనంశన శ్రీ శత్రుఘ్నవశారద మందు శిశ్నయుద్ధర ప్రసంగ. బాలక్రిష్ణన శోల్లిసిద మాతన్న శత్రుఘ్నన కాయుయుత్తిద్దాగ, అవనన్ను మందు శిరళనే కట్టి దాఁ, శిశ్న రేలనశ్శే ధ్వనిగళు శకలియు లారదే, బాలక్రిష్ణను మేలు మేల్లనే ఆ శిరళన్ను ఎళెదు కొండు ధ్వనిగళు, చిళ్లము పుష్పవాస సంశిద్ద ఎరడు అజుర్ద వృక్షగళన్న నడువే నుబుళిదను. శిశ్న పాదగళు సంశిద్ద శిరళన్ను శిశ్న శిరదే ఎళెదు కొళ్ళలు ప్రయత్నిసి దాన, ఆ ఎరడు మురదళూ వీరవేషదింద ముందుబిద్దరు. ఆ భ్రవనాంతర నడెదిద్ద మోఁ ఆశ్వయుద్ధవన్న కంతు చోరనాదరు.

ఆలిచూరరు చేళ్ళుంక్కారే: అందు మిందేళాణబంద అడ్డబట్టియుం
బెళ్ళెదు సంకెద మేళ్ళు రాళ్ళెయు మరవళన్న రంధ్రమాళుసిద వమాళ్రనే,
మళశ్శుమ్మే వీరప్పర క్రోంది శకొండు బెళ్ళెదు సంకెద అవళ అజ్ఞంద వృష్ణళ
నతువనుళు, అవ్రళన్న మందు దాంటవనే, ఆనయు మందువళు కోటి
అడువ కిరువంశ్చ సరియు ఒడెయునే, శక్తిప్రాణవాద సిన్న పాదవళన్న
నానుచేరువుదు అదేందమ్మే కాణనల్ల!

6. ఎన్నాగే నాం మణ్ణాళన్ద ఇల్లేశ్కామర్చెడళ్ళ కాణబకుర్ద కాణ్బ కుర్ద కణ్ణు,
ఎన్నాళుం నిణ్ణిణమ యోర్కళేశ్కెన్ని మిణుగు, మిణమా,
మెయ్ఞ్నామణత్తాన్ వచ్చిపాడు శెయ్యుం కిరువేంగడశ్కా ణే,
మెయ్ఞ్నాణయ్ తియ ఞ్నాన్ ఉణ్ణడి క్కణ్ణడి యేన్
మేలవ్వదే.

ఎన్నాళే నామ మణ్ణళన్ద ఇల్లేశ్కామర్చెడళ్ళ కాణ్బవళుగళే,
ఎన్నాళుమ నినలుమ్మేయిరల్ చెడళ్ళి ఇలుళ్ళెంజళుమే నమ,
మేయ్న్నమనక్కాల్ వలి వాడు శెయ్యుమ శిరువీడు బిక్కనే,
మెయ్న్నానేయ్ది యిన్నళ్ళు ఉన్నడిక్కణ్ణడియేన మేలవ్వదే.

ఎన్నాళే ఎన్నాగే = ఎందిన్నే, నామ నాం = నావు, మణ్ణళన్ద
మణ్ అళన్ద = మన్ను మియున్నళిదుకొండ, ఇల్లేశ్కామర్చెడళ్ళ = తిరుమేని
కాణమార్గకళ్ = ఎరదు శోవరేగళన్ను, కాణ్బవదుగళు కాణ్బ కుర్ద
= కాణువుదక్కే, ఎన్నాళుం ఎన్నాళు = ఎందు, ఎన్నాళుమ ఎన్నాళుం =
ఎప్పోదినగళు, నినలుం నిణ్ణు = నింతు, ఇమ్మెయిరల్ = కణ్ణు
చెడళ్ళు, మిత్త ఎత్తి = స్తుతిసు, ఇల్లేంజ తిణాగు తిణం = నుంపుసుంబా, మెయ్ఞ్ నావు
నత్తాల్ మెయ్ఞ్నామణత్తాన్ = మేలే, నాలనే, మనస్సినింద, వలుత్తా
ను వచ్చిపాడు = పూజెయన్ను, శెయ్యుమ శిరువీడు బిక్కనే = శిరువేంకటాచలయు
స్వామియంయే, మెయ్ఞ్ = నిజవాగియు, నాన్ నాణ్ = నాను, ఎయ్
ఞ్ఞాయ్ = సిన్న బళ్ళనేళందు, ఎన్నాళ్ ఎన్నాణ్ = ఎప్పోదిన, ఉణ్ణడి
క్కణ్ణో ఉణ్ అడి క్కణ్ = సిన్న శిరువడియుల్లి, అడియేన్ అడి
యేన్ = దాసనేవకను, మేలవ్వదే = మేలవ్వదే

నావు కాణ్బ కుర్ద ఎరదు శోవరేగళన్ను కాణువుదు
ఎందిన్నే ఎందు ఎప్పోదాల దేవకేగళు నుంపుసుంబా నింతు
మ్మెయ్ మణ్ణు మనస్సినింద స్తుతిసు, నమస్కరిసు, పూజిసువ శిరువేం

శరణాగతులు స్వామియందే, నాను నీవాడనయు నిన్నభజించే బంటు, నిన్న (6)
శిరువడిగళన్న నేరువదు అదెందిగొళే!

ఆళ్వారరు హేళ్తిరుత్తారే: శిరువేంకటగిరియల్లి నెలసిరువ స్వామియే,
నిన్న దివ్యశిరువడిగళన్న కాణువదు ఎందిగోస్కర ఎందు దేవతెగళు నుంవి
నుంవాగ నిన్న భజిసి బందు, నిన్నన్న శ్రీవరది హొవడరవాగ ఎరడు శిరసు,
వ్యాపిసుత్తారే. ఆనిన్న శిరువడిగళన్న నీవాడనయు, నిన్నభజిసి బందు, నాను
నేరువదు అదెందిగూ కాణోనల్ల!

7. అడియేన్ మేవి యుమర్కిన్ఱ ఇరుతలై తిణమ్ పొర
కొడియార్ పుణ్ణాడియాణై కోలక్కణివాయ్ప్ పెరుమాణై,
తొడియార్ విణైకళ్ తీర్ మరుందై తిరువేంగడత్తు
ణ్ణెడియాణ్ పొలుదు మున్ ఆదరిత్తు ఆలిలైయాల్ నీళ్ తొట్టు
అడియేన్ అడియేన్ = దాసానుదాసుడను (నేను), మేవి మెయ్వి = ఆశ్రయించి
ఇరుతలై = రెండు పక్షములయందు, తిణమ్ = బలము, పొర = శత్రువులను
అమర్కిన్ఱ = అనుభవించువ, అముదే = అమృతమే, ఇమ్మైయిల్ = ఈ జన్మలో
తిరుమేగళ్ = లక్ష్మీదేవి, కొండ = పెండ్లాడిన, కొడియాణ్ = ధ్వజమా,
పుణ్ = శత్రువులను, ఉడైయాణై = బల్లవుడా, కోల = మనోహరమైన,
మా = సుందరమైన, కణివాయ్ = కోమలమైన పెదవులు కలవాడా,
పెరుమాణ్ = స్వామియే, తొడి = మరదంలో దుంకి, ఆర్ = చంపుచున్న,
కణ్ = చూపులు, విణైగళ్ = పాపములు, తీర్ = తీర్చువాడా, మరుదు = మరులు,
మరుందు = ఔషధమే, తిరువేంగడత్తు = తిరుమలలో, ఎమ్మైయుమాణై = మా
ప్రభువైన, తొట్టు = తమ పెరుమాణ్ = తిరువేంకటనాథుడు = స్వామియే, నేరు ఆర్
పొలుదు = ఇందుముఖులను, ఆలిలైయాల్ = ఆలింగనముతో, ఉన = నీ
పాద = పాదములను, కాణ = నిన్న శిరువడియన్న కాణువదక్కాగ,
నోలాదు = (యీ అవకాశాన్ని) వ్యర్థము చేయక, ఆదరిత్తు = ఆదరించి,
ఆళ్ పడ్రేనా = సంరక్షించుకొన్నానల్లవా!

పాదమే శరణాగా నాను ఆశ్రయిస్తు అనుభవిస్తున్న అమృతమే,
దేవశేనాధిపతియే, (నిన్న) శత్రువులను ధ్వజమా బల్లవనే,
సుందరమైన కోమలమైన పెదవులు కలవనే, మరదంలో దుంకి

Garani Srinivasan

పాదపద్మాలకు శిరస్సువంచి నమస్కరిస్తున్నాను. శేషవేంకటాధిపా! నీవు సర్వజ్ఞుడవు. సమస్త వేదశాస్త్రాలు నీకు కరతలామలకములు. నీ మహిమ అపారం. నీ కీర్తి అనంతం. నీ ఔదార్యం అమోఘం. నీ సౌందర్యం అనుపమానం. నీ సౌశీల్యం అనితరసాధ్యం. నీ సౌలభ్యం అనన్యసామాన్యం. నీ సౌకుమార్యం అనిర్వచనీయం. నీ సౌహార్దం అవర్ణనీయం. నీ సౌజన్యం అసదృశం. నీ సౌమనస్యం అపరిమితం. నీ సౌహృద్యం అనుపమేయం. నీ సౌమ్యం అనిర్వచనీయ

మాగాళ్ళు = వ్యామోహదశనామ, మయుక్క మయుక్కి: మోహదమొళ్ళ
ను, అడియేన్ వాళ్ళ అడియేయణ్ బాగు = దాదనేవశ్యనబళిగే, వన్నెయ
ప్పోలే బన్దకాయ్ పోగలే = నీను బన్ద మాదంయే, బారాయే వాగ
లే = బరలారేయా! (బరలారేయిల్ల!)

నంప్రాణిగాన శిళివళళేయుళ్ళ (దివర్జ్ఞానసిసద) నీలలంబ
గాళియు, జ్ఞానశక్తివళింద కుంచిద కేశాముఖను, ఇంద్రను ~~కాళ్ళ~~
~~అనంతగానళ్ళన్న~~ నిన్నన్న శేవాభ్యదర్థవాగి నాధనే అనుష్ఠానవళన్న మాడి
కొండిలార్ ఎన్నవళే, మీనసనడాగి శిష్యిళ్ళరాగి కలవరు నిశ్శేషవాది
కోళిసువ శిరుమాంశవరియు నామియే, దాదనేవశానాద నన్న బళిగే
వ్యామోహదశనామ మాడుమొళ్ళు నీను బంద మాదంయే బరలారేయా (8)
(బరలారేయిల్ల; బారయ్య!)

ఆల్వారరు హేళుత్తారే: (క్రమవాగి, జ్ఞాన, భక్తివళిందలే నిన్నన్న
పొందలు శక్యవాగుత్తదే. ఔశుపయుర్ముఖను, నీలలంబెయను, మత్తే ఇంద్రను నీవు
నాధనే అనుష్ఠానవళందలే ~~ఇన్నవంశనన్న~~ నిన్నన్న కండుకొళ్ళలారదు.
ఆదరే, శిరునంర్లవరియిల్లి నలసువ నిన్నన్న అవరు నిరాయాసవాగి
అవరవర మీర్చియర నంబంధవందు, నిన్న శరణవటిసళికే శక్యవాగి, నిన్న
అనుగ్రహవన్న పడెయుత్తారే. స్వామీ, నీను నన్న బళిగే వ్యామోహదం
నాగబందే. నన్నన్న మరళుమనమాళువదే. ఈవలూ మాదంయే నన్న బళిగే
బందు మన్నిసూరేయా?

7. వన్దకాయ్ పోగలే వారాకాయ్ వారాకాయ్ పోకస్
వరువాగణ,
చన్దామణిరక్కణ్ చెంగుణివాయ్ నాబ్గెనాణ
మూడె! యెణెయుయిరె,
చిన్తామణిగళ్ పగాల్విలుబగళ్ చెయ్ తిరువేంగ
కడత్తానే!,
అన్తోవడియేయెణ్ణుణ పాతమ అగలగిల్లెనెణిర
యుమే.

వన్దాయ్ పోలే వారాదాయ్ వారాదాయ్ పోలే వరువానే,
శన్దమోగ్నెణ్ణ శిక్షనవాయ్ నాళేశేకళ్ళమయనే! యెనవయియే!
శన్దమణిదళ్ళ విడరల్లే వ్రీడల్ శరియ శరువేళ్ళవక్కానే,
అన్తోవడియేనన వాదవు అదలుల్లదే నావ్ యెయుమే.

వన్దాయ్ పోలే వన్దకాయ్ పోగలే = నీను బళిగే బంద మాదంయే,
(ఇద్దాగి), వారాదాయ్ వారాకాయ్ = బారదవనే, వారాదాయ్ పోలే
వారాకాయ్ పోకస్ = బరదవనదాగి (ఎల్లయే ~~మరియిల్లద్దరి~~ మరియిల్లద్దరి),

Garani Srinivasan

వరువానే ఉరువాణా = దక్షిణభరదవనే, శోమశామళే కణ్ణం రిచుం
కాణుంతా కణ్ణ = కేందావరేయంతే ఇరువ శత్రువళిందలూ, శోమరస
వాయ్ రిచుం కణ్ణివాయ్ = కేంపినతోంకె ఉణ్ణోనంతే బాయి (రుచి)యుం
దలూ, నాల్కోళ్ళూ నూరు కాణుగళ = నాల్కు కోలెళువళిందలూ, (మరవు
సుందరనాగి, అవు నీనే ఆగుతే = ఛిద్రోగ్నవస్తువే (అమృతదంతే సిది
యుందవనే), ఎనగు బయిక్కే రాణా కాత్తు ఇరిసిరే = నన్న ప్రాణవే (రక్షిసు
శిన్నామణిందళూ కూడ్తుకాణుగళ = శ్రేష్ఠవాద రత్నగళన్ను కూడిసుత్తారే,
అల్లి వడల్ శోయ్ అంబిల బకుళరిచు = రాత్రియన్ను కడగుత్తిన్నువుదు,
శిరువేళ్ళిదక్కినే కేళిరువెణ్ణు కడ కేకాణా = శిరువేంకటనిందలి స్వామి
ంయే, అన్నీనే అన్తకేకా = అయ్యోగే, అదియేనో అళిదుబిణా = బాదవీవ
శనాదగాను, ఉన బాదమా ఇణా బాగాదుం = నిన్న బాదవన్ను, అదుల
ల్లినన్ను ఆకులకిల్లవెణా = అనలరలారే, ఇల్లియుమే ఇణారి
యుమే = సిందుషేణివాదరిగా.

ళిళ్ళకిందడాగియే ఇద్దరూ బారదవనే, దక్షిణభరదవనదాగే
యే ఎల్లరిగూ మరియల్లిద్దరూ, దక్షిణక్కే ఇరువవనే, కేందావరేయంతే
ఇరువ శత్రువళిందలూ, కేంపినతోంకెయిందణ్ణోనంతే బాయి (రుచి)యిందలూ,
నాల్కు కోలెళువళిందలూ అత్యాశ్చర్యదింద సుందరనాగ ఛిద్రోగ్నవస్తువే,
(అమృతదంతే సిదియుందవనే), నన్న ప్రాణవే (రక్షిసువవనే), శ్రేష్ఠవాద రత్నగ
ళన్ను కూడలాగి మాడువ శిరువేంకటనిందలి స్వామియన్ను
ళ్ళ కోళ్ళవు రాత్రియన్ను కడలాగి మాడువ శిరువేంకటనిందలి స్వామియన్ను (9)
అయ్యోగే, నిన్న బాదవన్ను సిందుషేణివాదరిగా అనలరలారే.

"వన్దాయ్ పోలే వారాదాయ్" – నన్న బిళ్ళయల్లే, నన్న మనవ
ళ్ళి, నాను నిన్నన్ను కొండిరువ రీతియల్లి ఇద్దరిగా, ననగే కాణదిరువం
తే ఇరువవనే (నన్న అంతరంగదల్లిద్దరిగా అహోరాత్రరూపివనే).

"వారాదాయ్ పోలే వరువానే" – ఎల్లరిగూ ప్రతిదిన్న, యావ
గూ కాణదిరువంతే మరియూ సిద్ధరిగా, నన్న బిళ్ళయల్లే ఇరువవనే

"శిన్నామణిగళా . . . . . శిరువేంకటనిందలే" – శిరువేంకట
నిందల్లి కోళ్ళువ అనఘీద్రత్నగళ కూటవు రాత్రియన్నే కడలు
మాడబల్లవరంతే. ఆ రత్నగళ కూటవింత ఎనగూ బ్యాకోద్గిర
కేజిద్దన్నళ్ళవను ఆ బోట్టిద మేలే నిలుపువవరంతే. శ్రేష్ఠవాద
రత్నగళ కూటవు భగవంతన బాహ్యకాంతియే ఎల్లరిగు సరి, తానే?

ఆళ్వారరు కేళ్వుదక్కే: భగవంత, నీను నన్న బిళ్ళయే బందిరు
వదాగియే ఇరుతే. ఆదరే, నన్నక్కింత ఎబ్బుళువవరల్లరల్ల! ఎల్లరూ
వరదల్లి నీను ఇరుత్తీద్దరిగా, నన్న బిళియల్లే ఇరువంతే కోరుత్తే.

నిన్నకళ్ళాడకోల కొండావరియుంటే పిశాలమెందర, నిన్నశుటినళ్ళో
శోంటేయుడుగ్గినంటే కొండమీ ఆకర్షణ. ఇంకేమీ, నాల్గుశోళ్ళుననళ్ళు
ద నీలను అశ్చర్యపోయేందర నాముద్దు. దివ్యమైనదంటే నీలను వీరమ
భోగ్యనాముద్దు. నన్న ప్రాణాన్నీలను. ఎంత శ్రేష్ఠర్శనళ్ళు చేద
కిరుపేంచ్చనరియుల్లి నేలసరువ నిన్న అవరుంటాన అప్రాప్తనాన కొంటిమే
నథియు అల్ల, నాటియుం అల్ల, స్వామీ, నిన్న పాదనళ్ళన్న ఇందుషేనా
దరా అనలబేలాలే. దాన్ అనలంటువ్యాదీ ఈవ ననమే శుంబదుంకిమలన్నుం
కుమాడిదే. వ్యాకోలంర్ణోమాడు.

10. అకలకిన్లేణిణ్ణయుమంబు అలర్మేలమంగాకు
ణ్ణయుమార్బా!,
ణ్ణికరిల్ పుకట్టాయు లకం మూన్ఱుడైయాయ్! ఎణ్ణిణా
యాణ్వాణై!,
ణ్ణికరిలమర్ మునిక్కణాక్కళ్ విరుంబుం తిరు
వేంకడత్తాణై!,
పుకలొణాన్ఱిల్లా వడియేణ్ ఉణ్ణడిక్ కీళ్ మరుంకు
పుకుందనే.

అడలమల్లేనిళ్ళో ఇయుమేఘాలు అలర్మేల్ మజ్జ్ళ్ళయుల్లో మార్బా!,
నిడిల్ భుజలూయులడమ మూనాలు కొయుంయ్! ఎన్నై యాళ్వానే!,
నిడిలమర్ మునిశ్ళ్ళాజ్ళ్ళా విరుమ్బుమ తిరువేజ్ఞడత్తానే!,
భుడలోనాళ్ళో వడివేనా లన్నడిక్కీళ్ మర్స్ను భుద్దనేనే.

అడలమల్లేనే ఇయుమేఘాయుమ అకలకిన్లేణిణ్ణయుం: ఇంది
షణశాలవు అనలరలార్, ఎనలాణాణ్ణు: ఎందు, అలర్మేల్ మజ్జ్ళే
అనర్మేల్ మంగాక: లక్ష్మీదేవి) లలనే ఉణ్ణ: నిత్యనాన
మందువ, మార్బా మార్బా: వక్షస్థళ్ళవనే, నిడిల్ భుజలూయ్ నీ
కర్తిల్ పుకట్టాయ్: నాటియుల్లవ శ్రీకరవంశనే, లలడమ మూనాలు
లక్ష్మీయుయ్ ఉణకం మూన్ఱుడైయాయ: మూరులోకంళనన్ను బళ్ళ
వనే, (మూరులోకంళ నిధియనే), ఎన్నై ఆళ్వానే ణ్ణిణాళ్వాన
ణా: నన్నన్ను ఆళ్వువనే (నన్న నిధియనే), నిడిల్ ఇల్ అమరర్ నీకర్
షీరనాళు, విరుమ్బుమ మీరుంబుం: మోజిసువ, తిరువేజ్ఞడత్తానే
తిరువేంకడత్తాణా = తిరువేంకటంయల్లి నేలశ్ళివనవనే, భీడల్
పుకల్: కీర్తియుకువ నిధిళ్ళ నినలాయమా ధ్యాన్ఱుం: నిల్వలనా భుయాంవు
ణు), ఇల్లా తివ్వా = ఇల్లద, అడియేనా అడియేనా: దాదానువ
నాదనాను, ఉన్ అడిక్కీళ్: నిన్న శీరువదినళ్
భుజాయుల్లి

అమరస్తు తామరక్తాక్షు = నేలని, పుడుప్పుడేనే భక్తుక్తి ఉక్తి = ప్రస్తుతి) నిన్న శరణువడినళ్ళన్న శరణాగతిడ్డీనంటేయా!

ఇందు షష్ఠి కాలచూ నిన్ననన్న అనలరలారి ఎందు ధూమేలలు కాయు సాశ్వాదమూడువ వషష్ఠగ్లలవుళ్ళవసే, నాటయిల్లద శేలిదివంశనే, మూది ప్లోరేవళ్ళ ఖిదేయు నే నన్నచ్చట్టియిల్లద (లక్ష్మమాద) దోకశేనళ్లూ వుడషిద్దనళ్లూ శేవేమాకులు ఆశిసువ తిరువేంకటనిలయుం నేలసరువశేనే, పాదసోవకనాద నాను ధ్రూవలు (శరణాగతులు) మోరేయువ స్థైళ్ళచూ ఇల్లదవనా, నిన్న శిరువడినళ్ళన్న నేరి, అవ్యసళ్ళన్న (ఆపులకాన్నన్న) శరణాగడ్డీనంటేయా! (10)

ఇదు ప్రవృత్తి మూడువ వాశుళ. ప్రవృత్తియు ఎల్లలషణనళ్లూ ఇదర్ళి శంకు ఖరుంక్తదే. ఆలూరరంనే స్వయంభేశ్వరనాద శ్రీవేమున్న రాయడనల్లి మోర్శే వేకాపు శరణాగతబేకాగి, ఆ అనసూయా దివ్యశిరువడినళ్లన్న అనన్యనాగి ఆశ్రయిసుదాకే. అర్థంక వినీతర్భావనేయింద శరణ్ణి మనోజ్ఞవశవన్న మాడి శొంళ్ళుశ్రీదాళే.

"అడలబల్లేనా..... మూర్ఖా" — ఖ్యనవంశ, నిన్న వషష్ఠలద ల్లి లషిదేవి నిశ్వాసవుడుత్తళే. ఇందు నిమిషచూ నిన్ననన్న అనలర భారదింబుదు ఖారయు ఆశే.

"నిడంబ..... శిరువళిబ్బిడత్తానే" — శ్రేష్ఠరాద మోరళే నళ్లూ వుడషిద్దనళ్లూ ఎల్లరు మోలుణ లోకవాసినళ్లు. ఖ్యాతిస్థేయం రవేందు మహిరాంశ శిరువేంకటాద్రియు శిఖరదల్లి నలసరువ స్వామిశ్రీనాద వేంకటాధిపతియ శిరువన్న స్తుతిసి స్తోజసిదలు అర్ఘ్యశేయింద అల్లిం బరుత్తిరే. శిరువేంకటాచలవిశేషు కలిశి అష్ట ఖోష్ట.

"వుడుపుదు నానల్లా..... వుడుప్పుడేనే" — ఖ్యనవంశ, లషిశ్రీ నాథనే, నాను అశంఖనను. ననగే శరణు ఖోనలు నిన్న శిరువడినళ్ల ద్రోహవు ఖోళే స్థిళ్ళల్లి ఇల్ల. నిజవాగియూ నీనల్లి నన్న రషిశే నేంబ ఖోధ ణాడబిట్టనదింద, శిరువేంకట నాయకనాద నిన్న శిరువడినళ్ల నిళ్ళంయుళిసి శరణు ఖోక్తిద్దేనే. నన్న కైళిడదంతే నన్ననన్న శోవాదు.

ఆలూరరు ధోళుత్తారే: స్వయంభేశ్వర, స్వయం శ్రీదేవియల్లి నిన్ననన్న ఇందు నిమిషచూ అనలరలారరల్లు. అదక్కాగియే ఆర్ నిన్న వషష్ఠద ల్లియే నిశ్వాసవుడుత్తళే. 'అవారపాశ్చాళ్ళజలధి' ఎంబ ~~శ్లో~~ శ్లోకదల్లి నినగే నాటియే ఇల్ల. మూరు లోకవన్నూ నీనల్లి బిడియు. నానా దరోడి బిట్టను అజ్ఞను ఆగిద్దేనే. ఇంద్ర నన్ననన్న శోవాదువవను నీనే. నీను నేలసరువ శిరువేంకటాద్రిగే స్వయంభేశనళ్లూ వుడషిద్దనళ్లూ మాంస గుంపిగా బందు, నిన్న శిరువడినళ్లన్న స్తుతిసి, స్తోజిసి, ఆనందిసుత్తారే. కాశ్యపనాద ననగే అన్య శరణ్యరారే ఇల్ల. నిన్న శిరువడినళ్ల బల్లిందుళ్లి

శరణు చొక్కనీనే. నన్న రక్షిసబీడు నీవే రక్షిసబీడు.

11. అడిక్కీళుమర్న్దు పుగున్దు అడియీర్! వాళ్ళుమినణ్ణరు
ణ్ణరుళ్ కొడుక్కుమ్,
పడిక్కేళిల్లాప్ పెరుమానప్ పళనక్కూరుకూర్
క్కడగోపన్,
మూడిప్పాన్ శొణ్ణ వాయిరత్తు త్తిరువేఙ్గడ
త్తుక్కిణైవ పత్తుమ్,
పిడిత్తార్ పిడిత్తార్ వీట్రిరున్దు పెరియవాణ
ణ్ణిలావువరే.

అడిక్కీళ్ = పాదాల దగ్గర, మర్న్దు = కూర్చుని, పుగున్దు = చేరి, అడియీర్ = భక్తులారా, వాళ్ = జీవనం, ఉళ్ = లోపల, వణ్ణం = రంగు, ఎన్ను = అనే, వాళ్ = ఆయుధం, ఉడైయ = కలిగిన, వణ్ణల్ = రంగు, ఎన్ను = అనే, వాళ్ = ఆయుధం, ఉడైయ = కలిగిన

(వీరమువీదవల్లి) స్థిరంగా నేలసిరుపలోనే ఉన్నాయి.

ఈ శిరునామాలు మాలలో ఇతర శిరునామాలు మిళితమై ఉన్నాయి. ఇవన్నీ ప్రవీణ్ యొక్క వ్యక్తిగత సంబంధాలను సూచిస్తున్నాయి. భవనంశెట్టి శిరువడివేలన్ యొక్క భార్యను చూస్తున్నాడు. ఆ క్రమంలోనే, తరణుధ్రువుడు, అవనన్ భవనంశెట్టి లుద్ధర మాటి చేస్తూ ఉన్నాడు. మళ్ళీ అవనన్ శెట్టి ఆ క్రమంలోనే కాంక్షతో లుక్షిస్తున్నాడు.

ఈ శిరునామాలలో ఉన్న ఉత్తర భాగాలన్నీ ప్రవీణ్ యొక్క మాతృభూమిలోనే ఉన్నాయి. ప్రవీణ్ యొక్క మనసు ప్రేమతో ఇరుక్కుంది, యువ యువ సిద్ధశెట్టిలన్ భార్యను మోసం చేస్తూ ఉన్నాడు అనే విషయం ఈ లునాయువేన్ భవనంశెట్టి చెప్పుతున్నాడు. అవనే నుండి నిల్చున్నాడు. భార్యను లుద్ధరం చేస్తూ బలుకుతుంది. చెప్పుతున్నాడు.

శిరునామాలన్నీ సేలసిరుప అశోకవరం అయ్యాక చేంకట్ట చేలువశెట్టి యొక్క పేరుతో ఉన్నాయి. ప్రవీణ్ తన్ను ఇందుకున్నాడని తన్ను శిరువడియుర్ కోటలోకు నుంచి శిరువర్ధన్ను కొట్టబడ్డాడు. ఈ దెబ్బవన్ను చూసుకోవాలని, భవనంశెట్టిన్ చిల్లర మోలచెందశెట్టి, అవన శిరువడివల్లి తరణుధ్రువుడిన్ను ప్రవీణ్ మోలచెందశెట్టి ఉన్నాడు. ఇదలోగా వాసినాద తీరాన్ను మునిదరొహలో తరణు భవనశ్రేష్ఠియింద వీరమువీదవన్ను చేరుకున్నాడు. అల్లయి నిశ్చయం దరమువీదవన్ను అశోకవరం అయ్యాక నేలసిరుప భవనంశెట్టిన్ను, దరమువీరొమువనేనంబుదన్ను, అశోకవరం దాటివేయుటకు వన్ను సామర్థ్యాన్ని చూడవలసి ఉన్నాయి.

ఆ ఉత్తరం శిరునామాలలో ఉన్న చిందనదాబిర మొత్తం గళ్ళను రచించడానికి కామా ఇదచ్చరనబిద ముక్తరాగువ్వడక్కిం దు చేల్లలూడదు. ఈ రీతి అవరు ఎల్లా భర్తంను మోసడదళ్ళి రా, లుకాయువన్ను ప్రేమిస్తూనే చూడాలి, తిరిగి మోడిదద్దరి. యూవ భర్త ను ఈ శిరునామాలలో ఉన్న ఉత్తర భాగాలన్ను చేస్తూనే ప్రయాణి అదరంతే నడిపిస్తూ, అవసరమొ వీరవలుదనాదన్ను భవనశ్రేష్ఠిం కోయుటకు, సహాయనంద దినుసుల్ను కొన్నాడిల్లి. ఇట్లకి ఈ శిరునామాలు మోలయిండు చిల్ల శ్రేష్ఠి!

31.8.83

Garani Srinivasa

India Vilas